

Treaty Series

*Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations*

VOLUME 2307

2005

I. Nos. 41137-41149
II. No. 1274

Recueil des Traités

*Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

UNITED NATIONS • NATIONS UNIES

Treaty Series

*Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations*

VOLUME 2307

Recueil des Traités

*Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

United Nations • Nations Unies
New York, 2007

Copyright © United Nations 2010
All rights reserved
Manufactured in the United States of America

Copyright © Nations Unies 2010
tous droits réservés
Imprimé aux États-Unis d'Amérique

TABLE OF CONTENTS

I

*Treaties and international agreements
registered in March 2005
Nos. 41137 to 41149*

- No. 41137. Germany, Albania, Austria, Bosnia and Herzegovina, Croatia, Hungary, Italy, Slovenia and Switzerland:**
- Agreement concerning permission for the transit of Yugoslav nationals who are obliged to leave the country (with attachments). Berlin, 21 March 2000 3
- No. 41138. Germany and Poland:**
- Agreement between the Federal Republic of Germany and the Republic of Poland for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and capital (with protocol). Berlin, 14 May 2003..... 137
- No. 41139. Germany and Uzbekistan:**
- Agreement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the Republic of Uzbekistan regarding technical cooperation. Berlin, 3 April 2001 277
- No. 41140. International Development Association and Mali:**
- Development Financing Agreement (Transport Corridors Improvement Project) between the Republic of Mali and the International Development Association (with schedules and General Conditions Applicable to Development Credit Agreements dated 1 January 1985, as amended through 6 October 1999). Washington, 18 March 2004 279
- No. 41141. United Nations and Bahamas:**
- Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Bahamas regarding the hosting of two events namely "Transfer Control Initiative: CARICOM" and "Assessing Caribbean States Preparations for the 2005 Biennial Meeting of States on Small Arms and Light Weapons" in Nassau, the Bahamas from 11-13 May 2005. New York, 1 and 10 March 2005 281

No. 41142. United Nations and Lithuania:

Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Government of Lithuania concerning the High-Level Meeting on Environment and Education Ministries, to be held in Vilnius, from 17 to 18 March 2005 (with annexes). Geneva, 18 February 2005 and 1 March 2005 283

No. 41143. Multilateral:

Convention on international interests in mobile equipment. Cape Town, 16 November 2001..... 285

No. 41144. United Nations and Uruguay:

Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Government of Uruguay regarding the hosting of the "Technical Workshop on Principal Guidelines for the Development of Defense White Books: MERCOSUR and Associate States", to be held in Montevideo, from 11 to 12 April 2005. New York, 12 January 2005, 28 February 2005 and 23 March 2005 469

No. 41145. United Nations and Peru:

Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Government of Peru regarding the hosting of the Course "Commercial Trade of and Illicit Trafficking in Firearms, their Parts and Ammunition: Training the Trainers Investigative Techniques Course" (with annexes). New York, 6 and 25 August 2004 471

No. 41146. United Nations and Peru:

Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Government of Peru regarding the hosting of four meetings "Training Course for Parliamentary Advisors and Ministry of Foreign Affairs Programme of Action Points of Contact", "Third Training Course on Firearms in Latin America and the Caribbean: between Research and Advocacy", "Disarmament and Development", and "Assessing Latin America and the Caribbean Preparations for the 2005 Biennial Meeting of States on Small Arms and Light Weapons". New York, 6 and 25 August 2004 and 5 November 2004..... 473

No. 41147. United Nations and Peru:

Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Government of Peru regarding the hosting of the three events "Destruction of firearms, ammunition and explosives", "Public Event to

celebrate the destruction of firearms"and "Assessing Peruvian firearms laws" (with annexes). New York, 6 and 25 August 2004 and 5 November 2004 475

No. 41148. Honduras and Germany:

Agreement concerning the project "Development of Cerro Celaque National Park" between the Government of the Republic of Honduras and the Government of the Federal Republic of Germany. Tegucigalpa, 25 July 2000 and 22 November 2000..... 477

No. 41149. Honduras and Germany:

Agreement concerning the project "Promotion of Basic Education in Lempira and Intibucá" between the Government of the Republic of Honduras and the Government of the Federal Republic of Germany. Tegucigalpa, 25 April 2001 and 12 July 2001 479

II

*Treaties and international agreements
filed and recorded
in March 2005
1274*

No. 1274. United Nations and Economic Community of West African States:

Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the ECOWAS Secretariat regarding the hosting of the "Workshop on Energy Statistics with a special focus on Oil Statistics", to be held in Abuja, from 14 to 17 March 2005. New York, 24 January 2005 and Abuja, 17 February 2005 483

TABLE DES MATIÈRES

I

*Traités et accords internationaux
enregistrés en mars 2005
N°s 41137 à 41149*

- N° 41137. Allemagne, Albanie, Autriche, Bosnie-Herzégovine, Croatie, Hongrie, Italie, Slovénie et Suisse :**
- Accord relatif à l'autorisation pour le transit des ressortissants yougoslaves obligés de quitter le pays (avec annexes). Berlin, 21 mars 2000..... 3
- N° 41138. Allemagne et Pologne :**
- Accord entre la République fédérale d'Allemagne et la République de Pologne tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Berlin, 14 mai 2003 137
- N° 41139. Allemagne et Ouzbékistan :**
- Accord entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de la République d'Ouzbékistan concernant la coopération technique. Berlin, 3 avril 2001..... 277
- N° 41140. Association internationale de développement et Mali :**
- Accord de financement pour le développement (Projet relatif à l'amélioration des corridors de transport) entre la République du Mali et l'Association internationale de développement (avec annexes et Conditions générales applicables aux accords de crédit de développement en date du 1er janvier 1985, telles qu'amendées au 6 octobre 1999). Washington, 18 mars 2004 .. 279
- N° 41141. Organisation des Nations Unies et Bahamas :**
- Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et les Bahamas relatif à l'organisation de deux événements notamment "Initiative sur le contrôle des transferts: CARICOM" et "Préparations des États des Caraïbes pour la réunion biennale de 2005 des États sur les armes légères et de petit calibre" à Nassau, (Bahamas) du 11 au 13 mai 2005. New York, 1 et 10 mars 2005..... 281

N° 41142. Organisation des Nations Unies et Lituanie :

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Gouvernement de Lituanie relatif à la Réunion de haut niveau sur les Ministères de l'environnement et de l'éducation, devant se tenir à Vilnius, du 17 au 18 mars 2005 (avec annexes). Genève, 18 février 2005 et 1 mars 2005 283

N° 41143. Multilatéral :

Convention relative aux garanties internationales portant sur des matériels d'équipement mobiles. Le Cap, 16 novembre 2001..... 285

N° 41144. Organisation des Nations Unies et Uruguay :

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Gouvernement de l'Uruguay concernant l'organisation de l' "Atelier technique sur les directives principales pour le développement des livres blancs sur la défense : MERCOSUR et les États associés", devant se tenir à Montevideo, du 11 au 12 avril 2005. New York, 12 janvier 2005, 28 février 2005 et 23 mars 2005 469

N° 41145. Organisation des Nations Unies et Pérou :

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Gouvernement du Pérou concernant l'organisation du Cours "Commerce et trafic illicite des armes à feu, leurs pièces et leurs munitions : Cours de formation des techniques d'investigation des entraîneurs" (avec annexes). New York, 6 et 25 août 2004..... 471

N° 41146. Organisation des Nations Unies et Pérou :

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Gouvernement du Pérou concernant l'organisation de quatre réunions "Cours de formation sur les point de contact du Programme d'action pour les Conseillers parlementaires et le Ministère des affaires étrangères", "Troisième cours de formation sur les armes à feu en Amérique latine et dans les Caraïbes : entre la recherche et la mobilisation", "Le désarmement et le développement", et "Estimant les préparations pour la Réunion biennale de 2005 des États sur les armes légères et de petit calibre". New York, 6 et 25 août 2004 et 5 novembre 2004..... 473

N° 41147. Organisation des Nations Unies et Pérou :

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Gouvernement du Pérou concernant l'organisation de trois événements "Destruction d'armes à feu, de munitions et d'explosives", "Événement

publique en vue de célébrer la destruction d'armes à feu", et "Évaluation des lois péruviennes relatives aux armes à feu" (avec annexes). New York, 6 et 25 août 2004 et 5 novembre 2004..... 475

N° 41148. Honduras et Allemagne :

Accord relatif au projet "Développement du Parc national Cerro Celaque" entre le Gouvernement de la République du Honduras et le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne. Tegucigalpa, 25 juillet 2000 et 22 novembre 2000 477

N° 41149. Honduras et Allemagne :

Accord relatif au projet "Encouragement de l'enseignement de base à Lempira et à Intibucá" entre le Gouvernement de la République du Honduras et le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne. Tegucigalpa, 25 avril 2001 et 12 juillet 2001 479

II

*Traités et accords internationaux
classés et inscrits au répertoire en
mars 2005
1274*

N° 1274. Organisation des Nations Unies et Communauté économique des États de l'Afrique de l'Ouest :

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Secrétariat de la CEDEAO concernant l'organisation de la "Réunion de travail sur les statistiques de l'énergie qui accordent une place particulière aux statistiques du pétrole", devant se tenir à Abuja, du 14 au 17 mars 2005. New York, 24 janvier 2005 et Abuja, 17 février 2005 483

NOTE BY THE SECRETARIAT

Under Article 102 of the Charter of the United Nations every treaty and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the coming into force of the Charter shall, as soon as possible, be registered with the Secretariat and published by it. Furthermore, no party to a treaty or international agreement subject to registration which has not been registered may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations. The General Assembly, by resolution 97 (I), established regulations to give effect to Article 102 of the Charter (see text of the regulations, vol. 859, p., VIII).

The terms "treaty" and "international agreement" have not been defined either in the Charter or in the regulations, and the Secretariat follows the principle that it acts in accordance with the position of the Member State submitting an instrument for registration that so far as that party is concerned the instrument is a treaty or an international agreement within the meaning of Article 102. Registration of an instrument submitted by a Member State, therefore, does not imply a judgement by the Secretariat on the nature of the instrument, the status of a party or any similar question. It is the understanding of the Secretariat that its action does not confer on the instrument the status of a treaty or an international agreement if it does not already have that status and does not confer on a party a status which it would not otherwise have.

*

* *

Unless otherwise indicated, the translations of the original texts of treaties, etc., published in this Series have been made by the Secretariat of the United Nations.

NOTE DU SECRÉTARIAT

Aux termes de l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tout traité ou accord international conclu par un Membre des Nations Unies après l'entrée en vigueur de la Charte sera, le plus tôt possible, enregistré au Secrétariat et publié par lui. De plus, aucune partie à un traité ou accord international qui aurait dû être enregistré mais ne l'a pas été ne pourra invoquer ledit traité ou accord devant un organe des Nations Unies. Par sa résolution 97 (I), l'Assemblée générale a adopté un règlement destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte (voir texte du règlement, vol. 859, p. IX).

Le terme « traité » et l'expression « accord international » n'ont été définis ni dans la Charte ni dans le règlement, et le Secrétariat a pris comme principe de s'en tenir à la position adoptée à cet égard par l'Etat Membre qui a présenté l'instrument à l'enregistrement, à savoir que pour autant qu'il s'agit de cet Etat comme partie contractante l'instrument constitue un traité ou un accord international au sens de l'Article 102. Il s'ensuit que l'enregistrement d'un instrument présenté par un Etat Membre n'implique, de la part du Secrétariat, aucun jugement sur la nature de l'instrument, le statut d'une partie ou toute autre question similaire. Le Secrétariat considère donc que les actes qu'il pourrait être amené à accomplir ne confèrent pas à un instrument la qualité de « traité » ou d'« accord international » si cet instrument n'a pas déjà cette qualité, et qu'ils ne confèrent pas à une partie un statut que, par ailleurs, elle ne posséderait pas.

*

* *

Sauf indication contraire, les traductions des textes originaux des traités, etc., publiés dans ce Recueil ont été établies par le Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

I

*Treaties and international agreements
registered in
March 2005
Nos. 41137 to 41149*

*Traités et accords internationaux
enregistrés en
mars 2005
N°s 41137 à 41149*

No. 41137

**Germany, Albania, Austria, Bosnia and Herzegovina,
Croatia, Hungary, Italy, Slovenia and Switzerland**

Agreement concerning permission for the transit of Yugoslav nationals who are obliged to leave the country (with attachments). Berlin, 21 March 2000

Entry into force: *provisionally on 20 April 2000 in respect of Albania, Bosnia and Herzegovina, Croatia, Hungary and Slovenia, and definitively on 20 April 2000 with respect to Germany, Italy, Austria and Switzerland, in accordance with Article 7*

Authentic texts: *Albanian, Bosnian, Croatian, German, Hungarian, Italian, Serbian and Slovene*

Authentic texts (attachments): *Albanian, Bosnian, Croatian, German, Hungarian, Italian, Serbian, Slovene, French and English*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 23 March 2005*

**Allemagne, Albanie, Autriche, Bosnie-Herzégovine, Croatie,
Hongrie, Italie, Slovénie et Suisse**

Accord relatif à l'autorisation pour le transit des ressortissants yougoslaves obligés de quitter le pays (avec annexes). Berlin, 21 mars 2000

Entrée en vigueur : *provisoirement le 20 avril 2000 à l'égard de l'Albanie, de la Bosnie-Herzégovine, de la Croatie, de la Hongrie et de la Slovénie, et définitivement le 20 avril 2000 à l'égard de l'Allemagne, l'Italie, l'Autriche et la Suisse, conformément à l'article 7*

Textes authentiques : *albanais, bosnien, croate, allemand, hongrois, italien, serbe et slovène*

Textes authentiques (annexes) : *albanais, bosnien, croate, allemand, hongrois, italien, serbe, slovène, français et anglais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 23 mars 2005*

[ALBANIAN TEXT — TEXTE ALBANAIS]

Marrëveshje

mbi lejimin e udhëtimit tranzit

të shtetasve jugosllavë të detyruar për t'u larguar

Qeveria e Republikës së Shqipërisë,
Këshilli i Ministrave të Bosnjës dhe të Hercegovinës,
Qeveria e Republikës Federale të Gjermanisë,
Qeveria e Republikës Italiane,
Qeveria e Republikës së Kroacisë,
Qeveria Federale Austriake,
Këshilli Federal Zvicëran,
Qeveria e Republikës së Sllovenisë,
Qeveria e Republikës së Hungarisë -

ranë dakord sà më poshtë:

Neni 1

Udhëtim transit me qëllim kthimi

(1) Palët kontraktuese ua lejojnë shtetasve jugosllavë me qëndrim në territorin e një prej palëve kontraktuese, të cilët nuk plotësojnë kushtet në fuqi për qëndrim të mëtejshëm atje, udhëtimin vullnetar vetëm me një të drejtë kalimi transit nëpër territorin e tyre me qëllimin e kthimit. Kjo nuk vlen për ato raste, kur personit në fjalë i është ndaluar hyrja në një nga shtetet transit.

(2) Kusht për udhëtimin transit është zotërimi e një pasaporte të vlefshme sipas ligjit jugosllav në fuqi për pasaportat ose e një dokumenti të Republikës Federale të Jugosllavisë, i cili zëvendëson pasaportën. Për kthimin nga një shtet niseje nëpër territorin e një pale kontraktuese për në Kosovë mund të lëshohet për udhëtimin e kthimit - në rast nevojë - ose një dokument kombëtar i palëve kontraktuese, i cili zëvendëson pasaportën, ose një dokument ndërkombëtar, i cili zëvendëson pasaportën (fletëkalimi i Bashkimit Evropian). Mostrat e dokumenteve kombëtare dhe ndërkombëtare të përmendura, të cilat zëvendësojnë pasaportën, i bashkëngjiten kësaj marrëveshjeje si shtojcë 1. Verifikimi i vlefshmërisë së dokumenteve të ndryshme për udhëtimin e kthimit bëhet nga shteti i nisjes.

Dokumenti i udhëtimit përmban një shënim (vinjetë) me një afat vlefshmërie tremujore, në të cilin shënohet se mbajtësi po kthehet në Jugosllavi. Mostrat e këtij shënimi (vinjete) i bashkëngjiten kësaj marrëveshjeje si shtojcë 2.

(3) Shteti i nisjes merr përsipër detyrimin ta ripranojë atë person, për të cilin nuk janë të garantuara udhëtimi i mëtejshëm vullnetar transit nëpër shtetet eventuale, ose hyrja në shtetin e destinacionit. Në këtë rast, shtetet transit lejojnë edhe një udhëtim tjetër transit. Në rast nevoje, autoritetet kompetente të shtetit përkatës transit mund të lëshojnë një dokument zëvendësues udhëtimi për kthimin e personit në fjalë për në shtetin e nisjes. Mostrat e këtyre dokumenteve zëvendësuese të udhëtimit i bashkëngjiten kësaj marrëveshjeje si shtojcë 3.

(4) Palët kontraktuese duhet të tregojnë kujdes që udhëtimi transit i shtetasve jugosllavë të kryhet sa të jetë e mundur në rrugë të drejtpërdrejtë. Autoritetet kompetente të shtetit të nisjes i shënojnë shtetet e parashikuar për udhëtimin transit në dokumentin e udhëtimit të personit në fjalë.

(5) Një vizë transiti e palëve kontraktuese nuk është e nevojshme.

(6) Dispozitat ligjore doganore të palëve kontraktuese mbeten të paprekura.

(7) Shtetet transit mund të mbajnë shënime mbi të dhënat personale (mbiemri, emri, datëlindja, vendlindja, lloji i numrit i dokumentet e udhëtimit) si dhe mbi vendin dhe kohën e hyrjes dhe të daljes së personave në fjalë.

Neni 2

Ripranimi

(1) Për të plotësuar detyrimin e tyre lidhur me ripranimin sipas nenit 1 paragrafi 3, shtetet e nisjes bëjnë regjistrimin e të dhënave personale (mbiemri, emri, datëlindja, vendlindja), e llojit dhe numrit të dokumenteve të udhëtimit të përmendura në nenin 1 paragrafi 2, si dhe e të dhënave të tjera që do të nevojiteshin për identifikim në rastin e humbjes së dokumenteve të udhëtimit (p.sh. fotokopje të dokumentit të udhëtimit përfshirë edhe fotografinë).

(2) Shpenzimet që do t'i dalin një pale kontraktuese lidhur me ripranimin sipas nenit 1 paragrafi 3 për transport, shoqërimin e nevojshëm, strehim, ushqim etj., merren përsipër nga shteti i nisjes. Shlyerja e shpenzimeve bëhet brenda 60 ditësh pas marrjes së faturës.

Neni 3

Klauzola për mbrojtjen e të dhënave

(1) Për aq kohë sa për zbatimin e kësaj marrëveshjeje bëhet regjistrimi ose këmbimi i të dhënave personale, këto informacione duhet t'u referohen vetëm

1. të dhënave vetiake të personave që kryejnë udhëtimin transit (mbiemri, emri, në rastet përkatëse mbiemri i mëparshëm, emrat shtesë ose pseudonimet, datëlindja, vendlindja, seksi, shtetësia aktuale dhe e mëparshme),
2. të dhënave mbi dokumentet e udhëtimit (lloji, numri, afati i vlefshmërisë, data e lëshimit, autoriteti lëshues, vendi i lëshimit etj.),
3. të dhënave të tjera të nevojshme për identifikimin e personit në fjalë, me kërkesë të një pale kontraktuese.

(2) Përderisa mbi bazën e kësaj marrëveshjeje dhe duke u mbështetur në legjisllacionin e brendshëm të shtetit këmbehen të dhëna personale, janë të vlefshme si plotësim rregullat e mëposhtme, duke respektuar dispozitat ligjore që vlejnë për secilën palë kontraktuese:

1. Përdorimi i të dhënave nga marrësi lejohet vetëm për qëllimin e shënuar dhe vetëm me kushtet e caktuara nga autoriteti që jep të dhënat.
2. Marrësi e informon autoritetin që jep të dhënat, me kërkesë të këtij të fundit, për përdorimin e të dhënave të transmetuara dhe për rezultatet e arritura përmes tyre.
3. Të dhëna personale mund t'u komunikohen vetëm autoriteteve kompetente. Transmetimi i mëtejshëm i tyre për në institucione të tjera mund të bëhet vetëm me miratim paraprak të autoritetit që ka dërguar të dhënat.

4. Autoriteti që jep të dhënat mban përgjegjësi për korrektësinë e të dhënave të komunikuar si dhe është i detyruar të respektojë domosdoshmërinë dhe përshtatshmërinë lidhur me qëllimin e komunikimit, duke mbajtur parasysh dispozitat e legjislacionit brendashtetëror të secilit vendi në lidhje me ndalimin e komunikimit të të dhënave. Në se vërtetohet se janë dhënë më tej të dhëna të gabuara ose të dhëna që nuk duheshin komunikuar, atëherë një gjë e tillë i duhet bërë e ditur menjëherë marrësit. Ai është i detyruar të bëjë korrigjimin ose asgjësimin e të dhënave në fjalë.
5. Autoriteti që jep të dhënat dhe autoriteti marrës janë të detyruar të dokumentojnë në dosjet e tyre transmetimin dhe marrjen e të dhënave personale.
6. Autoriteti që jep të dhënat dhe autoriteti marrës janë të detyruar t'i mbrojnë të dhënat personale të transmetuara në mënyrë të efektshme kundër përdorimit të paautorizuar, ndryshimit të paautorizuar dhe shpalljes së paautorizuar.
7. Personi në fjalë duhet të informohet - me kërkesë të tij - për të dhënat personale të transmetuara si dhe për ç'qëllim parashikohet të përdoren ato. Detyrimi për dhënie informacioni nuk ekziston, për sa kohë nga vlerësimi përkatës del se interesi publik që informacioni të mos jepet, është më i rëndësishëm sesa interesi i personit në fjalë që ta marrë këtë informacion. Përveç kësaj, e drejta e personit në fjalë për t'u informuar mbi të dhënat ekzistuese për personin e tij, i nënshtrohet së drejtës brendashtetërore të asaj pale kontraktuese, në territorin e së cilës kërkohet informacioni.
8. Përderisa e drejta kombëtare në fuqi për autoritetin komunikues parashikon afate të caktuara për asgjësimin e të dhënave personale të transmetuara, autoriteti që ka dhënë të dhënat e njofton marrësin për këtë. Pavarësisht nga këto afate, të dhënat e komunikuar personale duhen të asgjësohen sapo të mos nevojiten më për qëllimin, për të cilin janë transmetuar.

Neni 4

Autoritetet kompetente

(1) Autoritetet kompetente kë bëhen kërkesat për informacion, për shqyrtimin dhe për zbatimin e ripranimit sipas nenit 1 paragrafi 3 dhe nenit 3 janë:

1. për Qeverinë e Republikës së Shqipërisë:

Ministria e Rendit Publik
Drejtoria e Policisë Kufitare
Sheshi Skënderbej 3
Tiranë

Telefon: +355 42 28098 (qendra operative)
+355 42 26801 (centrali)
Faks: +355 42 63607

2. për Këshillin e Ministrave të Bosnjës dhe të Hercegovinës:

Ministria e Çështjeve Civile dhe Komunikacionit
Sektori i Refugjatëve
Ulica Musala Br. 9
Sarajevo, 71000

Telefon / Faks: +387 71 442 870 dhe 650 068

3. për Qeverinë e Republikës Federale të Gjermanisë:

Grenzschutzdirektion (Drejtoria e Mbrojtjes Kufitare)
Roonstrasse 13
D-56068 Koblenz

Telefon: +49261/399-0 (centrali = Vermittlung)
Faks: +49261/399-218

4. për Qeverinë e Republikës Italiane:

Ministria e Punëve të Brendshme
Dega e Policisë Rrugore
Drejtoria e Përgjithshme për Policinë Rrugore,
Hekurudhat, Kufijtë dhe Postën
Nëndega e Imigracionit dhe Policisë Kufitare
Via Cavour 6
I-00184 Roma

Telefon: +39 06 465 39625 ose +39 06 465 39669

Faks: +39 06 465 39993 ose +39 06 465 39994

5. për Qeverinë e Republikës së Kroacisë:

Ministria e Punëve të Brendshme të Republikës së Kroacisë
Sektori i Policisë së Rendit
Dega e Policisë Kufitare
Savska cesta 39
HR - 10000 Zagreb

Telefon: +385 1 61 22479

Faks: +385 1 61 22836

6. për Qeverinë Federale Austriake:

Ministria Federale e Punëve të Brendshme
Drejtoria III/16
Am Hof 4
A - 1014 Wien

Telefon: +431 / 53126 aparati = Nebenstelle: 4621

Faks: +431 / 53126 aparati = Nebenstelle: 4648

7. për Këshillin Federal Zviceran:

Departamenti i Drejtësisë dhe i Policisë i Konfederatës Zvicerane
Zyra Federale për Refugjatët
Quellenstrasse 6
CH - 3003 Bern-Wabern

Telefon: +41 / 31 325 94 14

Faks: +41 / 31 325 91 15

8. për Qeverinë e Republikës së Sllovenisë:

Ministria e Punëve të Brendshme të Republikës së Sllovenisë:
Drejtoria e Përgjithshme e Policisë
Saktori për kufirin shtetëror dhe shtetasit e huaj
Stefanova 2
SL - 1501 Ljubljana

Telefon: +386 61 217 580

Faks: +386 61 217 450

9. për Qeverinë e Republikës së Hungarisë:

Ministria e Punëve të Brendshme të Republikës së Hungarisë
Zyra e Imigrimit dhe Shtetësisë
Budafoki ut 60
Pf.: 314
H - 1903 Budapest

Telefon: +36 1 463 9152

Faks: +36 1 463 9153

(2) Autoritetet kompetente u përgjigjen kërkesave për informacion brenda kuadrit të kësaj marrëveshjeje pa vonesë, jo më vonë se brenda dy javësh pas marrjes së kërkesës.

Neni 5
Detyrimi për konsultime

Palët kontraktuese detyrohen që problemet që lindin gjatë zbatimit të kësaj marrëveshjeje, t'i zgjidhin në frymën e mirëkuptimit dhe të shkëmbejnë të gjitha informacionet e nevojshme për këtë qëllim. Secila palë kontraktuese mund të bëjë sipas nevojës menjëherë ftesë për të zhvilluar bisedime për zgjidhjen e problemeve aktuale gjatë zbatimit të kësaj marrëveshjeje.

Neni 6
Përparësia e marrëveshjeve ndërshtetërore

Detyrimet e palëve kontraktuese që rrjedhin nga marrëveshjet ndërshtetërore mbeten të paprekura.

Neni 7
Afati i vlefshmërisë, hyrja në fuqi, depozituesi

- (1) Kjo marrëveshje lidhet për një afat të papërcaktuar.
- (2) Për ato palët kontraktuese, të cilat e kanë nënshkruar këtë marrëveshje dhe nuk duhen të plotësojnë kushte të tjera paraprake brendashtetërore, kjo marrëveshje hyn në fuqi ditën e tridhjetë pas nënshkrimit të saj.
- (3) Për ato palë kontraktuese, që duhen të plotësojnë kushte të tjera paraprake brendashtetërore, kjo marrëveshje hyn në fuqi ditën e parë të muajit të dytë pas ditës, në të cilën pala e fundit kontraktues e ka njoftuar me anë të një note depozituesin sipas paragrafit 5 të këtij neni, që nga ana e saj janë të plotësuar kushtet e nevojshme paraprake brendashtetërore.
- (4) Palët kontraktuese sipas paragrafit 3 e zbatojnë këtë marrëveshje përkohësisht duke filluar me ditën e tridhjetë pas nënshkrimit të saj, sipas deklaratës së tyre të bashkëngjitur. Deklarata në cilësinë e shtojcës është pjesë e pandarë e kësaj marrëveshjeje.
- (5) Qeveria e Republikës Federale e Gjermanisë është depozitues i kësaj marrëveshjeje.

Neni 8

Aderimi i shteteve të tjera

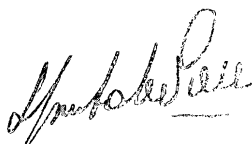
- (1) Palët kontraktuese bien dakord se në këtë marrëveshje mund të aderojnë edhe shtete të tjera.
- (2) Pas marrjes së njoftimit lidhur me kërkesën për aderim, depozituesi i njofton menjëherë në rrugë diplomatike palët e tjera kontraktuese. Palët kontraktuese shprehin mendimin e tyre për kërkesën e aderimit brenda 30 ditësh pas marrjes së njoftimit përkatës prej depozituesit.
- (3) Për shtetin aderues, marrëveshja hyn në fuqi 30 ditë pas marrjes nga depozituesi të miratimit të fundit të palëve të tjera kontraktuese. Depozituesi i njofton të gjitha palët kontraktuese për hyrjen në fuqi.

Neni 9

Pezullimi, shfuqizimi

- (1) Secila palë kontraktuese mund ta pezullojë ose ta shfuqizojë këtë marrëveshje me anë të një note që i drejtohet ruajtësit, kur ka një arsye të fortë, në mënyrë të veçantë në rastin e prishjes ose rrezikimit të sigurisë dhe të shëndetit publik, pas konsultimit me palët e tjera kontraktuese.
- (2) Pezullimi hyn në fuqi një ditë pas marrjes së notës për pezullimin, shfuqizimi hyn në fuqi ditën e parë të muajit pas marrjes së notës për shfuqizimin nga depozituesi.

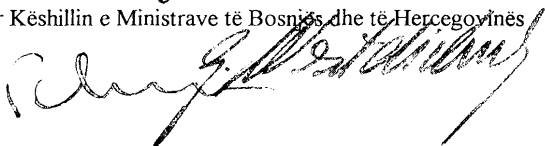
Lidhur në Berlin më dt. 21.mars. 2000 në një tekst origjinal në gjuhën shqipe, boshnjake, gjermane, italiane, kroate, serbe, sllovene dhe hungareze, duke pasur secili tekst vlerë detyruese të barabartë.

Për Qeverinë e Republikës së Shqipërisë

Për Këshillin e Ministrave të Bosniës dhe të Hercegovinës

Për Qeverinë e Republikës Federale të Gjermanisë

Për Qeverinë e Republikës Italiane

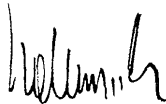
Për Qeverinë e Republikës së Kroacisë

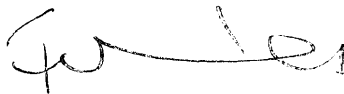
Për Qeverinë Federale Austriake

Për Këshillin Federal Zvicëran

Për Qeverinë e Republikës së Sllovenisë

Për Qeverinë e Republikës së Hungarisë

Shtojcë

Deklaratë

sipas nenit 7 paragraf 4

të Marrëveshjes mbi lejimin e udhëtimit transit të shtetasve jugosllavë që janë të detyruar të largohen.

Qeveritë e Shqipërisë, të Bosnjës dhe të Hercegovinës, të Kroacisë, të Sllovenisë dhe të Hungarisë deklarojnë se ato do ta zbatojnë këtë marrëveshje përkohësisht, deri në plotësimin e kushteve brendashtetërore paraprake të nevojshme.

**Ersatzreisedokument
(Dokument Zevendesues Udhetimi)**

für die einmalige Rückreise im Rahmen der Vereinbarung vom 21.03.2000 über die Gestattung der Durchreise ausreisepflichtiger jugoslawischer Staatsangehöriger

per udhetimin e kthimit me nje kalim ne kuader te marrevshjes se dates 21.03.2000 mbi lejimin e udhetimit tranzit te shtetasve jugosllave te detyruar per t'u larguar

Reg. Nr.
(Nr. Reg.)

Gültig für die einmalige Reise
(E vlefshme per udhetimin me nje kalim

von:
nga):

nach:
(ne)

über:
(neper)

Name:
(mbiemri)

Vorname(n):
(emri/emrat)

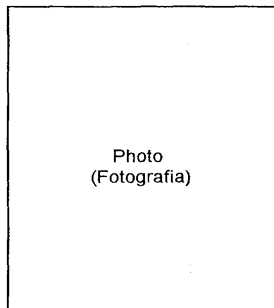
Geburtsdatum:
(Datelindja)

Größe:
(Gjatesia)

Besondere Kennzeichen:
(Shenja te vecanta)

Staatsangehörigkeit:
(Shtetesia)

Adresse im Ausgangsstaat (falls bekannt):
(Adresa ne shtetin e daljes (neqoftese njihet))

Ausstellende Behörde:
(Autoriteti leshues)

Stempel/Siegel
(Vula)

Ausstellungsort:
(Vendi i leshimit)

Ausstellungsdatum:
(Data e leshimit)

Unterschrift:
(Nenshkrimi)

Bemerkungen:
(Verejtje).....
.....

BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND
Federal Republic of Germany / République fédérale d'Allemagne

Reg. Nr. _____
Reg. No. / No. d'enregistrement

Dok. Nr. **0000000**
Doc. No. / No. doc.

Gültig für die einmalige Reise von: _____
Valid for one journey from / Valable pour un seul voyage de

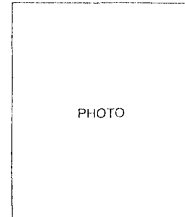
nach: _____
to / a

Name: _____
Name / Nom

Vorname: _____
Given name / Prénom

Geburtsdatum: _____
Date of birth / Date de naissance

Größe: _____
Height / Taille

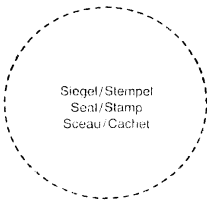

Besondere Kennzeichen: _____
Distinguishing marks / Signes particuliers

Staatsangehörigkeit: _____
Nationality / Nationalité

Adresse im Heimatland (falls bekannt): _____

Address in home country (if known) / Adresse dans le pays d'origine (si connu)

Siegel/ Stempel
Seal/ Stamp
Sceau/ Cachet

Ausstellende Behörde: _____
Issuing authority / Autorité de délivrance

Ausstellungsort: _____
Issued at / Lieu de délivrance

Ausstellungsdatum: _____
Issued on / Date de délivrance

Unterschrift: _____
Signature / Signature

Bemerkungen / Remarks / Observations: _____

**Rückkehrer/-in in die
Bundesrepublik Jugoslawien**

République Fédérale de Yougoslavie

Name, Vorname
Surname, first name
Nom, prénom

Vorgesehene Transitstaaten
Planned route (transit states)
Pays de transit prévus

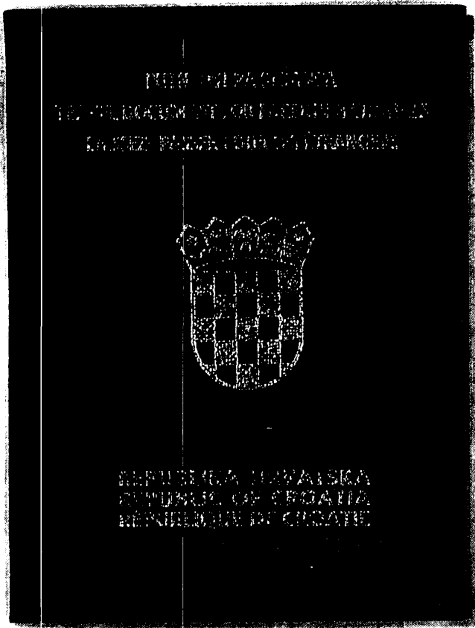
Paß-Nr.
Passport No.
N° de passeport

Ausländerbehörde
im Auftrag _____ (Siegel)

Datum, Unterschrift
O BUNDES-DRUCKEREI 1999
Auf-Nr. 654-120

U 00000000

U 00000000

143

DECA / CHILDREN / ENFANTS
Ime / First name / Prénom
Prezime / Surname / Nom
Datum rođenja / Date of birth / Date de naissance
Spol / Sex / Sexe
Srodstvo / Relationship / Parente
Ime / First name / Prénom
Prezime / Surname / Nom
Datum rođenja / Date of birth / Date de naissance
Spol / Sex / Sexe
Srodstvo / Relationship / Parente

144

NOVOZEMEN
NATIONALITY

MB5 / Passport No / N. Personnel
Dzaništvo / Nationality / Citoyenneté
Ime / First name / Prénom
Prezime / Surname / Nom
Datum rođenja / Date of birth / Date de naissance
U državi / Country of birth / Lieu et pays de naissance
Prezime (kolonije) / Address Residence / Residence
Vlasnik kopja / Holder's signature / Signature du titulaire
Datum izd. / Date of issue / Date de délivrance
Izdano od / Issued by / Délivré par
Važni do / Date of expiry / Date d'expiration

REPUBLIKA HRVATSKA
REPUBLIK KROATIEN/REPUBLIC OF CROATIA/RÉPUBLIQUE DE CROATIE

00000000

OSOBA KOJA SE VRAĆA
U SAVEZNU REPUBLIKU JUGOSLAVIJU
Rückkehrer/-in in die Bundesrepublik Jugoslawien
Person returning to the Federal Republic of Yugoslavia
Personne rentrant en République fédérative de Yougoslavie

PREZIME, IME
Name, Vorname
Surname, first name
Nom, prénom

TRANZITNE DRŽAVE
Vorgesehene Transitstaaten
Planned route (transit states)
Pays de transit prévus

BROJ PUTOVNICE
Pass - Nr
Passport No
N° du passeport

DATUM, POTPIS, PEČAT
Datum, Unterschrift, Siegel
Date, Signature, Sceau

NADLEŽNO TJELO
Auslösendebehörde
Issuing authorities
Autorités compétentes

REPUBLIK ÖSTERREICH

Republic of Austria / République d'Autriche

Reg. Nr. _____ Dok. Nr. **A04985**
Reg. No. / No. d'enregistrement Doc. No. / No. doc.

Gültig für die einmalige Einreise von: _____
Valid for one journey from / Valable pour un seul voyage de

Nach: _____
to / á

Name: _____
Name / Nom

Vorname: _____
Given name / Prénom

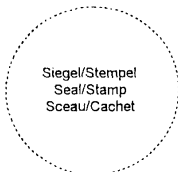
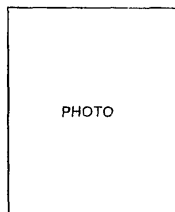
Geburtsdatum: _____
Date of birth / Date de naissance

Größe: _____
Height / Taille

Besondere Kennzeichen: _____
Distinguishing marks / Signes particuliers

Staatsangehörigkeit: _____
Nationality / Nationalité

Adresse im Heimatland (falls bekannt): _____
Address in home country (if known) / Adresse dans le pays d'origine (si connue)

Ausstellende Behörde: _____
Issuing authority / Autorité de délivrance

Austellungsort: _____
Issued at / Lieu de délivrance

Ausstellungsdatum: _____
Issued on / Date de délivrance

Unterschrift: _____
Signature / Signature

Bemerkungen / Remarks / Observations _____

A 0796998

SICHTVERMERK
VISA

OSTERREICH AUSTRIA § 6/1/1 § 6/1/3 § 6/1/4 FrG **A 0796998**

Gültig von/bis Valid from/to _____

Paßnummer Passport number _____ Mitreisende Persons included _____

Zahl File number _____ Vermerk Code _____

Gebühr Fee _____

ausgestellt am issued on _____

Behörde Authority _____

L. S. _____

MUSTER

KFL-Lager-Nr. 021.

A 0796998

EIDGENÖSSISCHES JUSTIZ- UND POLIZEIDEPARTEMENT
DÉPARTEMENT FÉDÉRAL DE JUSTICE ET POLICE
DIPARTIMENTO FEDERALE DI GIUSTIZIA E POLIZIA
DEPARTEMENT FEDERAL DA GIUSTIA E POLIZIA

**TRAVEL DOCUMENT
LAISSEZ-PASSER**

Registration no:
N° d'enregistrement: _____

Doc. No:
N° doc: _____

Valid for one journey from:
Valable pour un seul voyage de: _____

To:
à: _____

Name:
Nom: _____

Given name:
Prénom _____

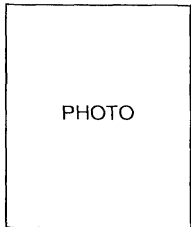
Date of birth:
Date de naissance _____

Height:
Taille: _____

Distinguishing marks:
Signes particuliers: _____

Nationality:
Nationalité: _____

Address in home country (if known):
Adresse dans le pays d'origine (si connue):

Issuing authority:
Autorité de délivrance: _____

Issued at:
Lieu de délivrance: _____

Issued on:
Date de délivrance: _____

Signature:
Signature: _____

Remarks:
Observations:

Rückkehrer/in in die Bundesrepublik Jugoslawien gemäss Vereinbarung über die Gestattung der Durchreise ausreisepflichtiger jugoslawischer Staatsangehöriger vom tt.mm.jj.

Vorgesehene Transitroute:
Italien, Albanien, Mazedonien

SUISE
SWITZERLAND
VISA V4734088

Numéro de passeport / Passport Number
Visa de transit / Transit Visa

Type de destination / Visa Type

A	B	C	D	E	F
1	2	3	4	5	

Validité en / Valid from
Au / Until

Nombre de traversées autorisées / Number of Transits Authorized

1	2	plus
---	---	------

Durée maximale de séjour / Maximum Stay of
Date / Date

Signature et Scellum / Signature and Stamp

Vrnitev v
Zvezno Republiko Jugoslavijo

Person returning to the
Federal republic of Yugoslavia

Priimek, Ime
Surname, First Name

Države tranzita
Transit States

Št. potnega lista
Passport Number

Organ izdaje
Issuing Authority

Žig
Stamp

012345678

Datum izdaje
Date of Issue

Podpis
Signature

ENTB

**ERSATZREISEDOKUMENT
ÚTLEVELET HELYETTESÍTŐ UTAZÁSI OKMÁNY**

für die einmalige Rückreise im Rahmen der Vereinbarung vom2000 über die
gestattung der Durchreise ausreisepflichtiger jugoslawischer Staatsangehöriger

*egyszeri visszautazásra a kiutazásra kötelezett jugoszláv állampolgárok átutazásának
engedélyezéséről szóló 2000..... aláírt Megállapodás alapján*

Reg.Nr.:

Szám:

Gültig für die einmalige Reise von:.....

Érvényes egyszeri átutazásratől,

nach:.....

célország:

über :

tranzitország:

Name:

Családi név:

Vorname(n):.....

Utónév/nevek:

Geburtsdatum:.....

Születés ideje:

Größe:.....

Termet:

Besondere Kennzeichen:.....

Különös ismertetőjelek:.....

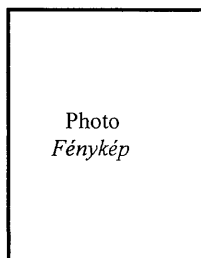
.....

Staatsangehörigkeit:.....

Állampolgárság:

Adresse im Ausgangsstaat (falls bekannt):

Lakcím a küldő államban (ha ismert):

Stempel

Bélyegző:

Ausstellende Behörde:

Kiállító hatóság:

Ausstellungsort:.....

Kiállítás helye:

Ausstellungsdatum:.....

Kiállítás ideje:

Unterschrift:.....

Aláírás:

Bemerkungen:

Megjegyzések:

Sorszám: **A 000000**
No.:

EGYSZERI UTAZÁSRA JOGOSÍTÓ ÚTIKIMÁNY
Travel Document Issued for a Single Journey

Ez az útiokmány
This Travel Document was issued for
..... részére lett kiállítva, abból a célból, hogy
with the purpose of

a) a Magyar Köztársaságba visszatérjen
returning to the Republic of Hungary
fénykép
helye

b) országba utazzon
traveling to

.....
saját kezű aláírás
Signature

Családi neve/Family Name:

Utónevei/First Names:

Születési helye, ideje/Place and Date of Birth:

Állampolgársága/Nationality:

Vele utazó kiskorú gyermekei/.....
..... accompanying children under 18 years of age

családi neve
Family Name

utóneve
First Name

születési helye, ideje
Place and Date of Birth

családi neve Family Name	utóneve First Name	születési helye, ideje Place and Date of Birth
.....
.....
.....

Érvényes/Date of Expiry:-ig.

Kiállító hatóság/Issuing Authority:

Kelt/Date:

P. H./L. S.

.....
aláírás/Signature

No./Sorszám:

**PERSON RETURNING TO THE FEDERAL
REPUBLIC OF YUGOSLAVIA**

*According to the Agreement on signed on.....2000 the authorization of the
transit of the Yugoslavian citizens obliged to leave*

**JUGOSZLÁV SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁGBA
VISSZATÉRŐ SZEMÉLY**

*a kiutazásra kötelezett jugoszláv állampolgárok átutazásának
engedélyezéséről szóló 2000..... aláírt Megállapodás alapján*

Surname/Családi név:

First name /Utónév:

Nationality/Állampolgárság:.....

Passport No. /Útlevel szám:.....

Route of return (transit countries)/Hazatérés útvonala (tranzit
országok):.....

Place, date of issue/Kiállítás helye, ideje:.....

Date of expiry/ Érvényesség:

signature
aláírás

stamp
bélyegző

[BOSNIAN, CROATIAN AND SERBIAN TEXTS — TEXTES BOSNIEN, CROATE ET SERBE]

Ugovor

**o odobrenju tranzita za jugoslavenske državljane
koji su obavezni da napuste državu boravka**

Ugovor

**o odobrenju tranzita za jugoslavenske državljane
koji su obavezni da napuste državu boravka**

Уговор

**о одобрењу транзита за југословенске држављане
који су обавезни да напусте државу боравка**

Vlada Republike Albanije,
Vlada Republike Albanije,
Влада Републике Албаније,

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine,
Vijeće ministara Bosne i Hercegovine,
Совет министара Босне и Херцеговине,

Vlada Savezne Republike Njemačke,
Vlada Savezne Republike Njemačke,
Влада Савезне Републике Њемачке,

Vlada Republike Italije,
Vlada Republike Italije,
Влада Републике Италије,

Vlada Republike Hrvatske,
Vlada Republike Hrvatske,
Влада Републике Хрватске,

Savezna Vlada Republike Austrije,
Savezna Vlada Republike Austrije,
Савезна влада Републике Аустрије,

Savezno vijeće Švicarske,
Savezno vijeće Švicarske,
Савезно веће Швицарске,

Vlada Republike Slovenije,
Vlada Republike Slovenije,
Влада Републике Словеније,

Vlada Republike Mađarske
Vlada Republike Mađarske
Влада Републике Мађарске -

su se sporazumjele:

su se sporazumjele:

су се споразумеле:

Član 1

Tranzit u svrhu povratka

Članak 1

Tranzit u svrhu povratka

Члан 1

Транзит у сврху повратка

- (1) Ugovorne strane dozvoljavaju jedan dobrovoljan tranzit kroz svoju državnu teritoriju u svrhu povratka za lica - jugoslavenske državljane koji se nalaze u jednoj od zemalja - potpisnica Ugovora, a ne ispunjavaju u toj zemlji važeće propise za nastavak boravka. Ovo ne važi za slučajeve za koje je tranzitna zemlja odredila zabranu ulaska u zemlju za dotično lice.
- (1) Ugovorne strane dozvoljavaju jedan dragovoljan tranzit kroz svoj državni teritorij u svrhu povratka za osobe - jugoslavenske državljane koje se nalaze u jednoj od zemalja - potpisnica Ugovora, a ne ispunjavaju u toj zemlji važeće propise za nastavak boravka. Ovo ne važi za slučajeve za koje je tranzitna zemlja odredila zabranu ulaska u zemlju za dotičnu osobu.
- (1) Уговорне стране дозвољавају један добровољан транзит кроз своју државну територију у сврху повратка за лица - југославенске држављане који се налазе у једној од земаља - потписница Уговора, а не испуњавају у тој земљи важеће прописе за наставак боравка. Ово не важи за случајеве за које је транзитна земља одредила забрану уласка у земљу за дотично лице.
- (2) Uvjet za tranzit je posjedovanje, prema važećem jugoslavenskom Zakonu o pasošima, izdatih važećih pasoša ili važećih putnih isprava koje je izdala Savezna Republika Jugoslavija. Za povratak na Kosovo licima iz države boravka preko teritorije jedne od zemalja potpisnica, ukoliko je potrebno, mogu se izdati ili nacionalne ili internacionalne putne isprave (EU-Laissez-Passer). Uzorak gore navedenih nacionalnih odnosno internacionalnih putnih isprava je u prilogu 1 Ugovora.
Država koju navedeno lice napušta vrši provjeru da li su određene putne isprave podobne za povratak.
U putne isprave se stavlja napomena-vinjeta (Vignette) da one važe tri mjeseca i da je lice povratnik u Jugoslaviju. Uzorak napomene - vinjete je u prilogu 2 Ugovora.

- (2) Uvjet je za tranzit posjedovanje, prema važećem jugoslavenskom Zakonu o pasošima, izdate važeće putovnice ili važeće putne isprave koje je izdala Savezna Republika Jugoslavija. Za povratak na Kosovo osoba iz države boravka preko teritorije jedne od zemalja potpisnica, ukoliko je potrebno, mogu se izdati ili nacionalne ili internacionalne putne isprave (EU-Laissez-Passer). Uzorak gore navedenih nacionalnih odnosno internacionalnih putnih isprava je u prilogu 1 Ugovora.
Država koju navedena osoba napušta vrši provjeru da li su određene putne isprave podobne za povratak.
U putne isprave se stavlja napomena-vinjeta (Vignette) da one važe tri mjeseca i da je osoba povratnik u Jugoslaviju. Uzorak napomene - vinjete je u prilogu 2 Ugovora.
- (2) Увјет за транзит је поседовање, према важећем југословенском Закону о пасошима, издатих важећих пасоша или важећих путних исправа које је издала Савезна Република Југославија. За повратак на Косово лицима из државе боравка преко територије једне од земаља потписница, уколико је потребно, могу се издати или националне или интернационалне путне исправе (ЕУ-Лаисsez-Пассер). Узорак горе наведених националних односно интернационалних путних исправа је у прилогу 1 Уговора.
Држава коју наведено лице напушта врши проверу да ли су одређене путне исправе подобне за повратак.
У путне исправе се ставља напомена-вињета (Вигнетте) да оне важе три месеца и да је лице повратник у Југославију. Узорак напомене - вињете је у прилогу 2 Уговора.
- (3) Država koju napušta se obavezuje da će lice koje napušta zemlju, ukoliko za njega nije osigurano dobrovoljno proputovanje kroz tranzitne zemlje ili osiguran ulazak u zemlju u koju se vraća, primiti nazad. U tom slučaju će tranzitne zemlje odobriti ponovni tranzit. Ukoliko je prijeko potrebno, nadležne vlasti određene tranzitne zemlje mogu izdati zamjenu za putne isprave u svrhu povratka tog lica u zemlju koju napušta. Uzorak zamjene za putne isprave je u prilogu 3 Ugovora.
- (3) Država koju napušta se obavezuje da će osoba koje napušta zemlju, ukoliko za nju nije osigurano dobrovoljno proputovanje kroz tranzitne zemlje ili osiguran ulazak u zemlju u koju se vraća, primiti nazad. U tom će slučaju tranzitne zemlje odobriti ponovni tranzit. Ukoliko je prijeko potrebno, nadležne vlasti određene tranzitne zemlje mogu izdati zamjenu za putne isprave u svrhu povratka te osobe u zemlju koju napušta. Uzorak zamjene za putne isprave je u prilogu 3 Ugovora.

- (3) Држава коју напушта се обавезује да ће лице које напушта земљу, уколико за њега није обезбеђено добровољно пропутовање кроз транзитне земље или обезбеђен улазак у земљу у коју се враћа, примити назад. У том случају ће транзитне земље одобрити поновни транзит. Уколико је неопходно, надлежне власти одређене транзитне земље могу издати замену за путне исправе у сврху повратка тог лица у земљу коју напушта. Узорак замене за путне исправе је у прилогу 3 Уговора.
- (4) Ugovorne strane će se truditi da tranzit jugoslovenskih državljana bude, koliko je to moguće, izravan. Nadležne će vlasti zemlje koju lice napušta u putnim ispravama navesti zemlje predviđene za njegov tranzit.
- (4) Ugovorne će strane truditi se da tranzit jugoslavenskih državljana bude, koliko je to moguće, izravan. Nadležne će vlasti zemlje koju osoba napušta u putnim ispravama navesti zemlje predviđene za njezin tranzit.
- (4) Уговорне стране ће се трудити да транзит југословенских држављана буде колико је то могуће директан. Надлежне власти земље коју лице напушта ће у путним исправама навести земље предвиђене за његов транзит.
- (5) Nije potrebna tranzitna viza za zemlje - potpisnice ugovora.
- (5) Nije potrebna tranzitna viza za zemlje - potpisnice ugovora.
- (5) Није потребна транзитна виза за земље - потписнице уговора.
- (6) Ovaj Ugovor ne utiče na carinske zakone potpisnica.
- (6) Ovaj ugovor ne utiče na carinske zakone potpisnica.
- (6) Овај Уговор не утиче на царинске законе потписница.

- (7) Tranzitne zemlje imaju pravo voditi dokumentaciju sa ličnim podacima (prezime, ime, datum i mjesto rođenja, vrsta i broj putnih isprava) kao i sa podacima o vremenu ulaska u zemlju i napuštanja zemlje.
- (7) Tranzitne zemlje imaju pravo voditi dokumentaciju sa osobnim podacima (prezime, ime, datum i mjesto rođenja, vrsta i broj putnih isprava) kao i sa podacima o vremenu ulaska u zemlju i napuštanja zemlje.
- (7) Транзитне земље имају право водити документацију са личним подацима (презиме, име, датум и место рођења, врста и број путних исправа) као и са подацима о времену уласка у земљу и напуштања земље.

Član 2
Prihvat lica

Članak 2
Prihvat lica

Члан 2
Прихват лица

- (1) U svrhu ispunjenja obaveza za prihvat lica shodno članu 1, alin. 3, zemlje koje ova lica napuštaju će voditi dokumentaciju sa ličnim podacima (prezime, ime, datum i mjesto rođenja), o vrsti i broju putnih isprava iz čl. 1, alin. 2, kao i ostale podatke prijeko potrebne za slučaj identifikacije za slučaj gubitka putnih isprava (naprimjer kopiju putnih isprava sa slikom).
- (1) U svrhu ispunjenja obaveza za prihvat osoba shodno članku 1, alin. 3, zemlje koje ove osobe napuštaju će voditi dokumentaciju sa osobnim podacima (prezime, ime, datum i mjesto rođenja), o vrsti i broju putnih isprava iz čl. 1, alin. 2, kao i ostale podatke potrebne za slučaj identifikacije za slučaj gubitka putnih isprava (naprimjer kopiju putnih isprava sa slikom).
- (1) У сврху испуњења обавеза за прихват лица сходно члану 1, алинеја 3, земље које ова лица напуштају ће водити документацију са личним подацима (презиме, име, датум и мјесто рођења), о врсти и броју путних исправа из чл. 1, алинеја 2, као и остале податке неопходне за случај идентификације за случај губитка путних исправа (на пример копију путних исправа са сликом).

- (2) Troškove koji iz prihvata shodno članu 1, alin. 3 za transport, potrebnu pratnju, smještaj i ishranu itd. proizađu za zemlju-potpisnicu Ugovora snosi država koju lice napušta, a naknada troškova se mora izvršiti u roku od 60 dana nakon prijema računa.
- (2) Troškove koji iz prihvata shodno članku 1, alin. 3 za transport, potrebnu pratnju, smještaj i ishranu itd. proizađu za zemlju-potpisnicu Ugovora snosi država koju osoba napušta, a naknada se troškova mora izvršiti u roku od 60 dana nakon prijema računa.
- (2) Трошкове који из прихвата сходно члану 1, али. 3 за транспорт, неопходну пратњу, смештај и исхрану итд. проицађу за земљу-потписницу Уговора сноси држава коју лице напушта, а накнада трошкова се мора извршити у року од 60 дана након пријема рачуна.

Član 3
Klauzula o zaštiti podataka

Članak 3
Klauzula o zaštiti podataka

Члан 3
Клаузула о заштити података

- (1) Ukoliko se za provođenje ovog ugovora moraju uzeti ili poslati podaci o osobama, ove se informacije moraju isključivo odnositi na
1. lične podatke lica u tranzitu (prezime, ime, po potrebi ranije prezime, druga imena ili pseudonimi, datum i mjesto rođenja, spol, trenutno i ranije državljanstvo),
 2. podatke o putnim ispravama (vrsta, broj, rok važnosti, datum izdavanja, ustanova koja ih je izdala, mjesto izdavanja itd.),
 3. na zahtjev jedne od potpisnica Ugovora ostale podatke potrebne za identifikaciju lica.

- (1) Ukoliko se za provođenje ovog Ugovora moraju uzeti ili poslati podaci o osobama, ove se informacije moraju isključivo odnositi na:
1. osobne podatke osoba u tranzitu (prezime, ime, po potrebi ranije prezime, druga imena ili pseudonimi, datum i mjesto rođenja, spol, trenutno i ranije državljanstvo),
 2. podatke o putnim ispravama (vrsta, broj, rok važnosti, datum izdavanja, ustanova koja ih je izdala, mjesto izdavanja itd.),
 3. na zahtjev jedne od potpisnica Ugovora ostale podatke potrebne za identifikaciju osoba.
- (1) Уколико се за спровођење овог уговора морају узети или послати подаци о лицима, ове се информације морају искључиво односити на
1. личне податке лица у транзиту (презиме, име, по потреби раније презиме, друга имена или псеудоними, датум и место рођења, пол, тренутно и раније држављанство),
 2. податке о путним исправама (врста, број, рок важности, датум издавања, установа која их је издала, место издавања итд.),
 3. на захтев једне од потписница Уговора остале податке неопходне за идентификацију лица.
- (2) Ukoliko se prema zakonima zemlje na osnovu ovog ugovora pošalju lični podaci o određenoj osobi, uz važeće pravne klauzule za svaku potpisnicu Ugovora važe i dolje navedene odredbe:
1. Primaocu podatka je dozvoljeno njihovo korištenje samo u navedenu svrhu i samo pod uvjetima koje je postavila služba koja je dala podatke.
 2. Primalac podatka će, na zahtjev službe koja ih je izdala, izvijestiti o korištenju datih podataka i o rezultatima koje je na osnovu njih postigao.
 3. Lični podaci se smiju davati samo nadležnim službama. Ustupanje podataka drugim službama se može vršiti samo uz prethodnu suglasnost službe koja je dala podatke.

4. Služba koja daje podatke mora paziti na tačnost tih podataka kao i da procijeni potrebu podataka i njihovu primjenjivost za svrhu u koju se daju. Pri tome se moraju uzeti u obzir važeći propisi zemlje o zabrani prenošenja podataka. Ukoliko se ustanovi da su dati netačni podaci ili podaci koji se nisu smjeli dati, primalac podataka se o tome mora neizostavno obavijestiti. On je obavezan izvršiti ispravku podataka ili ih uništiti.
 5. Davalac i primalac podataka se obavezuju da će davanje i prijem ličnih podataka unijeti u spise.
 6. Davalac i primalac podataka se obavezuju da date lične podatke djelotvorno zaštite od pristupa neovlašćenih lica, od neovlašćenih izmjena i neovlašćenog objavljivanja.
 7. Osobi, čiji podaci se daju, mora se na njen zahtjev dati informacija o ličnim podacima koji su stavljeni na raspolaganje kao i o predviđenoj primjeni tih podataka. Informacija se ne mora dati ukoliko se ocijeni da prioritet ima javni interes u odnosu na interes lica o kojem su dati podaci. U ostalim slučajevima pravo dotičnog lica na informaciju podliježe zakonu zemlje - potpisnice Ugovora na čijoj se teritoriji zahtijeva informacija.
 8. Ukoliko zakon zemlje u kojoj se nalazi ustanova koja daje lične podatke predviđa uništavanje podataka u određenom vremenskom roku, ustanova je dužna da primaocu skrene pažnju na to. Neovisno od ovih rokova se lični podaci koji su dati na raspolaganje moraju uništiti kada više nisu ispunjeni uvjeti zbog kojih su zatraženi podaci.
- (2) Ukoliko se prema zakonima zemlje na temelju ovog Ugovora pošalju osobni podaci o određenoj osobi, uz važeće pravne klauzule za svaku potpisnicu Ugovora važe i dolje navedene odredbe:
1. Zemlji koja je dobila podatke je dozvoljeno njihovo korištenje samo u navedenu svrhu i samo pod uvjetima koje je postavila služba koja je dala podatke.
 2. Zemlja koja je dobila podatke će, na zahtjev službe koja ih je izdala, izvijestiti o korištenju datih podataka i o rezultatima koje je na temelju njih postigla.
 3. Osobni se podaci smiju davati samo nadležnim službama. Ustupanje se podataka drugim službama može vršiti samo uz prethodnu suglasnost službe koja je dala podatke.

4. Služba koja daje podatke mora paziti na točnost tih podataka kao i da procijeni potrebu podataka i njihovu primjenjivost za svrhu u koju se daju. Pri tome se moraju uzeti u obzir važeći zakoni zemlje o davanju i zaštiti podataka. Ukoliko se ustanovi da su dati netočni podaci ili podaci koji se nisu smjeli dati, primatelj podataka se o tome mora neizostavno obavijestiti. On je obvezan izvršiti ispravku podataka ili ih uništiti.
 5. Davatelj i primatelj podataka se obvezuju da će davanje i prijem osobnih podataka unijeti u spise.
 6. Davatelj i primatelj podataka se obvezuju da date osobne podatke učinkovito zaštite od pristupa neovlaštenih osoba, od neovlaštenih izmjena i neovlaštenog objavljivanja.
 7. Osobi čiji se podaci daju, mora se na njezin zahtjev dati informacija o osobnim podacima koji su stavljeni na raspolaganje kao i o predviđenoj primjeni tih podataka. Informacija se ne mora dati ukoliko se ocijeni da prioritet ima javni interes u odnosu na interes osobe o kojoj su dati podaci. U ostalim slučajevima pravo dotične osobe na informaciju podliježe zakonu zemlje - potpisnice Ugovora na čijem se teritoriju zahtijeva informacija.
 8. Ukoliko zakon zemlje u kojoj se nalazi ustanova koja daje osobne podatke predviđa uništavanje podataka u određenom vremenskom roku, ustanova je dužna da primatelju skrene pozornost na to. Neovisno se od ovih rokova osobni podaci koji su dati na raspolaganje moraju uništiti kada više nisu ispunjeni uvjeti zbog kojih su zatraženi podaci.
- (2) Уколико се према законима земље на основу овог уговора пошаљу лични подаци о одређеној особи, уз важеће правне клаузуле за сваку потписницу Уговора важе и доле наведене одредбе:
1. Примаоцу података је дозвољено њихово кориштење само у наведену сврху и само под условима које је поставила служба која је дала податке.
 2. Прималац података ће, на захтев службе која их је издала, извести о кориштењу датих података и о резултатима које је на основу њих постигла.
 3. Лични подаци се смију давати само надлежним службама. Уступање података другим службама се може вршити само уз претходну сагласност службе која је дала податке.

4. Служба која даје податке мора пазити на тачност тих података као и да процени неопходност података и њихову примењивост за сврху у коју се дају. При томе се морају узети у обзир важећи прописи земље о забрани преношења података. Уколико се установи да су дати нетачни подаци или подаци који се нису смели дати, прималац података се о томе мора неизоставно обавестити. Он је обавезан да изврши исправку података или да их уништи.
5. Давалац и прималац података се обавезују да ће давање и пријем личних података унети у списе.
6. Давалац и прималац података се обавезују да дате личне податке делотворно заштите од приступа неовлашћених лица, од неовлашћених измена и неовлашћеног објављивања.
7. Лицу, чији подаци се дају, се на њен захтев мора дати информација о личним подацима који су стављени на располагање као и о предвиђеној примени тих података. Информација се не мора дати уколико се оцени да приоритет има јавни интерес у односу на интерес лица о којем су дати подаци. У осталим случајевима право дотичног лица на информацију подлеже закону земље - потписнице Уговора на чијој се територији захтева информација.
8. Уколико закон земље у којој се налази установа која даје личне податке предвиђа уништавање података у одређеном временском року, установа је дужна да примаоцу скрене пажњу на то. Неовисно од ових рокова се лични подаци који су дати на располагање морају уништити када више нису испуњени услови због којих су затражени подаци.

Član 4
Nadležne ustanove

Članak 4
Nadležne ustanove

Члан 4
Надлежне установе

- (1) Nadležne ustanove za prijem upita, provjeru i provođenje prihvata prema članu 1, alineja 3 i članu 2 su za:

1. Vladu Republike Albanije

Ministarstvo za javni red
Odjeljenje granične policije

Sheshi Skenderbej 2
Tirana

Tel.: +355 42 28098 (centar)
+355 42 26801 (centrala)
Fax: +355 42 63607

2. Vijeće ministara Bosne i Hercegovine

Ministarstvo civilnih poslova i komunikacija
Sektor za izbjeglice

Ulica Musala br. 9
Sarajevo, 71000

Tel/fax: +387 71 442 870 i 650 068

3. Vladu Savezne Republike Njemačke

Direkcija za zaštitu granice

Roonstrasse 13
D-56068 Koblenz

Tel.: +49261/399-0 (centrala)

Fax: +49261/399-218

4. Vladu Republike Italije

Ministarstvo unutarnjih poslova
Sektor saobraćajne policije
Generalna direkcija za saobraćajnu policiju, željeznicu, granicu i poštu
Pododjel za imigraciju i graničnu policiju
Via Cavour 6
I-00184 Roma

Tel.: +39 06 465 39625 ili +39 06 465 39669

Fax: +39 06 465 39993 ili +39 06 465 39994

5. Vlada Republike Hrvatske

Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske
Sektor policije
Odjel granične policije
Savska cesta 39

HR - 10 000 Zagreb

Tel.: +385 1 61 22479

Fax: +385 1 61 22836

6. Savezna vlada Republike Austrije

Savezno ministarstvo unutarnjih poslova
Odjel III / 16
Am Hof 4

A - 1014 Wien

Tel.: +431 / 53126 lokal 4621

Fax: +431 / 53126 lokal 4648

7. Savezno vijeće Švicarske

Saveznička uprava za pravosuđe i policiju
Savezni ured za izbjeglice
Quellenstrasse 6
CH-3003 Bern- Wabern

Tel.: +41 / 31 325 94 14

Fax: +41 / 31 325 91 15

8. Vlada Republike Slovenije

Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Slovenije
Glavna uprava policije
Odsjek za državnu granicu i strance
Stefanova 2

SL-1501 Ljubljana

Tel.: +386 61 217 580

Fax: +386 61 217 450

9. Vlada Republike Mađarske

Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Mađarske
Ured za imigraciju i državljanstvo
1903 Budapest, Budafoki ut 60. Pf.: 314

Tel.: +36 1 463 9152
Fax: +36 1 463 9153

- (1) Nadležne ustanove za prijem upita, provjeru i provođenje prihvata prema članku 1, alineja 3 i članku 2 su za:

1. Vladu Republike Albanije

Ministarstvo za javni red
Odjeljenje granične policije

Sheshi Skenderbej 2
Tirana

Tel.: +355 42 28098 (centar)
+355 42 26801 (centrala)
Fax: +355 42 63607

2. Vijeće ministara Bosne i Hercegovine

Ministarstvo civilnih poslova i komunikacija
Sektor za izbjeglice

Ulica Musala br. 9
Sarajevo, 71000

Tel/fax: +387 71 442 870 i 650 068

3. Vladu Savezne Republike Njemačke

Direkcija za zaštitu granice
Roonstrasse 13
D-56068 Koblenz

Tel.: +49261/399-0 (centrala)
Fax: +49261/399-218

4. Vladu Republike Italije

Ministarstvo unutarnjih poslova
Sektor prometne policije
Generalna direkcija za prometnu policiju, željeznicu, granicu i poštu
Pododjel za imigraciju i graničnu policiju

Via Cavour 6
I-00184 Roma

Tel.: +39 06 465 39625 ili +39 06 465 39669
Fax: +39 06 465 39993 ili +39 06 465 39994

5. Vladu Republike Hrvatske

Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske
Sektor policije
Odjel granične policije
Savska cesta 39

HR - 10 000 Zagreb

Tel.: +385 1 61 22479
Fax: +385 1 61 22836

6. Saveznu vladu Republike Austrije
Savezno ministarstvo unutarnjih poslova
Odjeljenje III/16
Am Hof 4

A - 1014 Wien

Tel.: +431 / 53126 kućni 4621
Fax: +431 / 53126 kućni 4648

7. Savezno vijeće Švicarske

Saveznička uprava za pravosuđe i policiju
Savezni ured za izbjeglice
Quellenstrasse 6
CH-3003 Bern- Wabern

Tel.: +41 / 31 325 94 14
Fax: +41 / 31 325 91 15

8. Vladu Republike Slovenije

Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Slovenije
Glavna uprava policije
Odjeljenje za državnu granicu i strance
Stefanova 2

SL-1501 Ljubljana

Tel.: +386 61 217 580
Fax: +386 61 217 450

9. Владу Republike Mađarske

Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Mađarske
Ured za imigraciju i državljanstvo
1903 Budapest, Budafoki ut 60. Pf.: 314

Tel.: +36 1 463 9152
Fax: +36 1 463 9153

- (1) Надлежне установе за пријем упита, проверу и спровођење прихвата према члану 1, алинеја 3 и члану 2 су за:

1. Владу Републике Албаније

Министарство за јавни ред
Одељење граничне милиције

Схесхи Скендербеј 2
Тирана

Тел.: +355 42 28098 (центар)
+355 42 26801 (централа)
Факс: +355 42 63607

2. Савет министара Босне и Херцеговине

Министарство цивилних послова и комуникација
Сектор за избеглице

Улица Мусала бр. 9
Сарајево, 71000

Тел/факс: +387 71 442 870 и 650 068

3. Владу Савезне Републике Њемачке

Грензсцхутздирексион

Роонстрассе 13
Д-56068 Кобленз

Тел.: +49261/399-0 (централа)
Фах: +49261/399-218

4. Владу Републике Италије

Министро делл' интерно
Дипартименто делла П.С.
Дирезионе Централе делла полизиа Страдале.
Ферровиара, ди Фронтиера е постале
Сервизио иммигразионе е Полизиа ди фронтиера

Виa Цавоур 6
И-00184 Рома

Тел.: +39 06 465 39625 или +39 06 465 39669
Фах: +39 06 465 39993 или +39 06 465 39994

5. Владу Републике Хрватске

Министарство унутарњих послова Републике Хрватске
Сектор Сцхутзполизеи
Абтеилунг Грензполизеи
Савска цеста 39

ХР - 10 000 Загреб

Тел.: +385 1 61 22479
Фах: +385 1 61 22836

6. Савезна влада Републике Аустрије

Бундесминистериум фуер Иннерес
Абтеилунг III/16
Ам Хоф 4

А - 1014 Њиен

Тел.: +431 / 53126 суседна служба 4621

Фах: +431 / 53126 суседна служба 4648

7. Савезно веће Швицарске

Еидгеноессисцхес Јустиз- унд Полизеидепартемент
Бундесамт фуер Флуецхтлинге (БФФ)
Љуелленстрасе 6
ЦХ-3003 Берн- Њаберн

Тел.: +41 / 31 325 94 14

Фах: +41 / 31 325 91 15

8. Влада Републике Словеније

Министерим фуер Иннерес дер Републик Слоњениен
Генералдиректион дер Полизеи
Сектор Стаатсгрензе унд Ауслаендер
Стефанова 2

СЛ-1501 Љубљана

Тел.: +386 61 217 580

Фах: +386 61 217 450

9. Влада Републике Мађарске

Белугуминистриум
Бевандорласи ес Алламполгарсаги Хиватал
1903 Будапест, Будафоки ут 60. Пф.: 314

Тел.: +36 1 463 9152

Фах: +36 1 463 9153

- (2) Nadležne službe će na upite u okviru ovog ugovora neizostavno odgovoriti, a najkasnije u roku od dvije sedmice nakon prijema istog.
- (2) Nadležne će službe na upite u okviru ovog ugovora neizostavno odgovoriti, a najkasnije u roku od dva tjedna nakon prijema istog.
- (2) Надлежне службе ће на упите у оквиру овог уговора неизоставно одговорити, а најкасније у року од две седмице након пријема истог.

Član 5
Obavezna konsultiranja

Članak 5
Obvezna konzultiranja

Члан 5
Обавезна консултовања

Ugovorne strane se obavezuju da će probleme koji nastanu kod provođenja ovog Ugovora sporazumno rješavati i dati sve informacije potrebne u tu svrhu. Svaka potpisnica Ugovora može po potrebi da neizostavno pozove na razgovor o rješavanju postojećih problema kod provođenja ovog Ugovora.

Ugovorne se strane obavezuju da će se konzultirati o problemima koji nastanu kod provođenja ovog Ugovora i da će ih sporazumno rješavati i dati sve informacije potrebne u tu svrhu. Svaka potpisnica Ugovora može po potrebi neizostavno pozvati na razgovor o rješavanju postojećih problema kod provođenja ovog Ugovora.

Уговорне стране се обавезују да ће проблеме који настану код спровођења овог уговора споразумно решавати и дати све информације потребне у ту сврху. Свака потписница уговора може по потреби да неизоставно позове на разговор о рјешавању постојећих проблема код спровођења овог уговора.

Član 6
Prednost bilateralnih sporazuma

Članak 6
Prednost bilateralnih sporazuma

Члан 6
Предност билатералних споразума

Ovaj ugovor se ne odnosi na obaveze koje za potpisnice proizilaze iz bilateralnih sporazuma.

Ovaj se ugovor ne odnosi na obveze koje za potpisnice proizilaze iz bilateralnih sporazuma.

Овај уговор се не односи на обавезе које за потписнице произилазе из билатералних споразума.

Član 7

Trajanje Ugovora, stupanje na snagu, čuvar Ugovora

Članak 7

Trajanje Ugovora, stupanje na snagu, čuvar Ugovora

Члан 7

Трајање Уговора, ступање на снагу, чувар Уговора

- (1) Ovaj ugovor se sklapa na neodređeno vrijeme.
- (1) Ovaj se ugovor sklapa na neodređeno vrijeme.
- (1) Овај уговор се склапа на неодређено време.
- (2) Za potpisnice ovog ugovora koje ne moraju ispuniti dodatne odredbe vlastitih zakona, Ugovor stupa na snagu 30. dana nakon njegovog potpisivanja.
- (2) Za potpisnice ovog Ugovora koje ne moraju ispuniti dodatne odredbe vlastitih zakona, Ugovor stupa na snagu 30. dana nakon njegovog potpisivanja.
- (2) За потписнице овог уговора које не морају испунити додатне одредбе сопствених закона, Уговор ступа на снагу 30. дана након његовог потписивања.
- (3) Za potpisnice ovog ugovora koje su obavezne da ispune dodatne zakonske odredbe svoje zemlje, Ugovor stupa na snagu prvog dana drugog mjeseca nakon što je posljednja potpisnica Ugovora shodno alineji 5 ovog člana pismenim putem obavijestila da su sa njene strane ispunjeni svi uvjeti vezani za zakonske odredbe.
- (3) Za potpisnice ovog Ugovora koje su obavezne da ispune dodatne zakonske odredbe svoje zemlje, Ugovor stupa na snagu prvog dana drugog mjeseca nakon što je posljednja potpisnica Ugovora shodno alineji 5 ovog članka pismenim putem obavijestila da su sa njene strane ispunjeni svi uvjeti vezani za zakonske odredbe.
- (3) За потписнице овог уговора које су обавезне да испуне додатне законске одредбе своје земље, Уговор ступа на снагу првог дана другог месеца након што је последња потписница Уговора сходно алинеји 5 овог члана писменим путем обавестила да су са њене стране испуњени услови везани за законске одредбе.

- (4) Potpisnice Ugovora iz alineje 3 će ovaj ugovor na osnovu priložene izjave privremeno primjenjivati počev od 30. dana nakon njegovog potpisivanja. Izjava je Annex ovog ugovora i važi kao njegov sastavni dio.
- (4) Potpisnice Ugovora iz alineje 3 će ovaj ugovor na temelju priložene izjave privremeno primjenjivati počev od 30. dana nakon njegovog potpisivanja. Izjava je dodatak ovog Ugovora i važi kao njegov sastavni dio.
- (4) Потписнице Уговора из алинеје 3 ће овај уговор на основу приложене изјаве привремено примењивати почев од 30. дана након његовог потписивања. Изјава је Анекс овог уговора и важи као његов саставни дио.
- (5) Vlada Savezne Republike Njemačke je čuvar ovog ugovora.
- (5) Vlada Savezne Republike Njemačke je čuvar ovog Ugovora.
- (5) Влада Савезне Републике Немачке је чувар овог уговора.

Član 8

Pristupanje Ugovora od strane drugih zemalja

Članak 8

Pristupanje Ugovoru od strane drugih zemalja

Члан 8

Пристапање Уговору од стране других земаља

- (1) Ugovorne strane su suglasne da i druge zemlje mogu pristupiti ovom Ugovoru.
- (1) Ugovorne strane su suglasne da i druge zemlje mogu pristupiti ovom Ugovoru.
- (1) Уговорне стране су сагласне да и друге земље могу приступити овом Уговору.

- (2) Po prijemu pismenog obavještenja o želji za pristupanje Ugovoru, čuvar Ugovora će diplomatskim putem o tome neizostavno obavijestiti ostale ugovorne strane. Ugovorne strane će se u roku od 30 dana po prijemu obavještenja od strane čuvara Ugovora izjasniti o iskazanoj želji za pristupanje Ugovoru.
- (2) Po prijemu pismenog obavještenja o želji za pristupanjem Ugovoru, čuvar Ugovora će diplomatskim putem o tome neizostavno obavijestiti ostale ugovorne strane. Ugovorne strane će se u roku od 30 dana po prijemu obavještenja od strane čuvara Ugovora izjasniti o iskazanoj želji za pristupanje Ugovoru.
- (2) По пријему писменог обавештења о жељи за приступање Уговору, чувар Уговора ће дипломатским путем о томе неизоставно обавестити остале уговорне стране. Уговорне стране ће се у року од 30 дана по пријему обавештења од стране чуvara Уговора изјаснити о исказаној жељи за приступање Уговору.
- (3) Za zemlju koja pristupi Ugovoru, Ugovor stupa na snagu 30 dana nakon što čuvar Ugovora primi i posljednju suglasnost ostalih ugovornih strana. Čuvar Ugovora će o stupanju na snagu obavijestiti sve ugovorne strane.
- (3) Za zemlju koja pristupi Ugovoru, Ugovor stupa na snagu 30 dana nakon što čuvar Ugovora primi i posljednju suglasnost ostalih ugovornih strana. Čuvar Ugovora će o stupanju na snagu obavijestiti sve ugovorne strane.
- (3) За земљу која приступи Уговору, Уговор ступа на снагу 30 дана након што чувар Уговора прими и последњу сагласност осталих уговорних страна, чувар Уговора ће о ступању на снагу обавестити све уговорне стране.

Član 9
Suspenzija, otkaz

Članak 9
Suspenzija, otkaz

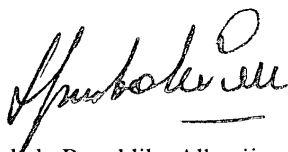
Члан 9
Суспензија, отказ

- (1) Svaka ugovorna strana ima nakon konsultacije sa ostalim ugovornim stranama pravo suspenzije ili otkaza ovog Ugovora putem note čuvaru Ugovora zbog važnih razloga osobito kod smetnji ili opasnosti po javnu sigurnost i zdravlje.
- (1) Svaka ugovorna strana ima nakon konzultacija sa ostalim ugovornim stranama pravo suspenzije ili otkaza ovog Ugovora putem note čuvaru Ugovora zbog važnih razloga, osobito kod smetnji ili opasnosti po javnu sigurnost i mir.
- (1) Свака уговорна страна има након консултација са осталим уговорним странама право суспензије или отказа овог Уговора путем ноте чувару Уговора због важних разлога, нарочито код сметњи или опасности по јавну безбједност и здравље.
- (2) Suspenzija stupa na snagu sa danom prijema note o suspenziji, otkaz stupa na snagu prvog dana u mjesecu nakon što čuvar Ugovora primi note o otkazivanju Ugovora.
- (2) Suspenzija stupa na snagu sa danom prijema note o suspenziji, otkaz stupa na snagu prvog dana u mjesecu nakon što čuvar Ugovora primi note o otkazivanju Ugovora.
- (2) Суспензија ступа на снагу са даном пријема ноте о суспензији, отказ ступа на снагу првог дана у месецу након што чувар Уговора прими ноте о отказивању Уговора.

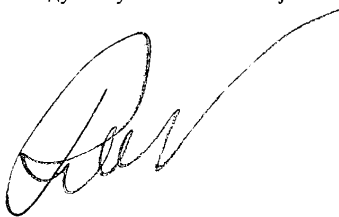
Ugovor sklopljen u Berlinu 21.03.2000, izvornik načinjen na albanskom, bosanskom, njemačkom, talijanskom, hrvatskom, srpskom, slovenačkom, mađarskom, jeziku pri čemu je svaka verzija jednako obavezujuća:

Ugovor sklopljen 21. ožujka 2000, izvornik načinjen na albanskom, bosanskom, njemačkom, talijanskom, hrvatskom, srpskom, slovenačkom, mađarskom, jeziku pri čemu je svaka verzija jednako obavezujuća.

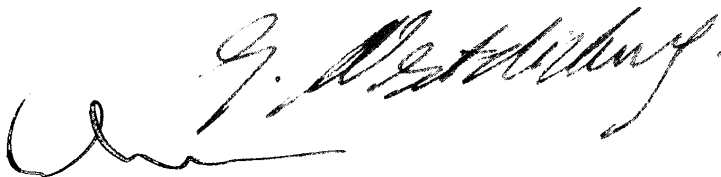
Уговор склопљен у Берлину дана 21. марта 2000, оригинал начињен на албанском, босанском, нјемачком, талијанском, хрватском, српском, словеначком, мађарском, језику при чему је свака верзија једнако обавезујућа.

Za vladu Republike Albanije
Za vladu Republike Albanije
За владу Републике Албаније

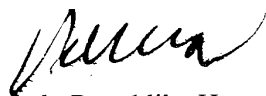
Za Vijeće ministara Bosne i Hercegovine,
Za Vijeće ministara Bosne i Hercegovine,
За Савет министара Босне и Херцеговине,

Za vladu Savezne Republike Njemačke,
Za vladu Savezne Republike Njemačke,
За владу Савезне Републике Њемачке,

Za vladu Republike Italije,
Za vladu Republike Italije,
За владу Републике Италије,

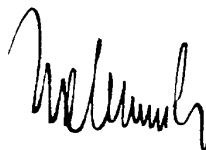
Za vladu Republike Hrvatske,
Za vladu Republike Hrvatske,
За владу Републике Хрватске,

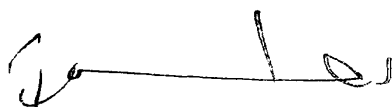
Za Saveznu vladu Republike Austrije
Za Saveznu vladu Republike Austrije
За Савезну владу Републике Аустрије,

Za Savezno vijeće Švicarske,
Za Savezno vijeće Švicarske,
За Савезно веће Швицарске,

Za vladu Republike Slovenije,
Za vladu Republike Slovenije,
За владу Републике Словеније,

Za vladu Republike Mađarske
Za vladu Republike Mađarske
За владу Републике Мађарске

Anex
Dodatak
Анех

Izjava
Izjava
Изјава

Shodno članu 7, alineja 4 Ugovora o odobrenju tranzita za jugoslavenske državljane koji su obavezni da napuste državu boravka.

Vlade Albanije, Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Slovenije i Mađarske izjavljuju da će privremeno ispunjavati odredbe ovog ugovora dok se ne ispune zakonske odredbe u tim zemljama.

Shodno članku 7, alineja 4 Ugovora o odobrenju tranzita za jugoslavenske državljane koji moraju napustiti zemlju boravka.

Vlade Albanije, Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Slovenije i Mađarske izjavljuju da će privremeno ispunjavati odredbe ovog Ugovora dok se ne ispune zakonske odredbe u tim zemljama.

Сходно члану 7, алинеја 4 Уговора о одобрењу транзита за југословенске држављане који се морају вратити у земљу

Владе Албаније, Босне и Херцеговине, Хрватске, Словеније и Мађарске изјављују да ће привремено испуњавати одредбе овог Уговора док се не испуне законске одредбе у тим земљама.

[For the other attachments, see pp. 16 to 31 of this volume -- Pour les autres annexes, voir les p. 16 à 31 du présent volume.]

Sporazum

**o dopuštanju tranzita jugoslavenskim državljanima
koji su obvezni napustiti zemlju u kojoj trenutno borave**

Vlada Republike Albanije

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine

Vlada Savezne Republike Njemačke

Vlada Talijanske Republike

Vlada Republike Hrvatske

Savezna vlada Republike Austrije

Savezno vijeće Švicarske konfederacije,

Vlada Republike Slovenije

i

Vlada Republike Mađarske

sporazumjeli su se kako slijedi:

Članak 1.

Tranzit u svrhu povratka

- (1) Ugovorne stranke dopustit će dragovoljni, jednokratni tranzit jugoslavenskim državljanima, koji se nalaze na području neke od ugovornih stranaka te ne ispunjavaju tamo važeće uvjete za daljnji boravak, kroz područje pod njihovom nadležnošću u svrhu povratka. To ne vrijedi za slučajeve u kojima je neka tranzitna država donijela zabranu ulaska u zemlju za odnosnu osobu.
- (2) Uvjet za tranzit je posjedovanje putovnice ili putne isprave Savezne Republike Jugoslavije koja vrijedi prema važećem jugoslavenskom Zakonu o putnim ispravama. Za povratak na Kosovo iz polazišne države kroz područje pod nadležnošću neke od ugovornih stranaka može se, ukoliko je to potrebno, izdati nacionalna zamjenska putna isprava ugovornih stranaka ili međunarodna zamjenska putna isprava (laissez-passer Europske unije). Uzorci navedenih nacionalnih odnosno međunarodnih putnih isprava prilažu se ovome Sporazumu kao Prilog 1.
Polazišna država provjerava jesu li putne isprave odgovarajuće za povratak.
U putnu ispravu unosi se napomena (vinjeta) o svojstvu povratnika u Jugoslaviju s rokom važenja od tri mjeseca. Uzorci napomene (vinjete) priloženi su ovom Sporazumu kao Prilog 2.
- (3) Polazišna država obvezuje se primiti natrag osobu kojoj nije osiguran dragovoljni nastavak putovanja kroz moguće tranzitne države ili ulazak u određenu zemlju. U tom slučaju

tranzitne države dopustit će ponovljeni tranzit. Nadležna tijela odnosno tranzitne države prema potrebi mogu izdati zamjensku putnu ispravu za povratno putovanje odnosno osobe u polazišnu državu. Uzorci tih zamjenskih putnih isprava priloženi su ovom Sporazumu kao Prilog 3.

- (4) Ugovorne stranke trebaju utjecati na to da se tranzit jugoslavenskih državljana odvija čim izravnijim putem. Nadležna državna tijela polazišne države naznačuju predviđene tranzitne države u putnoj ispravi za odnosnu osobu.
- (5) Tranzitna viza ugovornih stranaka nije potrebna.
- (6) Odredbe ovog Sporazuma ne diraju u carinsko zakonodavstvo ugovornih stranaka.
- (7) Tranzitne države ovlaštene su voditi evidenciju o osobnim podacima (prezime, ime, datum rođenja, mjesto rođenja, vrsta i broj putnih isprava) kao i o mjestu i vremenu ulaska u zemlju i izlasku iz zemlje odnosnih osoba.

Članak 2.

Ponovno preuzimanje

- (1) U svrhu ispunjenja obveze povratnog preuzimanja iz članka 1. stavka 3., polazišne države vodit će evidenciju o osobnim podacima (prezime, ime, datum rođenja i mjesto rođenja) te o vrsti i broju putnih isprava iz članka 1. stavka 2. kao i o drugim podacima potrebnim za identifikaciju u slučaju gubitka putnih isprava (na primjer, kopija putnih isprava zajedno s fotografijom).
- (2) Troškove koji nastanu za ugovornu stranku glede povratnog preuzimanja iz članka 1. stavka 3, a u svezi s prijevozom, potrebnom pratnjom, smještajem i prehranom itd., snosi država polazišta. Proizišli troškovi naknadit će se u roku od 60 dana po primitku računa.

Članak 3.

Klauzula o zaštiti podataka

- (1) Ukoliko se za provedbu ovoga Sporazuma evidentiraju ili dostavljaju osobni podaci, ti podaci smiju se isključivo odnositi na
 1. osobne podatke putnika u tranzitu (prezime, ime, eventualno prijašnje prezime, nadimci ili pseudonimi, datum i mjesto rođenja, spol, sadašnje i prijašnje državljanstvo),
 2. podatke o putnim ispravama (vrsta, broj, rok važenja, datum izdavanja, tijelo koje ih je izdalo, mjesto izdavanja itd.),

3. ostale podatke za identifikaciju osobe na zahtjev neke od ugovornih stranaka.
- (2) Ukoliko se na temelju ovog Sporazuma, prema odredbama unutarnjeg zakonodavstva, dostavljaju osobni podaci, dodatno se primjenjuju niženavedene odredbe uz uvažavanje pravnih propisa koji vrijede za svaku ugovornu stranku:
1. Korištenje podataka od strane primatelja dopušteno je samo za navedenu svrhu i samo pod uvjetima koje propisuje tijelo koje dostavlja podatke.
 2. Primatelj će na zahtjev ugovornih stranaka izvijestiti tijelo koje dostavlja podatke o korištenju dostavljenih podataka i tako ostvarenim rezultatima.
 3. Osobni podaci smiju se dostavljati samo nadležnim tijelima. Daljnje prosljeđivanje drugim tijelima dopušteno je samo uz prethodnu suglasnost tijela koje dostavlja podatke.
 4. Tijelo koje dostavlja podatke obvezno je brinuti o točnosti podataka koji se dostavljaju kao i o njihovoj upotrebljivosti i primjerenosti u odnosu na svrhu koja se želi postići. Pritom valja paziti na zabrane dostave podataka koje postoje u odnosnom unutarnjemu pravu. Ukoliko se utvrdi da su dostavljeni netočni podaci ili podaci koji se ne smiju dostavljati, to se primatelju mora priopćiti bez odgode. Isti je dužan odmah obaviti ispravak ili uništenje podatka.
 5. Tijelo koje dostavlja i tijelo koje prima podatke dužno je dostavu i primitak osobnih podataka zabilježiti u spisima.
 6. Tijelo koje dostavlja i tijelo koje prima podatke dužno je učinkovito zaštititi osobne podatke od neovlaštenog pristupa, neovlaštene izmjene i neovlaštenog objavljivanja.
 7. Na zahtjev osobe na koju se podaci odnose mora se dati informacija o tako dostavljenim podacima kao i o svrsi za koju će biti upotrijebljeni. Ne postoji obveza davanja informacije ukoliko postoji procjena da javni interes za nedavanje takve informacije preteže nad interesom odnosne osobe za dobivanjem informacije. U ostalim slučajevima se pravo odnosne osobe da dobije informaciju o njezinim postojećim osobnim podacima ravna prema unutarnjemu zakonodavstvu ugovorne stranke iz čije nadležnosti se takva informacija traži.
 8. Ukoliko nacionalno zakonodavstvo koje vrijedi za tijelo koje dostavlja podatke predviđa posebne rokove za brisanje osobnih podataka, tijelo koje dostavlja podatke na to će upozoriti primatelja. Neovisno o tim rokovima osobni se podaci brišu čim više nisu potrebni za svrhu za koju su bili dostavljeni.

Članak 4.
Nadležna tijela

(1) Tijela nadležna za zaprimanje upita, provjeru i provedbu povratnog preuzimanja iz članka 1. stavka 3. i članka 2. su

1. Vlada Republike Albanije
Ministarstvo javnog reda
Odjel granične policije
Sheshi Skenderbej 3
Tirana
Tel.: +355 42 28098 (središnjica)
+ 355 42 26 801 (centrala)
Fax: +355 42 63607

2. Vijeće ministara Bosne i Hercegovine
Ministarstvo civilnih poslova i komunikacija
Sektor za izbjeglice
Ul. Musala br. 9
Sarajevo 71 000
Tel./Fax.: + 387 71 442 870 i 650 068

3. Vlada Savezne Republike Njemačke
Direkcija za zaštitu granice
Roonstraße 13
D- 56068 Koblenz
Tel: + 49261/399-0 (centrala)
Fax: + 49261/399-218

4. Vlada Talijanske Republike
Ministarstvo unutarnjih poslova
Sektor prometne policije
Generalna direkcija za prometnu policiju,
željeznicu, granicu i poštu
Pododjel za imigraciju i graničnu policiju
Via Cavour 6
I - 00184 Roma
Tel: + 39 06 465 39625 ili + 39 06 465 39669
Fax: + 39 06 465 39993 ili + 39 06 465 39994

5. Vlada Republike Hrvatske
Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske
Sektor policije
Odjel granične policije
Savska cesta 39
HR - 10 000 Zagreb
Tel: +385 1 61 22479
Fax: +385 1 61 22836

6. Savezna vlada Republike Austrije
Savezno ministarstvo unutarnjih poslova
Odjel III/16
Am Hof 4
A-1014 Wien
Tel: +431 / 53126 kućni: 4621
Fax: +431/ 53126 kućni: 4648

7. Savezno vijeće Švicarske Konfederacije
Saveznička uprava za pravosuđe i policiju
Savezni ured za izbjeglice
Quellenstraße 6
CH - 3003 Bern - Wabern
Tel: +41 / 31 325 94 14
Fax: +42 / 31 325 91 15

8. Vlada Republike Slovenije
Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Slovenije
Glavna uprava policije
Odsjek za državnu granicu i strance
Stefanova 2
SL - 1501 Ljubljana
Tel.: + 386 61 217 580
Fax: + 386 61 217 450

9. Vlada Republike Mađarske
Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Mađarske
Ured za imigraciju i državljanstvo
H - 1903 Budimpešta, Budafoki ut 60
Pf: 314
Tel: +36 1 463 9152
Fax: +36 1 463 9153

- (2) Nadležna tijela bez odgode odgovaraju na pitanja obuhvaćena ovim Sporazumom, a najkasnije u roku od dva tjedna nakon zaprimanja upita.

Članak 5.
Obveza konzultacija

Ugovorne stranke obvezuju se dogovorno rješavati probleme koji nastanu u primjeni ovog Sporazuma, te dostavljati sve za to potrebne informacije. Svaka ugovorna stranka može po potrebi bez odgode pozvati na dogovore o rješavanju predstojećih problema u provedbi ovog Sporazuma.

Članak 6.
Prvenstvo međunarodnih ugovora

Odredbе ovog Sporazuma ne diraju u obveze ugovornih stranaka iz međunarodnih ugovora.

Članak 7.
Rok važenja, stupanje na snagu, depozitar

- (1) Ovaj Sporazum sklapa se na neodređeno vrijeme.
- (2) Za ugovorne stranke koje su potpisale ovaj Sporazum i koje više ne moraju ispunjavati nikakve daljnje uvjete utvrđene unutarnjim zakonodavstvom ovaj Sporazum stupa na snagu tridesetog dana nakon njegova potpisivanja.
- (3) Za one ugovorne stranke koje moraju ispunjavati daljnje uvjete utvrđene unutarnjim zakonodavstvom, ovaj Sporazum stupa na snagu prvog dana drugog mjeseca nakon onog dana na koji zadnja od ugovornih stranaka u pisanome obliku izvijesti depozitara iz stavka 5. ovog članka da su s njezine strane ispunjeni uvjeti utvrđeni njezinim unutarnjim zakonodavstvom .
- (4) Ugovorne stranke iz stavka 3. ovog članka privremeno primjenjuju ovaj Sporazum od 30. dana nakon njegova potpisivanja prema njihovoj priloženoj izjavi. Izjava, kao dodatak, je sastavni dio ovoga Sporazuma.
- (5) Depozitar ovog Sporazuma je Vlada Savezne Republike Njemačke.

Članak 8.
Pristup drugih država

- (1) Ugovorne stranke su suglasne, da i druge države mogu pristupiti ovom Sporazumu.
- (2) Po prispjeću isprava o namjeri pristupa depozitar će diplomatskim putem bez odgode obavijestiti druge ugovorne stranke. Ugovorne stranke izjasnit će se o namjeri pristupa u roku od 30 dana nakon primitka obavijesti od strane depozitara.
- (3) Za državu koja pristupa Sporazumu, isti stupa na snagu 30 dana po prispjeću zadnje obavijesti depozitaru o suglasnosti ostalih ugovornih stranaka. Depozitar će sve ugovorne stranke obavijestiti o stupanju tog Sporazuma na snagu.

Članak 9.
Suspenzija, otkaz

- (1) Svaka ugovorna stranka može iz nekog važnog razloga, osobito u slučaju ometanja ili opasnosti po javnu sigurnost i zdravlje, nakon dogovora s drugim ugovornim strankama notifikacijom depozitaru suspendirati ili otkazati ovaj Sporazum.
- (2) Suspenzija ovog Sporazuma počinje se primjenjivat na dan zaprimanja notifikacije o suspenziji, a otkaz prvog dana mjeseca nakon zaprimanja notifikacije o otkazu od strane depozitara.

Sastavljeno u Berlinu dne 21. ožujka 2000. u jednom izvornom primjerku na albanskom, bosanskom, njemačkom, talijanskom, hrvatskom, slovenskom, srpskom i mađarskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni.

Za Vladu Republike Albanije

Za Vijeće ministara Bosne i Hercegovine

Za Vladu Savezne Republike Njemačke

Za Vladu Talijanske Republike

Za Vladu Republike Hrvatske

Za Saveznu vladu Republike Austrije

Za Savezno vijeće Švicarske konfederacije

Za Vladu Republike Slovenije

Za Vladu Republike Mađarske

Dodatak

Izjava

po članku 7. stavak 4.

Sporazuma o dopuštanju tranzita jugoslavenskim državljanima koji moraju napustiti zemlju u kojoj trenutno borave

Vlade Albanije, Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Slovenije i Mađarske izjavljuju da će privremeno primjenjivati ovaj Sporazum do ispunjenja uvjeta utvrđenih unutarnjim zakonodavstvom.

[For the other attachments, see pp. 16 to 31 of this volume -- Pour les autres annexes, voir les p. 16 à 31 du présent volume.]

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

Vereinbarung
über die Gestattung der Durchreise
ausreisepflichtiger jugoslawischer Staatsangehöriger

Die Regierung der Republik Albanien,
der Ministerrat von Bosnien und Herzegowina,
die Regierung der Bundesrepublik Deutschland,
die Regierung der Italienischen Republik,
die Regierung der Republik Kroatien,
die Österreichische Bundesregierung,
der Schweizerische Bundesrat,
die Regierung der Republik Slowenien,
die Regierung der Republik Ungarn -

haben folgendes vereinbart:

Artikel 1

Durchreise zum Zwecke der Rückkehr

(1) Die Vertragsparteien gestatten die freiwillige, einmalige Durchreise von in dem Staatsgebiet einer Vertragspartei aufhältigen jugoslawischen Staatsangehörigen, die dort die geltenden Voraussetzungen für den weiteren Aufenthalt nicht erfüllen, durch ihr Hoheitsgebiet zum Zwecke der Rückkehr. Dies gilt nicht für Fälle, in denen ein Transitstaat die betreffende Person mit einem Einreiseverbot belegt hat.

(2) Voraussetzung für die Durchreise ist der Besitz eines gemäß dem geltenden jugoslawischen Passrecht gültigen Passes oder Passersatzpapiers der Bundesrepublik Jugoslawien. Für die Rückkehr aus einem Ausgangsstaat durch das Hoheitsgebiet einer Vertragspartei in das Kosovo kann, soweit erforderlich, für die Rückreise entweder ein nationales Passersatzpapier der Vertragsparteien oder ein internationales Passersatzpapier (EU-Laissez-Passer) ausgestellt werden. Muster der genannten nationalen bzw. internationalen Passersatzpapiere sind der Vereinbarung als Anlage 1 beigefügt.

Die Prüfung, ob die jeweiligen Reisepapiere für die Rückkehr geeignet sind, erfolgt durch den Ausgangsstaat.

In dem Reisepapier ist ein Vermerk (Vignette) über die Eigenschaft als Rückkehrer nach Jugoslawien mit einer Gültigkeitsdauer von drei Monaten angebracht. Muster des Vermerks (Vignetten) sind der Vereinbarung als Anlage 2 beigefügt.

(3) Der Ausgangsstaat verpflichtet sich zur Rückübernahme der Person, bei der die freiwillige Weiterreise durch mögliche Durchgangsstaaten oder die Einreise in den Zielstaat nicht gesichert ist. In diesem Falle gestatten die Transitstaaten die erneute Durchreise. Soweit erforderlich können die zuständigen Behörden des jeweiligen Transitstaates ein Ersatzreisedokument für die Rückreise der betreffenden Person in den Ausgangsstaat ausstellen. Muster dieser Ersatzreisedokumente sind dieser Vereinbarung als Anlage 3 beigelegt.

(4) Die Vertragsparteien sollen darauf hinwirken, dass die Durchreise der jugoslawischen Staatsangehörigen auf möglichst direktem Wege erfolgt. Die zuständigen Behörden des Ausgangsstaates vermerken die für die Durchreise vorgesehenen Transitstaaten in dem Reisedokument für die betreffende Person.

(5) Ein Transit-Visum der Vertragsparteien ist nicht erforderlich.

(6) Die zollrechtlichen Bestimmungen der Vertragsparteien bleiben unberührt.

(7) Die Transitstaaten können Aufzeichnungen über die Personalien (Name, Vorname, Geburtsdatum, Geburtsort, Art und Nummer der Reisepapiere) sowie über Ort und Zeit der Ein- und Ausreise der betreffenden Personen führen.

Artikel 2 Rückübernahme

(1) Zur Erfüllung der Pflicht zur Rückübernahme gemäß Artikel 1 Absatz 3 führen die Ausgangsstaaten Aufzeichnungen über die Personalien (Name, Vorname, Geburtsdatum, Geburtsort) und über die Art und Nummer der in Artikel 1 Absatz 2 genannten Reisepapiere sowie über weitere im Fall des Verlusts der Reisepapiere zur Identifizierung erforderliche Angaben (zum Beispiel Kopie des Reisepapiers einschließlich Foto).

(2) Die Kosten, die einer Vertragspartei aus der Rückübernahme nach Artikel 1 Absatz 3 für Transport, erforderliche Begleitung, Unterbringung und Verpflegung und so weiter erwachsen, trägt der Ausgangsstaat. Die Kostenerstattung erfolgt innerhalb von 60 Tagen nach Eingang der Rechnung.

Artikel 3
Datenschutzklausel

(1) Soweit für die Durchführung dieser Vereinbarung personenbezogene Daten aufgezeichnet werden oder zu übermitteln sind, dürfen diese Informationen ausschließlich betreffen

1. die Personalien der Durchreisenden (Name, Vorname, gegebenenfalls früherer Name, Beinamen oder Pseudonyme, Geburtsdatum und -ort, Geschlecht, derzeitige und frühere Staatsangehörigkeit),
2. Angaben zu den Reisepapieren (Art, Nummer, Gültigkeitsdauer, Ausstellungsdatum, ausstellende Behörde, Ausstellungsort und so weiter),
3. sonstige zur Identifizierung der Person erforderliche Angaben auf Ersuchen einer der Vertragsparteien.

(2) Soweit aufgrund dieser Vereinbarung nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts personenbezogene Daten übermittelt werden, gelten ergänzend die nachfolgenden Bestimmungen unter Beachtung der für jede Vertragspartei geltenden Rechtsvorschriften:

1. Die Verwendung der Daten durch den Empfänger ist nur zu dem angegebenen Zweck und nur zu den durch die übermittelnde Behörde vorgeschriebenen Bedingungen zulässig.
2. Der Empfänger unterrichtet die übermittelnde Behörde auf Ersuchen über die Verwendung der übermittelten Daten und über die dadurch erzielten Ergebnisse.
3. Personenbezogene Daten dürfen nur an die zuständigen Stellen übermittelt werden. Die weitere Übermittlung an andere Stellen darf nur mit vorheriger Zustimmung der übermittelnden Stelle erfolgen.
4. Die übermittelnde Stelle ist verpflichtet, auf die Richtigkeit der zu übermittelnden Daten sowie auf die Erforderlichkeit und Verhältnismäßigkeit in bezug auf den mit der Übermittlung verfolgten Zweck zu achten. Dabei sind

die nach dem jeweiligen innerstaatlichen Recht geltenden Übermittlungsverbote zu beachten. Erweist sich, dass unrichtige Daten oder Daten, die nicht übermittelt werden durften, übermittelt worden sind, so ist dies dem Empfänger unverzüglich mitzuteilen. Er ist verpflichtet, die Berichtigung oder Vernichtung vorzunehmen.

5. Die übermittelnde und die empfangende Stelle sind verpflichtet, die Übermittlung und den Empfang von personenbezogenen Daten aktenkundig zu machen.
6. Die übermittelnde und die empfangende Stelle sind verpflichtet, die übermittelten personenbezogenen Daten wirksam gegen unbefugten Zugang, unbefugte Veränderung und unbefugte Bekanntgabe zu schützen.
7. Dem Betroffenen ist auf Antrag über die zu seiner Person übermittelten Informationen sowie über den vorgesehenen Verwendungszweck Auskunft zu erteilen. Eine Verpflichtung zur Auskunftserteilung besteht nicht, soweit eine Abwägung ergibt, dass das öffentliche Interesse, die Auskunft nicht zu erteilen, das Interesse des Betroffenen an der Auskunftserteilung überwiegt. Im übrigen richtet sich das Recht des Betroffenen, über die zu seiner Person vorhandenen Daten Auskunft zu erhalten, nach dem innerstaatlichen Recht der Vertragspartei, in deren Hoheitsgebiet die Auskunft beantragt wird.
8. Soweit das für die übermittelnde Stelle geltende nationale Recht in bezug auf die übermittelten personenbezogenen Daten besondere Lösungsfristen vorsieht, weist die übermittelnde Stelle den Empfänger darauf hin. Unabhängig von diesen Fristen sind die übermittelten personenbezogenen Daten zu löschen, sobald sie für den Zweck, für den sie übermittelt worden sind, nicht mehr erforderlich sind.

Artikel 4
Zuständige Stellen

(1) Die zuständigen Stellen für die Entgegennahme von Nachfragen, die Nachprüfung und die Durchführung der Rückübernahme nach Artikel 1 Absatz 3 und Artikel 2 sind für

1. die Regierung der Republik Albanien

Ministerium für Öffentliche Ordnung
Abteilung Grenzpolizei
Sheshi Skenderbej 3
Tirana

Tel.: +355 42 28098 (Lagezentrum)
+355 42 26801 (Zentrale)
Fax: +355 42 63607

2. den Ministerrat von Bosnien und Herzegowina

Ministerium für Zivile Angelegenheiten und Kommunikation
Sektor für Flüchtlinge

Ulica Musala Br. 9

Sarajevo, 71000

Tel/Fax.: +387 71 442 870 und 650 068

3. die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Grenzschutzdirektion
Roonstraße 13

D-56068 Koblenz

Tel.: +49261/399-0 (Vermittlung)

Fax: +49261/399-218

4. die Regierung der Italienischen Republik

Ministerium des Innern
Abteilung Straßenpolizei
Generaldirektion für Straßenpolizei,
Eisenbahn, Grenze und Post
Unterabteilung für Immigration und Grenzpolizei

Via Cavour 6

I-00184 Roma

Tel.: +39 06 465 39625 oder +39 06 465 39669

Fax: +39 06 465 39993 oder +39 06 465 39994

5. die Regierung der Republik Kroatien

Innenministerium der Republik Kroatien
Sektor Schutzpolizei
Abteilung Grenzpolizei
Savska cesta 39

HR – 10 000 Zagreb

Tel.: + 385 1 61 22479

Fax: + 385 1 61 22 836

6. die Österreichische Bundesregierung

Bundesministerium für Inneres
Abteilung III/16
Am Hof 4

A-1014 Wien

Tel.: +431 / 53126 Nebenstelle: 4621

Fax: +431 / 53126 Nebenstelle: 4648

7. den Schweizerischen Bundesrat

Eidgenössisches Justiz- und Polizeidepartement
Bundesamt für Flüchtlinge (BFF)
Quellenstraße 6
CH-3003 Bern-Wabern

Tel.: +41 / 31 325 94 14

Fax: +41 / 31 325 91 15

8. die Regierung der Republik Slowenien

Ministerium für Inneres der Republik Slowenien
Generaldirektion der Polizei
Sektor Staatsgrenze und Ausländer
Stefanova 2

SL-1501 Ljubljana

Tel.: +386 61 217 580

Fax: +386 61 217 450

9. die Regierung der Republik Ungarn

Innenministerium der Republik Ungarn
Amt für Einwanderung und Staatsbürgerschaft
Budafoki út 60
Pf.:314

H - 1903 Budapest

Tel.: +36 1 463 9152

Fax.: +36 1 463 9153

(2) Die zuständigen Stellen beantworten Nachfragen im Rahmen dieser Vereinbarung unverzüglich, spätestens jedoch innerhalb von zwei Wochen nach Eingang.

Artikel 5
Konsultationspflicht

Die Vertragsparteien verpflichten sich, Probleme, die bei der Anwendung dieser Vereinbarung entstehen, einvernehmlich zu lösen und alle hierzu notwendigen Informationen zu übermitteln. Jede Vertragspartei kann bei Bedarf unverzüglich zu Gesprächen über die Lösung anstehender Probleme bei der Umsetzung dieser Vereinbarung einladen.

Artikel 6
Vorrang zwischenstaatlicher Vereinbarungen

Die Verpflichtungen der Vertragsparteien aus zwischenstaatlichen Vereinbarungen bleiben unberührt.

Artikel 7

Geltungsdauer, Inkrafttreten, Verwahrer

- (1) Diese Vereinbarung wird auf unbestimmte Zeit geschlossen.
- (2) Für Vertragsparteien, die diese Vereinbarung unterzeichnet haben und die keine weiteren innerstaatlichen Voraussetzungen erfüllen müssen, tritt diese Vereinbarung am 30. Tag nach ihrer Unterzeichnung in Kraft.
- (3) Für jene Vertragsparteien, die weitere innerstaatliche Voraussetzungen erfüllen müssen, tritt diese Vereinbarung am ersten Tag des zweiten Monats nach dem Tag in Kraft, an dem die letzte Vertragspartei dem Verwahrer nach Absatz 5 dieses Artikels notifiziert hat, dass ihrerseits die erforderlichen innerstaatlichen Voraussetzungen erfüllt sind.
- (4) Die Vertragsparteien nach Absatz 3 wenden diese Vereinbarung ab dem 30. Tag nach ihrer Unterzeichnung gemäß ihrer beigefügten Erklärung vorläufig an. Die Erklärung ist als Anhang fester Bestandteil dieser Vereinbarung.
- (5) Die Regierung der Bundesrepublik Deutschland ist Verwahrer dieser Vereinbarung.

Artikel 8

Beitritt anderer Staaten

- (1) Die Vertragsparteien kommen überein, dass auch andere Staaten dieser Vereinbarung beitreten können.
- (2) Nach Eingang der Mitteilung des Beitrittswunsches unterrichtet der Verwahrer auf diplomatischem Wege unverzüglich die anderen Vertragsparteien. Die Vertragsparteien äußern sich zu dem Beitrittswunsch innerhalb von 30 Tagen nach Eingang der Benachrichtigung durch den Verwahrer.

(3) Für den beitretenden Staat tritt die Vereinbarung 30 Tage nach Eingang der letzten Zustimmung der anderen Vertragsparteien beim Verwahrer in Kraft. Der Verwahrer unterrichtet alle Vertragsparteien über das Inkrafttreten.

Artikel 9
Suspendierung, Kündigung

(1) Jede Vertragspartei kann diese Vereinbarung aus wichtigem Grund, insbesondere bei einer Störung oder Gefahr der öffentlichen Sicherheit und Gesundheit, nach Konsultation mit den anderen Vertragsparteien durch eine an den Verwahrer gerichtete Notifikation suspendieren oder kündigen.

(2) Die Suspendierung tritt am Tag nach Eingang der Notifikation über die Suspendierung, die Kündigung am ersten Tag des Monats nach Eingang der Notifikation über die Kündigung beim Verwahrer in Kraft.

Geschehen zu Berlin am 21. März 2000 in einer Urschrift in albanischer, bosnischer, deutscher, italienischer, kroatischer, serbischer, slowenischer und ungarischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

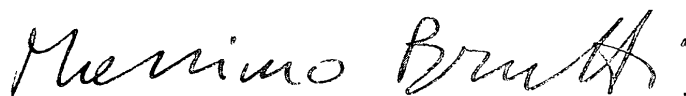
Für die Regierung der Republik Albanien

Für den Ministerrat von Bosnien und Herzegowina

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Für die Regierung der Italienischen Republik

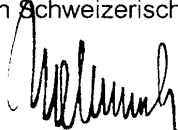
Für die Regierung der Republik Kroatien

Für die Österreichische Bundesregierung

Für den Schweizerischen Bundesrat

Für die Regierung der Republik Slowenien

Für die Regierung der Republik Ungarn

Anhang

Erklärung

gemäß Artikel 7 Absatz 4

der Vereinbarung über die Gestattung der Durchreise ausreisepflichtiger
jugoslawischer Staatsangehöriger

Die Regierungen von Albanien, Bosnien und Herzegowina, Kroatien, Slowenien und
Ungarn erklären, diese Vereinbarung bis zur Erfüllung der erforderlichen
innerstaatlichen Voraussetzungen vorläufig anzuwenden.

[For the other attachments, see pp. 16 to 31 of this volume -- Pour les autres annexes, voir les p. 16 à 31 du présent volume.]

MEGÁLLAPODÁS

**a kiutazásra kötelezett jugoszláv állampolgárok
átutazásának engedélyezéséről**

az Albán Köztársaság Kormánya,
a Bosznia-Hercegovinai Köztársaság Minisztertanácsa,
a Németországi Szövetségi Köztársaság Kormánya,
az Olasz Köztársaság Kormánya,
a Horvát Köztársaság Kormánya,
az Osztrák Szövetségi Kormány,
a Svájci Szövetségi Tanács,
a Szlovén Köztársaság Kormánya,
a Magyar Köztársaság Kormánya

az alábbiakban állapodtak meg:

1. Cikk

Átutazás hazatérés céljából

(1) A Szerződő Felek engedélyezik felségterületükön azon jugoszláv állampolgárok hazatérés céljából történő, önkéntes és egyszeri átutazását, akik valamely Szerződő Fél felségterületén már nem felelnek meg a további tartózkodás feltételeinek. Ez nem vonatkozik azokra az esetekre, amikor az érintett személy egy tranzit országban beutazási tilalom hatálya alatt áll.

(2) Az átutazás feltétele, hogy az átutazó személy rendelkezzen a Jugoszláv Szövetségi Köztársaságnak az érvényben lévő jugoszláv útlevétörvény alapján kiállított útlevelével, vagy útlevelet helyettesítő dokumentumával.

Valamely kiinduló államból a Szerződő Felek felségterületén át Koszovóba történő visszatéréshez - amennyiben szükséges - a Szerződő Felek nemzeti útlevelet helyettesítő okmánya, avagy nemzetközi útlevelet helyettesítő okmány (EU Laissez-Passer) is kiállítható. Az útlevelet helyettesítő nemzeti vagy nemzetközi dokumentumok mintáit a jelen Megállapodás 1. számú melléklete tartalmazza.

Annak vizsgálatára, hogy a felhasználandó úti okmányok alkalmasak-e a visszatérésre, a kiinduló állam köteles.

Az úti okmányba három hónapig érvényes bejegyzés (vignetta) kerül, amely igazolja, hogy az érintett személy hazatérőként utazik Jugoszláviába. A bejegyzés (vignetta) mintája a Megállapodás 2. számú mellékletét képezi.

(3) A küldő állam kötelezettséget vállal arra, hogy visszafogadja azon személyt, akinek továbbutazása a lehetséges tranzitállamokon át, illetve beutazása a célállamba nem biztosított. Ebben az esetben a tranzitállamok megengedik az újbóli átutazást. Amennyiben az szükséges, a mindenkori tranzitállamok hatóságai a kiinduló államba történő visszautazás céljából, a küldő államnak a visszavételre vonatkozó írásos igazolása alapján úti okmányt helyettesítő dokumentumot állíthatnak ki. Az úti okmányt helyettesítő dokumentumok mintáját a Megállapodás 3. számú melléklete tartalmazza.

(4) A Szerződő Felek hassanak oda, hogy a hazatérő jugoszláv állampolgárok átutazása lehetőleg közvetlen úton történjék. A küldő államok illetékes hatóságai a hazatérés útvonalát az érintett személyek úti okmányába bejegyzik.

(5) A Szerződő Felek átutazó vízumára nincs szükség.

(6) A Szerződő Felek vámjogi rendelkezéseit a jelen Megállapodás nem érinti.

(7) A tranzitállamok nyilvántartást vezethetnek a területükön átutazó személyek személyazonosító adatairól (családnév, utónév, születés hely, idő az úti okmány típusa és sorszáma), valamint a be- és kiutazás helyéről és idejéről.

2. Cikk

Visszafogadás

(1) A küldő államok annak érdekében, hogy az 1. cikk (3) bekezdése szerinti visszafogadási kötelezettségüknek eleget tudjanak tenni, nyilvántartást vezetnek az átutazók személyazonosító adatairól (családnév, utónév, születés hely és idő) az 1. cikk (2) bekezdésében megnevezett úti okmányok típusáról és sorszámáról, valamint az úti okmányok elvesztése esetén a személyazonosításhoz szükséges egyéb adatokról, így az úti okmányok másolatáról és az átutazó fényképéről.

(2) Azokat a költségeket, amelyek a 1. cikk (3) bekezdése szerinti visszavétel során valamely Szerződő Félre a szállítás, a szükséges kísérés, az elhelyezés és élelmezés stb. biztosításából hárulnak, a küldő állam viseli. A költségek megtérítésére a számla beérkezését követő hatvan napon belül kerül sor.

3. cikk

Adatvédelmi szabályok

(1) Amennyiben a jelen Megállapodás végrehajtása céljából személyes adatokat tartanak nyilván, vagy adnak át, ezen információk kizárólag az alábbiakra vonatkozhatnak:

1. az átutazó személyek személyazonosító adatai (családnév, utónév, adott esetben előző név, gúnynév vagy álnév, születési idő és hely, neme, jelenlegi és korábbi állampolgárság),

2. az utazási dokumentumokra vonatkozó adatok (típusa, sorszáma, érvényességi idő, a kiállítás időpontja, a kiállító hatóság, a kiállítás helye stb.),

3. valamely Szerződő Fél megkeresése alapján a személy azonosítása szempontjából szükséges egyéb adatokra,

(2) Amennyiben a jelen Megállapodás alapján a belső jog szabályai

szerint személyes adatok kerülnek átadásra, az alábbi kiegészítő rendelkezéseket kell alkalmazni valamennyi Szerződő Félre vonatkozó jogi előírások figyelembevételével:

1. Az adatokat az átvevő fél csak a megadott célra és csak az átadó hatóság által előírt feltételek betartásával használhatja fel.

2. A fogadó hatóság annak kérelmére értesíti az átadó hatóságot az átadott adatok felhasználásáról, valamint az ezáltal elért eredményekről.

3. A személyes adatokat csak az illetékes hatóságoknak szabad továbbítani. Más szervezethez történő továbbításra csak az átadó hatóság előzetes hozzájárulásával kerülhet sor.

4. Az átadó hatóság köteles ügyelni az átadásra kerülő adatok helyességére, valamint az átadással elérni kívánt cél szükségességére és indoklására. Ezzel összefüggésben be kell tartani a mindenkori belső jogszabályok szerint érvényes átadási tilalmakat. Amennyiben kiderül, hogy helytelen adatok, illetve olyan adatok kerültek átadásra, amelyeket nem lett volna szabad átadni, erről a fogadó hatóságot haladéktalanul értesíteni kell, amely köteles az adatok helyesbítéséről illetve törléséről gondoskodni.

5. Az átadó és a fogadó hatóság a személyes adatok átadását és átvételét köteles nyilvántartani.

6. Az átadó és a fogadó hatóság köteles hatékonyan védeni az átadott személyes adatokat az illetéktelen hozzáférés, illetéktelen megváltoztatás és a nyilvánosságra hozatal ellen.

7. Az érintettet, kérelmére tájékoztatni kell a személyére vonatkozó adatok átadásáról, valamint annak tervezett céljáról. Nem áll fent tájékoztatási kötelezettség abban az esetben, ha mérlegelés alapján az illetékes hatóságok arra a következtetésre jutnak, hogy az a közérdek, amely a tájékoztatás megtagadásához fűződik, nyomósabb, mint az érintettnek a tájékoztatásához fűződő személyes érdeke. Egyébként az érintett személy azon joga, hogy tájékoztatást kapjon a személyére vonatkozó adatokról, annak a Szerződő Félnek a belső jogszabályaihoz igazodik, amelynek területén a tájékoztatást kéri.

8. Amennyiben az átadó hatóság hatályos jogszabályai az átadott személyes adatok nyilvántartásból való törlésére külön határidőket állapítanak meg, az átadó hatóság erre a fogadó hatóság figyelmét felhívja. Függetlenül ezektől a határidőktől törölni kell az átadott személyes adatokat, amennyiben a továbbiakban nincs rájuk szükség abból a célból, amely miatt átadásra kerültek.

4. Cikk

Illetékes hatóságok

A megkeresések átvételére, valamint az 1. cikk (3) bekezdésében és a 2.cikkben szabályozott visszafogadás végrehajtására és felülvizsgálatára az alábbi hatóságok illetékesek:

1. Albán Köztársaság Kormánya részéről:

Közrendészeti Minisztérium
Határvédelmi Osztály
Sheshi Skenderbej 3
Tirana

Tel.: +355 42 28098
+355 42 26801
Fax: +355 42 63607

2. Bosznia-Hercegovinai Köztársaság Minisztertanácsa részéről:

Polgári és Kommunikációs Ügyek Minisztériuma
Menekültügyi Részleg

Ulica Musula Br.9

Sarajevo, 71000

Tel/Fax: +387 71 442 870, 650 068

3. Németországi Szövetségi Köztársaság Kormánya részéről:

Grenzschutzdirektion (Határvédelmi Igazgatóság)
Roonstraße 13

D-56068 Koblenz

Telefon: 49-261/399-0 (központ)

Telefax: 49-261/399-218

4. Olasz Köztársaság Kormánya részéről:

Belügyminisztérium Közbiztonsági Főigazgatóság,
Közúti, Vasúti és Rendészeti Főosztály
Idegenrendészeti és Határőrségi Szolgálat

Via Cavour 6

I-00184 Roma

Tel.: +39 06 465 39625 vagy +39 06 465 39669

Fax: +39 06 465 39993 vagy +39 06 465 39994

5. Horvát Köztársaság Kormánya részéről:

A Horvát Köztársaság Belügyminisztériuma
Közrendészeti Részleg
Határőrségi Osztály

Savska cesta 39

HR - 10 000 Zagreb

Telefon: + 385 1 61 22479

Telefax: + 385 1 61 22836

6. Osztrák Szövetségi Kormány részéről:

Szövetségi Belügyminisztérium
III/16. Osztály
Am Hof 4

A - 1014 Wien

Telefon: 00431-53126-4621 mellék

Telefax: 00431-53126-4648 mellék

7. Svájci Szövetségi Tanács részéről:

Szövetségi Igazságügyi és Rendőrségi Minisztérium
Szövetségi Menekültügyi Hivatal (BFF)

Quellenstraße 6

CH 3003 Bern-Wabern

Telefon: +41/31 325 94-14

Telefax: +41/31 325 91 15

8. Szlovén Köztársaság Kormánya részéről:

A Szlovén Köztársaság Belügyminisztériuma
Rendőrségi Főigazgatóság
Határvédelmi és Idegenrendészeti Szektor

Stefanova 2

SL-1501 Ljubljana

Telefon: +386 61 217 580

Telefax: +386 61 217 450

9. Magyar Köztársaság Kormánya részéről:

Belügyminisztérium
Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal
1903 Budapest, Budafoki út 60. Pf.: 314

Telefon: (36-1) 463-9152

Telefax: (36-1) 463-9153

(2) Az illetékes hatóságok haladéktalanul, de legkésőbb a kérelem megérkezését követő két héten belül válaszolnak a jelen megállapodás alapján hozzájuk intézett megkeresésekre.

5. cikk

Konzultációs kötelezettség

A Szerződő Felek kötelezettséget vállalnak arra, hogy a jelen Megállapodás alkalmazása során fellépő vitás kérdéseket egyetértésben megoldják és az összes ehhez szükséges információt átadják egymásnak. Bármely Szerződő Fél szükség esetén a jelen Megállapodás végrehajtása során keletkező vitás kérdések megoldására haladéktalanul konzultációra hívhatja össze az érintetteket.

6. Cikk

Nemzetközi megállapodások elsőbbsége

Jelen Megállapodás nem érinti a Szerződő Feleknek a nemzetközi szerződésekből fakadó kötelezettségeit.

7. Cikk

Érvényesség, hatálybalépés, letéteményes

(1) Jelen Megállapodást a Szerződő Felek határozatlan időre kötik.

(2) Azon Szerződő Felek vonatkozásában, akik e Megállapodást aláírták, és további belső jogi feltételeket nem kell teljesíteniük, a Megállapodás az aláírást követő 30. napon lép hatályba.

(3) Azon Szerződő Felek vonatkozásában, akiknek további belső jogi feltételeket kell teljesíteniük, a Megállapodás azt a napot követő második hónap első napján lép hatályba, amikor az utolsó Szerződő Fél jegyzékben értesíti a letéteményest, hogy a maga részéről a belső jogban megkövetelt feltételeket teljesítette.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott Szerződő Felek ezt a Megállapodást a csatolt nyilatkozatuknak megfelelően az aláírástól számított 30. naptól ideiglenesen alkalmazzák. A csatolt nyilatkozat a Megállapodás szerves része.

(5) A jelen Megállapodás letéteményese a Németországi Szövetségi Köztársaság.

8. Cikk

Más államok csatlakozása

(1) A Szerződő Felek megállapodnak, hogy a Megállapodáshoz más államok is csatlakozhatnak.

(2) A csatlakozásra irányuló szándékról a letéteményes diplomáciai úton, haladéktalanul értesíti a többi Szerződő Felet. A Szerződő Felek a letéteményes értesítését követően 30 napon belül nyilatkoznak a csatlakozási szándék elfogadásáról.

(3) A csatlakozó állam számára a Megállapodás azt követő 30 nap után lép hatályba, amikor a Szerződő Felek utolsó egyetértő nyilatkozata a letéteményeshez megérkezett. A letéteményes valamennyi Szerződő Felet értesíti a hatálybalépésről.

9. Cikk

Felfüggesztés, felmondás

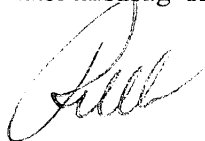
(1) Bármelyik Szerződő Félnek joga van a jelen Megállapodás alkalmazását fontos ok miatt, különösen a közbiztonság és közegészségügy veszélyeztetése vagy megzavarása esetén, a többi Szerződő Féllel folytatott konzultáció után a letéteményeshez intézett jegyzékben felfüggeszteni vagy azt felmondani.

(2) A felfüggesztés az erről szóló jegyzéknek a letéteményeshez való megérkezése napján, a felmondás a jegyzék letéteményeshez való beérkezését követő hónap első napján lép hatályba.

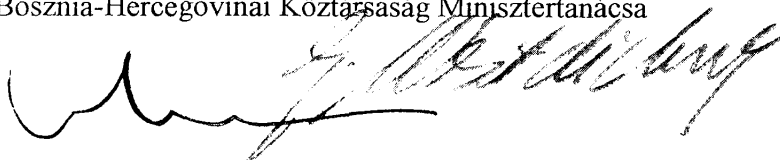
Kelt, Berlinben 2000. március 21-én albán, bosnyák, horvát, magyar, német, olasz, szerbül és szlovén nyelvű, egyaránt hiteles szöveggel, egy eredeti példányban, amely a Német Szövetségi Köztársaság Külügyminisztériumának irattárában kerül letétbe helyezésre.

az Albán Köztársaság Kormánya

a Bosznia-Hercegovinai Köztársaság Minisztertanácsa

a Németországi Szövetségi Köztársaság Kormánya,

Memino Brutt:

az Olasz Köztársaság Kormánya

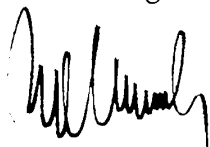
a Horvát Köztársaság Kormánya,

az Osztrák Szövetségi Kormány,

a Svájci Szövetségi Tanács,

a Szlovén Köztársaság Kormánya

a Magyar Köztársaság Kormánya,

A kiutazásra kötelezett jugoszláv állampolgárok átutazásának engedélyezéséről szóló Megállapodás 7. cikk (4) bekezdése szerinti nyilatkozat:

Albánia, Bosznia-Hercegovina, Horvátország, Szlovénia és Magyarország kinyilatkoztatják, hogy ezt a Megállapodást a szükséges belső jogi feltételek teljesítéséig ideiglenesen alkalmazzák.

[For the other attachments, see pp. 16 to 31 of this volume -- Pour les autres annexes, voir les p. 16 à 31 du présent volume.]

[ITALIAN TEXT — TEXTE ITALIEN]

Accordo

sul permesso di transito

per cittadini jugoslavi tenuti a lasciare il Paese

Il Governo della Repubblica d'Albania,
Il Consiglio dei Ministri della Bosnia ed Erzegovina,
Il Governo della Repubblica Federale di Germania,
Il Governo della Repubblica Italiana,
Il Governo della Repubblica di Croazia,
Il Governo Federale Austriaco,
Il Consiglio Federale svizzero,
Il Governo della Repubblica di Slovenia,
Il Governo della Repubblica d'Ungheria

hanno convenuto quanto segue:

Articolo 1

Transito ai fini del rientro

(1) Gli Stati contraenti permettono il transito volontario 'una tantum', ai fini del rientro, attraverso il proprio territorio nazionale, dei cittadini jugoslavi soggiornanti nel territorio nazionale di una parte contraente e che non soddisfano le condizioni in esso vigenti per un'ulteriore permanenza. Ciò non vale nei casi in cui uno Stato di transito abbia emanato un divieto d'ingresso per la persona in questione.

(2) Costituisce presupposto di transito il possesso di un passaporto valido conformemente al diritto jugoslavo vigente in materia di passaporti o di documento sostitutivo del passaporto della Repubblica di Jugoslavia. Per il rientro in Kossovo da uno Stato d'uscita attraverso il territorio nazionale di una parte contraente può essere rilasciato, nella misura necessaria, ai fini del rientro o un documento nazionale sostitutivo del passaporto delle parti contraenti o un documento internazionale sostitutivo del passaporto (lasciapassare UE). In Allegato 1 figurano i facsimile dei sopracitati documenti nazionali o internazionali sostitutivi del passaporto.

La valutazione dell'idoneità dei documenti di viaggio ai fini del rientro è effettuata dallo Stato d'uscita.

Nel documento di viaggio è riportata un'annotazione (vignetta), che specifica se si tratta di un cittadino che sta per rientrare in Jugoslavia, della validità di 3 mesi. In Allegato 2 figurano i facsimile dell'annotazione (vignetta).

(3) Lo Stato di uscita si impegna a riammettere la persona di cui non viene garantito il proseguimento volontario del viaggio attraverso gli eventuali Stati di transito o l'ingresso nello Stato di destinazione. In tal caso, gli Stati di transito ne permettono nuovamente il transito. Per quanto necessario, le autorità competenti dei rispettivi Stati di transito possono rilasciare un documento di viaggio sostitutivo per il ritorno della persona in questione nello Stato di uscita.

(4) Le parti contraenti devono fare in modo che il transito dei cittadini jugoslavi avvenga su percorsi che siano i più diretti possibile. Nel documento di viaggio le autorità competenti dello Stato di uscita annotano gli Stati attraverso i quali è previsto il transito della persona in questione.

(5) Non è necessario, da parte delle parti contraenti, il rilascio di un visto di transito.

(6) Sono fatte salve le disposizioni doganali delle parti contraenti.

(7) Gli Stati di transito possono registrare le generalità (cognome, nome, data e luogo di nascita, tipo e numero dei documenti di viaggio), il luogo ed il momento dell'ingresso e dell'uscita delle persone in questione.

Articolo 2
Riammissione

(1) Per adempiere all'obbligo di riammissione previsto dall'art.1 comma 3, gli Stati d'uscita registrano le generalità (cognome, nome, luogo e data di nascita), il tipo e numero dei documenti di viaggio citati dall'art.1, comma 2 nonché – in caso di perdita dei documenti di viaggio - gli altri dati necessari all'identificazione (ad esempio, copia del documento di viaggio, inclusa la fotografia).

(2) Le spese derivanti ad una parte contraente dalla riammissione prevista dall'art.1, comma 3 e connesse al trasporto, alla necessità d'accompagnamento, al vitto ,all'alloggio, ecc. vengono sostenute dallo Stato d'uscita. Il rimborso delle spese avviene entro i 60 giorni dalla presentazione della relativa fattura.

Articolo 3
Clausola relativa alla protezione dei dati

(1) Nella misura in cui- ai fini dell'attuazione del presente accordo - vengono registrati o devono essere trasmessi dati personali, queste informazioni possono riguardare esclusivamente:

1. le generalità dei soggetti in transito (cognome, nome, eventualmente nome precedente, soprannomi o pseudonimi, luogo e data di nascita, sesso, cittadinanza attuale e precedente),
2. i dati relativi ai documenti di viaggio (tipo, numero, validità, data, autorità, luogo di rilascio, ecc.),
3. gli altri dati necessari all'identificazione della persona, su richiesta di una delle parti contraenti.

(2) Nella misura in cui vengono comunicati i dati personali, in virtù del presente accordo e conformemente al diritto interno, valgono le disposizioni aggiuntive qui di seguito elencate, nel rispetto delle norme di legge vigenti per ciascuna parte contraente:

1. L'utilizzo dei dati da parte del destinatario è permesso soltanto per le finalità indicate ed unicamente alle condizioni previste dall'autorità che li trasmette.
2. Su richiesta, il destinatario informa l'autorità che trasmette i dati sull'utilizzo degli stessi e sui risultati così raggiunti.

3. I dati personali possono essere trasmessi soltanto agli uffici competenti. L'ulteriore comunicazione ad altri uffici può avvenire soltanto previa approvazione dell'ufficio che li ha trasmessi.

4. L'ufficio trasmittente è tenuto a verificare l'esattezza dei dati da comunicare, nonché la necessità e la proporzionalità degli stessi in rapporto allo scopo della comunicazione. A tale proposito è necessario rispettare i divieti di trasmissione vigenti secondo il diritto interno dei singoli Stati. Qualora vengano comunicati dati erronei o che non avrebbero potuto essere trasmessi, è necessario procedere ad informarne tempestivamente il destinatario. Quest'ultimo è tenuto a correggerli o distruggerli.

5. La parte trasmittente e la parte destinataria sono tenute a mettere agli atti la comunicazione e la ricezione dei dati personali.

6. La parte trasmittente e la parte destinataria sono tenute a proteggere adeguatamente i dati personali trasmessi da accesso, modifiche e comunicazioni non autorizzati.

7. Su richiesta, l'interessato deve essere informato sui dati trasmessi e relativi alla propria persona, nonché sull'utilizzo previsto. Non sussiste l'obbligo d'informazione laddove si ritenga che l'interesse pubblico a non informare prevale sull'interesse del singolo a venire informato. Inoltre, il diritto dell'interessato ad essere informato sui dati relativi alla propria persona dipende dal diritto interno della parte contraente sul cui territorio nazionale viene richiesta detta informazione.

8. Nella misura in cui il diritto nazionale vigente per la parte trasmittente prevede termini di cancellazione dei dati personali comunicati, l'ufficio di trasmissione provvede a notificarli al destinatario.

Indipendentemente dai suddetti termini, i dati personali trasmessi devono essere cancellati non appena venga meno lo scopo per il quale sono stati comunicati.

Articolo 4 Uffici competenti

(1) Gli Uffici competenti preposti all'accoglimento delle richieste, alla verifica ed alla esecuzione della riammissione di cui all'art. 1, comma 3 ed all'art. 2 sono:

1. Per il Governo della Repubblica d'Albania

Ministero dell'Ordine Pubblico
Divisione Polizia di Frontiera
Sheshi Skenderbej 3

Tirana

Tel. + 355 42 28098 (Unità di crisi)
+ 355 42 26801 (Centralino)
Fax: + 355 42 63607

2. Per il Consiglio dei Ministri della Bosnia ed Erzegovina

Ministero per gli Affari Civili e la Comunicazione
Settore rifugiati

Ulica Musala Br. 9

Sarajevo, 71000

Tel/Fax +38771 442 870 e 650 068

3. Per il Governo della Repubblica Federale di Germania

Direzione per la Protezione delle Frontiere

Roonstraße 13
D-56068 Coblenza

Tel. +49261/399-0 (centralino)
Fax: + 49261/399-218

4. Per il Governo della Repubblica Italiana

Ministero dell'Interno
Dipartimento della P. S.
Direzione Centrale della Polizia Stradale,
Ferroviaria, di Frontiera e Postale
Servizio Immigrazione e Polizia di Frontiera
Via Cavour 6

I- 00184 Roma

Tel.: +39 06 465 39625 o +39 06 465 39669
Fax: +39 06 465 39993 o +39 06 465 39994

5. Per il Governo della Repubblica di Croazia
Ministero dell'Interno della Repubblica di Croazia
Settore Pubblica Sicurezza
Divisione Polizia di Frontiera

Savska cesta 39

HR-10000 Zagabria

Tel.: +385 1 61 22479
Fax: +385 1 61 22836

6. Per il Governo Federale Austriaco

Ministero Federale dell'Interno
Divisione III/16
Am Hof 4

A- 1014 Vienna

Tel.: +431/53126 interno 4621
Fax: +431/53126 interno 4648

7. Per il Consiglio Federale Svizzero

Dipartimento Confederale di Giustizia e Polizia
Ufficio Federale per i Rifugiati (BFF)
Quellenstraße 6
CH-3003 Berna- Wabern

Tel.: +41/31 3259414
Fax: +41/31 3259115

8. Per il Governo della Repubblica di Slovenia

Ministero dell'Interno della Repubblica di Slovenia
Direzione Generale di Polizia
Settore Frontiera di Stato e Stranieri
Stefanova 2

SL-1501 Lubiana

Tel.: +386 61 217580
Fax: +386 61 217450

9. Per il Governo della Repubblica d'Ungheria

Ministero dell'Interno
Ufficio per l'Immigrazione e la Cittadinanza

1903 Budapest, Budafoki út 60.Pf.:314

Tel.: +36 1 463 9152
Fax: +36 1 463 9153

(2) Gli uffici competenti rispondono tempestivamente - e, comunque, entro e non oltre le due settimane dalla ricezione - alle richieste inoltrate nell'ambito del presente accordo.

Articolo 5
Obbligo di consultazione

Le parti contraenti si impegnano a risolvere d'intesa i problemi che sorgono per l'applicazione del presente accordo, trasmettendo tutte le informazioni necessarie allo scopo. In caso di bisogno, ciascuna parte contraente può invitare senza indugio a colloqui sulla soluzione dei problemi che emergono nell'applicazione del presente accordo.

Articolo 6
Priorità degli accordi internazionali

Sono fatti salvi gli obblighi derivanti alle parti contraenti dagli accordi internazionali.

Articolo 7
Validità, Entrata in vigore, Depositario

- (1) Il presente accordo è concluso a tempo indeterminato.
- (2) Per le parti contraenti che hanno firmato il presente accordo e non devono assolvere a nessun altro adempimento interno, l'accordo entra in vigore il 30mo giorno dalla firma.
- (3) Per le parti contraenti che devono assolvere a ulteriori adempimenti interni il presente accordo entra in vigore il primo giorno del secondo mese successivo al giorno in cui l'ultima parte contraente ha notificato al depositario di cui al comma 5 del presente articolo l'avvenuto assolvimento da parte sua dei necessari presupposti interni.
- (4) Le parti contraenti di cui al comma 3 applicano provvisoriamente il presente accordo a partire dal 30mo giorno successivo alla firma, ai sensi della dichiarazione annessa. La dichiarazione che figura come annesso costituisce una parte integrante del presente accordo.
- (5) Il Governo della Repubblica Federale di Germania è depositario del presente accordo.

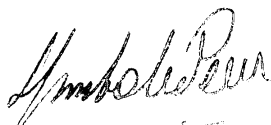
Articolo 8
Adesione di altri Stati

- (1) Le parti contraenti concordano che possono aderire al presente accordo anche altri Stati.
- (2) Una volta ricevuta la richiesta d'adesione, il depositario procede immediatamente ad informarne le altre parti contraenti, attraverso i canali diplomatici. Le parti contraenti si pronunciano in merito entro i 30 giorni dalla ricezione della comunicazione del depositario.
- (3) Per lo Stato d'adesione l'accordo entra in vigore 30 giorni dopo la ricezione dell'ultimo dei consensi delle altre parti contraenti presso il depositario. Il depositario informa tutte le parti contraenti dell'entrata in vigore.

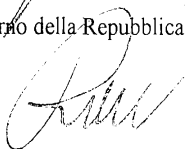
Articolo 9
Sospensione, Denuncia

- (1) Ciascuna parte contraente può - per gravi motivi, in particolare in caso di turbative o pericoli derivanti alla sicurezza e sanità pubbliche, previa consultazione con gli altri Stati contraenti - procedere alla sospensione o denuncia dell'accordo, inviandone notifica al depositario.
- (2) La sospensione entra in vigore il giorno successivo alla ricezione della notifica, la denuncia ha effetto il primo giorno del mese successivo alla ricezione della notifica presso il depositario.

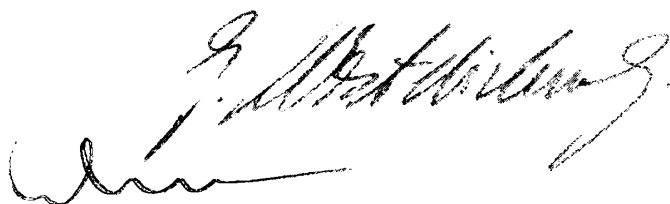
Fatto a Berlino il 21 marzo 2000 con testo originale in lingua albanese, bosniaca, tedesca, italiana, croata, serba, slovena ed ungherese, ogni testo facente egualmente fede.

Per il Governo della Repubblica d'Albania

Per il Consiglio dei Ministri della Bosnia ed Erzegovina

Per il Governo della Repubblica Federale di Germania

Per il governo della Repubblica Italiana

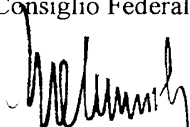
Per il Governo della Repubblica di Croazia

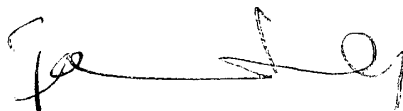
Per il Governo Federale Austriaco

Per il Consiglio Federale Svizzero

Per il Governo della Repubblica di Slovenia

Per il Governo della Repubblica d'Ungheria

Annesso

Dichiarazione
ai sensi dell'art. 7, comma 4
dell'Accordo sul permesso di transito dei cittadini jugoslavi tenuti a lasciare il Paese.

I Governi dell'Albania, della Bosnia ed Erzegovina, Croazia, Slovenia ed Ungheria dichiarano di applicare provvisoriamente il presente accordo fino all'assolvimento dei necessari adempimenti interni.

[For the other attachments, see pp. 16 to 31 of this volume -- Pour les autres annexes, voir les p. 16 à 31 du présent volume.]

[SLOVENE TEXT — TEXTE SLOVÈNE]

DOGOVOR

O DOVOLITVI TRANZITA JUGOSLOVANSKIM DRŽAVLJANOM,
KI MORAJO ZAPUSTITI IZHODIŠČNO DRŽAVO

Vlada Republike Albanije,
Avstrijska zvezna vlada,
Svet ministrov Bosne in Hercegovine,
Vlada Republike Hrvaške,
Vlada Italijanske republike,
Vlada Republike Madžarske,
Vlada Zvezne republike Nemčije,
Vlada Republike Slovenije,
Švicarski zvezni svet

so se dogovorili naslednje:

1. člen

Tranzit zaradi vrnitve

(1) Pogodbenice dovolijo prostovoljni, enkratni tranzit jugoslovanskim državljanom z državnega ozemlja ene od pogodbenic, kjer ne izpolnjujejo več tam veljavnih pogojev za nadaljnje bivanje, čez svoje ozemlje zaradi vrnitve. To ne velja za primere, kadar je tranzitna država za določeno osebo izdala prepoved vstopa.

(2) Pogoj za tranzit je posedovanje po jugoslovanski zakonodaji veljavnega potnega lista ali nadomestnega potnega dokumenta Zvezne republike Jugoslavije. Za vrnitev iz izhodiščne države čez ozemlje ene od držav pogodbenic na Kosovo je mogoče, če je potrebno, izdati nadomestni potni list držav pogodbenic ali pa mednarodni nadomestni potni list (EU-Laissez-Passer). Vzorci državnih oz. mednarodnih nadomestnih potnih listin so v Prilogi 1 k dogovoru.

Preverjanje, ali so potne listine primerne za vrnitev, opravi izhodiščna država. V potni listini je zaznamek (vinjeta) o lastnosti vračajočega se v Jugoslavijo z veljavnostjo treh mesecev. Vzorci zaznamka (vinjete) so v Prilogi 2 k dogovoru.

(3) Izhodiščna država se obveže ponovno prevzeti osebo, katere prostovoljni prehod čez tranzitne države ali vstop v ciljno državo ni zagotovljen. V tem primeru tranzitne države dovolijo ponovni tranzit. Če je potrebno, lahko pristojni organi tranzitnih držav tej osebi izdajo nadomestni potni dokument za vrnitev v izhodiščno državo. Vzorci teh nadomestnih potnih dokumentov so v Prilogi 3 k dogovoru.

(4) Pogodbenice poskrbijo, da tranzit jugoslovanskih državljanov poteka po najbolj direktni poti. Pristojni organi izhodiščne države v potnem dokumentu take osebe označijo predvidene tranzitne države.

(5) Tranzitni vizum pogodbenic ni potreben.

(6) Carinski predpisi pogodbenic ostanejo nespremenjeni.

(7) Tranzitne države lahko vodijo evidenco o osebnih podatkih (ime, priimek, datum rojstva, kraj rojstva, vrsta in številka potnega dokumenta) posameznih oseb in kraju ter času vstopa v državo in izstopa iz nje.

2. člen

Ponovni prevzem

(1) Za izpolnitev obveznosti ponovnega prevzema po tretjem odstavku 1. člena izhodiščne države vodijo evidenco o osebnih podatkih (ime, priimek, datum rojstva, kraj rojstva) ter vrsti in številki potnih dokumentov, navedenih v drugem odstavku 1. člena, ter drugih podatkih, ki bi bili potrebni za ugotavljanje istovetnosti ob izgubi potnega dokumenta (npr. kopija potnega dokumenta s fotografijo).

(2) Stroške, ki jih ima ena od pogodbenic zaradi ponovnega prevzema po tretjem odstavku 1. člena s prevozom, potrebnim spremstvom, nastanitvijo, oskrbo itd., krije izhodiščna država. Stroški se povrnejo v 60 dneh po prejemu računa.

3. člena

Določba o varstvu podatkov

(1) Če je za izvajanje tega dogovora potrebno evidentiranje ali posredovanje osebnih podatkov, se lahko te informacije nanašajo izključno na:

1. osebne podatke vračajoče se osebe (ime, priimek, morebitno prejšnje ime, vzdevki ali psevdonimi, datum in kraj rojstva, spol, sedanje in prejšnje državljanstvo),

2. podatke o potnih dokumentih (vrsta, številka, veljavnost, datum izdaje, organ, ki ga je izdal, in kraj izdaje itd.),

3. druge podatke, ki so potrebni za ugotavljanje istovetnosti osebe, na zaprosilo ene od pogodbenic.

(2) Če se na podlagi tega dogovora posredujejo osebni podatki v skladu z notranjimi predpisi, veljajo ob upoštevanju predpisov vsake pogodbenice dodatno še naslednje določbe:

1. Prejemnik lahko podatke uporabi le za navedeni namen in pod pogoji, ki jih določi organ, ki podatke posreduje.
2. Prejemnik na zahtevo organa, ki podatke posreduje, le-tega obvesti o uporabi posredovanih podatkov in rezultatih le-te.
3. Osebni podatki se smejo posredovati le pristojnim organom. Nadaljnje posredovanje drugim organom pa je dovoljeno le s predhodnim soglasjem organa, ki je podatke posredoval.
4. Organ, ki podatke posreduje, je dolžan paziti na pravilnost posredovanih podatkov ter upoštevati potrebnost in sorazmernost z vidika namena posredovanja. Pri tem je treba upoštevati vsakokratne notranje predpise glede veljavnih prepovedi posredovanja podatkov. Če se izkaže, da so bili posredovani nepravilni podatki ali podatki, ki se ne bi smeli posredovati, je treba prejemnika o tem nemudoma obvestiti. Prejemnik je v tem primeru dolžan podatke popraviti ali uničiti.
5. Organ, ki podatke posreduje, in prejemnik sta dolžna uradno dokumentirati posredovanje in prejem osebnih podatkov.
6. Organ, ki podatke posreduje, in prejemnik sta dolžna posredovane osebne podatke učinkovito zavarovati pred nepooblaščenim dostopom, nepooblaščenim spreminjanjem in nepooblaščenim objavljanjem.
7. Zadevno osebo je treba na njeno zahtevo obvestiti o posredovanih podatkih v zvezi z njo ter o predvidenem namenu njihove uporabe. Obvestitev ni obvezna, če se po preudarku ugotovi, da javni interes za neposredovanje informacij prevladuje nad interesom te osebe. V preostalem pravico zadevne osebe do obvestitve urejajo notranji predpisi pogodbenice, na katere ozemlju se obvestitev zahteva.
8. Če notranji predpisi predvidevajo posebne izbrisne roke za posredovane podatke, organ, ki podatke posreduje, prejemnika o tem obvesti. Ne glede na te roke je treba posredovane osebne podatke uničiti, takoj ko niso več potrebni za namen, za katerega so bili posredovani.

4. člen

Pristojni organi

(1) Pristojni organi za sprejemanje poizvedb, za preverjanje in izvajanje ponovnega prevzema po tretjem odstavku 1. člena in 2. členu so za:

1. Vlado Republike Albanije

Ministrstvo za javni red
Oddelek mejne policije
Sheshi Skenderbej 3
Tirana

Tel.: +355 42 28098
+355 42 26801 (centrala)
Faks: +355 42 63607

2. Avstrijsko zvezno vlado

Zvezno ministrstvo za notranje zadeve
Abteilung III/16
Am Hof 4
A-1014 Wien

Tel.: +431/53126 interna: 4621
Faks: +431/53126 interna: 4648

3. Svet ministrov Bosne in Hercegovine

Ministrstvo za civilne zadeve in zveze
Sektor za begunce
Ulica Musala br. 9

Sarajevo, 71000

Tel./faks: +387 71 442 870 in 650 068

4. Vlado Republike Hrvaške

Ministrstvo za notranje zadeve Republike Hrvaške
Sektor policija
Oddelek mejne policije
Savska cesta 39

HR-10000 Zagreb

Tel.: +385 1 61 22479
Faks: +385 1 61 22836

5. Vlado Italijanske republike

Ministrstvo za notranje zadeve
Oddelek prometne policije
Osrednja direkcija prometne policije
Železniška mejna in poštna policija
Urad za priseljevanje in mejna policija

Via Cavour 6

I-00184 Roma

Tel.: +39 06 465 39625 ali +39 06 465 39669
Faks: +39 06 465 39993 ali +39 06 465 39994

6. Vlado Republike Madžarske

Ministrstvo za notranje zadeve
Urad za priseljevanja in državljanstva
1903 Budapest, Budafoki út. Pf.: 314

Tel.: +36 1 463 9152
Faks: +36 1 463 9153

7. Vlado Zvezne republike Nemčije

Direkcija za mejno zaščito
Roonstrasse 13

D-56068 Koblenz

Tel.: +49261/399-0 (centrala)
Faks: +49261/399-218

8. Vlado Republike Slovenije

Ministrstvo za notranje zadeve
Generalna policijska uprava
Sektor za državno mejo in tujce
Štefanova 2
SI-1501 Ljubljana

Tel.: +386 61 217 580
Faks: +386 61 217 450

9. Švicarski zvezni svet

Ministrstvo za pravosodje in policijo
Zvezni urad za begunce
Quellenstrasse 6
CH-3003 Bern-Wabern

Tel.: +41/31 325 94 14
Faks: +41/31 325 91 15

(2) Pristojni organi na poizvedbe v okviru tega dogovora odgovorijo nemudoma, najkasneje pa v dveh tednih po prejemu zaprosila.

5. člen

Obveznost medsebojnega posvetovanja

Pogodbenice se zavezujejo, da bodo probleme, ki bi nastali pri izvajanju tega dogovora, reševale sporazumno ter posredovale vse potrebne informacije v zvezi s tem. Vsaka pogodbenica lahko po potrebi nemudoma povabi k razgovorom za reševanje problemov pri izvajanju tega dogovora.

6. člen

Prednost meddržavnih dogovorov

Obveznosti pogodbenic iz meddržavnih dogovorov ostanejo nespremenjene.

7. člen

Trajanje, začetek veljavnosti, depozitar

(1) Ta dogovor se sklene za nedoločen čas.

(2) Za pogodbenice, ki so ta dogovor podpisale in jim ni treba izpolniti nadaljnjih notranjepravnih pogojev, začne ta dogovor veljati 30. dan po podpisu.

(3) Za tiste pogodbenice, ki morajo izpolniti še nadaljnje notranje pravne pogoje, začne ta dogovor veljati prvi dan drugega meseca po dnevu, ko zadnja pogodbenica depozitarja po petem odstavku tega člena uradno obvesti o izpolnjenih notranjepravnih pogojih.

(4) Pogodbenice po tretjem odstavku začnejo ta dogovor začasno uporabljati 30. dan po podpisu v skladu s priloženo izjavo. Izjava je kot priloga sestavni del tega dogovora.

(5) Vlada Zvezne republike Nemčije je depozitar tega dogovora.

8. člen

Pristop drugih držav

(1) Pogodbenice se dogovorijo, da lahko k temu dogovoru pristopijo tudi druge države.

(2) Depozitar o prejemu prošnje za pristop nemudoma po diplomatski poti obvesti pogodbenice. Pogodbenice se v 30 dneh po prejemu obvestila opredelijo do te prošnje.

(3) Za državo, ki pristopa, začne ta dogovor veljati 30. dan po tem, ko je depozitar prejel zadnje od soglasij pogodbenic. Depozitar o začetku veljavnosti obvesti vse pogodbenice.

9. člen

Začasno prenehanje uporabe, odpoved

(1) Vsaka pogodbenica lahko zaradi pomembnega razloga, predvsem pri motenju ali ogrožanju javne varnosti in zdravja, po posvetu z drugimi pogodbenicami začasno preneha uporabljati ali odpove ta dogovor z uradnim obvestilom depozitarju.

(2) Začasno prenehanje uporabe začne veljati dan po prejemu uradnega obvestila o tem, odpoved pa prvi dan meseca po prejemu uradnega obvestila o odpovedi.

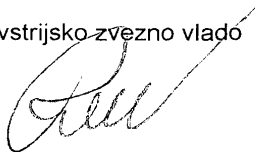
Sestavljeno v Berlinu dne 21. marca 2000 v enem izvorniku v albanskem, bosanskem, hrvaškem, italijanskem, madžarskem, nemškem, slovenskem in srbskem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako zavezujoča.

Za Vlado Republike Albanije

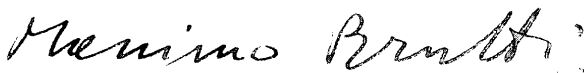
Za Avstrijsko-zvezno vlado

Za Svet ministrov Bosne in Hercegovine

Za Vlado Republike Hrvaške

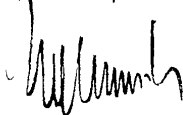
Za Vlado Italijanske republike

Za Vlado Republike Madžarske

Za Vlado Zvezne republike Nemčije

Za Vlado Republike Slovenije

Za Švicarski zvezni svet

PRILOGA

Izjava
v skladu s četrtem odstavkom 7. člena
Dogovora dovolitvi tranzita jugoslovanskim državljanom,
ki morajo zapustiti izhodiščno državo

Vlade Albanije, Bosne in Hercegovine, Hrvaške, Madžarske in Slovenije
izjavljajo, da bodo ta dogovor začasno uporabljale do izpolnitve potrebnih
notranjepravnih pogojev.

[For the other attachments, see pp. 16 to 31 of this volume -- Pour les autres annexes, voir les p. 16 à 31 du présent volume.]

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT CONCERNING PERMISSION FOR THE TRANSIT OF
YUGOSLAV NATIONALS WHO ARE OBLIGED TO LEAVE THE
COUNTRY

The Government of the Republic of Albania,
The Council of Ministers of Bosnia and Herzegovina,
The Government of the Federal Republic of Germany,
The Government of the Republic of Italy,
The Government of the Republic of Croatia,
The Federal Government of Austria,
The Swiss Federal Council,
The Government of the Republic of Slovenia,
The Government of the Republic of Hungary,
Have agreed as follows:

Article 1. Transit for the purpose of repatriation

(1) The Contracting Parties shall permit voluntary single transit journeys through their territory for the repatriation of Yugoslav nationals who are present in the territory of a Contracting Party, but who do not meet the conditions in force in that country for further residence there. This shall not apply to cases in which a transit State has prohibited the entry of the person concerned.

(2) Possession of a passport or passport substitute of the Federal Republic of Yugoslavia, which is valid according to the applicable Yugoslavian law on passports shall be required for transit. A national passport substitute of the Contracting Parties, or an international passport substitute (EU-Laissez-Passer), may be issued, if necessary, for repatriation to Kosovo from a State of departure through the territory of a Contracting State. Specimens of the above-mentioned national or international passport substitutes are appended in Annex 1 to this Agreement.

The State of departure shall ascertain whether the particular travel documents are appropriate for repatriation.

An endorsement (sticker), with a three-month period of validity, indicating that the holder is being repatriated to Yugoslavia shall be placed in the travel document. Specimens of the endorsement (sticker) are appended in Annex 2 to this Agreement.

(3) The State of departure shall accept a duty to readmit a person whose voluntary continuation of the journey through possible transit States, or whose entry into the State of destination, is not secured. In that event, the transit States shall again permit transit. If necessary, the competent authorities of the transit State in question may issue a travel docu-

ment substitute for the return journey of the person concerned to the State of departure. Specimens of such travel document substitutes are appended in Annex 3 to this Agreement.

(4) The Contracting Parties shall take steps to ensure the transit of Yugoslav nationals by the most direct route possible. The competent authorities of the State of departure shall note the transit States along the planned route in the travel document of the person concerned.

(5) No transit visa of the Contracting Parties shall be required.

(6) The customs laws and regulations of the Contracting Parties shall remain unaffected.

(7) Transit States may record the personal data of the persons concerned (family name, given name, date and place of birth and type and number of the travel documents) as well as the place and time of their arrival and departure.

Article 2. Readmission

(1) In order to comply with their readmission duty in accordance with article 1, paragraph 3, States of departure shall record personal data (family name, given name and date and place of birth) and the type and number of the travel documents referred to in article 1, paragraph 2, and any further information needed for identification in the event of the loss of the travel documents (for example, a copy of the travel document, including a photograph).

(2) Costs incurred by a Contracting Party in connection with readmission in accordance with article 1, paragraph 3, for transport, necessary escort, accommodation and food, etc. shall be borne by the State of departure and reimbursed within 60 days of receipt of the invoice.

Article 3. Data protection clause

(1) Insofar as personal data is recorded or must be communicated for the implementation of this Agreement, this information may concern only:

1. Personal data about persons in transit (family name, given name, if applicable, former family name, nicknames or pseudonyms, date and place of birth, sex, current and former nationality)
2. Data concerning travel documents (type, number, period of validity, date of issue, issuing authority, place of issue, etc.)
3. At the request of one of the Contracting Parties, other details needed for the identification of the person concerned.

(2) Insofar as personal data are furnished under this Agreement in accordance with domestic law, the following provisions shall likewise apply, subject to the legal provisions in force in each Contracting Party:

1. The recipient may use the data only for the stated purpose and on the terms stipulated by the authority providing the data.

2. On request, the recipient shall inform the authority providing the data of the use made of the data supplied and of any results obtained thereby.
3. Personal data may be communicated only to the competent agencies. Forwarding to other agencies shall require the prior consent of the agency providing the data.
4. The authority furnishing the data has a duty to ensure that the data provided are accurate, necessary and commensurate with the purpose for which they have been supplied. Prohibitions on the provision of data under national law shall be respected. If it is shown that incorrect data, or data which should not have been provided, have been supplied, the recipient shall be informed thereof immediately. The recipient has a duty to rectify or destroy the data.
5. The providing and receiving authorities have a duty to keep a record of the provision and receipt of personal data.
6. The providing and receiving authorities have a duty effectively to protect the personal data transmitted from unauthorized access, unauthorized alteration or unauthorized disclosure.
7. On request, the person concerned shall be provided with information about the data regarding his or her person which have been transmitted and about the purpose for which such data are to be used. There shall be no obligation to provide information, if due consideration shows that the public interest in not providing the information outweighs the interest of the person concerned in obtaining the information. In all other respects, the right of the person concerned to receive information about existing data regarding his or her person shall be governed by the domestic law of the Contracting Party in whose territory the information is requested.
8. Insofar as the national law applying to the agency providing the personal data lays down specific periods for the deletion of such data, the supplying agency shall draw the recipient's attention to these periods. Irrespective of these periods, the personal data furnished shall be destroyed as soon as they are no longer needed for the purpose for which they were provided.

Article 4. Competent agencies

(1) The following agencies shall be competent for the receipt of requests and the review and execution of readmission in accordance with article 1, paragraph 3 and article 2:

1. For the Government of the Republic of Albania:

Ministry of Public Order

Border Police Department

Sheshi Skenderbej 3

Tirana

Tel: +355 42 28098 (Situation room)

+355 42 26801 (Headquarters) Fax: +355 42 63607

2. For the Council of Ministers of Bosnia and Herzegovina:
Ministry of Civil Affairs and Communications
Section for Refugees
Ulica Musala Br. 9
Sarajevo, 71000
Tel/Fax: +387 71 442 870 and 650 068
3. For the Government of the Federal Republic of Germany:
Border Police Directorate
Roonstrasse 13
D-56068 Koblenz
Tel.: +49261/399-0 (Switchboard)
Fax: +49261/399-218
4. For the Government of the Italian Republic:
Ministry of the Interior
Traffic Police Division
General Directorate for the Traffic Police, the Railway, Borders and
Post Office
Immigration and Border Police Subdivision
Via Cavour 6
I-00184 Roma
Tel.: +39 06 465 39625 or +39 06 465 39669
Fax: +39 06 465 39993 or +39 06 465 39994
5. For the Government of the Republic of Croatia:
Ministry of the Interior of the Republic of Croatia Police Section
Border Police Division
Savska cesta 39
HR-10 000 Zagreb
Tel.: +385 1 61 22479
Fax: +385 1 61 22836
6. For the Austrian Federal Government:
Federal Ministry of the Interior
Division 111/16
Am Hof 4
A-1014 Vienna
Tel.: +431/53126 Ext.: 4621
Fax: +431/53126 Ext.: 4648

7. For the Swiss Federal Council:

Federal Department of Justice and Police Federal Office for Refugees

Quellenstraße 6 CH-3003 Bern-Wabern

Tel.: +41 31 325 94 14 Fax: +41 31 325 91 15

8. For the Government of the Republic of Slovenia:

Ministry of the Interior of the Republic of Slovenia

General Directorate of the Police

Section for the State Border and Aliens

Stefanova 2

SL-1501 Ljubljana

Tel: +386 61 217 580

Fax: +386 61 217 450

9. For the Government of the Republic of Hungary:

Ministry of the Interior of the Republic of Hungary

Office of Immigration and Nationality

Budafoki ut 60

Pf.: 314

H-1903 Budapest

Tel.: +36 1 463 9152

Fax: +36 1 463 9153

(2) The competent agencies shall respond immediately to requests under this Agreement, or at the latest within two weeks of reception of the request.

Article 5. Duty to hold consultations

The Contracting Parties undertake to resolve by common consent issues which arise in connection with the application of this Agreement and to provide any information needed for this purpose. If necessary, any Contracting Party may immediately convene talks on the solution of outstanding issues in connection with the implementation of this Agreement.

Article 6. Precedence of international agreements

The obligations of the Contracting Parties under international agreements shall remain unaffected.

Article 7. Period of validity, entry into force and depositary

(1) This Agreement is concluded for an indefinite period.

(2) For Contracting Parties which have signed this Agreement and which are not required to fulfil any further national conditions, this Agreement shall enter into force on the thirtieth day after its signature.

(3) For Contracting Parties which must fulfil further national conditions, this Agreement shall enter into force on the first day of the second month after the date on which the last Contracting Party informs the depositary under paragraph 5 of this article that it has fulfilled the requisite national conditions.

(4) In accordance with their attached declaration, Contracting Parties to which paragraph 3 applies shall implement this Agreement provisionally as from the thirtieth day after its signature. The declaration, as an annex to this Agreement, shall form an integral part thereof.

(5) The Government of the Federal Republic of Germany shall be the depositary of this Agreement.

Article 8. Accession of other States

(1) The Contracting States agree that other States may accede to this Agreement.

(2) On receipt of notification of an accession request, the depositary shall immediately inform the other Contracting Parties through the diplomatic channel.

The Contracting Parties shall express their opinion on the accession request within 30 days of being informed thereof by the depositary.

(3) For an acceding State, the Agreement shall enter into force 30 days after receipt by the depositary of the last notification of consent from the other Contracting Parties. The depositary shall inform all Contracting Parties of the entry into force.

Article 9. Suspension and termination

(1) After consulting the other Contracting Parties, any Contracting Party may, by notification of the depositary, suspend or terminate this Agreement on important grounds, particularly in the event of a disturbance of, or threat to, public security or health.

(2) The suspension shall take effect on the day after the depositary has received notification of the suspension. Termination shall take effect on the first day of the month following that in which the depositary has received notification of the termination.

DONE at Berlin on 21 March 2000 in one original in the Albanian, Bosnian, Croatian, German, Hungarian, Italian, Serbian and Slovenian languages, all texts being equally authentic.

For the Government of the Republic of Albania:

SPARTAK POCI

For the Council of Ministers of Bosnia and Herzegovina:

RECICA

For the Government of the Federal Republic of Germany:

SCHAPPER

G. WESTDICKENBERG

For the Government of the Italian Republic:

MASSIMO BRUTTI

For the Government of the Republic of Croatia:

VRESK

For the Federal Government of Austria:

LUTTEROTTI

For the Swiss Federal Council:

U. HADORN

For the Government of the Republic of Slovenia:

NABERZNIK

For the Government of the Republic of Hungary:

FELKAI

ANNEX

DECLARATION UNDER ARTICLE 7, PARAGRAPH 4, OF THE AGREEMENT CONCERNING
PERMISSION FOR THE TRANSIT OF YUGOSLAV NATIONALS WHO ARE OBLIGED TO LEAVE THE
COUNTRY

The Governments of Albania, Bosnia and Herzegovina, Croatia, Hungary and Slovenia declare that they will apply this Agreement provisionally pending fulfilment of the requisite national conditions for its implementation.

[For the other attachments, see pp. 16 to 31 of this volume].

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD RELATIF À L'AUTORISATION POUR LE TRANSIT DES RES-
SORTISSANTS YUGOSLAVES OBLIGÉS DE QUITTER LE PAYS

Le Gouvernement de la République d'Albanie,
Le Conseil des Ministres de Bosnie-Herzégovine,
Le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne,
Le Gouvernement de la République italienne,
Le Gouvernement de la République de Croatie,
Le Gouvernement fédéral autrichien,
Le Conseil fédéral suisse,
Le Gouvernement de la République de Slovénie,
Le Gouvernement de la République de Hongrie,
Sont convenus de ce qui suit:

Article premier. Transit aux fins de retour

(1) Les Parties contractantes permettent le transit unique et volontaire des ressortissants yougoslaves séjournant sur le territoire national d'une Partie contractante qui ne remplissent pas les conditions applicables pour une prolongation de séjour à travers leur territoire aux fins de retour. Ce principe ne s'applique pas aux cas dans lesquels l'intéressé est sous le coup d'une interdiction d'entrée décidée par l'État faisant l'objet du transit.

(2) La condition à remplir pour le transit réside dans la possession d'un passeport conforme aux dispositions de la loi yougoslave sur les passeports ou d'un document assimilé délivré par la République fédérale de Yougoslavie. Un document national remplaçant le passeport des Parties contractantes ou un document international assimilé au passeport (laissez-passer communautaire) peut, si nécessaire, être délivré pour rentrer au Kosovo depuis un pays de sortie en traversant le territoire national de l'une des Parties contractantes. Des modèles des documents nationaux ou internationaux remplaçant le passeport sont joints à l'Accord sous forme d'annexe 1.

Le contrôle destiné à vérifier si les documents de voyage pour le retour sont conformes ou non est effectué par le pays de sortie.

Une mention (vignette) indiquant le statut de rapatrié en Yougoslavie d'une durée de validité de trois mois sera apposée sur le document de voyage. Des modèles de la mention (vignettes) sont joints à l'Accord sous forme d'annexe 2.

(3) Le pays de sortie s'engage à réadmettre la personne si la poursuite volontaire du voyage n'est pas garantie par des pays de transit éventuels ou l'entrée dans le pays cible. Dans ce cas, les pays de transit permettent à l'intéressé de retraverser leur territoire. Les autorités compétentes du pays de transit peuvent, si nécessaire, délivrer un document de

voyage de remplacement pour le retour de l'intéressé dans le pays de sortie. Des modèles de ce document de voyage de remplacement sont joints à l'Accord sous forme d'annexe 3.

(4) Les Parties contractantes feront en sorte d'obtenir des États faisant partie de la Yougoslavie que le transit s'effectue par la voie la plus directe possible. Les autorités compétentes du pays de sortie mentionnent les pays de transit prévus dans le document de voyage de l'intéressé.

(5) Aucun visa de transit délivré par les Parties contractantes n'est nécessaire.

(6) Il n'est pas dérogé ici aux dispositions de la législation douanière des Parties contractantes.

(7) Les pays de transit peuvent enregistrer les coordonnées (nom, prénom, date de naissance, lieu de naissance, type et numéro du document de voyage) ainsi que le lieu et la date de l'entrée et de la sortie de l'intéressé.

Article 2. Réadmission

(1) Pour satisfaire à l'obligation de réadmission visée au paragraphe 3 de l'article 1, les pays de sortie enregistrent les coordonnées (nom, prénom, date de naissance, lieu de naissance), le type et le numéro des documents de voyage spécifiés au paragraphe 2 de l'article 1 ainsi que tout autre renseignement nécessaire aux fins d'identification en cas de perte des documents de voyage (copie par exemple du document de voyage, photo comprise).

(2) Les frais de transport, d'accompagnement, d'hébergement et de restauration, etc. encourus par l'une des Parties contractantes suite à la réadmission visée au paragraphe 3 de l'article 1 sont supportés par le pays de sortie. Le remboursement des frais s'effectue dans les 60 jours qui suivent la réception de la facture.

Article 3. Clause relative à la protection des données

(1) Dans la mesure où des données ayant trait à la personne concernée doivent être enregistrées ou transmises pour exécuter le présent Accord, ces informations ne peuvent concerner que:

1. Les coordonnées du voyageur en transit (nom, prénom, le cas échéant nom précédent, surnom ou pseudonyme, date et lieu de naissance, sexe, nationalité actuelle et antérieure),
2. Les informations sur les documents de voyage (type, numéro, durée de validité, date de délivrance, autorité ayant délivré les documents, lieu de délivrance etc.),
3. Tout autre renseignement nécessaire pour identifier la personne éventuellement demandé par l'une des Parties contractantes.

(2) Si dans le cadre du présent Accord des données personnelles doivent être transmises conformément au droit interne, les dispositions énoncées ci-après sont supplétives à la législation en vigueur sur le territoire de chaque Partie contractante:

1. L'utilisation des données par le destinataire n'est autorisée que pour l'objet indiqué et uniquement aux conditions prescrites par l'autorité ayant fourni les données.
2. Sur demande, le destinataire informe la Partie ayant fourni les données de l'utilisation des données transmises et des résultats ayant été ainsi obtenus.
3. Les données personnelles ne peuvent être transmises qu'aux services compétents. La communication à d'autres services ne peut s'effectuer que moyennant accord préalable du service ayant transmis les données.
4. Le service émetteur est tenu de veiller à l'exactitude des données à transmettre, à leur utilité et à leur proportionnalité par rapport à l'objectif poursuivi en les transmettant. Il y a lieu en outre de respecter les interdictions de transmission applicables dans le droit interne respectif des Parties contractantes. S'il appert que des données sont inexactes ou que des données qui n'auraient pas dû être transmises ont été communiquées, le destinataire doit en être immédiatement informé. Il est tenu de les corriger ou de les détruire.
5. Le service émetteur et le service destinataire sont tenus de transmettre et de recevoir les données personnelles en conservant une trace des mouvements dans un dossier.
6. Le service émetteur et le service destinataire ont l'obligation de protéger de manière efficace les données personnelles transmises contre tout accès intempestif, toute modification et toute divulgation non autorisées.
7. S'il en fait la demande, l'intéressé doit recevoir des précisions concernant les données communiquées sur sa personne ainsi que sur l'usage qui leur sera réservé. Aucune obligation de transmettre des renseignements n'existe dans la mesure où un examen de la situation démontre que la nécessité de ne pas les communiquer relève de l'intérêt général et prévaut sur celui de l'intéressé. En outre, le droit de l'intéressé consistant à obtenir des renseignements sur les données existantes sur sa personne se fonde sur le droit interne de la Partie contractante sur le territoire de laquelle les renseignements sont demandés.
8. Dans la mesure où le droit national applicable au service émetteur régissant les données personnelles transmises prévoit des délais particuliers d'effacement, le service émetteur en informe le service destinataire. Indépendamment de ces délais, les données personnelles transmises doivent être effacées dès qu'elles ne sont plus nécessaires pour l'objet pour lequel elles ont été transmises.

Article 4. Services compétents

(1) Les services compétents en matière de demandes de renseignements, de contrôle et d'exécution de la réadmission suivant article 1, paragraphe 3 et article 2 sont pour:

1. Pour le Gouvernement de la République d'Albanie :
Ministère de l'Ordre public
Servie de police des frontières
Sheshi Skenderbej 3

Tirana

Tél.: +355 42 28098 (centre de situation) +355 42 26801 (centrale)

Fax: +355 42 63607

2. Pour le Conseil des Ministres de Bosnie-Herzégovine:

Ministère des Affaires civiles et de la Communication

Département des réfugiés

Ulica Musala Br. 9

Sarajevo, 71000

Tél./Fax.: +387 71 442 870 et 650 068

3. Pour le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne :

Grenzschutzdirektion

Roonstraße 13

D-56068 Coblenz

Tél.: +49261/399-0 (centrale)

Fax: +49261/399-218

4. Pour le Gouvernement de la République italienne :

Ministère de l'Intérieur

Département Police de la route

Direction générale de la police de la route,

des chemins de fer, des frontières et la poste

Sous-direction pour l'immigration et la police des frontières

Via Cavour 6

I-00184 Rome

Tél.: +39 06 465 39625 ou +39 06 465 39669

Fax: +39 06 465 39993 ou +39 06 465 39994

5. Pour le Gouvernement de la République de Croatie :

Ministère de l'Intérieur de la République de Croatie

Département de la police pour le maintien de l'ordre

Service de la police des frontières

Savska cesta 39

HR - 10 000 Zagreb

Tél.: + 385 1 61 22479

Fax: + 385 1 61 22 836

6. Pour le Gouvernement fédéral autrichien :

Bundesministerium für Inneres

Abteilung 111/16

Am Hof 4

A-1014 Vienna

Tél.: +431/53126 poste supplémentaire: 4621

Fax : +431/53126 poste supplémentaire: 4648

7. Pour le Conseil fédéral suisse :

Département confédéral de la Justice et de la Police

Ministère fédéral pour les réfugiés

Quellenstraße 6

CH-3003 Bern-Wabern

Tél.: +41 131 325 94 14

Fax: +41 131 325 91 15

8. Pour le Gouvernement de la République de Slovénie :

Ministère de l'Intérieur de la République de Slovénie

Direction générale de la police

Section frontières de l'État et étrangers

Stefanova 2

SL-1501 Ljubljana

Tél.: +386 61 217 580

Fax: +386 61 217 450

9. Pour le Gouvernement de la République de Hongrie :

Ministère de l'Intérieur de la République de Hongrie

Office de l'immigration et de la citoyenneté

Budafoki ut 60

Pf.:314

H - 1903 Budapest

Tél.: +36 1 463 9152

Fax.: +36 1 463 9153

(2) Les services compétents répondent aux demandes de renseignements faites dans le cadre du présent Accord dans les plus brefs délais mais au plus tard toutefois dans les deux semaines de leur réception.

Article 5. Obligation de se consulter

Les Parties contractantes s'engagent à résoudre de commun accord les problèmes soulevés par l'application du présent Accord et de communiquer l'ensemble des informations nécessaires à cet effet. Chaque Partie contractante peut, si besoin en était, inviter les autres Parties contractantes à assister à des réunions destinées à résoudre les problèmes existants rencontrés dans la mise en application du présent Accord.

Article 6. Priorité donnée aux conventions bilatérales

Il n'est pas dérogé ici aux obligations des Parties contractantes découlant des conventions bilatérales.

Article 7. Durée de validité, entrée en vigueur, dépositaire

(1) Le présent Accord est conclu pour une durée indéterminée.

(2) Pour les Parties contractantes ayant signé le présent Accord et qui ne doivent pas accomplir d'autres formalités internes, le présent Accord entre en vigueur 30 jours après la date de sa signature.

(3) Pour les Parties contractantes devant accomplir d'autres formalités internes, le présent Accord entre en vigueur le premier jour du deuxième mois qui suit le jour où la dernière Partie contractante a notifié au dépositaire conformément au paragraphe 5 du présent article que les formalités internes requises ont été accomplies.

(4) Conformément au paragraphe 3 du présent article et à leur déclaration ci-jointe, les Parties contractantes appliquent provisoirement le présent Accord à compter du trentième jour qui suit celui où elles l'ont signé. Cette déclaration sous forme d'annexe fait partie intégrante du présent Accord.

(5) Le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne est le dépositaire du présent Accord.

Article 8. Adhésion d'autres États

(1) Les Parties contractantes conviennent que d'autres États peuvent adhérer au présent Accord.

(2) Le dépositaire informera sans délai par la voie diplomatique les autres Parties contractantes dès réception d'un avis l'informant du souhait d'un État à adhérer au présent Accord.

Les Parties contractantes s'exprimeront sur le souhait d'adhésion dans les 30 jours de la réception de l'avis d'information par le dépositaire.

(3) En ce qui concerne l'État adhérent, l'Accord entrera en vigueur 30 jours après la réception par le dépositaire du dernier consentement de la part des autres Parties contractantes. Le dépositaire informe toutes les Parties contractante de la mise en vigueur.

Article 9. Suspension, dénonciation

(1) Après avoir consulté les autres Parties contractantes, chaque Partie contractante peut, moyennant notification de sa décision envoyée au dépositaire, suspendre ou dénoncer le présent Accord pour des motifs impérieux, et plus particulièrement en cas de perturbation de la sécurité et de la santé publiques ou en cas de danger pour celles-ci.

(2) La suspension prend effet le jour de la réception par le dépositaire de la notification de suspension, et la dénonciation prend effet le premier jour du mois qui suit la réception de la notification chez le dépositaire.

Fait à Berlin le 21 mars 2000 en un exemplaire original dans les langues albanaise, bosnienne, allemande, italienne, croate, serbe, slovène et hongroise, chaque texte faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République d'Albanie :

SPARTAK POCI

Pour le Conseil des Ministres de Bosnie-Herzégovine :

RECICA

Pour le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne :

SCHAPPER

G. WESTDICKENBERG

Le Gouvernement de la République italienne :

MASSIMO BRUTTI

Pour le Gouvernement de la République de Croatie :

VRESK

Pour le Gouvernement fédéral autrichien :

LUTTEROTTI

Pour le Conseil fédérale suisse :

U. HADORN

Pour le Gouvernement de la République de Slovénie :

NABERZNIK

Pour le Gouvernement de la République de Hongrie :

FELKAI

ANNEXE

DÉCLARATION SUIVANT LE PARAGRAPHE 4 DE L'ARTICLE 7 DE L'ACCORD RELATIF À L'AUTORISATION POUR LE TRANSIT DES RESSORTISSANTS YOUGOSLAVES OBLIGÉS DE QUITTER LE PAYS

Les Gouvernements d'Albanie, de Bosnie-Herzégovine, de Croatie, de Slovénie et de Hongrie déclarent appliquer provisoirement le présent Accord jusqu'à ce que les formalités internes requises aient été accomplies.

[Pour les autres annexes, voir les p. 16 à 31 du présent volume.]

No. 41138

**Germany
and
Poland**

Agreement between the Federal Republic of Germany and the Republic of Poland for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and capital (with protocol). Berlin, 14 May 2003

Entry into force: *19 December 2004 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 32*

Authentic texts: *German and Polish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 23 March 2005*

**Allemagne
et
Pologne**

Accord entre la République fédérale d'Allemagne et la République de Pologne tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Berlin, 14 mai 2003

Entrée en vigueur : *19 décembre 2004 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 32*

Textes authentiques : *allemand et polonais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 23 mars 2005*

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

Abkommen

zwischen

der Bundesrepublik Deutschland

und

der Republik Polen

zur

Vermeidung der Doppelbesteuerung auf

dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und

vom Vermögen

Die Bundesrepublik Deutschland
und
die Republik Polen –

von dem Wunsch geleitet, ein neues Abkommen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen zu schließen –

sind wie folgt übereingekommen:

Artikel 1
Persönlicher Geltungsbereich

Dieses Abkommen gilt für Personen, die in einem Vertragsstaat oder in beiden Vertragsstaaten ansässig sind.

Artikel 2
Unter das Abkommen fallende Steuern

(1) Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, die für Rechnung eines Vertragsstaats oder seiner Gebietskörperschaften erhoben werden.

(2) Als Steuern vom Einkommen und vom Vermögen gelten alle Steuern, die vom Gesamteinkommen, vom Gesamtvermögen oder von Teilen des Einkommens oder des Vermögens erhoben werden, einschließlich der Steuern vom Gewinn aus der Veräußerung beweglichen oder unbeweglichen Vermögens, der von den Unternehmen gezahlten Lohnsummensteuern sowie der Steuern vom Vermögenszuwachs.

(3) Zu den zurzeit bestehenden Steuern, für die dieses Abkommen gilt, gehören insbesondere

a) in der Bundesrepublik Deutschland:

aa) die Einkommensteuer,

bb) die Körperschaftsteuer und

cc) die Gewerbesteuer,

einschließlich der auf jede dieser Steuern erhobenen Zuschläge

(im Folgenden als „deutsche Steuer“ bezeichnet);

b) in der Republik Polen:

aa) die Einkommensteuer und

bb) die Körperschaftsteuer

(im Folgenden als „polnische Steuer“ bezeichnet).

(4) Das Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder im Wesentlichen ähnlicher Art, die nach der Unterzeichnung des Abkommens neben den bestehenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten teilen einander am Ende eines jeden Jahres die in ihren Steuergesetzen eingetretenen wesentlichen Änderungen mit.

Artikel 3

Allgemeine Begriffsbestimmungen

- (1) Im Sinne dieses Abkommens, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert,
- a) bedeuten die Ausdrücke „ein Vertragsstaat“ und „der andere Vertragsstaat“, je nach dem Zusammenhang, die Bundesrepublik Deutschland oder die Republik Polen und, wenn für Zwecke dieses Abkommens im geographischen Sinne verwendet, das Gebiet, in dem das Steuerrecht des betreffenden Staates gilt;
 - b) bedeutet der Ausdruck „Person“ natürliche Personen, Gesellschaften und alle anderen Personenvereinigungen;
 - c) bedeutet der Ausdruck „Gesellschaft“ juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden;
 - d) bedeuten die Ausdrücke „Unternehmen eines Vertragsstaats“ und „Unternehmen des anderen Vertragsstaats“, je nachdem, ein Unternehmen, das von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird, oder ein Unternehmen, das von einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird;
 - e) bedeutet der Ausdruck „internationaler Verkehr“ jede Beförderung mit einem Seeschiff, Luftfahrzeug oder Schiff im Binnenverkehr, das von einem Unternehmen mit tatsächlicher Geschäftsleitung in einem Vertragsstaat betrieben wird, es sei denn, das Seeschiff, Luftfahrzeug oder Schiff im Binnenverkehr wird ausschließlich zwischen Orten im anderen Vertragsstaat betrieben;
 - f) bedeutet der Ausdruck „zuständige Behörde“
 - aa) in der Bundesrepublik Deutschland das Bundesministerium der Finanzen oder die Behörde, an die es seine Befugnisse delegiert hat;

bb) in der Republik Polen der Finanzminister oder sein bevollmächtigter Vertreter.

(2) Bei der Anwendung des Abkommens durch einen Vertragsstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert, jeder im Abkommen nicht definierte Ausdruck die Bedeutung, die ihm im Anwendungszeitraum nach dem Recht dieses Staates über die Steuern zukommt, für die das Abkommen gilt, wobei die Bedeutung nach dem in diesem Staat anzuwendenden Steuerrecht den Vorrang vor einer Bedeutung hat, die der Ausdruck nach anderem Recht dieses Staates hat.

Artikel 4

Ansässige Person

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „eine in einem Vertragsstaat ansässige Person“ eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort aufgrund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthalts, des Ortes ihrer Geschäftsleitung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist und umfasst auch diesen Staat und seine Gebietskörperschaften. Der Ausdruck umfasst jedoch nicht eine Person, die in diesem Staat nur mit Einkünften aus Quellen in diesem Staat oder mit in diesem Staat gelegenen Vermögen steuerpflichtig ist.

(2) Ist nach Absatz 1 eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt Folgendes:

- a) Die Person gilt als in dem Staat ansässig, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt; verfügt sie in beiden Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als in dem Staat ansässig, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen);
- b) kann nicht bestimmt werden, in welchem Staat die Person den Mittelpunkt ihrer Lebensinteressen hat, oder verfügt sie in keinem der Staaten über eine ständige Wohn-

stätte, so gilt sie als in dem Staat ansässig, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat;

- c) hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden Staaten oder in keinem der Staaten, so gilt sie als in dem Staat ansässig, dessen Staatsangehöriger sie ist;
- d) ist die Person Staatsangehöriger beider Staaten oder keines der Staaten, so regeln die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten die Frage in gegenseitigem Einvernehmen.

(3) Ist nach Absatz 1 eine andere als eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt sie als in dem Staat ansässig, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Geschäftsleitung befindet.

(4) Eine Personengesellschaft gilt als in dem Vertragsstaat ansässig, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Geschäftsleitung befindet. Die Artikel 6 bis 23 gelten jedoch nur für Einkünfte oder Vermögen einer Personengesellschaft, die in dem Vertragsstaat, in dem die Personengesellschaft als ansässig gilt, der Steuer unterliegen.

Artikel 5

Betriebsstätte

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „Betriebsstätte“ eine feste Geschäftseinrichtung, durch die die Tätigkeit eines Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

(2) Der Ausdruck „Betriebsstätte“ umfasst insbesondere

- a) einen Ort der Leitung,
- b) eine Zweigniederlassung,

- c) eine Geschäftsstelle,
- d) eine Fabrikationsstätte,
- e) eine Werkstatt und
- f) ein Bergwerk, ein Öl- oder Gasvorkommen, einen Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung natürlicher Ressourcen.

(3) Eine Bauausführung oder Montage ist nur dann eine Betriebsstätte, wenn ihre Dauer zwölf Monate überschreitet.

(4) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels gelten nicht als Betriebsstätten

- a) Einrichtungen, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von Gütern oder Waren des Unternehmens benutzt werden;
- b) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung unterhalten werden;
- c) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten werden, durch ein anderes Unternehmen bearbeitet oder verarbeitet zu werden;
- d) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen Güter oder Waren einzukaufen oder Informationen zu beschaffen;
- e) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen andere Tätigkeiten auszuüben, die vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen;

- f) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, mehrere der unter den Buchstaben a bis e genannten Tätigkeiten auszuüben, vorausgesetzt, dass die sich daraus ergebende Gesamttätigkeit der festen Geschäftseinrichtung vorbereitender Art ist oder eine Hilfstätigkeit darstellt.
- (5) Ist eine Person, mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 6, für ein Unternehmen tätig und besitzt sie in einem Vertragsstaat die Vollmacht, im Namen des Unternehmens Verträge abzuschließen, und übt sie die Vollmacht dort gewöhnlich aus, so wird das Unternehmen ungeachtet der Absätze 1 und 2 so behandelt, als habe es in diesem Staat für alle von der Person für das Unternehmen ausgeübten Tätigkeiten eine Betriebsstätte, es sei denn, diese Tätigkeiten beschränken sich auf die in Absatz 4 genannten Tätigkeiten, die, würden sie durch eine feste Geschäftseinrichtung ausgeübt, diese Einrichtung nach dem genannten Absatz nicht zu einer Betriebsstätte machen.
- (6) Ein Unternehmen wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebsstätte in einem Vertragsstaat, weil es dort seine Tätigkeit durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter ausübt, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln.
- (7) Allein dadurch, dass eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft eine Gesellschaft beherrscht oder von einer Gesellschaft beherrscht wird, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort (entweder durch eine Betriebsstätte oder auf andere Weise) ihre Tätigkeit ausübt, wird keine der beiden Gesellschaften zur Betriebsstätte der anderen.

Artikel 6

Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen

- (1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unbeweglichem Vermögen (einschließlich der Einkünfte aus land- und forstwirtschaftlichen Betrieben) bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, können im anderen Staat besteuert werden.

(2) Der Ausdruck „unbewegliches Vermögen“ hat die Bedeutung, die ihm nach dem Recht des Vertragsstaats zukommt, in dem das Vermögen liegt. Der Ausdruck umfasst in jedem Fall das Zubehör zum unbeweglichen Vermögen, das lebende und tote Inventar land- und forstwirtschaftlicher Betriebe, die Rechte, für die die Vorschriften des Privatrechts über Grundstücke gelten, Nutzungsrechte an unbeweglichem Vermögen sowie Rechte auf veränderliche oder feste Vergütungen für die Ausbeutung oder das Recht auf Ausbeutung von Mineralvorkommen, Quellen und anderen natürlichen Ressourcen; See- und Binnenschiffe und Luftfahrzeuge gelten nicht als unbewegliches Vermögen.

(3) Absatz 1 gilt für Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder Verpachtung sowie jeder anderen Art der Nutzung unbeweglichen Vermögens.

(4) Die Absätze 1 und 3 gelten auch für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen eines Unternehmens und für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen, das der Ausübung einer selbständigen Arbeit dient.

Artikel 7

Unternehmensgewinne

(1) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats können nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, das Unternehmen übt seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus. Übt das Unternehmen seine Tätigkeit auf diese Weise aus, so können die Gewinne des Unternehmens im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser Betriebsstätte zugerechnet werden können.

(2) Übt ein Unternehmen eines Vertragsstaats seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus, so werden vorbehaltlich des Absatzes 3 in jedem Vertragsstaat dieser Betriebsstätte die Gewinne zugerechnet, die sie hätte erzielen können, wenn sie eine gleiche oder ähnliche Tätigkeit unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen als selbständiges Unternehmen ausgeübt hätte und im Verkehr mit dem Unternehmen, dessen Betriebsstätte sie ist, völlig unabhängig gewesen wäre.

(3) Bei der Ermittlung der Gewinne einer Betriebsstätte werden die für diese Betriebsstätte entstandenen Aufwendungen, einschließlich der Geschäftsführungs- und allgemeinen Verwaltungskosten, zum Abzug zugelassen, gleichgültig, ob sie in dem Staat, in dem die Betriebsstätte liegt, oder anderswo entstanden sind.

(4) Soweit es in einem Vertragsstaat üblich ist, die einer Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne durch Aufteilung der Gesamtgewinne des Unternehmens auf seine einzelnen Teile zu ermitteln, schließt Absatz 2 nicht aus, dass dieser Vertragsstaat die zu steuernden Gewinne nach der üblichen Aufteilung ermittelt; die gewählte Gewinnaufteilung muss jedoch derart sein, dass das Ergebnis mit den Grundsätzen dieses Artikels übereinstimmt.

(5) Aufgrund des bloßen Einkaufs von Gütern oder Waren für das Unternehmen wird einer Betriebsstätte kein Gewinn zugerechnet.

(6) Bei der Anwendung der vorstehenden Absätze sind die der Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne jedes Jahr auf dieselbe Art zu ermitteln, es sei denn, dass ausreichende Gründe dafür bestehen, anders zu verfahren.

(7) Gehören zu den Gewinnen Einkünfte, die in anderen Artikeln dieses Abkommens behandelt werden, so werden die Bestimmungen jener Artikel durch die Bestimmungen dieses Artikels nicht berührt.

Artikel 8

Internationale Transporte

(1) Gewinne aus dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr können nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

- (2) Gewinne aus dem Betrieb von Schiffen, die der Binnenschifffahrt dienen, können nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.
- (3) Befindet sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung eines Unternehmens der See- oder Binnenschifffahrt an Bord eines Schiffes, so gilt er als in dem Vertragsstaat gelegen, in dem der Heimathafen des Schiffes liegt, oder, wenn kein Heimathafen vorhanden ist, in dem Vertragsstaat, in dem die Person ansässig ist, die das Schiff betreibt.
- (4) Absatz 1 gilt auch für Gewinne aus der Beteiligung an einem Pool, einer Betriebsgemeinschaft oder einer internationalen Betriebsstelle.
- (5) Im Sinne dieses Artikels umfassen Gewinne aus dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr
- a) Gewinne aus der Vercharterung von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen ohne Besatzung und
 - b) Gewinne aus der Nutzung, Unterhaltung oder Vermietung von Containern (einschließlich Trailern und dazugehöriger Ausrüstung, die dem Transport der Container dienen), die für den Transport von Gütern oder Waren genutzt werden,
- sofern die Vercharterung oder die Nutzung, Unterhaltung oder Vermietung dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr als Nebentätigkeit zuzuordnen ist.

Artikel 9

Verbundene Unternehmen

- (1) Wenn

- a) ein Unternehmen eines Vertragsstaats unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt ist oder
- b) dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens eines Vertragsstaats und eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt sind

und in diesen Fällen die beiden Unternehmen in ihren kaufmännischen oder finanziellen Beziehungen an vereinbarte oder auferlegte Bedingungen gebunden sind, die von denen abweichen, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, dürfen die Gewinne, die eines der Unternehmen ohne diese Bedingungen erzielt hätte, wegen dieser Bedingungen aber nicht erzielt hat, den Gewinnen dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

(2) Werden in einem Vertragsstaat den Gewinnen eines Unternehmens dieses Staates Gewinne zugerechnet und entsprechend besteuert, mit denen ein Unternehmen des anderen Vertragsstaats in diesem Staat besteuert worden ist, und handelt es sich bei den zugerechneten Gewinnen um solche, die das Unternehmen des erstgenannten Staates erzielt hätte, wenn die zwischen den beiden Unternehmen vereinbarten Bedingungen die gleichen gewesen wären, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so nimmt der andere Staat eine entsprechende Änderung der dort von diesen Gewinnen erhobenen Steuer vor. Bei dieser Änderung sind die übrigen Bestimmungen dieses Abkommens zu berücksichtigen; erforderlichenfalls werden die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten einander konsultieren.

Artikel 10 Dividenden

(1) Dividenden, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, können im anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Dividenden können jedoch auch in dem Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Dividenden eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, nicht übersteigen:

- a) 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden, wenn der Nutzungsberechtigte eine Gesellschaft (jedoch keine Personengesellschaft) ist, die unmittelbar über mindestens 10 vom Hundert des Kapitals der die Dividenden zahlenden Gesellschaft verfügt;
- b) 15 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden in allen anderen Fällen.

Dieser Absatz berührt nicht die Besteuerung der Gesellschaft in Bezug auf die Gewinne, aus denen die Dividenden gezahlt werden.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Dividenden“ bedeutet Einkünfte aus Aktien, Genussrechten oder Genussscheinen, Kuxen, Gründeranteilen oder anderen Rechten – ausgenommen Forderungen – mit Gewinnbeteiligung sowie sonstige Einkünfte, die nach dem Recht des Staates, in dem die ausschüttende Gesellschaft ansässig ist, den Einkünften aus Aktien steuerlich gleichgestellt sind, sowie Ausschüttungen auf Anteilscheine an einem Investmentvermögen.

(4) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 oder Artikel 14 anzuwenden.

(5) Bezieht eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Vertragsstaat, so darf dieser andere Staat weder die von der Gesellschaft gezahlten Dividenden besteuern, es sei denn, dass diese Dividenden an eine im anderen Staat ansässige Person gezahlt werden oder dass die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt

werden, tatsächlich zu einer im anderen Staat gelegenen Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört, noch Gewinne der Gesellschaft einer Steuer für nicht ausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nicht ausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus im anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.

Artikel 11

Zinsen

- (1) Zinsen, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine in dem anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, können im anderen Staat besteuert werden.
- (2) Diese Zinsen können jedoch auch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Zinsen eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Zinsen nicht übersteigen. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten regeln in gegenseitigem Einvernehmen, wie diese Begrenzungsbestimmung durchzuführen ist.
- (3) Ungeachtet des Absatzes 2 können alle Zinsen im Sinne des Absatzes 1 nur in dem Vertragsstaat, in dem der Empfänger ansässig ist, besteuert werden, wenn der Empfänger auch Nutzungsberechtigter der Zinsen ist und wenn diese Zinsen gezahlt werden
- a) an die Regierung der Bundesrepublik Deutschland oder an die Regierung der Republik Polen;
 - b) für ein durch eine öffentliche Einrichtung gewährtes, abgesichertes oder verbürgtes Darlehen jeder Art zur Exportförderung;
 - c) im Zusammenhang mit dem Verkauf gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Ausrüstung auf Kredit;

d) im Zusammenhang mit dem Verkauf von Waren durch ein Unternehmen an ein anderes Unternehmen auf Kredit oder

e) für ein von einer Bank gewährtes Darlehen jeder Art.

(4) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Zinsen“ bedeutet Einkünfte aus Forderungen jeder Art, auch wenn die Forderungen durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Beteiligung am Gewinn des Schuldners ausgestattet sind, und insbesondere Einkünfte aus öffentlichen Anleihen und aus Obligationen einschließlich der damit verbundenen Aufgelder und der Gewinne aus Losanleihen. Zuschläge für verspätete Zahlung gelten nicht als Zinsen im Sinne dieses Artikels.

(5) Die Absätze 1, 2 und 3 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Zinsen stammen, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Forderung, für die die Zinsen gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 oder Artikel 14 anzuwenden.

(6) Zinsen gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Zinsen, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebsstätte oder eine feste Einrichtung und ist die Schuld, für die die Zinsen gezahlt werden, für Zwecke der Betriebsstätte oder der festen Einrichtung eingegangen worden und trägt die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung die Zinsen, so gelten die Zinsen als aus dem Staat stammend, in dem die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung liegt.

(7) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Zinsen, gemessen an der zugrunde liegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines

jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 12

Lizenzgebühren

(1) Lizenzgebühren, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, können im anderen Staat besteuert werden.

(2) Die in Absatz 1 genannten Lizenzgebühren können jedoch auch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Lizenzgebühren eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Lizenzgebühren nicht übersteigen.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Lizenzgebühren“ bedeutet Vergütungen jeder Art, die für die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung von Urheberrechten an literarischen, künstlerischen oder wissenschaftlichen Werken, einschließlich kinematographischer Filme, von Patenten, Warenzeichen, Mustern oder Modellen, Plänen, geheimen Formeln oder Verfahren oder für die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Ausrüstungen oder für die Mitteilung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Erfahrungen gezahlt werden. Diese Bestimmung ist entsprechend auf Vergütungen jeder Art anzuwenden, die für die Benutzung oder das Recht auf Benutzung von Namen, Bildern oder sonstigen Persönlichkeitsrechten gezahlt werden, sowie auf Entgelte für die Aufzeichnung der Veranstaltungen von Künstlern und Sportlern durch Rundfunk- und Fernsehanstalten.

(4) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Lizenzgebühren stammen, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für

die die Lizenzgebühren gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 oder Artikel 14 anzuwenden.

(5) Lizenzgebühren gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Lizenzgebühren, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebsstätte oder eine feste Einrichtung und ist die Verpflichtung zur Zahlung der Lizenzgebühren für Zwecke der Betriebsstätte oder der festen Einrichtung eingegangen worden und trägt die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung die Lizenzgebühren, so gelten die Lizenzgebühren als aus dem Staat stammend, in dem die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung liegt.

(6) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Lizenzgebühren, gemessen an der zugrunde liegenden Leistung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 13

Gewinne aus der Veräußerung von Vermögen

(1) Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung unbeweglichen Vermögens im Sinne des Artikels 6 bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, können im anderen Staat besteuert werden.

(2) Gewinne aus der Veräußerung von Aktien, Anteilen und sonstigen Rechten an einer Gesellschaft, deren Aktivvermögen überwiegend unmittelbar oder mittelbar aus unbeweglichem Vermögen in einem Vertragsstaat oder aus Rechten an diesem unbeweglichen Vermögen besteht, können in diesem Staat besteuert werden.

(3) Gewinne aus der Veräußerung beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung gehört, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für die Ausübung einer selbständigen Arbeit im anderen Vertragsstaat zur Verfügung steht, einschließlich derartiger Gewinne, die bei der Veräußerung einer solchen Betriebsstätte (allein oder mit dem übrigen Unternehmen) oder einer solchen festen Einrichtung erzielt werden, können im anderen Staat besteuert werden.

(4) Gewinne aus der Veräußerung von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen, die im internationalen Verkehr betrieben werden, von Schiffen, die der Binnenschifffahrt dienen, und von beweglichem Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, können nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(5) Gewinne aus der Veräußerung des in den vorstehenden Absätzen nicht genannten Vermögens können nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Veräußerer ansässig ist.

(6) Bei einer natürlichen Person, die in einem Vertragsstaat während eines Zeitraums von mindestens fünf Jahren ansässig war und die im anderen Vertragsstaat ansässig geworden ist, berührt Absatz 5 nicht das Recht des erstgenannten Staates, bei Aktien und Anteilen an Gesellschaften, die im erstgenannten Vertragsstaat ansässig sind, nach seinen innerstaatlichen Rechtsvorschriften bei der Person einen Vermögenszuwachs bis zu ihrem Wohnsitzwechsel zu besteuern. Besteuert der erstgenannte Staat beim Wegzug einer ansässigen natürlichen Person einen Vermögenszuwachs, so wird bei späterer Veräußerung der Aktien oder Anteile, wenn der daraus erzielte Gewinn in dem anderen Staat gemäß Absatz 5 besteuert wird, dieser Staat bei der Ermittlung des Veräußerungsgewinns den Betrag zugrunde legen, den der erstgenannte Staat im Zeitpunkt des Wegzugs als Erlös angenommen hat.

Artikel 14

Selbständige Arbeit

(1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus einem freien Beruf oder aus sonstiger selbständiger Tätigkeit bezieht, können nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, dass der Person im anderen Vertragsstaat für die Ausübung ihrer Tätigkeit gewöhnlich eine feste Einrichtung zur Verfügung steht. Steht ihr eine solche feste Einrichtung zur Verfügung, so können die Einkünfte im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser festen Einrichtung zugerechnet werden können.

(2) Der Ausdruck „freier Beruf“ umfasst insbesondere die selbständig ausgeübte wissenschaftliche, literarische, künstlerische, erzieherische oder unterrichtende Tätigkeit sowie die selbständige Tätigkeit der Ärzte, Rechtsanwälte, Ingenieure, Architekten, Zahnärzte, Steuerberater und Wirtschaftsprüfer.

Artikel 15

Unselbständige Arbeit

(1) Vorbehaltlich der Artikel 16, 17, 18 und 19 können Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unselbständiger Arbeit bezieht, nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, die Arbeit wird im anderen Vertragsstaat ausgeübt. Wird die Arbeit dort ausgeübt, so können die dafür bezogenen Vergütungen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 können Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person für eine im anderen Vertragsstaat ausgeübte unselbständige Arbeit bezieht, nur im erstgenannten Staat besteuert werden, wenn

- a) der Empfänger sich im anderen Staat insgesamt nicht länger als 183 Tage innerhalb eines Zeitraums von 12 Monaten, der während des betreffenden Steuerjahrs beginnt oder endet, aufhält und

- b) die Vergütungen von einem Arbeitgeber oder für einen Arbeitgeber gezahlt werden, der nicht im anderen Staat ansässig ist, und
- c) die Vergütungen nicht von einer Betriebsstätte oder einer festen Einrichtung getragen werden, die der Arbeitgeber im anderen Staat hat.

(3) Die Bestimmungen des Absatzes 2 gelten nicht für Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person, in diesem Absatz „Arbeitnehmer“ genannt, bezieht und die von einem oder für einen Arbeitgeber gezahlt werden, der nicht im anderen Vertragsstaat ansässig ist, wenn diese Arbeit in dem anderen Staat ausgeübt wird und

- a) der Arbeitnehmer während seiner Beschäftigung auch Dienstleistungen an eine andere Person als den Arbeitgeber erbringt, die die Art der Ausführung dieser Aufgaben unmittelbar oder mittelbar überwacht, und
- b) der Arbeitgeber nicht die Verantwortung oder das Risiko hinsichtlich der Arbeitsergebnisse des Arbeitnehmers trägt.

(4) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels können Vergütungen für eine an Bord eines Seeschiffs oder Luftfahrzeugs im internationalen Verkehr oder an Bord eines Schiffes im Binnenverkehr ausgeübte unselbständige Arbeit in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

Artikel 16

Aufsichtsrats- und Verwaltungsratsvergütungen

(1) Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichts- oder Verwaltungsrats einer Gesellschaft bezieht, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist, können im anderen Staat besteuert werden.

(2) Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person in ihrer Eigenschaft als bevollmächtigter Vertreter einer Gesellschaft bezieht, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist, können im anderen Staat besteuert werden.

Artikel 17

Künstler und Sportler

(1) Ungeachtet der Artikel 7, 14 und 15 können Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person als Künstler, wie Bühnen-, Film-, Rundfunk- und Fernsehkünstler sowie Musiker, oder als Sportler aus ihrer im anderen Vertragsstaat persönlich ausgeübten Tätigkeit bezieht, im anderen Staat besteuert werden.

(2) Fließen Einkünfte aus einer von einem Künstler oder Sportler in dieser Eigenschaft persönlich ausgeübten Tätigkeit nicht dem Künstler oder Sportler selbst, sondern einer anderen Person zu, so können diese Einkünfte ungeachtet der Artikel 7, 14 und 15 in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Künstler oder Sportler seine Tätigkeit ausübt.

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten nicht für Einkünfte aus der von Künstlern oder Sportlern in einem Vertragsstaat ausgeübten Tätigkeit, wenn der Aufenthalt in diesem Staat ganz oder überwiegend aus öffentlichen Mitteln eines oder beider Vertragsstaaten, eines seiner Länder oder einer ihrer Gebietskörperschaften oder einer Regierungseinrichtung oder einer als gemeinnützig anerkannten Einrichtung finanziert wird.

Artikel 18

Ruhegehälter, Renten und ähnliche Zahlungen

(1) Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen oder Renten, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus dem anderen Vertragsstaat erhält, können nur im erstgenannten Staat besteuert werden.

(2) Bezüge, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der gesetzlichen Sozialversicherung des anderen Vertragsstaats erhält, können abweichend von Absatz 1 nur in diesem anderen Staat besteuert werden.

(3) Wiederkehrende und nicht wiederkehrende Leistungen, die ein Vertragsstaat oder eine seiner Gebietskörperschaften an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person als Entschädigung für politische Verfolgung, Verletzungen oder für Schäden erbringt, einschließlich solcher, die als Folge von Kriegshandlungen entstanden sind, können abweichend von Absatz 1 nur im erstgenannten Staat besteuert werden.

(4) Absatz 3 gilt entsprechend für Leistungen, die ein Vertragsstaat oder eine seiner Gebietskörperschaften an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person als Entschädigung für Verletzungen oder Schäden erbringt, die als Folge des Wehr- oder Zivildienstes, einer medizinischen Behandlung einschließlich einer Impfung, einer Straftat oder ähnlicher Vorkommnisse entstanden sind.

(5) Unterhaltszahlungen, einschließlich derjenigen für Kinder, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, sind in diesem anderen Staat von der Steuer befreit. Das gilt nicht, soweit die Unterhaltszahlungen im erstgenannten Staat bei der Berechnung des steuerpflichtigen Einkommens des Zahlungsverpflichteten abzugsfähig sind; Steuerfreibeträge zur Milderung der sozialen Lasten gelten nicht als Abzug im Sinne dieser Bestimmung.

(6) Der Begriff „Rente“ bedeutet einen bestimmten Betrag, der regelmäßig zu festgesetzten Zeitpunkten lebenslänglich oder während eines bestimmten oder bestimmbaren Zeitabschnitts aufgrund einer Verpflichtung zahlbar ist, die diese Zahlungen als Gegenleistung für eine in Geld oder Geldeswert bewirkte angemessene Leistung vorsieht.

Artikel 19
Öffentlicher Dienst

(1)

a) Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, ausgenommen Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat oder einer seiner Gebietskörperschaften an eine natürliche Person für diesem Staat oder der Gebietskörperschaft geleistete Dienste gezahlt werden, können nur in diesem Staat besteuert werden.

b) Diese Gehälter, Löhne und ähnlichen Vergütungen können jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die Dienste in diesem Staat geleistet werden und die natürliche Person in diesem Staat ansässig ist und

aa) ein Staatsangehöriger dieses Staates ist; oder

bb) nicht ausschließlich deshalb in diesem Staat ansässig geworden ist, um die Dienste zu leisten.

(2)

a) Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat oder einer seiner Gebietskörperschaften oder aus einem von diesem Staat oder der Gebietskörperschaft errichteten Sondervermögen an eine natürliche Person für die diesem Staat oder der Gebietskörperschaft geleisteten Dienste gezahlt werden, können nur in diesem Staat besteuert werden.

b) Diese Ruhegehälter können jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die natürliche Person in diesem Staat ansässig und ein Staatsangehöriger dieses Staates ist.

(3) Auf Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen und Ruhegehälter für Dienstleistungen, die im Zusammenhang mit einer gewerblichen Tätigkeit eines Vertragsstaats oder einer seiner Gebietskörperschaften erbracht werden, sind die Artikel 15, 16 und 18 anzuwenden.

(4) Die Absätze 1 und 2 gelten entsprechend für Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen und Ruhegehälter für Dienstleistungen, die eine natürliche Person für das Goethe-Institut Inter Nationes, den Deutschen Akademischen Austauschdienst, Polnische Kulturinstitute oder ähnliche Körperschaften erbracht hat, auf die sich die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten einigen, sofern diese Zahlungen in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, besteuert werden.

Artikel 20

Professoren und Forscher

Eine natürliche Person, die sich in einem Vertragsstaat zur Ausübung einer Lehr- oder Forschungstätigkeit an einer Universität, Hochschule oder einer anderen anerkannten Lehr- oder Forschungsrichtung in diesem Vertragsstaat aufhält und im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder unmittelbar vor diesem Aufenthalt ansässig war, ist im erstgenannten Vertragsstaat mit ihren für diese Lehr- oder Forschungstätigkeit bezogenen Vergütungen für höchstens zwei Jahre ab dem Tag ihrer ersten Einreise zu diesem Zweck von der Steuer befreit, vorausgesetzt, dass sie mit diesen Vergütungen im anderen Vertragsstaat besteuert wird.

Artikel 21

Studenten

Zahlungen, die ein Student, ein Auszubildender oder ein Praktikant, der sich in einem Vertragsstaat ausschließlich zum Studium oder zur Ausbildung aufhält und der im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor der Einreise in den erstgenannten Staat ansässig war, für seinen Unterhalt, sein Studium oder seine Ausbildung erhält, dürfen im erstge-

nannten Staat nicht besteuert werden, sofern diese Zahlungen aus Quellen außerhalb dieses Staates stammen.

Artikel 22

Andere Einkünfte

(1) Einkünfte einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, die in den vorstehenden Artikeln nicht behandelt wurden, können ohne Rücksicht auf ihre Herkunft nur in diesem Staat besteuert werden.

(2) Absatz 1 ist auf andere Einkünfte als solche aus unbeweglichem Vermögen im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger im anderen Vertragsstaat eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Einkünfte gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 oder Artikel 14 anzuwenden.

(3) Bestehen zwischen der in Absatz 1 genannten ansässigen Person und einer anderen Person oder zwischen beiden von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die in Absatz 1 genannten Einkünfte den Betrag, den sie (möglicherweise) ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 23

Vermögen

(1) Unbewegliches Vermögen im Sinne des Artikels 6, das einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person gehört und im anderen Vertragsstaat liegt, kann im anderen Staat besteuert werden.

(2) Bewegliches Vermögen, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung gehört, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für die Ausübung einer selbständigen Arbeit im anderen Vertragsstaat zur Verfügung steht, kann im anderen Staat besteuert werden.

(3) Seeschiffe und Luftfahrzeuge, die im internationalen Verkehr betrieben werden, und Schiffe, die der Binnenschifffahrt dienen, sowie bewegliches Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, können nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(4) Alle anderen Vermögensteile einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person können nur in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 24

Methoden zur Vermeidung der Doppelbesteuerung

(1) Bei einer in der Bundesrepublik Deutschland ansässigen Person wird die Steuer wie folgt festgesetzt:

- a) Von der Bemessungsgrundlage der deutschen Steuer werden vorbehaltlich des Buchstabens b die Einkünfte aus der Republik Polen sowie die in der Republik Polen gelegenen Vermögenswerte ausgenommen, die nach diesem Abkommen in der Republik Polen besteuert werden können.

Für Einkünfte aus Dividenden gelten die vorstehenden Bestimmungen nur dann, wenn diese Dividenden an eine in der Bundesrepublik Deutschland ansässige Gesellschaft (jedoch nicht an eine Personengesellschaft) von einer in der Republik Polen ansässigen Gesellschaft gezahlt werden, deren Kapital zu mindestens 10 vom Hundert unmittelbar der deutschen Gesellschaft gehört, und die bei der Ermittlung der Gewinne der ausschüttenden Gesellschaft nicht abgezogen worden sind. Vorstehender Satz gilt nicht für Einkünfte aus Dividenden, die von einer Gesellschaft gezahlt werden, die in der Republik Polen ansässig ist und Anspruch auf die Steuervergünstigung nach dem Gesetz vom 20. Oktober 1994 über die besonderen Wirtschaftszonen in der Republik Polen hat.

Für die Zwecke der Steuern vom Vermögen werden von der Bemessungsgrundlage der deutschen Steuer ebenfalls Beteiligungen ausgenommen, deren Dividenden, falls solche gezahlt würden, nach den vorhergehenden Sätzen von der Steuerbemessungsgrundlage auszunehmen wären.

- b) Auf die deutsche Steuer vom Einkommen wird unter Beachtung der Vorschriften des deutschen Steuerrechts über die Anrechnung ausländischer Steuern die polnische Steuer angerechnet, die nach polnischem Recht und in Übereinstimmung mit diesem Abkommen von den nachstehenden Einkünften gezahlt worden ist:
 - aa) Dividenden, die nicht unter Buchstabe a Satz 2 fallen;
 - bb) Einkünfte, die nach Artikel 11 Absatz 2, Artikel 12 Absatz 2, Artikel 13 Absatz 2, Artikel 15 Absatz 3, Artikel 16 Absatz 1 und Artikel 17 in der Republik Polen besteuert werden können.
- c) Statt der Bestimmungen des Buchstabens a sind die Bestimmungen des Buchstabens b anzuwenden auf Einkünfte im Sinne der Artikel 7 und 10 und die diesen Einkünften zugrunde liegenden Vermögenswerte, wenn die in der Bundesrepublik Deutschland ansässige Person nicht nachweist, dass die Betriebsstätte in dem Wirtschaftsjahr, in

dem sie den Gewinn erzielt hat, oder die in der Republik Polen ansässige Gesellschaft in dem Wirtschaftsjahr, für das sie die Ausschüttung vorgenommen hat, ihre Bruttoerträge ausschließlich oder fast ausschließlich aus unter § 8 Absatz 1 Nummern 1 bis 6 des deutschen Außensteuergesetzes fallenden Tätigkeiten oder aus unter § 8 Absatz 2 dieses Gesetzes fallenden Beteiligungen bezieht; gleiches gilt für unbewegliches Vermögen, das einer Betriebsstätte dient (Artikel 6 Absatz 4) sowie für die Gewinne aus der Veräußerung dieses unbeweglichen Vermögens (Artikel 13 Absatz 1) und des beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen der Betriebsstätte darstellt (Artikel 13 Absatz 3).

- d) Die Bundesrepublik Deutschland behält das Recht, die nach diesem Abkommen von der deutschen Besteuerung ausgenommenen Einkünfte und Vermögenswerte bei der Festsetzung des Steuersatzes für andere Einkünfte und Vermögenswerte zu berücksichtigen.

(2) Bei einer in der Republik Polen ansässigen Person wird die Doppelbesteuerung wie folgt vermieden:

- a) Bezieht eine in der Republik Polen ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und können diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach diesem Abkommen in der Bundesrepublik Deutschland besteuert werden, so nimmt die Republik Polen, vorbehaltlich des Buchstabens b, diese Einkünfte oder dieses Vermögen von der Besteuerung aus. Die Republik Polen kann bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder Vermögen dieser Person den Steuersatz anwenden, der anzuwenden wäre, wenn die betreffenden Einkünfte oder das betreffende Vermögen nicht von der Besteuerung ausgenommen wären.
- b) Bezieht eine in der Republik Polen ansässige Person Einkünfte, die nach den Artikeln 10, 11 und 12 in der Bundesrepublik Deutschland besteuert werden können, so rechnet die Republik Polen auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der in der Bundesrepublik Deutschland gezahlten Einkommensteuer entspricht. Der anzurechnende Betrag darf jedoch den Teil der vor der Anrechnung

ermittelten Steuer nicht übersteigen, der auf die aus der Bundesrepublik Deutschland bezogenen Einkünfte entfällt.

- (3) Statt des Absatzes 1 Buchstabe a oder des Absatzes 2 Buchstabe a gelten der Absatz 1 Buchstabe b oder der Absatz 2 Buchstabe b,
- a) wenn in den Vertragsstaaten Einkünfte oder Vermögen unterschiedlichen Abkommensbestimmungen zugeordnet oder verschiedenen Personen zugerechnet werden (außer nach Artikel 9) und diese Meinungsverschiedenheit sich nicht durch ein Verfahren nach Artikel 26 Absatz 3 regeln lässt und wenn aufgrund dieser Meinungsverschiedenheit die betreffenden Einkünfte oder Vermögenswerte unbesteuert blieben oder zu niedrig besteuert würden oder
 - b) wenn ein Vertragsstaat nach gehöriger Konsultation und vorbehaltlich der Beschränkungen seines innerstaatlichen Rechts dem anderen Vertragsstaat auf diplomatischem Weg andere Einkünfte notifiziert, auf die er den Absatz 1 Buchstabe b oder den Absatz 2 Buchstabe b anzuwenden beabsichtigt. Die Notifikation wird erst am ersten Tag des Kalenderjahrs wirksam, das auf das Jahr folgt, in dem die Notifikation übermittelt wurde und alle rechtlichen Voraussetzungen nach dem innerstaatlichen Recht des notifizierenden Staates für das Wirksamwerden der Notifikation erfüllt sind.

Artikel 25

Gleichbehandlung

(1) Staatsangehörige eines Vertragsstaats dürfen im anderen Vertragsstaat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des anderen Staates unter gleichen Verhältnissen insbesondere hinsichtlich der Ansässigkeit unterworfen sind oder unterworfen werden können. Diese Bestimmung gilt ungeachtet des Artikels 1 auch für Personen, die in keinem Vertragsstaat ansässig sind.

(2) Staatenlose, die in einem Vertragsstaat ansässig sind, dürfen in keinem Vertragsstaat einer Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des betreffenden Staates unter gleichen Verhältnissen unterworfen sind oder unterworfen werden können.

(3) Die Besteuerung einer Betriebsstätte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, darf im anderen Staat nicht ungünstiger sein als die Besteuerung von Unternehmen des anderen Staates, die die gleiche Tätigkeit ausüben. Diese Bestimmung ist nicht so auszulegen, als verpflichte sie einen Vertragsstaat, den im anderen Vertragsstaat ansässigen Personen Steuerfreibeträge, -vergünstigungen und -ermäßigungen aufgrund des Personenstandes oder der Familienlasten zu gewähren, die er seinen ansässigen Personen gewährt.

(4) Sofern nicht Artikel 9 Absatz 1, Artikel 11 Absatz 7 oder Artikel 12 Absatz 6 anzuwenden ist, sind Zinsen, Lizenzgebühren und andere Entgelte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, bei der Ermittlung der steuerpflichtigen Gewinne dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Zahlungen an eine im erstgenannten Staat ansässige Person zum Abzug zuzulassen. Dementsprechend sind Schulden, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats gegenüber einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person hat, bei der Ermittlung des steuerpflichtigen Vermögens dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Schulden gegenüber einer im erstgenannten Staat ansässigen Person zum Abzug zuzulassen.

(5) Unternehmen eines Vertragsstaats, deren Kapital ganz oder teilweise unmittelbar oder mittelbar einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person oder mehreren solchen Personen gehört oder ihrer Kontrolle unterliegt, dürfen im erstgenannten Staat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen andere ähnliche Unternehmen des erstgenannten Staates unterworfen sind oder unterworfen werden können.

(6) Dieser Artikel gilt ungeachtet des Artikels 2 für Steuern jeder Art und Bezeichnung.

Artikel 26

Verständigungsverfahren

(1) Ist eine Person der Auffassung, dass Maßnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung führen oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach dem innerstaatlichen Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsmittel ihren Fall der zuständigen Behörde des Vertragsstaats, in dem sie ansässig ist, oder, sofern ihr Fall von Artikel 25 Absatz 1 erfasst wird, der zuständigen Behörde des Vertragsstaats unterbreiten, dessen Staatsangehöriger sie ist. Der Fall muss innerhalb von drei Jahren nach der ersten Mitteilung der Maßnahme unterbreitet werden, die zu einer dem Abkommen nicht entsprechenden Besteuerung führt.

(2) Hält die zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall durch Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats so zu regeln, dass eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird. Die Verständigungsregelung ist ungeachtet der Fristen des innerstaatlichen Rechts der Vertragsstaaten durchzuführen.

(3) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung des Abkommens entstehen, in gegenseitigem Einvernehmen zu beseitigen. Sie können auch gemeinsam darüber beraten, wie eine Doppelbesteuerung in Fällen vermieden werden kann, die im Abkommen nicht behandelt sind.

(4) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können zur Herbeiführung einer Einigung im Sinne der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels unmittelbar miteinander verkehren.

Artikel 27
Informationsaustausch

(1) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten tauschen die Informationen aus, die zur Durchführung dieses Abkommens oder des innerstaatlichen Rechts betreffend Steuern jeder Art und Bezeichnung, die für Rechnung der Vertragsstaaten oder ihrer Gebietskörperschaften erhoben werden, erforderlich sind, soweit die diesem Recht entsprechende Besteuerung nicht dem Abkommen widerspricht. Der Informationsaustausch ist durch Artikel 1 und 2 nicht eingeschränkt. Alle Informationen, die ein Vertragsstaat erhalten hat, sind ebenso geheim zu halten wie die aufgrund des innerstaatlichen Rechts dieses Staates beschafften Informationen und dürfen nur den Personen oder Behörden (einschließlich der Gerichte und der Verwaltungsbehörden) zugänglich gemacht werden, die mit der Veranlagung oder Erhebung, der Vollstreckung oder Strafverfolgung oder mit der Entscheidung von Rechtsmitteln hinsichtlich der in Satz 1 genannten Steuern befasst sind. Diese Personen oder Behörden dürfen die Informationen nur für diese Zwecke und mit den von der zuständigen Behörde des übermittelnden Vertragsstaats vorgeschriebenen Einschränkungen verwenden. Sie dürfen die Informationen in einem öffentlichen Gerichtsverfahren oder in einer Gerichtsentscheidung offen legen, vorausgesetzt, dass die zuständige Behörde des anderen Vertragsstaats keine Einwendungen erhebt. Die Informationen dürfen nur mit vorheriger Zustimmung der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats an andere Stellen weitergeleitet werden.

(2) Absatz 1 ist nicht so auszulegen, als verpflichte er einen Vertragsstaat,

- a) für die Erteilung von Informationen Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen und der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen;
- b) Informationen zu erteilen, die nach den Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschafft werden können;

- c) Informationen zu erteilen, die ein Handels-, Gewerbe-, Industrie- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung der öffentlichen Ordnung widerspräche;
- d) Informationen zu erteilen, soweit er der Auffassung ist, dass die Besteuerung im ersuchenden Staat den allgemein anerkannten Grundsätzen der Besteuerung oder den Bestimmungen eines Abkommens widerspricht, das der ersuchte Staat mit dem ersuchenden Staat geschlossen hat;
- e) Informationen zu erteilen, wenn dies dazu führen würde, dass ein Staatsangehöriger des ersuchten Staates und Staatsangehörige des ersuchenden Staates unter den gleichen Verhältnissen nicht gleichbehandelt würden.

Artikel 28

Amtshilfe bei der Beitreibung von Steuern

(1) Die Vertragsstaaten leisten sich gegenseitige Amtshilfe bei der Beitreibung von steuerlichen Ansprüchen. Diese Amtshilfe wird durch die Artikel 1 und 2 nicht eingeschränkt. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten regeln in gegenseitigem Einvernehmen, wie dieser Artikel durchzuführen ist.

(2) Der Begriff „steuerlicher Anspruch“ im Sinne dieses Artikels bedeutet einen Betrag, der im Hinblick auf für Rechnung der Vertragsstaaten oder einer ihrer Gebietskörperschaften erhobenen Steuern jeder Art und Bezeichnung geschuldet wird, soweit die Besteuerung nach diesem Abkommen oder anderen völkerrechtlichen Übereinkünften, denen die Vertragsstaaten beigetreten sind, nicht entgegensteht sowie mit diesem Betrag zusammenhängenden Zinsen, Geldbußen sowie Kosten der Beitreibung und Sicherung.

(3) Ist der steuerliche Anspruch eines Vertragsstaats nach dem Recht dieses Staates vollstreckbar und wird er von einer Person geschuldet, die zu diesem Zeitpunkt nach dem Recht

dieses Staates die Vollstreckung nicht verhindern kann, wird dieser steuerliche Anspruch auf Ersuchen der zuständigen Behörde dieses Staates von der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats für die Zwecke der Beitreibung durch die zuständige Behörde des anderen Vertragsstaats angenommen. Der steuerliche Anspruch wird von dem anderen Staat nach dessen Rechtsvorschriften über die Beitreibung der eigenen Steuern beigetrieben, als handle es sich bei dem steuerlichen Anspruch um einen steuerlichen Anspruch dieses anderen Staates.

(4) Handelt es sich bei dem steuerlichen Anspruch eines Vertragsstaats um einen Anspruch, bei dem dieser Staat nach seinem Recht Sicherungsmaßnahmen einleiten kann, um die Beitreibung sicherzustellen, wird dieser steuerliche Anspruch auf Ersuchen der zuständigen Behörde dieses Staates zum Zwecke der Einleitung von Sicherungsmaßnahmen durch die zuständige Behörde des anderen Vertragsstaats angenommen. Dieser andere Staat leitet in Übereinstimmung mit den eigenen Rechtsvorschriften Sicherungsmaßnahmen in bezug auf diesen steuerlichen Anspruch ein, als wäre der steuerliche Anspruch ein steuerlicher Anspruch dieses anderen Staates, selbst wenn die steuerliche Forderung im Zeitpunkt der Einleitung dieser Maßnahmen in dem erstgenannten Staat nicht vollstreckbar ist oder von einer Person geschuldet wird, die berechtigt ist, die Beitreibung zu verhindern.

(5) Ungeachtet der Bestimmungen der Absätze 3 und 4 unterliegt ein von einem Vertragsstaat für die Zwecke der Absätze 3 und 4 angenommener Anspruch als solcher in diesem Staat nicht den Ausschlussfristen oder den Bestimmungen über vorrangige Behandlung eines steuerlichen Anspruchs nach dem Recht dieses Staates. Auch hat ein steuerlicher Anspruch, der von einem Vertragsstaat für die Zwecke der Absätze 3 und 4 angenommen wurde, in diesem Staat nicht den Vorrang, den dieser steuerliche Anspruch nach dem Recht des anderen Vertragsstaats hat.

(6) Verfahren im Zusammenhang mit dem Bestehen, der Fälligkeit oder der Höhe des steuerlichen Anspruchs eines Vertragsstaats können nur bei den Gerichten oder Verwaltungsorganen dieses Staates eingeleitet werden. Dieser Artikel begründet keinerlei Rechte zur Einleitung solcher Verfahren bei Gerichten oder Verwaltungsorganen des anderen Vertragsstaats.

(7) Verliert der betreffende steuerliche Anspruch, nachdem das Ersuchen eines Vertragsstaats der Absätze 3 und 4 gestellt wurde und bevor der andere Vertragsstaat den betreffenden steuerlichen Anspruch beigetrieben und an den erstgenannten Staat überwiesen hat,

- a) im Falle eines Ersuchens nach Absatz 3 seine Eigenschaft als steuerlicher Anspruch des erstgenannten Staates, der nach dem Recht dieses Staates vollstreckbar ist und von einer Person geschuldet wird, die in diesem Zeitpunkt nach dem Recht dieses Staates die Beitreibung nicht verhindern kann, oder
- b) im Falle eines Ersuchens nach Absatz 4 seine Eigenschaft als steuerlicher Anspruch des erstgenannten Staates, für den dieser Staat nach seinem Recht Maßnahmen zur Sicherung der Beitreibung erlassen kann,

teilt die zuständige Behörde des erstgenannten Staates dies der zuständigen Behörde des anderen Staates unverzüglich mit und setzt das Ersuchen nach Wahl des anderen Staates aus oder nimmt es zurück.

(8) In keinem Fall sind die Bestimmungen dieses Artikels so auszulegen, als ob ein Vertragsstaat verpflichtet würde,

- a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen und der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen;
- b) Maßnahmen durchzuführen, die der öffentlichen Ordnung widersprechen;
- c) Amtshilfe zu leisten, wenn der andere Vertragsstaat nicht alle angemessenen Maßnahmen zur Beitreibung oder Sicherung seines steuerlichen Anspruchs, die nach seinen Gesetzen und seiner Verwaltungspraxis möglich sind, ausgeschöpft hat;
- d) Amtshilfe zu leisten, wenn der Verwaltungsaufwand für diesen Staat im Vergleich zum sich daraus ergebenden Vorteil für den anderen Vertragsstaat unverhältnismäßig hoch ist.

Artikel 29

Erstattung der Abzugsteuern

(1) Werden in einem Vertragsstaat die Steuern von Dividenden, Zinsen, Lizenzgebühren oder sonstigen Einkünften bei einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person im Abzugsweg an der Quelle erhoben, so wird das Recht des erstgenannten Staates zur Vornahme des Steuerabzugs zu dem nach seinem innerstaatlichen Recht vorgesehenen Satz durch dieses Abkommen nicht berührt. Die im Abzugsweg erhobene Steuer ist auf Antrag des Steuerpflichtigen zu erstatten, soweit sie durch das Abkommen ermäßigt wird oder entfällt.

(2) Die Anträge auf Erstattung müssen vor dem Ende des vierten auf das Kalenderjahr der Festsetzung der Abzugsteuer auf die Dividenden, Zinsen, Lizenzgebühren oder anderen Einkünfte folgenden Jahres eingereicht werden.

(3) Der Vertragsstaat, aus dem die Einkünfte stammen, kann eine Verwaltungsbescheinigung der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats über die Ansässigkeit des Steuerpflichtigen im anderen Vertragsstaat verlangen.

(4) Die zuständigen Behörden können in gegenseitigem Einvernehmen die Durchführung dieses Artikels regeln und gegebenenfalls andere Verfahren zur Durchführung der im Abkommen vorgesehenen Steuervergünstigungen festlegen.

Artikel 30

Anwendung des Abkommens in besonderen Fällen

(1) Dieses Abkommen ist nicht so auszulegen, als hindere es

- a) einen Vertragsstaat, seine innerstaatlichen Rechtsvorschriften zur Verhinderung der Steuerumgehung oder Steuerhinterziehung anzuwenden;

- b) die Bundesrepublik Deutschland, die Beträge zu besteuern, die nach dem Vierten Teil des deutschen Außensteuergesetzes in die Einkünfte einer in der Bundesrepublik Deutschland ansässigen Person einzubeziehen sind.

(2) Führen die vorstehenden Bestimmungen zu einer Doppelbesteuerung, konsultieren die zuständigen Behörden einander nach Artikel 26 Absatz 3, wie die Doppelbesteuerung zu vermeiden ist, sofern der Fall innerhalb von drei Jahren nach der ersten Mitteilung der Maßnahme, die zur Doppelbesteuerung geführt hat, unterbreitet wird.

Artikel 31
Mitglieder diplomatischer Missionen
und konsularischer Vertretungen

(1) Dieses Abkommen berührt nicht die steuerlichen Vorrechte, die diplomatischen Missionen und konsularischen Vertretungen nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder aufgrund besonderer Übereinkünfte zustehen.

(2) Soweit Einkünfte oder Vermögen im Empfangsstaat wegen der den diplomatischen Missionen und konsularischen Vertretungen nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder aufgrund besonderer zwischenstaatlicher Übereinkünfte zustehenden steuerlichen Vorrechte nicht besteuert werden, steht das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte und dieses Vermögen dem Entsendestaat zu.

(3) Ungeachtet der Vorschriften des Artikels 4 gilt eine natürliche Person, die Mitglied einer diplomatischen Mission, einer konsularischen Vertretung oder einer Ständigen Vertretung eines Vertragsstaats ist, die in einem anderen Vertragsstaat oder in einem dritten Staat gelegen ist, für Zwecke des Abkommens als im Entsendestaat ansässig, wenn sie

- a) nach dem Völkerrecht im Empfangsstaat mit Einkünften aus Quellen außerhalb dieses Staates oder mit außerhalb dieses Staates gelegenen Vermögen nicht steuerpflichtig ist und
- b) im Entsendestaat den gleichen Verpflichtungen bezüglich der Steuer von ihrem gesamten Einkommen oder vom Vermögen unterworfen ist wie in diesem Staat ansässige Personen.

(4) Das Abkommen gilt nicht für internationale Organisationen, ihre Organe oder Beamten und für Mitglieder einer diplomatischen Mission oder konsularischen Vertretung eines dritten Staates und ihre Angehörigen, die sich in einem Vertragsstaat aufhalten und in keinem der beiden Vertragsstaaten denselben Verpflichtungen in Bezug auf die Steuern vom Einkommen oder vom Vermögen unterliegen wie dort ansässige Personen.

Artikel 32

Inkrafttreten

- (1) Dieses Abkommen bedarf der Ratifikation. Die Ratifikationsurkunden werden so bald wie möglich in *Warschau* ausgetauscht. Das beiliegende Protokoll ist Bestandteil dieses Abkommens.
- (2) Dieses Abkommen tritt einen Monat nach dem Tag des Austauschs der Ratifikationsurkunden in Kraft und ist anzuwenden
- a) bei den im Abzugsweg erhobenen Steuern auf die Beträge, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahrs zufließen, das dem Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft tritt;
 - b) bei den übrigen Steuern vom Einkommen und vom Vermögen auf die Steuern, die für Steuerjahre ab dem 1. Januar des Kalenderjahrs erhoben werden, das auf das Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft tritt;

- c) bezüglich des Informationsaustausches nach Artikel 27 ab dem 1. Januar des Kalenderjahrs, das dem Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft tritt;
 - d) bezüglich der Amtshilfe bei der Beitreibung von Steuern nach Artikel 28, wenn die zuständigen Behörden Einzelheiten, wie Artikel 28 durchzuführen ist, im Wege eines Verständigungsverfahrens nach Artikel 26 schriftlich vereinbart haben.
- (3) Mit Inkrafttreten dieses Abkommens treten das Abkommen vom 18. Dezember 1972 zwischen der Bundesrepublik Deutschland und der Volksrepublik Polen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen sowie die dazugehörigen Protokolle außer Kraft
- a) bei den an der Quelle im Abzugsweg erhobenen Steuern bezüglich der Beträge, die am oder nach dem 1. Januar des Jahres gezahlt werden, das auf das Jahr folgt, in dem dieses Abkommen in Kraft getreten ist;
 - b) bei den übrigen Steuern bezüglich der Steuern, die für Zeiträume beginnend ab dem 1. Januar des Jahres erhoben werden, das auf das Jahr folgt, in dem dieses Abkommen in Kraft getreten ist.

Artikel 33
Kündigung

Dieses Abkommen wird auf unbestimmte Zeit geschlossen. Jeder Vertragsstaat kann das Abkommen bis sechs Monate vor Ablauf eines jeden Kalenderjahrs nach Ablauf von fünf Jahren, vom Tag des Inkrafttretens an gerechnet, auf diplomatischem Weg schriftlich kündigen. In diesem Fall ist das Abkommen nicht mehr anzuwenden

- a) bei den im Abzugsweg erhobenen Steuern auf die Einkommensbeträge, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahrs zufließen, das auf das Kündigungsjahr folgt;

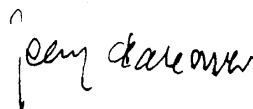
- b) bei den übrigen Steuern vom Einkommen und vom Vermögen auf die Steuern, die für Steuerjahre ab dem 1. Januar des Kalenderjahrs erhoben werden, das auf das Kündigungsjahr folgt;
- c) bezüglich des Informationsaustausches nach Artikel 27 und der Amtshilfe bei der Beitreibung von Steuern nach Artikel 28 ab dem 1. Januar des Kalenderjahrs, das auf das Kündigungsjahr folgt.

Geschehen zu *Berlin* am *14. Mai 2003* in zwei Urschriften,
jede in deutscher und polnischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich
ist.

Für die
Bundesrepublik Deutschland

Für die
Republik Polen

Protokoll
zum
Abkommen
zwischen
der Bundesrepublik Deutschland
und
der Republik Polen
zur
Vermeidung der Doppelbesteuerung auf
dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und
vom Vermögen

Die Bundesrepublik Deutschland und die Republik Polen haben anlässlich der Unterzeichnung des Abkommens zwischen den beiden Staaten zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen am *14. Mai 2003* in *Berlin* die nachstehenden Bestimmungen vereinbart:

(1) Zu Artikel 7:

- a) Einer Bauausführung oder Montage können in dem Vertragsstaat, in dem die Betriebsstätte liegt, nur die Gewinne aus dieser Tätigkeit selbst zugerechnet werden. Gewinne aus der Lieferung von Waren im Zusammenhang mit oder unabhängig von dieser Tätigkeit durch die Hauptbetriebsstätte oder eine andere Betriebsstätte des Unternehmens oder durch einen Dritten sind dieser Bauausführung oder Montage nicht zuzurechnen.
- b) Einkünfte einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person aus Entwicklungs-, Planungs-, Konstruktions- oder Forschungsarbeiten oder aus technischen Dienstleistungen, die in diesem Staat im Zusammenhang mit einer im anderen Vertragsstaat gelegenen Betriebsstätte ausgeübt beziehungsweise erbracht werden, sind dieser Betriebsstätte nicht zuzurechnen.

(2) Zu den Artikeln 10, 11 und 24:

Ungeachtet der Artikel 10 und 11 können Dividenden und Zinsen in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden, wenn sie

- a) auf Rechten oder Forderungen mit Gewinnbeteiligung (einschließlich der Einkünfte eines stillen Gesellschafters aus seiner Beteiligung als stiller Gesellschafter oder der Einkünfte aus partiarischen Darlehen oder Gewinnobligationen im Sinne des Steuerrechts der Bundesrepublik Deutschland) beruhen und

- b) bei der Ermittlung der Gewinne des Schuldners dieser Einkünfte abzugsfähig sind.

Die Bestimmungen von Artikel 24 Absatz 1 Buchstabe b oder Absatz 2 Buchstabe b sind entsprechend anzuwenden.

(3) Zu Artikel 27:

Soweit aufgrund dieses Abkommens nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts personenbezogene Daten übermittelt werden, gelten ergänzend die nachfolgenden Bestimmungen unter Beachtung der für jede Vertragspartei geltenden innerstaatlichen Rechtsvorschriften:

- a) Die zuständige Behörde, die die Informationen empfängt, unterrichtet auf Antrag die zuständige Behörde, die die Informationen übermittelte, über deren Verwendung und über die erzielten Ergebnisse.
- b) Die zuständige Behörde, die die Informationen übermittelt, achtet auf deren Richtigkeit sowie auf ihre Erforderlichkeit und Verhältnismäßigkeit in Bezug auf den mit ihrer Übermittlung verfolgten Zweck. Dabei sind die nach dem innerstaatlichen Recht des jeweiligen Vertragsstaats geltenden Übermittlungsverbote zu beachten. Stellt eine zuständige Behörde fest, dass unrichtige Informationen oder Informationen, die nicht übermittelt werden durften, übermittelt worden sind, so teilt sie dies der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats unverzüglich mit. Die andere zuständige Behörde ist verpflichtet, die Berichtigung oder Löschung dieser Informationen vorzunehmen.
- c) Dem Betroffenen ist auf Antrag über die zu seiner Person zu übermittelnden Daten sowie über den vorgesehenen Verwendungszweck Auskunft zu erteilen. Eine Verpflichtung zu dieser Auskunftserteilung besteht nicht, soweit eine Abwägung ergibt, dass das öffentliche Interesse, die Auskunft nicht zu erteilen, das Interesse des Betroffenen an der Auskunftserteilung überwiegt. Das Recht des Betroffenen, über die zu seiner Person vorhandenen Daten Auskunft zu erhalten, richtet sich nach dem nationalen Recht des Vertragsstaats, in dessen Hoheitsgebiet die Auskunft beantragt wird.

- d) Wird jemand infolge von Übermittlungen im Rahmen des Datenaustauschs nach diesem Abkommen rechtswidrig geschädigt, haftet ihm hierfür die empfangende zuständige Behörde nach Maßgabe ihres innerstaatlichen Rechts. Sie kann sich im Verhältnis zum Geschädigten zu ihrer Entlastung nicht darauf berufen, dass der Schaden durch die übermittelnde zuständige Behörde verursacht worden ist.
- e) Die übermittelten personenbezogenen Daten sind nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts der Vertragsstaaten zu löschen, sobald sie für den Zweck, für den sie übermittelt worden sind, nicht mehr erforderlich sind.
- f) Die zuständigen Behörden sind verpflichtet, die Übermittlung und den Empfang von personenbezogenen Daten aktenkundig zu machen. Diese Akten werden so lange aufbewahrt, wie es das innerstaatliche Recht des jeweiligen Vertragsstaats vorschreibt.
- g) Die zuständigen Behörden sind verpflichtet, die übermittelten personenbezogenen Daten wirksam gegen unbefugten Zugang, unbefugte Veränderung und unbefugte Bekanntgabe zu schützen.

[POLISH TEXT — TEXTE POLONAIS]

Umowa
między
Republiką Federalną Niemiec
a
Rzeczpospolitą Polską
w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od
dochodu i od majątku

Republika Federalna Niemiec

i

Rzeczpospolita Polska,

pragnąc zawrzeć nową Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza Umowa dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy Umowa

(1) Niniejsza Umowa dotyczy podatków od dochodu i od majątku, bez względu na sposób ich poboru, które pobiera się na rzecz Umawiającego się Państwa lub jego jednostek terytorialnych.

(2) Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego, podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od przyrostu majątku.

(3) Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy Umowa, należą w szczególności:

a) w Republice Federalnej Niemiec:

aa) podatek dochodowy (Einkommensteuer),

bb) podatek od osób prawnych (Körperschaftsteuer) i

cc) podatek od działalności przemysłowej i handlowej (Gewerbesteuer),

w tym domiary pobierane od każdego z tych podatków,

(zwane dalej „podatkiem niemieckim”);

b) w Rzeczypospolitej Polskiej:

aa) podatek dochodowy od osób fizycznych i

bb) podatek dochodowy od osób prawnych,

(zwane dalej „podatkiem polskim”).

(4) Niniejsza Umowa będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub w istotnym stopniu podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej Umowy będą wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Pod koniec każdego roku właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach dokonanych w ich ustawach podatkowych.

Artykuł 3

Definicje ogólne

(1) W rozumieniu niniejszej Umowy, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:

a) wyrażenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają odpowiednio Republikę Federalną Niemiec lub Rzeczpospolitą Polską i jeżeli są

zastosowane w sensie geograficznym dla celów niniejszej Umowy - obszar, na terenie którego stosowane jest prawo podatkowe danego państwa;

- b) określenie „osoba” oznacza osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
- c) określenie „spółka” oznacza osobę prawną lub inną jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- d) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie lub przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- e) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki transport statkiem morskim, statkiem powietrznym lub statkiem żeglugi śródlądowej eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy taki statek morski, statek powietrzny lub statek żeglugi śródlądowej jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- f) określenie „właściwy organ” oznacza:
 - aa) w przypadku Republiki Federalnej Niemiec - Federalne Ministerstwo Finansów lub organ, któremu przekazało swoje uprawnienia;
 - bb) w przypadku Rzeczypospolitej Polskiej - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

(2) Przy stosowaniu niniejszej Umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie, które nie zostało w niej zdefiniowane, będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się w danym czasie zgodnie z prawem tego Państwa w zakresie

podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Umowa, przy czym znaczenie wynikające ze stosowanego ustawodawstwa podatkowego tego Państwa będzie miało pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym określeniu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania lub siedziba

(1) W rozumieniu niniejszej Umowy, określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo, każdą jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny. Jednakże określenie to nie obejmuje osób, które podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, w zakresie dochodu osiąganego tylko ze źródeł w tym Państwie lub z tytułu majątku położonego w tym Państwie.

(2) Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych),
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa,

- c) jeżeli osoba przebywa zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem,
- d) jeżeli osoba jest obywatelem obydwu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną tę kwestię w drodze wzajemnego porozumienia.

(3) Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

(4) Uważa się, że spółka osobowa ma siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu. Jednakże artykuły od 6 do 23 mają zastosowanie tylko do dochodu lub majątku spółki osobowej, który podlega opodatkowaniu w Umawiającym się Państwie, w którym uważa się, że ma ona siedzibę.

Artykuł 5

Zakład

- (1) W rozumieniu niniejszej Umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.
- (2) Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:
 - a) miejsce zarządu,
 - b) filię,
 - c) biuro,
 - d) fabrykę,
 - e) warsztat i

f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu ziemnego, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

(3) Plac budowy lub prace budowlane albo instalacyjne, stanowią zakład tylko wtedy, jeżeli trwają one dłużej niż dwanaście miesięcy.

(4) Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub dostarczania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostarczania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu obróbki lub przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia któregośkolwiek rodzaju działalności, o których mowa pod literami od a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność stałej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

(5) Jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa oraz posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, to uważa się, że przedsiębiorstwo to, bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu,

posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności, wymienionych w ustępie 4, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

(6) Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że prowadzi ono w tym Państwie działalność poprzez maklera, komisanta albo innego niezależnego przedstawiciela pod warunkiem, że takie osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

(7) Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochody z majątku nieruchomego

(1) Dochód osiągniany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

(2) Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na terytorium którego dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące nieruchomości gruntowych, prawa użytkowania nieruchomości, jak również prawa do stałych lub zmiennych świadczeń z tytułu eksploatacji

lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki morskie, statki żeglugi śródlądowej i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

(3) Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się do dochodu osiągniętego z bezpośredniego użytkowania, najmu, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

(4) Postanowienia ustępów 1 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego służącego do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

(1) Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

(2) Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład, to, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 niniejszego artykułu, w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

(3) Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczanie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej.

(4) Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, to postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu nie wykluczają ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób stosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.

(5) Zakładowi nie można przypisać zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów dla przedsiębiorstwa.

(6) Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalenie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w taki sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

(7) Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Umowy, to postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy

(1) Zyski osiągane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

(2) Zyski osiągane z eksploatacji statków żeglugi śródlądowej w transporcie śródlądowym podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

(3) Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa żeglugi morskiej lub przedsiębiorstwa żeglugi śródlądowej znajduje się na pokładzie takiego statku, to uważa się,

ze znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty takiego statku, a jeżeli statek nie ma portu macierzystego, to w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

(4) Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się również do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

(5) W rozumieniu niniejszego artykułu do zysków osiągniętych z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych zalicza się:

- a) zyski osiągnięte z dzierżawy statków morskich lub statków powietrznych bez załogi oraz
- b) zyski osiągnięte z użytkowania, utrzymywania lub wynajmu kontenerów, (włączając przyczepy samochodowe oraz odpowiednie wyposażenie do transportu kontenerów) wykorzystywanych do transportu dóbr lub towarów,

jeżeli taka dzierżawa lub takie użytkowanie, utrzymywanie lub wynajem, stanowi działalność uboczną w stosunku do eksploatacji statków morskich lub powietrznych w transporcie międzynarodowym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

(1) Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, albo

- b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

(2) Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje również zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego Państwa, gdyby warunki ustalone między oboma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków w tym Państwie. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Umowy, a właściwe organy Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 10

Dywidendy

(1) Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

(2) Jednakże dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z prawem tego

Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak wymierzony nie może przekroczyć:

- a) 5 procent kwoty dywidend brutto, jeżeli osobą uprawnioną jest spółka (inna niż spółka osobowa), której bezpośredni udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi co najmniej 10 procent,
- b) 15 procent kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

(3) Określenie „dywidendy” użyte w niniejszym artykule, oznacza dochód z akcji, akcji gratisowych, praw do udziału w zysku, akcji w górnictwie, akcji założycieli lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również inny dochód, który według prawa Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z akcji i wypłaty z tytułu świadectw udziałowych w funduszu inwestycyjnym.

(4) Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

(5) Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym

drugim Państwie lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

Artykuł 11

Odsetki

(1) Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

(2) Jednakże takie odsetki mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto tych odsetek. Właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania tego ograniczenia.

(3) Bez względu na postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu, odsetki o których mowa w ustępie 1, podlegają opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym odbiorca odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, jeżeli odbiorca ten jest osobą uprawnioną do odsetek i jeżeli takie odsetki są wypłacane:

- a) Rządowi Republiki Federalnej Niemiec lub Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej;
- b) z tytułu jakiegokolwiek rodzaju pożyczki udzielonej, zabezpieczonej lub gwarantowanej przez instytucję publiczną promującą eksport;
- c) w związku ze sprzedażą na kredyt wyposażenia przemysłowego, handlowego lub naukowego;

d) w związku ze sprzedażą na kredyt towarów przez jedno przedsiębiorstwo drugiemu przedsiębiorstwu, lub

e) w związku z jakąkolwiek pożyczką udzieloną przez bank.

(4) Użyte w niniejszym artykule określenie „odsetki” oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności, zarówno zabezpieczonych jak i nie zabezpieczonych hipoteką lub prawem do uczestniczenia w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek rządowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami związanymi z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty nie uważa się za odsetki w rozumieniu niniejszego artykułu.

(5) Postanowienia ustępów 1, 2 i 3 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do odsetek mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

(6) Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

(7) Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek lub między nimi a osobą trzecią, kwota odsetek, mających związek z roszczeniem wynikającym z długu, z tytułu którego są wypłacane, przekracza kwotę, którą płatnik i osoba uprawniona do odsetek uzgodniliby bez takich powiązań, wówczas postanowienia tego

artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Umowy.

Artykuł 12

Należności licencyjne

- (1) Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
- (2) Jednakże należności licencyjne, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z jego ustawodawstwem, ale jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto należności licencyjnych.
- (3) Określenie „należności licencyjne” użyte w niniejszym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania wszelkich praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin, wszelkiego patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego lub za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje dotyczące doświadczenia w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej. Postanowienie to stosuje się odpowiednio do wszelkiego rodzaju wypłat za użytkowanie lub prawo do użytkowania nazwy, zdjęcia lub innych podobnych praw osobistych oraz do wypłat otrzymywanych jako wynagrodzenie za nagranie przez radio lub telewizję występów sportowców lub artystów.
- (4) Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony,

bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę tam położoną, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

(5) Uważa się, iż należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli ich płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jednakże jeżeli osoba płacąca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstał obowiązek zapłaty należności licencyjnych, a należności te są pokrywane przez ten zakład lub stałą placówkę, wówczas uważa się, iż należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

(6) Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a osobą uprawnioną do należności licencyjnych lub między nimi a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych płaconą za użytkowanie, prawo lub informację, przekracza kwotę, którą płatnik i osoba uprawniona do należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną kwotę, podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Umowy.

Artykuł 13

Zyski z przeniesienia własności majątku

(1) Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, z przeniesienia własności majątku nieruchomego w rozumieniu artykułu 6 i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

(2) Zyski z przeniesienia własności akcji, udziałów lub innych praw w spółce, której aktywa majątkowe składają się głównie, bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomości, położonego w Umawiającym się Państwie lub z praw wchodzących w skład tego majątku nieruchomości, mogą być opodatkowane w tym Państwie.

(3) Zyski z przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego majątek zakładowy zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie albo z przeniesienia własności mienia ruchomego należącego do stałej placówki, którym osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które pochodzą z przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

(4) Zyski osiągane z przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, statków eksploatowanych w żegludze śródlądowej oraz z przeniesienia własności majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich, statków powietrznych lub statków żeglugi śródlądowej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

(5) Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku nie wymienionego w powyższych ustępach podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

(6) W przypadku gdy osoba fizyczna miała miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie przez okres przynajmniej pięciu lat i uzyskała miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, ustęp 5 nie narusza prawa pierwszego Państwa do opodatkowania tej osoby fizycznej na podstawie swego wewnętrznego ustawodawstwa z tytułu jakiegokolwiek przyrostu majątku osiągniętego z akcji lub udziałów w spółkach mających siedzibę w pierwszym Umawiającym się Państwie do dnia, kiedy osoba ta przestała

mieć miejsce zamieszkania w tym Państwie. Jeżeli pierwsze z wymienionych Państw opodatkowuje osobę fizyczną mającą tam miejsce zamieszkania z tytułu przyrostu majątku w chwili, gdy osoba ta opuszcza to Państwo, a własność akcji lub udziałów jest następnie przeniesiona i zyski z tego przeniesienia są opodatkowane w drugim Państwie zgodnie z ustępem 5, wówczas to drugie Państwo przyjmuje jako podstawę oszacowania zysku z przeniesienia własności tę kwotę, którą przyjęło pierwsze Państwo jako wpływ w chwili, gdy ta osoba fizyczna opuszczała jego terytorium.

Artykuł 14

Wolne zawody

(1) Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywanego wolnego zawodu albo z innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że osoba ta dysponuje stałą placówką w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania swej działalności. Jeżeli dysponuje ona taką stałą placówką, wówczas dochód może być opodatkowany w drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce.

(2) Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub edukacyjną, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, adwokatów i radców prawnych, inżynierów, architektów, dentyków, doradców podatkowych i biegłych rewidentów.

Artykuł 15

Praca najemna

(1) Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 16, 17, 18 i 19 uposażenia, płace i podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca najemna wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tak

wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

(2) Bez względu na postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu wynagrodzenie, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni podczas dwunastomiesięcznego okresu, rozpoczynającego się lub kończącego w danym roku podatkowym, i
- b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
- c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

(3) Postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do wynagrodzenia otrzymywanego przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, zwaną w tym ustępie „pracownikiem”, oraz wypłacanego przez lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli praca ta wykonywana jest w tym drugim Państwie, i jeżeli:

- a) pracownik wykonuje w ramach pracy najemnej również usługi na rzecz osoby innej niż pracodawca, która kontroluje bezpośrednio lub pośrednio sposób wykonania tych usług, i
- b) pracodawca nie ponosi odpowiedzialności lub ryzyka za skutki pracy wykonanej przez pracownika.

(4) Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenie otrzymywane z pracy najemnej, wykonywanej na pokładzie statku morskiego lub statku

powietrznego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym albo na pokładzie statku eksploatowanego w żegludze śródlądowej, może być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 16

Wynagrodzenia członków rady nadzorczej i zarządu

(1) Wynagrodzenia członków rady nadzorczej lub zarządu i inne podobne płatności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej lub zarządzie spółki, mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

(2) Uposażenia, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu pełnienia obowiązków pełnomocnika spółki, mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

(1) Bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

(2) Jeżeli dochód, mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada temu artyście lub sportowcowi lecz innej osobie, to dochód taki bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 może być opodatkowany w tym

Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

(3) Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do dochodu osiąganego z działalności artysty lub sportowca w Umawiającym się Państwie, jeżeli pobyt w tym Państwie jest całkowicie lub głównie opłacany z funduszy publicznych jednego lub obu Umawiających się Państw, kraju związkowego, jednostki terytorialnej, organu lokalnego lub instytucji rządowej albo organizacji użyteczności publicznej.

Artykuł 18

Emerytury, renty i inne podobne płatności

(1) Emerytury i podobne świadczenia lub renty otrzymywane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z drugiego Umawiającego się Państwa, podlegają opodatkowaniu tylko w tym pierwszym Państwie.

(2) Bez względu na postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu płatności otrzymywane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie z obowiązkowego systemu ubezpieczeń socjalnych drugiego Umawiającego się Państwa, podlegają opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie.

(3) Bez względu na postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu okresowe lub doraźne świadczenia wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę terytorialną osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, jako odszkodowanie z tytułu prześladowań politycznych, obrażeń lub szkód, w tym poniesionych w wyniku działań wojennych, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie.

(4) Ustęp 3 stosuje się odpowiednio do świadczeń wypłacanych przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę terytorialną osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, jako odszkodowanie z tytułu obrażeń lub szkód, powstałych w

wyniku służby wojskowej lub zastępczej służby wojskowej, w wyniku zabiegu medycznego, włączając szczepienie, w wyniku przestępstwa bądź podobnych faktów.

5) Płatności na utrzymanie, w tym na utrzymanie dzieci, dokonywane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, są zwolnione z opodatkowania w tym drugim Państwie. Postanowienie to nie ma zastosowania, jeżeli tego rodzaju świadczenia na utrzymanie mogą być odliczone w pierwszym Państwie przy ustalaniu dochodu płatnika podlegającego opodatkowaniu; w rozumieniu tego ustępu nie uznaje się za odliczenie ulg podatkowych przyznawanych w celu złagodzenia obciążeń socjalnych.

(6) Określenie „renta” oznacza kwotę wypłacaną regularnie w ustalonych terminach, dożywotnio lub przez ściśle określony albo możliwy do określenia czas, w wyniku zobowiązania, które przewiduje takie płatności w zamian za spełnione świadczenie dające się wymierzyć w pieniądzu lub w równoważniku pieniężnym.

Artykuł 19

Służba publiczna

(1)

- a) Uposażenia, płace i podobne wynagrodzenia, za wyjątkiem emerytur, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
- b) Jednakże uposażenia, płace i inne podobne wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie, a osoba świadcząca te usługi ma miejsce zamieszkania w tym Państwie, która
 - aa) jest obywatelem tego Państwa; lub

bb) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

(2)

a) Emerytura wypłacana przez lub pochodząca z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny, osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże taka emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeśli osoba fizyczna jest obywatelem tego Państwa i posiada w nim miejsce zamieszkania.

(3) Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 stosuje się do uposażeń, płac i podobnych wynagrodzeń oraz emerytur z tytułu świadczonych usług pozostających w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny.

(4) Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu stosuje się także do uposażeń, płac i podobnych wynagrodzeń oraz emerytur wypłacanych osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz Instytutu Goethego Inter Nationes (Goethe-Institut Inter Nationes), Niemieckiej Centrali Wymiany Akademickiej („Deutscher Akademischer Austauschdienst”), Instytutów Kultury Polskiej i podobnych instytucji, które będą uzgodnione przez właściwe organy Umawiających się Państw, z zastrzeżeniem, że takie świadczenia będą podlegały opodatkowaniu w Umawiającym się Państwie, z którego będą wypłacane.

Artykuł 20

Profesorowie i pracownicy naukowo-badawczy

Osoba fizyczna, która przebywa czasowo w jednym Umawiającym się Państwie w celu nauczania lub prowadzenia prac badawczych na uniwersytecie, w szkole wyższej bądź innej

uznanej placówce oświatowej tego Umawiającego się Państwa, a która ma lub bezpośrednio przed tym pobytem miała stałe miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, podlega zwolnieniu od opodatkowania w pierwszym wymienionym Państwie z tytułu wynagrodzenia za nauczanie lub prowadzenie prac badawczych przez okres nie przekraczający dwóch lat, licząc od dnia jej pierwszego przyjazdu w tym celu, pod warunkiem, że będzie ona opodatkowana z tytułu takiego wynagrodzenia w drugim Umawiającym się Państwie.

Artykuł 21

Studenci

Świadczenia otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, osobę uczącą się zawodu lub praktykanta, który przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się, odbywania praktyki lub szkolenia, a który ma lub bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

Artykuł 22

Inne dochody

(1) Dochody osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, gdzie są osiągane, a które nie są objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

(2) Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do dochodów nie będących dochodami z majątku nieruchomego, określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba osiągająca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy prawo lub majątek, z tytułu których osiąga dochód, są

faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

(3) Jeżeli w wyniku specjalnych powiązań pomiędzy osobą, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, a inną osobą, lub pomiędzy nimi obydwoma a osobą trzecią, kwota dochodu, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, przekracza kwotę, która mogłaby być uzgodniona pomiędzy nimi, gdyby takie powiązania nie istniały, postanowienia tego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku, nadwyżka wypłaty podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego z Umawiających się Państw i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Umowy.

Artykuł 23

Majątek

(1) Majątek nieruchomy w rozumieniu artykułu 6, będący własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

(2) Majątek ruchomy stanowiący majątek zakładowy zakładu, którym przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którym osoba, mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

(3) Statki morskie i statki powietrzne eksploatowane w transporcie międzynarodowym oraz statki eksploatowane w żegludze śródlądowej, jak również majątek ruchomy służący do eksploatacji takich statków morskich, statków powietrznych i statków żeglugi śródlądowej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

(4) Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 24

Metody unikania podwójnego opodatkowania

(1) W przypadku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Republice Federalnej Niemiec podatek będzie ustalany w następujący sposób:

- a) Jeżeli nie mają zastosowania postanowienia w punkcie b), dochód uzyskiwany w Rzeczypospolitej Polskiej lub mienie położone w Rzeczypospolitej Polskiej, które zgodnie z niniejszą Umową może podlegać opodatkowaniu w Rzeczypospolitej Polskiej, podlega wyłączeniu z podstawy wymiaru podatku niemieckiego.

W przypadku dochodu z dywidend poprzednie postanowienia mają zastosowanie jedynie do takich dywidend, które są płacone spółce (nie włączając spółek osobowych) mającej siedzibę w Republice Federalnej Niemiec przez spółkę mającą siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej, w której co najmniej 10 procent kapitału jest bezpośrednio własnością spółki niemieckiej, a które to dywidendy nie zostały odliczone przy obliczaniu zysków spółki wypłacającej dywidendy. Poprzednie zdanie nie ma zastosowania do dochodu z dywidend wypłacanych przez spółkę mającą siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej, i która jest uprawniona do korzyści w zakresie podatku od dochodu na podstawie ustawy z 20 października 1994 roku o Specjalnych Strefach Ekonomicznych w Rzeczypospolitej Polskiej.

Dla celów podatków od majątku wyłączeniu z podstawy wymiaru podatku niemieckiego podlega również każdy udział, z którego dywidenda w przypadku wypłacenia byłaby wyłączona z podstawy opodatkowania zgodnie z postanowieniami zawartymi w poprzednich zdaniach.

- b) Na poczet niemieckiego podatku od dochodu zalicza się, z uwzględnieniem postanowień niemieckiego prawa o zaliczaniu podatku zagranicznego, podatek polski

zapłacony zgodnie z prawem polskim i zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy od następujących rodzajów dochodu:

- aa) dywidend, innych niż te, o których mowa w literze a) zdanie 2;
 - bb) dochodu, który może być opodatkowany w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie artykułu 11 ustęp 2, artykułu 12 ustęp 2, artykułu 13 ustęp 2, artykułu 15 ustęp 3, artykułu 16 ustęp 1 i artykułu 17.
 - c) Zamiast postanowień litery a), mają zastosowanie postanowienia litery b) do dochodu w rozumieniu artykułów 7 i 10 oraz do majątku stanowiącego podstawę takiego dochodu, chyba że osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Republice Federalnej Niemiec dowiedzie, że wpływy brutto zakładu w roku obrachunkowym, w którym zysk został osiągnięty, lub wpływy brutto spółki mającej siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej w roku obrachunkowym, za który dywidendy zostały rozdzielone, osiągane są wyłącznie lub prawie wyłącznie z działalności objętej paragrafem 8 ustęp 1 pkt. 1 do 6 Niemieckiej Ustawy o zasadach opodatkowania transakcji międzynarodowych („Außensteuergesetz”) lub z udziałów objętych paragrafem 8 ustęp 2 tej Ustawy; to samo ma zastosowanie do majątku nieruchomego służącego zakładowi (artykuł 6 ustęp 4) oraz do zysków z przeniesienia własności takiego majątku nieruchomego (artykuł 13 ustęp 1) oraz do majątku ruchomego stanowiącego majątek zakładowy zakładu (artykuł 13 ustęp 3).
 - d) Republika Federalna Niemiec zastrzega sobie prawo do wzięcia pod uwagę dochodu i majątku wyłączonego z opodatkowania niemieckiego na podstawie niniejszej Umowy, przy ustalaniu stawki podatku od pozostałego dochodu i majątku.
- (2) W przypadku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej podwójnego opodatkowania unikać się będzie w następujący sposób:
- a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej

Umowy może być opodatkowany w Republice Federalnej Niemiec, wówczas Rzeczpospolita Polska zwolni z uwzględnieniem postanowień litery b) taki dochód lub majątek od opodatkowania. Rzeczpospolita Polska może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby zastosować stawkę podatkową, która byłaby zastosowana, gdyby dochód lub majątek zwolniony od opodatkowania nie podlegał takiemu zwolnieniu,

- b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej osiąga części dochodu, które zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11 i 12 mogą być opodatkowane w Republice Federalnej Niemiec, wówczas Rzeczpospolita Polska zezwoli na odliczenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Republice Federalnej Niemiec. Jednakże takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, jaka została obliczona przed dokonaniem odliczenia i który odpowiada tej części dochodu, która została osiągnięta w Republice Federalnej Niemiec.

(3) Zamiast postanowień ustępu 1 litera a) lub ustępu 2 litera a) niniejszego artykułu mają zastosowanie zależnie od przypadku postanowienia ustępu 1 litera b) lub ustępu 2 litera b) niniejszego artykułu, jeżeli:

- a) w Umawiających się Państwach dochód lub majątek objęty jest odmiennymi postanowieniami Umowy lub jest przypisany odmiennym osobom (z wyjątkiem osób w rozumieniu artykułu 9), a ta różnica stanowisk nie może być uregulowana zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 26 ustęp 3, i jeżeli w wyniku tych rozbieżności stanowisk dany dochód lub majątek mógłby być nie opodatkowany lub mógłby być opodatkowany według niższej stawki, lub
- b) po przeprowadzeniu właściwych konsultacji i z zastrzeżeniem ograniczeń wynikających z wewnętrznego ustawodawstwa Umawiające się Państwo notyfikuje drugiemu Umawiającemu się Państwu w drodze dyplomatycznej, że zamierza zastosować postanowienia ustępu 1 litera b) lub ustępu 2 litera b) niniejszego artykułu do innych rodzajów dochodu. Notyfikacja będzie miała zastosowanie od pierwszego

dnia roku kalendarzowego następującego po roku, w którym została dokonana, i po spełnieniu wszystkich wymogów prawa Państwa przekazującego notyfikację niezbędnych dla jej wejścia w życie.

Artykuł 25

Równe traktowanie

(1) Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe, niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa, a w szczególności w związku z ich miejscem zamieszkania. Niniejsze postanowienie stosuje się również bez względu na postanowienia artykułu 1 w stosunku do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

(2) Bezpaństwowcy, którzy mają miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, nie będą poddani w żadnym z Umawiających się Państw opodatkowaniu ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani obywatele danego Państwa w takich samych okolicznościach.

(3) Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych z uwagi na stan cywilny lub obciążenia rodzinne, których udziela ono osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego terytorium.

(4) Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 7 lub artykułu 12 ustęp 6, odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie. Podobnie zobowiązania przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie.

(5) Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał należy w całości lub częściowo, albo który jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez jedną lub więcej osób, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

(6) Bez względu na postanowienia artykułu 2 postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie do wszystkich podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę.

Artykuł 26

Procedura wzajemnego porozumiewania się

(1) Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, albo jeżeli w

danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa musi być przedłożona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu, powodującym opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy.

(2) Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i nie może spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w porozumieniu z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Umową. Każde osiągnięte porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

(3) Właściwe organy Umawiających się Państw będą wspólnie czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu Umowy. Mogą one również porozumiewać się wzajemnie co do sposobu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej Umowie.

(4) Właściwe organy Umawiających się Państw mogą komunikować się bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów niniejszego artykułu.

Artykuł 27

Wymiana informacji

(1) Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, które są niezbędne do stosowania niniejszej Umowy oraz informacje dotyczące ustawodawstwa wewnętrznego Umawiających się Państw w odniesieniu do podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, które pobierane są na rzecz Umawiających się Państw lub ich jednostek terytorialnych w zakresie, w jakim opodatkowanie przewidziane w tym ustawodawstwie nie

jest sprzeczne z Umową. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym organom sądowym albo administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściąganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków wymienionych w zdaniu 1. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach i z uwzględnieniem ograniczeń ustalonych przez właściwy organ dostarczający dane Umawiającemu się Państwu. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych pod warunkiem, że właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa nie wniesie żadnego zastrzeżenia. Informacje te mogą być przekazywane innym agendom tylko za uprzednią zgodą właściwego organu drugiego Umawiającego się Państwa.

(2) Ustęp 1 niniejszego artykułu nie może być interpretowany jako zobowiązujący jedno z Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych w celu udzielenia informacji, które są niezgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie ustawodawstwa albo w ramach zwykłej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

- d) udzielania informacji, o ile uważa ono opodatkowanie w państwie proszącym o udzielenie informacji za sprzeczne z ogólnie uznanymi zasadami opodatkowania lub z postanowieniami jakiegokolwiek umowy, jaką państwo proszone zawarło z państwem proszącym o informację.
- e) udzielania informacji, jeżeli prowadziłyby to do dyskryminacji między obywatelami państwa proszonego a obywatelami państwa proszącego o informacje w takich samych okolicznościach.

Artykuł 28

Pomoc w poborze podatków

(1) Umawiające się Państwa będą udzielały sobie wzajemnie pomocy w egzekucji ich wierzytelności podatkowych. Pomoc ta nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą, w drodze wzajemnego porozumienia ustalić tryb stosowania tego artykułu.

(2) Użyte w tym artykule określenie „wierzytelność podatkowa” oznacza kwotę należną z tytułu podatków bez względu na rodzaj i nazwę, nakładanych w imieniu Umawiających się Państw lub ich jednostek terytorialnych, o ile takie opodatkowanie nie jest sprzeczne z niniejszą Umową lub innym międzynarodowym porozumieniem, którego Umawiające się Państwa są stronami, łącznie z odsetkami, karami administracyjnymi i kosztami egzekucji lub kosztami środków zabezpieczających związanych z taką kwotą.

(3) Jeżeli wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa, która podlega egzekucji na mocy ustaw tego Państwa i jest należna od osoby, która w danym czasie nie może na mocy tych ustaw przeszkodzić jej egzekucji, to taka wierzytelność podatkowa na wniosek właściwego organu tego Państwa będzie w celu jej egzekucji przyjęta przez właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa. Taka wierzytelność podatkowa będzie ściągana przez to drugie Państwo zgodnie z jego ustawodawstwem stosowanym w zakresie egzekucji i

poboru jego własnych podatków, tak jakby dana wierzytelność podatkowa była wierzytelnością podatkową tego drugiego Państwa.

(4) Jeżeli wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa jest wierzytelnością, w odniesieniu do której to Państwo może na mocy jego prawa podjąć środki zabezpieczające dla potrzeb jej egzekucji, to na wniosek właściwego organu tego Państwa taka wierzytelność podatkowa będzie przyjęta w celu podjęcia środków zabezpieczających przez właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa. To drugie Państwo podejmie środki zabezpieczające w odniesieniu do wierzytelności podatkowej zgodnie z przepisami jego ustawodawstwa, tak jakby ta wierzytelność podatkowa była wierzytelnością podatkową tego drugiego Państwa, nawet jeżeli w czasie podjęcia takich środków zabezpieczających, wierzytelność podatkowa nie podlega egzekucji w pierwszym wymienionym Państwie lub jeżeli jest należna od osoby, która ma prawo zapobiec egzekucji.

(5) Bez względu na postanowienia ustępów 3 i 4, wierzytelność podatkowa przyjęta przez jedno Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępów 3 i 4 nie będzie w tym Państwie podlegać przedawnieniu ani nie przyzna jej się pierwszeństwa stosowanego do wierzytelności podatkowej na mocy ustawodawstwa tego Państwa z uwagi na jej istotę. Ponadto wierzytelność podatkowa przyjęta przez Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępów 3 i 4 nie będzie miała żadnego pierwszeństwa w tym Państwie na mocy ustawodawstwa drugiego Umawiającego się Państwa.

(6) Postępowanie odnośnie istnienia, wymagalności lub kwoty wierzytelności podatkowej Umawiającego się Państwa może być prowadzone jedynie przed sądami lub organami administracyjnymi tego Państwa. Żadne postanowienie tego artykułu nie może być rozumiane jako tworzące lub przyznające prawo do wszczęcia postępowania przed jakimkolwiek sądem lub organem administracyjnym drugiego Umawiającego się Państwa.

(7) Jeżeli, w jakimś momencie po przedłożeniu wniosku przez Umawiające się Państwo na podstawie ustępów 3 i 4 i zanim drugie Umawiające się Państwo ściągnęło i przekazało daną wierzytelność podatkową pierwszemu Umawiającemu się Państwu, dana wierzytelność podatkowa przestaje być:

- a) w przypadku wniosku przedłożonego na mocy ustępu 3 - wierzytelnością podatkową pierwszego Umawiającego się Państwa, która podlega egzekucji na mocy ustaw tego Państwa i jest należna od osoby, która w tym czasie nie może na mocy ustawodawstwa tego Państwa zapobiec jego egzekucji, lub
- b) w przypadku wniosku przedłożonego na mocy ustępu 4 - wierzytelnością podatkową pierwszego wymienionego Państwa w odniesieniu do której to Państwo może na podstawie jego ustawodawstwa podjąć środki zabezpieczające w celu zapewnienia jej egzekucji,

to właściwy organ pierwszego wymienionego Państwa niezwłocznie poinformuje o tym fakcie właściwy organ drugiego Państwa i w zależności od decyzji podjętej przez drugie Państwo, pierwsze wymienione Państwo zawiesi lub wycofa swój wniosek.

(8) W żadnym przypadku postanowienia tego artykułu nie mogą być rozumiane jako nakładające na Umawiające się Państwo zobowiązania do:

- a) stosowania środków administracyjnych sprzecznych z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,
- b) podejmowania działań sprzecznych z porządkiem publicznym (*ordre public*),

- c) udzielania pomocy jeżeli drugie Umawiające się Państwo nie podjęło wszelkich stosownych czynności egzekucyjnych lub zabezpieczających, zaleźnie od przypadku, na podstawie jego ustawodawstwa lub praktyki administracyjnej,

- d) udzielania pomocy w przypadkach, w których obciążenie administracyjne dla tego Państwa jest wyraźnie nieproporcjonalne do korzyści jakie może z tego odnieść drugie Umawiające się Państwo.

Artykuł 29

Zwrot podatku odliczanego u źródła

- (1) Jeżeli w jednym z Umawiających się Państw podatki od dywidend, odsetek, należności licencyjnych lub innego dochodu są pobierane od osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie poprzez odliczenie u źródła, wówczas prawo pierwszego wymienionego Państwa do stosowania odliczenia podatku według stawki obowiązującej na podstawie przepisów jego prawa wewnętrznego nie jest naruszane przez postanowienia niniejszej Umowy. Podatek w ten sposób odliczony u źródła zwraca się na wniosek podatnika, jeżeli jest on zmniejszony lub zniesiony na mocy niniejszej Umowy.

- (2) Wniosek o zwrot podatku składa się do końca czwartego roku następującego po roku kalendarzowym, w którym podatek potrącony u źródła został naliczony od dywidend, odsetek, należności licencyjnych lub innego dochodu.

- (3) Umawiające się Państwo, w którym powstaje dochód, może zażądać urzędowego potwierdzenia wydanego przez właściwe organy drugiego Umawiającego się Państwa, iż podatnik posiada w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę.

(4) Właściwe organy mogą w drodze wzajemnego porozumienia ustalić sposób wprowadzenia w życie niniejszego artykułu i jeżeli jest to konieczne, mogą ustalić inne procedury wprowadzania w życie ulg podatkowych przewidzianych w niniejszej Umowie.

Artykuł 30

Stosowanie Umowy w szczególnych przypadkach

(1) Niniejsza Umowa nie może być interpretowana w taki sposób, iż oznacza ona, że

- a) uniemożliwia Umawiającemu się Państwu stosowanie przepisów prawa wewnętrznego dotyczących zapobiegania unikaniu lub uchylaniu się od opodatkowania;
- b) uniemożliwia Republice Federalnej Niemiec poddawanie opodatkowaniu kwot, które stanowią dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Republice Federalnej Niemiec na mocy Części 4 Niemieckiej Ustawy o zasadach opodatkowania transakcji międzynarodowych („Außensteuergesetz”).

(2) Jeżeli zastosowanie powyższych postanowień doprowadzi do podwójnego opodatkowania, właściwe organy uzgodnią na podstawie artykułu 26 ustęp 3, w jaki sposób uniknąć podwójnego opodatkowania, jeżeli dany przypadek zostanie przedstawiony w ciągu trzech lat od pierwszego zawiadomienia o działaniu prowadzącym do podwójnego opodatkowania.

Artykuł 31

Członkowie misji dyplomatycznych i przedstawicielstw konsularnych

(1) Niniejsza Umowa nie narusza przywilejów podatkowych, przysługujących misjom dyplomatycznym lub urzędom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

(2) O ile ze względu na przywileje podatkowe przysługujące misjom dyplomatycznym lub urzędom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień między państwowych umów szczególnych, dochód lub majątek nie jest poddany opodatkowaniu w Państwie przyjmującym, Państwo wysyłające ma prawo do opodatkowania takiego dochodu lub majątku.

(3) Bez względu na postanowienia artykułu 4 osobę fizyczną, która jest członkiem misji dyplomatycznej, urzędu konsularnego lub stałego przedstawicielstwa Umawiającego się Państwa położonych w drugim Umawiającym się Państwie lub w Państwie trzecim, uważa się w rozumieniu niniejszej Umowy, za osobę mającą miejsce zamieszkania w Państwie wysyłającym jeżeli:

- a) zgodnie z prawem międzynarodowym osoba ta nie podlega opodatkowaniu w Państwie przyjmującym, w odniesieniu do dochodu lub majątku pochodzącego ze źródeł położonych poza tym Państwem, oraz
- b) osoba ta podlega w Państwie wysyłającym takim samym zobowiązaniom podatkowym w odniesieniu do całości dochodu lub majątku, jak osoby mające miejsce zamieszkania w tym Państwie.

(4) Niniejsza Umowa nie ma zastosowania do organizacji międzynarodowych, ich organów lub ich funkcjonariuszy oraz do osób, które są członkami misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych Państwa trzeciego jak i do członków ich rodzin, znajdujących się na terenie Umawiającego się Państwa i nie podlegających w żadnym z obu Umawiających się Państw takim samym zobowiązaniom podatkowym w odniesieniu do podatku od dochodu lub majątku, jakim podlegają osoby mające miejsce zamieszkania w tych państwach.

Artykuł 32

Wejście w życie

(1) Umowa niniejsza wymaga ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi możliwie jak najszybciej w *Warszawie*. Załączony Protokół stanowi część składową niniejszej Umowy.

(2) Umowa niniejsza wejdzie w życie po upływie jednego miesiąca od daty wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i jej postanowienia będą miały zastosowanie:

- a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Umowa wejdzie w życie;
- b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i od majątku - do podatków naliczanych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Umowa wejdzie w życie;
- c) w odniesieniu do wymiany informacji na podstawie artykułu 27 - od dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Umowa wejdzie w życie;
- d) w odniesieniu do pomocy w poborze podatków na podstawie artykułu 28, postanowienia będą miały zastosowanie wtedy, gdy właściwe organy uzgodnią pisemnie w drodze procedury wzajemnego porozumiewania zgodnie z artykułem 26 tryb stosowania artykułu 28.

(3) Z chwilą wejścia w życie niniejszej Umowy, Umowa między Republiką Federalną Niemiec a Polską Rzeczpospolitą Ludową w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku podpisana w Warszawie dnia 18 grudnia 1972 roku, jak i Protokoły do niej załączone, przestaną być stosowane:

- a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Umowa wejdzie w życie; oraz
- b) w odniesieniu do innych podatków - do podatków naliczanych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Umowa wejdzie w życie.

Artykuł 33

Wypowiedzenie

Niniejsza Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć Umowę, przekazując drogą dyplomatyczną pisemną notyfikację o wypowiedzeniu, co najmniej sześć miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od daty jej wejścia w życie. W takim wypadku Umowa przestanie obowiązywać:

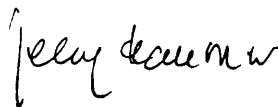
- a) w zakresie podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu;
- b) w zakresie innych podatków od dochodu i majątku - do takich podatków naliczanych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu;
- c) w odniesieniu do wymiany informacji na podstawie artykułu 27 i pomocy w poborze podatków na podstawie artykułu 28 - w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu.

Sporządzono w *Berlinie* dnia *14 maja 2003* roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach niemieckim i polskim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc.

W imieniu
Republiki Federalnej Niemiec

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej

Protokół
do
Umowy
między
Republiką Federalną Niemiec
a
Rzeczpospolitą Polską
w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie
podatków od
dochodu i od majątku

Republika Federalna Niemiec i Rzeczpospolita Polska uzgodniły przy podpisaniu w *Berlinie* w dniu *14 maja 2003 roku* Umowy między obydwoma Państwami w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku następujące postanowienia:

(1) W odniesieniu do artykułu 7:

- a) W Umawiającym się Państwie, w którym położony jest zakład, nie przypisuje się zysków placowi budowy lub pracom budowlanym albo instalacyjnym z wyjątkiem zysków, które są wynikiem takiej działalności. Zysków osiągniętych z dostarczania dóbr związanych z taką działalnością lub niezależnie od niej i dokonywanego przez główny zakład lub jakikolwiek zakład przedsiębiorstwa albo przez stronę trzecią, nie przypisuje się placowi budowy lub pracom budowlanym albo instalacyjnym.
- b) Dochód osiągnięty ze wzornictwa, sporządzenia planów, prac inżynierskich lub badawczych albo z usług technicznych, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie wykonuje w tym Państwie w związku z zakładem położonym w drugim Umawiającym się Państwie, nie jest przypisywany temu zakładowi.

(2) W odniesieniu do artykułów 10, 11 i 24:

Bez względu na postanowienia artykułów 10 i 11 niniejszej Umowy, dywidendy i odsetki mogą być opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa:

- a) jeżeli są one osiągnięte z praw lub wierzytelności uprawniających do udziału w zyskach (w tym dochód osiągnięty przez cichego współnika z jego udziału, z udzielonej przez niego pożyczki z prawem udziału w

zyskach i z obligacji z uprawnieniem do udziału w zysku w rozumieniu prawa podatkowego Republiki Federalnej Niemiec), i

- b) pod warunkiem, że podlegają one odliczeniu przy obliczaniu zysków płatnika takiego dochodu.

Postanowienia artykułu 24, ustęp 1 litera b) lub ustęp 2 litera b) będą miały odpowiednio zastosowanie.

(3) W odniesieniu do artykułu 27:

W ramach wymiany danych osobowych na podstawie niniejszej Umowy, zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego, uzupełniająco mają zastosowanie następujące postanowienia, z uwzględnieniem przepisów prawa wewnętrznego każdego Umawiającego się Państwa:

- a) Właściwy organ otrzymujący informacje powiadamia na wniosek właściwego organu, który dostarczył informacji, jak informacja została wykorzystana i o osiągniętych wynikach.
- b) Właściwy organ przekazujący informacje dba o ich rzetelność, a także o to, by były one niezbędne i współmierne do celów, dla jakich zostały dostarczone. Wszelkie zakazy dotyczące dostarczania informacji zawarte w prawie wewnętrznym danego Umawiającego się Państwa muszą być przestrzegane. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że dostarczył nieprawdziwe informacje, lub informacje, których dostarczenie nie było dozwolone, bezzwłocznie powiadamia o tym właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa. Ten drugi właściwy organ jest zobowiązany do wniesienia odpowiedniej poprawki lub do zniszczenia informacji.

- c) Osobę zainteresowaną powiadamia się na jej wniosek o danych jej dotyczących, które mają być przekazane oraz o sposobie wykorzystania tych danych. Nie ma obowiązku informowania tej osoby w powyższy sposób, jeżeli po rozważeniu sprawy stwierdzi się, że interes publiczny wyrażający się w odstąpieniu od przekazania informacji, przeważa nad interesem osoby zainteresowanej. Prawo osoby zainteresowanej do uzyskania informacji o zgromadzonych danych jej dotyczących jest regulowane przez prawo wewnętrzne Umawiającego się Państwa, na terytorium którego złożona została prośba o uzyskanie informacji.
- d) Jeżeli jakaś osoba dozna niezgodnie z prawem uszczerbku wskutek przekazania informacji na podstawie postanowień niniejszej Umowy, wówczas właściwy organ, który otrzymał te informacje ponosi za to wobec tej osoby odpowiedzialność zgodnie z jego prawem wewnętrznym. W stosunku do osoby poszkodowanej organ ten nie może powoływać się na fakt, iż szkoda została wyrządzona przez właściwy organ, który informacje te przekazał.
- e) Zgodnie z prawem wewnętrznym danego Umawiającego się Państwa, przekazane dane osobowe podlegają zniszczeniu, jak tylko przestaną być niezbędne do osiągnięcia celu, dla którego zostały dostarczone.
- f) Właściwe organy są zobowiązane do zachowania dokumentacji dotyczącej przekazywania i otrzymywania danych osobowych. Taka dokumentacja będzie przechowywana przez okres wymagany przez prawo wewnętrzne danego Umawiającego się Państwa.
- g) Właściwe organy są zobowiązane do podjęcia skutecznych środków w celu ochrony przekazanych danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem, nieuprawnioną zmianą lub nieuprawnionym ujawnieniem.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY AND
THE REPUBLIC OF POLAND FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND CAPITAL

The Federal Republic of Germany and the Republic of Poland,

Desiring to conclude a new Agreement on the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

Article 1. Personal Scope

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes Covered by the Agreement

(1) This Agreement shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or its territorial entities, irrespective of the manner in which they are levied.

(2) All taxes that are levied on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, payroll taxes paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation shall be considered taxes on income and on capital.

(3) The existing taxes to which this Agreement shall apply are, in particular:

a) in the Federal Republic of Germany:

aa) income tax (Einkommensteuer),

bb) corporation tax (Körperschaftsteuer), and

cc) business tax (Gewerbesteuer), including the supplements that are levied on each of these taxes

(hereinafter referred to as "German taxes");

b) in the Republic of Poland:

aa) income tax and

bb) corporation tax

(hereinafter referred to as "Polish taxes").

(4) The Agreement shall apply also to any taxes of the same or a substantially similar nature that are imposed after the signing of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other at the end of each year regarding any essential changes that have been made in their tax laws.

Article 3. General Definitions

- (1) For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires,
- a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State," depending on the context, mean the Federal Republic of Germany or the Republic of Poland and, when used in the geographical sense for the purposes of this Agreement, the territory in which the tax law of the State in question applies;
 - b) the term "person" means individuals, companies, and all other personal associations;
 - c) the term "company" shall mean any body corporate or any legal entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - d) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State," mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - e) the term "international traffic" means any transport by an oceangoing ship, aircraft, or ship operating in inland waters, that is operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the oceangoing ship, aircraft, or ship operating in inland waters is operated exclusively between places in the other Contracting State;
 - f) the term "competent authority" shall mean:
 - aa) in the case of the Federal Republic of Germany, the Federal Ministry of Finance or the agency to which it has delegated its powers;
 - bb) in the case of the Republic of Poland, the Finance Minister or his authorized representative.

(2) In the application of the Agreement by a Contracting State, any term not defined in the Agreement shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Agreement applies, the meaning according to the tax law that is applied in that State having precedence over the meaning that the term has according to other laws of this State.

Article 4. Resident

(1) For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the law of that State, is liable to taxation therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and it includes both this State and its territorial entities. However, the term does not include any person who is liable to tax in that State with respect to income from sources in that State or capital that is located in that State.

(2) If an individual in accordance with paragraph 1 is a resident of both Contracting States, then the following shall apply:

- a) He shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, then he shall be deemed to be a resident of the State in which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) If the State in which he has the centre of vital interests cannot be determined, or if he does not have a permanent home available to him in either State, then he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) If he has an habitual abode in both States or in neither of them, then he shall be deemed to be a resident in the State of which he is a national;

d) If he is a national of both States or of neither of them, then the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

(3) Where by reason of the provisions of paragraph 1 an entity other than an individual is a resident in both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which its place of effective management is situated.

(4) A partnership shall be deemed to be resident in the Contracting State in which the place of its effective management is situated. However, articles 6 to 23 apply only to the income or capital of a partnership that is subject to taxation in the Contracting State in which the partnership is deemed to be a resident.

Article 5. Permanent Establishment

(1) For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

(2) The term "permanent establishment" includes specifically

a) a place of management,

b) a branch,

c) an office,

d) a factory,

e) a workshop, and

f) a mine, oil or gas deposits, a quarry, or other place of extraction of natural resources.

(3) A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it exists for more than 12 months.

(4) Notwithstanding the preceding provisions of this article, the term "permanent establishment" shall not be deemed to include

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display, or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display, or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of the activities mentioned under sub-paragraphs a) through e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

(5) Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person--other than an independent agent in the meaning of paragraph 6--is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State the authority to conclude contracts in the name of the enterprise, then that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that Contracting State for all activities that are carried out by the person for the enterprise, unless these activities are limited to those mentioned in paragraph 4, which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

(6) An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that state through a broker, general commission agent, or any other independent agent, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

(7) The fact that a company which is a resident of one Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise) shall not of itself constitute either company into a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from Immovable Property

(1) Income derived by a resident of one Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources, and other natural resources; ships, boats, and aircraft shall not be regarded as immovable property.

(3) The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or leasing or use in any other form of immovable property.

(4) The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business Profits

(1) The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits

of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

(2) Notwithstanding the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

(3) In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

(4) Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principals contained in this article.

(5) No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

(6) For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

(7) Where profits include items of income which are treated in other articles of this Agreement, the provisions of those articles shall not be affected by the provisions of this article.

Article 8. International Transports

(1) Profits from the operation of oceangoing ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(2) Profits from the operation of ships engaged in inland waters transport shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(3) If the place of effective management of an oceangoing or inland-waterways shipping enterprise is on board a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

(4) The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business, or an international operating agency.

(5) For the purposes of this article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall include

a) profits from the chartering of oceangoing ships or aircraft, without crews, and

b) profits from the use, maintenance, or hiring out of containers (including trailers and ancillary equipment used for transporting the containers) which are used for the transport of goods or merchandise,

provided that the chartering or the use, maintenance, or hiring out is attributable to the operation of oceangoing ships or aircraft in international traffic as an additional business.

Article 9. Associated Enterprises

(1) Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control, or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control, or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

(2) Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State--and taxes accordingly--profits which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State, and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement; if necessary, the competent authorities of the Contracting States shall consult each other.

Article 10. Dividends

(1) Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the law of that State; but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 percent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 percent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 percent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company with respect to the profits from which the dividends are paid.

(3) The term "dividends" as used in this article means income from shares, participation rights or participation right certificates, mining shares, founders' shares, or other rights -- except debt claims--to participate in profits, as well as other income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident, as well as distributions on certificates of an investment fund or investment trust.

(4) The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends is a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding for which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In this case, the provisions of article 7 or article 14 shall apply.

(5) Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding for which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or fixed base situated in that other State, nor may it subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

(1) Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

(2) However, such interest may also be taxed in the Contracting State from which it derives in accordance with the law of this State; however, where the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax may not exceed 5 percent of the total amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States shall regulate by mutual consent the manner in which this limiting provision is to be carried out.

(3) Notwithstanding the provisions of paragraph 2, all interest as defined in paragraph 1 may only be taxed in the Contracting State in which the recipient is a resident if the recipient is also the beneficial owner of the interest and if such interest is paid

a) to the Government of the Federal Republic of Germany or to the Government of the Republic of Poland;

b) for a loan of any type that is undertaken for the purposes of export trade and that is guaranteed, secured, or vouched for by a public organization;

c) in connection with the sale of commercial, mercantile, or scientific equipment on credit;

d) in connection with the sale of merchandise by an enterprise to another enterprise on credit, or

e) for a loan of any type that is guaranteed by a bank.

(4) The term "interest" as used in this article means income from debt claims of any kind, even if the debt claims are secured by mortgage or are capitalized with a participation in the profit of the payer, and in particular income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds, or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this article.

(5) The provisions of paragraphs 1, 2, and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident in a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt claim for which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In this case, the provisions of article 7 or article 14 shall apply.

(6) Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. However, where the payer of the interest, irrespective of whether he is a resident in a Contracting State or not, has a permanent establishment or a fixed base in a Contracting State and if the indebtedness on which the interest is paid was incurred for the purposes of the permanent establishment or the fixed base and if the permanent establishment or the fixed base bears the responsibility for the interest, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

(7) Where between the payer and the beneficial owner or between both of them and a third party there exists special relationship and if therefore the interest, calculated on the debt claims in question, exceeds the amount that the payer and the beneficial owner would have been agreed upon without these relations, then this article shall only be applied to the latter amount. In this case, the excess part of the payments shall remain taxable in accordance with the laws of each Contracting State, due regard being had for the other provisions of this Agreement.

Article 12. Royalties

(1) Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable in that other State.

(2) However, the royalties mentioned in paragraph 1 may also be taxed in the Contracting State in which they arise in accordance with the law of that State; nevertheless, if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax may not exceed 5 percent of the total amount of the royalties.

(3) The term "royalties" as used in this article means payments of any kind that are received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic, or scientific works, including cinematograph films, any patent, trademark, design or model, plan, secret formula, or process, or for the use, or the right to use, commercial, mercantile,

or scientific equipment, or for the communication of commercial, mercantile, or scientific information. This provision shall apply accordingly to payments of any kind that are received for the use, or for the right to use, names, images, or other personality rights, as well as to compensation for the recording of events of artists and athletes by radio and television broadcasting.

(4) Paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident in one Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property for which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In this case, the provisions of article 7 or article 14 shall apply.

(5) Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State if the payer is a resident in that State. However, if the payer of the royalties, irrespective of whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base and if the obligation to pay the royalties has been incurred for purposes of the permanent establishment or the fixed base, and if the permanent establishment or fixed base bears the responsibility for the royalties, then the royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or the fixed base is situated.

(6) If a special relationship exists between the payer and the beneficial owner or between both of them and a third party, and if therefore the royalties, having regard to the use, right, or information for which they are paid, exceeds the amount that the payer and the beneficial owner would have agreed upon in the absence of such relationship, then the provisions of this article shall only apply to the last-mentioned amount. In this case, the excess part of the payments shall remain taxable in accordance with the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13. Capital Gains

(1) Profits that are accrued by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property, as defined in article 6, that is situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) Profits derived from the alienation of stocks, shares, and other rights in a company, the assets of which consist principally directly or indirectly of immovable property in a Contracting State or of rights to this immovable property, may be taxed in that State.

(3) Profits from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains derived from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in the other State.

(4) Gains from the alienation of oceangoing ships or aircraft operated in international traffic, of ships that operate on inland waters, and of movable property pertaining to the op-

eration of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(5) Gains from the alienation of any property not mentioned in the above paragraphs shall be taxable only in the Contracting State in which the alienator is a resident.

(6) In the case of an individual who is a resident of a Contracting State for at least five years and has become a resident of the other Contracting State, the provisions of paragraph 5 shall not affect the right of the first-mentioned State, with regard to stocks and shares of companies that are residents of the first-mentioned Contracting State, in accordance with its domestic legal provisions, to tax the person's capital gains up to the point of the change in residence. If, when a resident individual removes to another location, the first-mentioned State taxes the capital gains, then in the event of a subsequent alienation of the stocks or shares, if the gains deriving therefrom are taxed in the other State in accordance with paragraph 5, this State in calculating the alienation from the gains shall base its calculations on the amount that the first-mentioned State accepted as the proceeds at the time of the removal.

Article 14. Independent Personal Services

(1) Income derived by a resident of one Contracting State in respect to professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State, unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has available to him such a fixed base, then the income shall be taxable in the other State but only to the extent that it may be attributed to this fixed base.

(2) The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational, or teaching activities as well as the independent activities of physicians, attorneys, engineers, architects, dentists, tax consultants, and accountants.

Article 15. Dependent Personal Services

(1) Subject to the provisions of articles 16, 17, 18, and 19, salaries, wages, and other similar remuneration derived by a resident in one Contracting State from dependent personal services shall be taxable only in that State, unless the employment is carried out in the other Contracting State. If the employment is so carried out, then such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

(2) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State for dependent personal services that are exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State, if

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any 12-month period commencing or ending in the fiscal year in question, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

(3) The provisions of paragraph 2 shall not apply to remuneration that a resident in a Contracting State receives, in this paragraph termed "employee," and that is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident in the other Contracting State, if this work is carried out in the other State and

a) the employee during his employment also provides services to another person acting as employer, who directly or indirectly supervises the manner of execution of these tasks, and

b) the employer does not bear the responsibility or the risk with respect to the work results of the employee.

(4) Notwithstanding the preceding provisions of this article, remuneration derived from dependent personal services that are carried out on board a ship in international traffic shall be taxable in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16. Directors' Fees

(1) Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as member of the supervisory board or of the board of directors of a company that is a resident in the other Contracting State shall be taxable in the other State.

(2) Salaries, wages, and other remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as authorized representative of a company that is a resident in the other Contracting State shall be taxable in the other State.

Article 17. Artists and Sportsmen

(1) Notwithstanding the provisions of articles 7, 14, and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an artist, such as theatre, motion picture, radio, or television artists, or as a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) Notwithstanding the provisions of articles 7, 14, and 15, if income deriving from a personal activity by an artist or athlete in this capacity is provided not to the artist or athlete himself but rather to another person, then this income may be taxed in the Contracting State in which the artist or athlete carried out his activity.

(3) The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income from activity carried out by artists or athletes in a Contracting State if the stay in that State entirely or substantially is financed by public funds of one or both Contracting States, one of its federal states or territorial entities, or a governmental agency, or an agency that is recognized as charitable.

Article 18. Pensions, Annuities, and Other Payments

(1) Pensions and similar payments or annuities paid to a resident of a Contracting State from the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State.

(2) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, payments that a resident in one Contracting State receives from the statutory social insurance of the other Contracting State may only be taxed in that other State.

(3) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, recurrent or non-recurrent payments made by a Contracting State or one of its territorial entities to a resident in the other Contracting State as compensation for political persecution, injury, or for damages, including those that arose as a consequence of acts of war, may be taxed only in the first-mentioned State.

(4) The provisions of paragraph 3 shall apply, *mutatis mutandis*, to payments made by a Contracting State or one of its territorial entities to a resident of the other Contracting State as compensation for injuries or damages that arose as a consequence of military or civil service, medical treatment including vaccination, criminal acts, or other actions.

(5) Maintenance payments, including those for children, made by a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall be exempted from tax in that other Contracting State. This shall not apply where such maintenance payments are deductible in the first-mentioned State in computing the taxable income of the payer; tax allowances in mitigation of social burdens are not deemed to be deductions for the purposes of this paragraph.

(6) The term "annuities" means certain amounts payable periodically at stated times, for life or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19. Government Service

(1)

a) Salaries, wages, and similar remuneration, excepting annuities, paid by a Contracting State or one of its territorial entities to an individual for services performed for this State or territorial entity may only be taxed in that State.

b) Such salaries, wages, and similar remuneration, however, may only be taxed in the other Contracting State if the services are performed in that State and the individual is a resident of that State and

aa) a national of that State; or

bb) did not become a resident in that State solely in order to perform the services.

(2)

a) Pensions paid by a Contracting State or one of its territorial entities or from a special fund set up by that State or its territorial entity to an individual for services performed for that State or territorial entity may only be taxed in that State.

b) These pensions, however, may only be taxed in the other Contracting State if the individual is a resident of that State and a national of that State.

(3) The provisions of articles 15, 16, and 18 shall apply to salaries, wages, and similar remuneration and pensions with respect to services rendered in connection with a business of one Contracting State or of one of its territorial entities.

(4) The provisions of paragraphs 1 and 2 shall apply, *mutatis mutandis*, to salaries, wages, and similar remuneration and pensions for services rendered by an individual for the Goethe Institute Inter Nationes, the German Academic Exchange Service, the Polish Cultural Institute, or similar associations, on which the competent authorities of the Contracting States shall agree, provided that these payments are taxed in the Contracting State in which they arise.

Article 20. Professors and Researchers

An individual sojourning in a Contracting State for carrying out a teaching or research activity in a university, secondary school, or other recognized educational institution in that Contracting State and being a resident in the other Contracting State or having been a resident immediately before this sojourn shall be exempt from taxes in the first-mentioned Contracting State with respect to his remuneration received for this teaching or research activity for a maximum of two years from the day of his first entry for this purpose, provided that he is taxed in the other Contracting State for this remuneration.

Article 21. Students

Payments that a student, apprentice, or a trainee, who is staying in a Contracting State solely for the purpose of studying or training and who is a resident of the other Contracting State or was a resident in that State immediately prior to his entry into the first-mentioned State receives for his maintenance, education, or his training, may not be taxed in the first-mentioned State if these payments arise from sources outside of this State.

Article 22. Other Income

(1) Income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing articles shall be taxable only in that State.

(2) The provisions of paragraph 1 shall not apply to other income other than income from immovable property, as defined in article 6 paragraph 2, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein or performs in that other State independent personal services through a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In this case, the provisions of article 7 or article 14 shall apply.

(3) If a special relationship exists between the resident mentioned in paragraph 1 and another person or between both of them and a third party and if the income mentioned in paragraph 1 therefore exceeds the amount that they might have agreed to without this rela-

tionship, then this article shall apply only to the latter amount. In this case, the excess part of the payments may be taxed according to the law of each Contracting State, due regard being had for the other provisions of this Agreement.

Article 23. Capital

(1) Capital represented by immovable property in the meaning of article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State for the carrying out of independent personal services in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

(3) Oceangoing ships and aircraft that are operated in international traffic and ships that operate in inland waters, as well as movable property pertaining to the operation of these ships or aircraft may only be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(4) All other elements of the capital of a resident of a Contracting State may only be taxed in that State.

Article 24. Methods to Avoid Double Taxation

(1) In the case of a resident of the Federal Republic of Germany, the tax shall be determined as follows:

a) Unless foreign tax credit is to be allowed under sub-paragraph b), there shall be exempted from the assessment basis of the German tax any item of income arising from the Republic of Poland and any item of capital situated in the Republic of Poland, which according to this Agreement may be taxed in the Republic of Poland.

In the case of items of income derived from dividends, the preceding provision shall apply only to such dividends as are paid to a company (but not to a partnership) that is resident in the Federal Republic of Germany by a company being a resident of the Republic of Poland, at least 10 percent of the capital of which is owned directly by the German company and which were not deducted when determining the profits of the company distributing these dividends. The preceding sentence shall not apply to income from dividends that are paid by a company that is a resident of the Republic of Poland and that has a claim for preferential tax treatment in accordance with the law of 20 October 1994 regarding the special economic zones in the Republic of Poland.

There shall be exempted from the assessment basis of the German taxes on capital any shareholding the dividends of which, if paid, would be exempted in accordance with the foregoing sentence.

b) Subject to the provisions of German tax law regarding credit for foreign tax, there shall be allowed as a credit against the German tax on income the Polish taxes that have

been paid in accordance with Polish law and in conformance with this Agreement on the following items of income:

aa) dividends not dealt with in sub-paragraph a) clause 2;

bb) items of income that may be taxed in the Republic of Poland in accordance with article 11 paragraph 2, article 12 paragraph 2, article 13 paragraph 2, article 15 paragraph 3, article 16 paragraph 1, and article 17.

c) The provisions of sub-paragraph b) shall apply instead of the provisions of sub-paragraph a) to items of income as defined in articles 7 and 10 and to the assets from which such income is derived if the resident of the Federal Republic of Germany cannot prove that the gross income of the permanent establishment in the fiscal year in which the profit has been realized or of the company resident in the Republic of Poland in the fiscal year for which the dividends were paid was derived exclusively or almost exclusively from activities within the meaning of section 8 paragraph 1 numbers 1 to 6 of the German Law on External Tax Relations or from participations within the meaning of section 8 paragraph 2 of that law; the same shall apply to immovable property used by a permanent establishment (article 6 paragraph 4) and to the profits from the alienation of such immovable property (article 13 paragraph 1) and of the movable property forming part of the business property of the permanent establishment (article 13 paragraph 3).

d) The Federal Republic of Germany reserves the right in setting the tax rate for other items of income and capital to take into account the items of income and capital that were exempted from German taxation in accordance with this Agreement.

(2) In the case of a resident of the Republic of Poland, double taxation shall be avoided as follows:

a) If a resident of the Republic of Poland receives income or owns capital, and if this income or this capital may be taxed in the Federal Republic of Germany in accordance with this Agreement, then the Republic of Poland, notwithstanding sub-paragraph b), shall exempt this income or this capital from taxation. The Republic of Poland in setting the tax for the remaining items of income or capital of such person may apply the tax rate that would be applicable if the income or capital in question were not exempted from taxation.

b) If a resident of the Republic of Poland receives income that may be taxed in the Federal Republic of Germany under articles 10, 11, and 12, then the Republic of Poland for the tax to be assessed on the income of such person shall credit the amount that corresponds to the income tax paid in the Federal Republic of Germany. However, the credited amount may not exceed that part of the tax computed before the credit that is apportioned to the income that is received from the Federal Republic of Germany.

(3) Instead of paragraph 1 sub-paragraph a) or paragraph 2 sub-paragraph a), paragraph 1 sub-paragraph b) or paragraph 2 sub-paragraph b) shall apply,

a) if in the Contracting States income or property is allocated to different provisions of the Agreement or is attributed to different persons (other than according to article 9) and these differences of opinion cannot be regulated by a procedure according to article 26 paragraph 3 and if, due to this dispute, the items of income or property in question would remain untaxed or would be taxed insufficiently or

b) if a Contracting State, after appropriate consultation and notwithstanding the limitations of its domestic law, notifies the other Contracting State through diplomatic channels regarding other income to which it is intending to apply paragraph 1 sub-paragraph b) or paragraph 2 sub-paragraph b). The notification shall be effective on the first day of the calendar year that follows the year in which the notification was transmitted and all statutory requirements have been fulfilled in accordance with the domestic law of the notifying State for the effectiveness of the notification.

Article 25. Non-Discrimination

(1) Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and the connected requirements to which nationals of that other State are or may be subjected in the same circumstances especially with regard to residence. This provision, notwithstanding the provisions of article 1, shall apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

(2) Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and the connected requirements to which nationals of the State in question are or may be subjected to in the same circumstances.

(3) The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favorably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs, or reductions for taxation purposes which it grants only to its own residents.

(4) Except where the provisions of article 9 paragraph 1, article 11 paragraph 7, or article 12 paragraph 6 apply, interest, royalties, and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

(5) Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

(6) Notwithstanding the provisions of article 2, this article shall apply to taxes of all types and descriptions.

Article 26. Mutual Agreement Procedure

(1) Where a person considers that actions of one or both Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under article 25 paragraph 1, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

(2) The competent authority shall endeavor, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

(3) The competent authorities of the Contracting States shall endeavor to resolve by mutual agreement any difficulty or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the avoidance of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

(4) The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the meaning of the preceding paragraphs of this article.

Article 27. Exchange of Information

(1) The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes of every type and description that are levied on behalf of the Contracting States or their territorial entities, provided the taxation in accordance with this law is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by articles 1 and 2. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to the persons or authorities (including the courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by paragraph 1. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes and subject to the restrictions prescribed by the competent authority of the transmitting Contracting State. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions, provided that the competent authority of the other Contracting State raises no objections. The information may only be transmitted to other agencies with the prior approval of the competent authority of the other Contracting State.

(2) In no case shall paragraph 1 be construed as to impose on a Contracting State the obligation

a) to carry out administrative measures for the provision of information, which are at variance with the laws and the administrative practice of that or the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or the other Contracting State;

c) to supply information that would disclose any trade, business, industrial, or professional secret or trade process or information the disclosure of which would be contrary to public policy;

d) to supply information provided that it deems the taxation in the requesting State to contradict the generally recognized principles of taxation or the provisions of the Agreement, which the requested State has concluded with the requesting State;

e) to supply information when this would lead to a national of the requested State and nationals of the requesting State not being treated equally under the same circumstances.

Article 28. Administrative Assistance in the Enforced Collection of Taxes

(1) The Contracting States shall furnish each other with mutual administrative assistance in the enforced collection of tax claims. Such administrative assistance shall not be limited by articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States shall determine through mutual agreement how this article is to be carried out.

(2) The term "tax claim" as used in this article means an amount which is owed with regard to taxes of all types and descriptions that are levied on behalf of the Contracting States or one of their territorial entities, if the taxation is not contrary to this Agreement or to other international agreements to which the Contracting States may be parties, including interest and penalties in connection with this amount as well as costs of collecting and securing.

(3) If the tax claim of a Contracting State is enforceable according to the law of this State and if it is owed by a person who at this point in time cannot prevent the enforcement according to the law of this State, then this tax claim, at the request of the competent authority of this State, shall be accepted by the competent authority of the other Contracting State for the purpose of the enforced collection by the competent authority of the other Contracting State. The tax claim shall be forcibly collected by the other State in accordance with its statutory provisions regarding the enforced collection of its own taxes, as if the tax claim were a tax claim of this other State.

(4) If the tax claim of a Contracting State is a claim in which that State according to its own law may introduce security measures in order to effect the enforced collection, then this tax claim, upon the request of the competent authority of that State, shall be accepted by the competent authority of the other Contracting State for the purpose of introducing security measures. This other State in conformity with its own statutory provisions shall introduce security measures with respect to this tax claim, as if the tax claim were a tax claim of this other State, even if the tax claim at the point of time of the introduction of this measure in the first-mentioned State is not enforceable or it is owed by a person who is entitled to prevent the enforced collection.

(5) Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a claim that is accepted as such by a Contracting State for the purposes of paragraphs 3 and 4 shall not in this State be subjected to the preclusive periods or the provisions regarding the privileged treatment of a tax claim according to the law of this State. In addition, a tax claim that was accepted by a Contracting State for the purposes of paragraphs 3 and 4 does not have the precedence in this State that this tax claim has according to the law of the other Contracting State.

(6) Procedures pertaining to the existence, the due date, or the amount of the tax claim of a Contracting State may only be introduced in the courts or administrative organs of that State. This article does not constitute any rights for introducing such procedures in courts or administrative organs of the other Contracting State.

(7) After the request of a Contracting State regarding paragraphs 3 and 4 has been made and before the other Contracting State has forcibly collected the tax claim in question and sent it to the first-mentioned State, if the tax claim in question,

a) in the case of a request according to paragraph 3, loses its character as a tax claim of the first-mentioned State which is enforceable according to the law of that State and which is owed by a person who at this point in time cannot prevent the enforced collection in accordance with the law of that State, or

b) in the event of a request according to paragraph 4, loses its character as a tax claim of the first-mentioned State, for which this State in accordance with its law may bring about measures for securing the enforced collection,

then the competent authority of the first-mentioned State shall inform the competent authority of the other State without delay thereof and shall suspend the request subject to the decision of the other State or shall withdraw it.

(8) Under no circumstances shall the provisions of this article be construed to mean that a Contracting State is obliged

a) to carry out administrative measures that deviate from the laws and the administrative practice of that or the other Contracting State;

b) to carry out measures that contradict public policy;

c) to render administrative assistance if the other Contracting State has not exhausted all the appropriate measures for the enforced collection or securing of a tax claim that are possible in accordance with its laws and its administrative practice;

d) to render administrative assistance if the administrative expense for that State is disproportionately high in comparison to the advantage that arises for the other Contracting State.

Article 29. Refunding Withholding Taxes

(1) If in one Contracting State the taxes on dividends, interest, royalties, or other income of a resident in the other Contracting State are withheld at the source, the right of the first-mentioned State to withhold taxes at the rate provided by its domestic law shall not be affected by this Agreement. The tax levied by withholding shall be reimbursed upon the application of the taxpayer, provided that tax shall have been reduced or eliminated by the Agreement.

(2) Applications for reimbursement must be filed before the end of the fourth year following the calendar year in which occurred the assessment of the withholding tax on the dividends, interest, royalties, or other income.

(3) The Contracting State from which the income derives may request an administrative certification of the competent authority of the other Contracting State regarding the residence of the taxpayer in the other Contracting State.

(4) The competent authorities in mutual agreement may regulate the implementation of this article and, if necessary, establish other procedures for carrying out the tax allowances that are provided in the Agreement.

Article 30. Application of the Agreement in Special Cases

(1) This Agreement shall not be construed so as to prevent

a) a Contracting State from applying its domestic statutory provisions for preventing tax evasion or fraud;

b) the Federal Republic of Germany from taxing the amounts that, according to part four of the German Law on External Tax Relations, should be included in the income of a resident of the Federal Republic of Germany.

(2) If the above provisions result in a double taxation, the competent authorities shall consult with each other in accordance with article 26 paragraph 3 as to how to avoid double taxation, provided the case was filed within three years after the first notification of the measure that led to the double taxation.

Article 31. Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

(1) This Agreement shall not affect the tax privileges that are due to diplomatic missions and consular posts in accordance with the general rules of international law or based on special agreements.

(2) To the extent that income or capital in the receiving State is not taxed due to the existing tax privileges attending to the diplomatic missions and consular posts in accordance with the general rules of international law or on the basis of special inter-state agreements, the right of taxation on this income and capital is the prerogative of the sending State.

(3) Notwithstanding the provisions of article 4, an individual who is a member of a diplomatic mission, a consular post, or a permanent mission of a Contracting State situated in another Contracting State or in a third State, shall be deemed for purposes of this Agreement a resident of the sending State, if he

a) in accordance with international law in the receiving State, is not liable to taxes on income from sources outside that State or on capital situated outside that State and

b) is subject in the sending State to the same requirements with respect to taxes on his entire income or on capital as residents of this State.

(4) The Agreement shall not apply to international organizations, their organs or officers, or to members and their relatives of a diplomatic mission or consular post of a third

State, who are staying in a Contracting State and who in neither of the Contracting States are subject to the same provisions with respect to taxes on income or capital as those residing there.

Article 32. Entry into Force

(1) This Agreement is subject to ratification. The ratification instruments shall be exchanged in Warsaw as soon as possible. The attached Protocol is a component part of this Agreement.

(2) This Agreement shall enter into force one month after the day of the exchange of the ratification instruments, and it is to apply

a) in the case of taxes withheld at the source, to the amounts that accrued on or after January 1 of the calendar year following the year in which the Agreement entered into force;

b) in the case of other taxes on income and capital, to the taxes that are levied for the fiscal year beginning January 1 of the calendar year following the year in which the Agreement entered into force;

c) in the case of the exchange of information in accordance with article 27, beginning January 1 of the calendar year following the year in which the Agreement entered into force;

d) in the case of administrative assistance in the enforced collection of taxes according to article 28, when the competent authorities have agreed in writing concerning details as to the manner in which article 28 is to be executed, in the manner of a procedure of mutual agreement in accordance with article 26.

(3) With the entry into force of this Agreement, the Agreement of 18 December 1972 between the Federal Republic of Germany and the People's Republic of Poland for the avoidance of double taxation in the area of taxes on income and on capital, as well as the attached protocol, shall cease to have effect

a) in the case of taxes withheld at the source, with respect to amounts paid on or after January 1 of the year following the year in which this Agreement entered into force;

b) in the case of other taxes, with respect to taxes levied for the time period beginning 1 January of the year following the year in which this Agreement entered into force.

Article 33. Termination

This Agreement is concluded for an indefinite period. Each of the Contracting States may terminate this Agreement in writing through diplomatic channels up to six months before the end of any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force. In this case, the Agreement shall cease to apply

a) in the case of taxes withheld at the source, to income that has accrued on or after January 1 of the calendar year following the termination year;

b) in the case of other taxes on income and on capital, to taxes levied for the fiscal year beginning January 1 of the calendar year following the termination year;

c) in the case of the exchange of information according to article 27 and the administrative assistance in the enforced collection of taxes according to article 28, beginning January 1 of the calendar year following the termination year.

Done in Berlin on 14 May 2003 in two original copies, each in the German and Polish languages, both texts being equally authentic.

For the Federal Republic of Germany:

KLAUS SCHARIOTH

For the Republic of Poland:

JERZY HAUSNER

PROTOCOL TO THE AGREEMENT BETWEEN THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY AND THE REPUBLIC OF POLAND FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND CAPITAL

The Federal Republic of Germany and the Republic of Poland on the occasion of the signing of the Agreement between the two States for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital, have agreed on 14 May 2003 in Berlin as to the following provisions:

(1) Regarding article 7:

a) From a building site or construction or installation project in the Contracting State in which the permanent establishment is situated, only the profits from this activity itself may be attributed. Profits from the delivery of merchandise in connection with, or independent of, this activity by the main permanent establishment or another permanent establishment of the enterprise or by a third party shall not be attributed to this construction site or assembly project.

b) Income of a resident of a Contracting State from development, planning, design, or research work or from technical services that are provided in this State in connection with a permanent establishment situated in the other Contracting State shall not be attributed to this permanent establishment.

(2) Regarding articles 10, 11, and 24:

Notwithstanding the provisions of articles 10 and 11, dividends and interest in the Contracting State in which they arise may be taxed according to the law of that State if they

a) are based on rights or debt claims involving profit participation (including the income of a silent partner from his participation as silent partner or the income from profit participation loans or profit obligations as defined in the tax law of the Federal Republic of Germany) and

b) are deductible in computing the profits of the payer of this income.

The provisions of article 24 paragraph 1 sub-paragraph b) or paragraph 2 sub-paragraph b) are applied accordingly.

(3) Regarding article 27:

If personal data are transmitted based on this Agreement in accordance with the standards of domestic law, the following provisions shall apply as supplement, due regard being had for the domestic statutory provisions that apply for each of the parties to the Treaty:

a) The competent authority that receives the information, upon the request of the competent authority that transmitted the information, shall provide notification regarding its use and the results achieved.

b) The competent authority that transmits the information shall see to its correctness as well as to its necessity and appropriateness with regard to the purpose being pursued in its transmission. In this context, it is necessary to observe the prohibitions on transmission that apply in accordance with the domestic law of the Contracting State in question. If a com-

petent authority determines that incorrect information or information that should not be transmitted has been transmitted, it shall then without delay inform the competent authority of the other Contracting State thereof. The other competent authority shall be obliged to correct or delete such information.

c) The person in question shall be notified upon request regarding the data to be transmitted concerning him as well as regarding the purpose of the transmission. No obligation for providing this information shall exist if it is deemed that the public interest not to provide the information is greater than the interest of the party in question in the provision of the information. The right of the person in question to be notified regarding the existing data concerning him shall be established by the national law of the Contracting State in whose jurisdiction the information has been sought.

d) If a person suffers damages as a consequence of communications made in the context of data exchange under this Agreement, then the receiving competent authority shall be liable to him therefor in accordance with its domestic law. In relation to the injured party, the competent authority shall not be able to rely for its exoneration on the fact that the damages were caused by the transmitting competent authority.

e) The transmitted personal data must be deleted in accordance with the domestic law of the Contracting State as soon as they are no longer necessary for the purpose for which they were transmitted.

f) The competent authorities shall be obliged to make a documentary record of the transmission and the receipt of personal data. These records shall be preserved for as long as the domestic law of the Contracting State in question prescribes.

g) The competent authorities shall be obliged to effectively protect the transmitted personal data against unauthorized access, unauthorized alteration, and unauthorized disclosure.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE ET LA
RÉPUBLIQUE DE POLOGNE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE
IMPOSITION EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA
FORTUNE

La République fédérale d'Allemagne et la République de Pologne,
Désireuses de conclure un nouvel Accord tendant à éviter la double imposition en ma-
tière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,
Sont convenues de ce qui suit:

Article premier. Personnes visées

Le présent Accord s'applique aux personnes qui sont résidentes de l'un des États con-
tractants ou des deux.

Article 2. Impôts visés

(1) Le présent Accord s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune prélevés,
quel que soit le mode de perception, pour le compte d'un État contractant ou de l'une de ses
collectivités locales.

(2) Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune tous les impôts perçus
sur le revenu global ou sur la fortune globale ou sur des éléments du revenu ou de la fortune,
y compris les impôts sur les gains provenant de la vente de biens mobiliers ou immobiliers,
les impôts sur les salaires payés par les entreprises ainsi que les impôts sur les plus-values.

(3) Les impôts applicables actuellement dans le cadre du présent Accord sont notam-
ment:

a) En République fédérale d'Allemagne:

- aa) L'impôt sur le revenu (Einkommensteuer)
- bb) L'impôt sur les sociétés (Körperschaftsteuer) et
- cc) La taxe professionnelle (Gewerbsteuer), y compris les centimes addition-
nels prélevés sur chacun de ces impôts

(ci-après dénommés "l'impôt allemand");

b) En République de Pologne:

- aa) L'impôt sur le revenu e
- bb) L'impôt sur les sociétés

(ci-après dénommés "l'impôt polonais").

(4) Le présent Accord s'applique également à l'ensemble des impôts de nature identi-
que ou dans une large mesure analogues qui pourraient être établis après sa signature ou se
substituer aux impôts existants. Les autorités compétentes des États contractants se com-

muniquent en fin d'année les modifications de fond apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

(1) Aux fins du présent Accord, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente :

a) Les expressions "un État contractant" et "l'autre État contractant" désignent, selon le contexte, la République fédérale d'Allemagne ou la République de Pologne, et quand elles sont employées dans le cadre du présent Accord au sens géographique, elles désignent le territoire sur lequel s'applique le droit fiscal de l'État concerné;

b) Le terme "personne" s'entend des personnes physiques ou morales et de toute association de personnes;

c) Le terme "société" s'entend de toute personne morale ou de toute entité assimilée à une personne morale au regard de l'impôt;

d) Les expressions "entreprise d'un État contractant" et "entreprise de l'autre État contractant" désignent, respectivement, une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;

e) L'expression "trafic international" s'entend de tout transport effectué par un navire de mer, un bateau pour la navigation fluviale ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé sur le territoire d'un État contractant, sauf lorsque le navire de mer, le bateau pour la navigation fluviale ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant;

f) L'expression "autorité compétente" désigne :

aa) Dans le cas de la République fédérale d'Allemagne, le ministère fédéral des Finances ou l'autorité à qui il a délégué ses pouvoirs;

bb) Dans le cas de la République de Pologne, le ministre des Finances ou son représentant autorisé.

(2) Aux fins d'application du présent Accord par un État contractant, toute expression ou tout terme qui n'y est pas défini a, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente, le sens que lui attribue alors le code des impôts de cet État auxquels s'applique l'Accord, le sens donné par le code des impôts applicable dans cet État prévalant sur celui attribué à l'expression ou au terme par d'autres lois dudit État.

Article 4. Résident

(1) Aux fins du présent Accord, l'expression "résident d'un État contractant" s'entend de toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, y est assujettie à l'impôt en raison de son domicile, de sa résidence permanente, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue, et s'entend également de cet État et de ses collectivités territoriales. Toutefois, cette expression ne s'applique pas aux personnes assujetties à l'impôt dans cet État uniquement pour les revenus provenant de sources ou d'éléments de fortune situés dans cet État.

(2) Lorsqu'en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante:

a) Cette personne est considérée comme un résident de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États contractants, elle est considérée comme un résident de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des deux États, elle est considérée comme un résident de l'État sur le territoire duquel elle séjourne de façon habituelle;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'État dont elle possède la nationalité;

d) Si cette personne possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants règlent la question d'un commun accord.

(3) Lorsqu'en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est censée résider dans l'État où son siège de direction effective est situé.

(4) Une personne morale est censée résider dans l'État contractant où son siège de direction effective est situé. Les articles 6 à 23 ne s'appliquent toutefois qu'aux revenus ou au patrimoine des sociétés de personnes imposables dans l'État contractant où celles-ci sont censées résider.

Article 5. Établissement stable

(1) Aux fins du présent Accord, l'expression "établissement stable" s'entend d'une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

(2) L'expression "établissement stable" comprend notamment:

- a) Un siège de direction,
- b) Une succursale,
- c) Un bureau,
- d) Une usine,
- e) Un atelier et
- f) Une mine, un gisement de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

(3) Un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que s'il a une durée supérieure à douze mois.

(4) Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, ne sont pas considérés comme un "établissement stable"

- a) Des installations servant uniquement à des fins d'entreposage, d'exposition ou de livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) Des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise entreposés aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
- c) Des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise entreposés aux seules fins d'être traités ou transformés par une autre entreprise;
- d) Une installation fixe d'affaires utilisée aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;
- e) Une installation fixe d'affaires utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, d'autres activités ayant un caractère préparatoire ou auxiliaire;
- f) Une installation fixe d'affaires utilisée aux seules fins d'exercer plusieurs activités visées aux alinéas a) à e) du présent paragraphe, à condition que l'activité globale de la base fixe qui en résulte ait un caractère préparatoire ou auxiliaire.

(5) Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, si une personne autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant visé au paragraphe 6 du présent article agit sur le territoire d'un État contractant pour une entreprise de l'autre État contractant et y possède le pouvoir de conclure à titre habituel des contrats au nom de cette entreprise, ladite entreprise est considérée comme ayant un établissement stable sur le territoire de cet État pour toutes les activités que cette personne exerce, à moins que ces activités ne se limitent à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 du présent article et qui, exercées dans une base fixe d'affaires, ne confèrent pas à cette base fixe le caractère d'un établissement stable au sens dudit paragraphe.

(6) Une entreprise ne sera pas réputée avoir un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, dans la mesure où ces personnes agissent dans le cadre de leur activité professionnelle régulière.

(7) Le fait qu'une société résidente d'un État contractant contrôle ou soit contrôlée par une société résidente de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou par un autre moyen) ne suffit pas, en soi, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus de biens immobiliers

(1) Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) situés dans un autre État contractant sont imposables sur ce territoire.

(2) L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant dans lequel les biens considérés sont situés. Elle désigne en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif et l'équipement pour l'exploitation agricole et forestière, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes au titre de l'exploitation ou de la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressource-

ces naturelles; les navires de mer, les bateaux pour la navigation fluviale et les aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

(3) Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

(4) Les dispositions des paragraphes 1 et 3 du présent article s'appliquent aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

(1) Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité sur le territoire de l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, ses bénéfices sont imposables sur le territoire de l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

(2) Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 du présent article, si une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé à cet établissement stable, dans chaque État contractant, les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont elle constitue un établissement stable.

(3) Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses engagées pour cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

(4) S'il est d'usage dans un État contractant de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition de l'ensemble des bénéfices de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 du présent article n'empêche cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

(5) Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du simple fait que celui-ci a acheté des marchandises pour l'entreprise.

(6) Aux fins de l'application des dispositions des paragraphes précédents du présent article, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables suffisants de procéder autrement.

(7) Si les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles du présent Accord, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par celles du présent article.

Article 8. Transports internationaux

(1) Les bénéfices provenant de l'exploitation en trafic international de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'État contractant où est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

(2) Les bénéfices provenant de l'exploitation de bateaux pour la navigation fluviale ne sont imposables que dans l'État contractant où est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

(3) Si le siège de direction effective d'une entreprise de transport maritime ou fluvial est à bord d'un navire ou d'un bateau, ce siège est considéré comme situé dans l'État contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou bateau, ou à défaut le port d'attache dans l'État contractant dont l'exploitant du navire ou du bateau est un résident.

(4) Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

(5) Aux fins du présent article, les bénéfices provenant de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international incluent:

a) Les bénéfices provenant de la location de navires ou d'aéronefs coque nue et

b) Les bénéfices provenant de l'utilisation, de l'entretien ou de la location de conteneurs (y compris les remorques et le matériel pour le transport de conteneurs) utilisés pour le transport de biens ou de marchandises,

lorsque ladite location ou utilisation, ou ledit entretien, selon le cas, est dû à l'exploitation à titre d'activité accessoire de navires ou d'aéronefs en trafic international.

Article 9. Entreprises associées

(1) Si

a) Une entreprise d'un État contractant participe, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant ou que

b) Les mêmes personnes participent, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et être imposés en conséquence.

(2) Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État et impose en conséquence des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépen-

dantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions du présent Accord et, si nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

(1) Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

(2) Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident et selon la législation de cet État; mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut dépasser:

a) 5 % du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 10 % du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 15 % du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'affecte en rien l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

(3) Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, de bons de jouissance ou de titres participatifs, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que les revenus divers que la législation de l'État dans lequel la société distributrice réside assimile à des revenus d'actions, et enfin les distributions se rapportant à des parts de fonds de placement.

(4) Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société distribuant les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas, sont applicables.

(5) Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf si ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situé dans cet autre État, ni prélever aucun impôt au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêts

(1) Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

(2) Toutefois, ces intérêts sont, conformément à la législation de cet État, eux-mêmes imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent; mais si le bénéficiaire effectif de ces intérêts est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 % du montant brut des intérêts. Les autorités compétentes des États contractants conviennent d'un commun accord des modalités d'application de cette limite.

(3) Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts visés au paragraphe 1 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le bénéficiaire est un résident si ce dernier est le bénéficiaire effectif desdits intérêts et si ces intérêts sont payés

a) Au Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne ou au Gouvernement de la République de Pologne;

b) Sur un prêt quel qu'il soit qui est accordé, assuré ou garanti par un organisme public dans le but de promouvoir les exportations;

c) En relation avec la vente à crédit d'équipements industriels, commerciaux ou scientifiques;

d) En rapport avec la vente à crédit de marchandises par une entreprise à une autre ou

e) Sur un prêt de quelque nature que ce soit accordé par une banque.

(4) Le terme "intérêts" employé dans le présent article désigne les revenus de créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus d'emprunts publics et d'obligations, y compris les primes et les lots attachés à ces titres. Les pénalités de retard en cas de non-paiement à l'échéance ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

(5) Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 du présent article ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas, sont applicables.

(6) Les intérêts sont réputés provenir d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, si le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

(7) Si, en raison de relations spéciales entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou entre l'un et l'autre et des tiers, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable

selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 12. Redevances

(1) Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

(2) Toutefois, les redevances visées au paragraphe premier sont, conformément à la législation de cet État, également imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent; mais si le bénéficiaire effectif de ces redevances est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi exigé ne peut excéder 5 % du montant brut des redevances.

(3) Le terme "redevances" employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques ou les films, les brevets, marques de fabrique, dessins ou modèles, plans, formules ou procédés secrets, ou pour l'usage ou la concession de l'usage des équipements industriels, commerciaux ou scientifiques ou pour des installations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique. Cette disposition s'applique par analogie aux rémunérations de toute nature payées en contrepartie de l'usage ou de la concession de l'usage d'un nom, d'une image ou de tous autres droits attachés à la personne, ainsi que les rémunérations payées par la radio ou la télévision au titre de l'enregistrement d'un artiste du spectacle ou d'un sportif.

(4) Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des redevances se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

(5) Les redevances sont censées provenir d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, si le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe en relation avec lesquels a été contractée l'obligation de paiement des redevances et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

(6) Si, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou entre l'un et l'autre et des tiers, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 13. Gains en capital

(1) Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers au sens de l'article 6 situés dans un autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

(2) Les gains provenant de l'aliénation d'actions ou de droits analogues dans une société dont l'actif est principalement composé, directement ou indirectement, de biens immobiliers situés dans un État contractant, ou de droits sur lesdits biens sont imposables dans cet État.

(3) Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour exercer une profession indépendante, y compris ceux provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seuls ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

(4) Les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, de bateaux servant à la navigation fluviale ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, aéronefs ou bateaux, ne sont imposables que dans l'État contractant où est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

(5) Les gains provenant de l'aliénation de tout bien autre que ceux visés aux paragraphes 1 à 4 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

(6) Lorsqu'une personne physique a été un résident d'un État contractant pendant plus de cinq ans et est devenue un résident de l'autre État contractant, les dispositions du paragraphe 5 ne portent pas atteinte au droit du premier État contractant de prélever, conformément à sa législation nationale, un impôt sur les plus-values d'actions de sociétés résidentes du premier État contractant réalisées par la personne physique en question avant son changement de domicile. Si le premier État taxe les plus-values financières réalisées après qu'une personne physique résidente a changé de domicile et qu'en cas de vente ultérieure des actions ou des parts, le bénéfice qui en résulte est, conformément au paragraphe 5, imposé dans l'autre État, ce dernier prendra, comme base de calcul pour déterminer la plus-value découlant de la vente, le montant admis par le premier État au titre de plus-value financière réalisée au moment du changement de domicile.

Article 14. Professions indépendantes

(1) Les revenus qu'une personne physique résidente d'un État contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités ayant un caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État, à moins que cette personne ne dispose habituellement d'une base fixe située dans l'autre État contractant pour y mener ses activités. Si elle dispose d'un tel établissement permanent, les revenus peuvent être imposés dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils peuvent être imputés à cette base fixe.

(2) L'expression "profession libérale" désigne notamment les activités indépendantes à caractère scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

(1) Sous réserve des dispositions des articles 16, 17, 18 et 19, les salaires, traitements ou autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Dans ce cas, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

(2) Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État ne sont imposables que dans le premier État si:

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours d'une période de douze mois commençant ou s'achevant au cours de l'année d'imposition considérée,

b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État, et

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre État.

(3) Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas aux rémunérations recueillies par une personne résidant dans un État contractant, dénommée "employé" dans ce paragraphe, et payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur ne résidant pas dans l'autre État contractant, si ce travail est exécuté dans l'autre État,

a) Si l'employé fournit également pendant ses prestations des services à une autre personne que l'employeur chargée de contrôler directement ou indirectement l'exécution des travaux et

b) Si l'employeur n'assume aucune responsabilité quant aux résultats des travaux effectués par l'employé, ni les risques qui s'y rapportent.

(4) Nonobstant les dispositions du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire en trafic international sont imposables dans l'État contractant sur le territoire duquel est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

Article 16. Tantièmes

(1) Les tantièmes et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance d'une société résidente de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

(2) Les traitements, salaires et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de fondé de pouvoir d'une société résidente de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17. Artistes et sportifs

(1) Nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, les revenus que tire un résident d'un État contractant en tant qu'artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision,

ou en tant que musicien ou sportif de ses activités personnelles exercées en tant que telles dans l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État.

(2) Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou qu'un sportif exerce personnellement et, en cette qualité, sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, imposables dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

(3) Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus provenant d'activités exercées dans un État contractant par un artiste ou un sportif dans le cadre d'une visite financée principalement ou en grande partie par les fonds publics de l'un ou des deux États contractants, ou de leurs unités administratives territoriales ou collectivités locales, ou par un organe du gouvernement, ou une organisation considérée comme étant sans but lucratif.

Article 18. Pensions, rentes et paiements similaires

(1) Les pensions et paiements similaires ou rentes reçus par un résident d'un État contractant et ayant leur origine dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État.

(2) Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les revenus perçus par une personne physique résidente d'un État contractant au titre de la législation sur la sécurité sociale de l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État.

(3) Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les paiements périodiques ou non récurrents versés par un État contractant ou l'une de ses unités administratives territoriales ou collectivités locales à une personne résidente de l'autre État contractant à titre de dédommagement pour cause de persécution politique, de lésions corporelles ou de dommages, y compris les dommages résultant de faits de guerre, ne sont imposables que dans le premier État.

(4) Le paragraphe 3 s'applique mutatis mutandis aux prestations versées par un État contractant ou l'une de ses collectivités territoriales à une personne physique résidente de l'autre État contractant au titre de dédommagement pour cause de lésions corporelles ou de dommages occasionnés pendant le service militaire ou le service civil, au cours d'un traitement médical, vaccination comprise, d'un acte délictueux ou à la suite de faits analogues.

(5) Les pensions alimentaires, y compris celles destinées aux enfants, versées par un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont exonérées d'impôt dans cet autre État. Cette exonération n'est pas d'application dans la mesure où ces pensions alimentaires sont déductibles dans le premier État du revenu imposable du prestataire; les déductions fiscales destinées à atténuer les charges sociales ne sont pas considérées comme des déductions aux fins de la présente disposition.

(6) Le terme "rente" s'entend d'une somme déterminée payable périodiquement à échéances fixes à titre viager ou pendant une période déterminée ou déterminable, en vertu d'une obligation d'effectuer des versements en contrepartie d'un capital suffisant intégralement versé en espèces ou en valeurs appréciables en espèces.

Article 19. Fonction publique

(1)

a) Les salaires, les traitements et autres rémunérations analogues, autres que les pensions, payés par un État contractant ou l'une de ses collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à l'une de ses collectivités territoriales, ne sont imposables que dans cet État.

b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services ont été rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État et

aa) Est un ressortissant de cet État; ou

bb) N'en est pas devenue résidente à seule fin de fournir les services.

(2)

a) Les pensions payées par un État contractant ou l'une de ses collectivités territoriales par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette collectivité territoriale sont imposables seulement dans cet État.

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident ou un ressortissant de cet État.

(3) Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux traitements, salaires et autres rémunérations analogues et pensions payés au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant ou l'une de ses collectivités territoriales.

(4) Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent mutatis mutandis aux traitements, salaires et autres rémunérations analogues et pensions payés au titre de services rendus par une personne physique au Goethe Institut Inter Nations, au Deutscher Akademischer Austauschdienst, à l'Office de la culture polonais ou à d'autres collectivités analogues, convenus par les autorités compétentes des États contractants, dans la mesure où ces paiements sont imposés dans l'État contractant d'où ils proviennent.

Article 20. Enseignants et chercheurs

Une personne physique qui séjourne dans un État contractant afin d'enseigner ou d'effectuer des travaux de recherche dans une université, un collège ou un autre établissement d'enseignement reconnu dans cet État contractant, et qui est ou était immédiatement avant ce séjour un résident de l'autre État contractant, est exonérée d'impôts dans le premier État contractant pendant une période ne dépassant pas deux ans à partir de la date de son premier séjour sur la rémunération tirée de ses activités d'enseignement ou de recherche, à condition que ladite rémunération soit imposée dans l'autre État contractant.

Article 21. Étudiants

Les sommes qu'un étudiant ou un apprenti, qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit pour couvrir ses frais de séjour, d'études ou de formation, ne sont pas imposables dans ce premier État, à condition que ces sommes proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 22. Autres revenus

(1) Les revenus de quelque provenance que ce soit recueillis par une personne résidant dans un État contractant qui ne sont pas traités dans les articles précédents ne sont imposables que dans cet État.

(2) Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas au sens du paragraphe 2 de l'article 6 aux revenus tirés de biens immobiliers si le bénéficiaire qui est résident d'un État contractant exerce des activités industrielles, artisanales ou commerciales dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et si les droits ou les biens générateurs des revenus se rattachent effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas, sont applicables.

(3) Si en raison de relations spéciales existant entre le résident visé au paragraphe 1 et une autre personne ou entre ces deux personnes et un tiers et que les revenus visés au paragraphe 1 excèdent dès lors le montant qui aurait éventuellement été convenu en l'absence de ces relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des revenus reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 23. Patrimoine

(1) Le patrimoine constitué par des biens immobiliers au sens de l'article 6 du présent Accord, que le résident d'un État contractant possède et qui sont situés dans l'autre État contractant, est imposable dans cet autre État.

(2) Le patrimoine constitué par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant possède dans l'autre État contractant, ou par des biens mobiliers appartenant à une base fixe, dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre État.

(3) Le patrimoine constitué par des navires ou des aéronefs exploités en trafic international, par des bateaux servant à la navigation fluviale ou par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, aéronefs ou bateaux, n'est imposable que dans l'État contractant où est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

(4) Tous les autres éléments de patrimoine d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

Article 24. Méthodes tendant à éviter la double imposition

(1) Dans le cas d'un résident de la République fédérale d'Allemagne, l'impôt est établi comme suit:

a) Sous réserve des dispositions de l'alinéa b), sont exclus de la base de calcul de l'impôt allemand les revenus provenant de la République de Pologne, de même que les biens situés en République de Pologne qui, en vertu du présent Accord, sont imposables en République de Pologne.

En ce qui concerne les revenus de dividendes, les dispositions de l'alinéa précédent ne s'appliquent qu'aux dividendes versés à une société (mais non à une association de personnes) ayant son siège en République de Pologne et dont 10 % au moins du capital est détenu directement par la société allemande et qui n'ont pas été déduits au moment du calcul des bénéfices de la société distributrice. La phrase précédente ne s'applique pas aux revenus de dividendes versés par une société ayant son siège en République de Pologne et pouvant prétendre à un allégement fiscal en vertu de la loi du 20 octobre 1994 relative aux zones économiques créées en République de Pologne.

Aux fins de l'impôt sur le capital, sont également exclues de la base de calcul de l'impôt allemand les participations dont les dividendes, s'ils avaient été distribués, auraient été en vertu de ce qui précède défalqués de l'assiette imposable.

b) Sous réserve des dispositions du code fiscal allemand en matière de crédit d'impôt étranger, il est admis en déduction de l'impôt allemand sur le revenu au titre des éléments suivants du revenu, l'impôt polonais payé en vertu de la législation polonaise et conformément au présent Accord:

aa) Les dividendes qui ne sont pas visés par la phrase 2 de l'alinéa a);

bb) Les revenus imposables en République de Pologne conformément au paragraphe 2 de l'article 11, au paragraphe 2 de l'article 12, au paragraphe 2 de l'article 13, au paragraphe 3 de l'article 15, au paragraphe premier de l'article 16 et de l'article 17.

c) À la place des dispositions de l'alinéa a), les dispositions de l'alinéa b) sont applicables aux revenus au sens des articles 7 et 10 et aux avoirs dont sont tirés ces revenus, à moins que le résident de la République fédérale d'Allemagne ne prouve que le revenu brut de l'exercice financier de l'établissement stable pendant lequel les bénéfices ont été réalisés, ou le montant brut reçu par la société résidant en République de Pologne pendant l'exercice financier où les dividendes ont été distribués, provient exclusivement ou presque exclusivement d'activités correspondant aux alinéas 1 à 6 du paragraphe 8 de la loi allemande sur les relations fiscales extérieures ou de participations correspondant au paragraphe 2 de l'article 8 de cette législation; ces dispositions s'appliquent aussi aux biens immobiliers (paragraphe 4 de l'article 6) et aux bénéfices provenant de l'aliénation de ces biens immobiliers (paragraphe premier de l'article 13), ainsi qu'aux biens mobiliers faisant partie de l'actif de l'établissement stable (paragraphe 3 de l'article 13).

d) La République fédérale d'Allemagne se réserve le droit de tenir compte dans le calcul de son taux d'imposition des éléments de revenu et de fortune qui sont exonérés d'impôt allemand en vertu des dispositions du présent Accord.

(2) Dans le cas d'un résident de la République de Pologne, la double imposition est éliminée comme suit:

a) Lorsqu'un résident de la République de Pologne tire des revenus ou possède des biens qui, conformément aux dispositions du présent Accord, sont imposables en République fédérale d'Allemagne, la République de Pologne défalque, sous réserve des dispositions de l'alinéa b), ces revenus ou ces biens de l'assiette d'imposition. Lors du calcul de l'impôt, la République de Pologne peut appliquer aux autres revenus ou aux autres biens de cette personne le taux d'impôt qui aurait été appliqué si les revenus ou les biens concernés n'avaient pas été défalqués de l'assiette d'imposition.

b) Si un résident de la République de Pologne perçoit des revenus imposables en République fédérale d'Allemagne conformément aux articles 10,11 et 12, la République de Pologne impute sur le revenu de cette personne le montant égal à l'impôt sur le revenu payé en République fédérale d'Allemagne. Le montant imputable ne peut toutefois dépasser la fraction de l'impôt calculé avant imputation applicable aux revenus perçus en République fédérale d'Allemagne.

(3) Au lieu de l'alinéa a) du paragraphe 1 ou 2, l'alinéa b) du paragraphe 1 ou 2 est d'application

a) Si dans les États contractants les revenus ou les biens font l'objet de dispositions différentes de celles du présent Accord ou sont attribués à des personnes différentes (sauf en vertu de l'article 9) et que ce différend ne peut être réglé par la procédure visée au paragraphe 3 de l'article 26 et si en raison de ce différend, les revenus ou les biens concernés n'ont pas été imposés ou l'ont été à un taux trop bas ou

b) Si après consultation avec l'autorité compétente et sous réserve des limitations de son droit interne, un État contractant communique par la voie diplomatique son intention d'appliquer les dispositions de l'alinéa b) du paragraphe 1 ou 2 à d'autres revenus. La notification ne prendra effet qu'à partir du premier jour de l'année civile qui suit celle où la notification a été signifiée et dès le moment où toutes les conditions légales prévues dans le droit interne de l'État déclarant en matière de prise d'effet de la notification auront été remplies.

Article 25. Non-discrimination

(1) Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation en l'espèce différente ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de cet autre État placés dans la même situation, notamment en matière de résidence. Nonobstant les dispositions de l'article premier, la présente disposition s'applique également aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

(2) Les apatrides qui résident dans un État contractant ne peuvent faire l'objet dans aucun des deux États contractants d'une imposition ou d'une obligation en l'espèce différente ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de l'État en question placés dans la même situation.

(3) L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins défavo-

nable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

(4) À moins que les dispositions du paragraphe premier de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, aux fins de déterminer les bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, les dettes qu'une entreprise d'un État contractant a contractées à l'égard d'un résident de l'autre État contractant sont déductibles, aux fins de déterminer les biens imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier État.

(5) Les entreprises d'un État contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation en l'espèce différente ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourraient être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

(6) Nonobstant les dispositions de l'article 2, les dispositions du présent article s'appliquent aux impôts de toute nature et dénomination.

Article 26. Procédure amiable

(1) Une personne qui estime que les mesures prises par l'un des États contractants ou les deux entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe premier de l'article 25, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à partir de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de l'Accord.

(2) Si la rémunération lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, l'autorité compétente s'efforce de résoudre le cas à l'amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant en vue d'éviter une imposition non conforme au présent Accord. Nonobstant les délais prévus par le droit interne des États contractants, l'accord ainsi obtenu est appliqué.

(3) Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent par accord amiable de régler les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application du présent Accord. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éviter la double imposition dans les cas non prévus par le présent Accord.

(4) Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord allant dans le sens des dispositions du présent article.

Article 27. Échange de renseignements

(1) Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions du présent Accord ou les dispositions de leur droit interne qui concernent les impôts de toute nature et dénomination perçus au nom des États contractants ou de leurs collectivités territoriales, dans la mesure où l'imposition prévue par ce droit n'est pas contraire à l'Accord. L'échange des renseignements n'est pas restreint par l'article premier et l'article 2. Les renseignements reçus par un État contractant sont tenus secrets au même titre que les renseignements obtenus en application du droit interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées en matière de calcul, de perception, d'application, de poursuites pénales ou de décision en matière de recours concernant les impôts visés à la première phrase. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins uniquement et appliquent les limitations prescrites par l'autorité compétente de l'État contractant ayant communiqué les renseignements. Elles peuvent faire état de ces renseignements dans des débats publics devant les tribunaux ou dans des jugements, à condition que l'autorité compétente de l'autre État contractant n'ait aucune objection. Les renseignements ne peuvent être communiqués à une autre administration qu'avec l'approbation préalable de l'autorité compétente de l'autre État contractant.

(2) Les dispositions du paragraphe premier ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation de

a) Prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation ou à ses pratiques administratives ou à celles de l'autre État contractant;

b) Fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de ses pratiques administratives normales ou de celles de l'autre État contractant;

c) Fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public;

d) Fournir des renseignements dans la mesure où il considère que l'imposition dans l'État requérant est contraire aux principes d'imposition généralement reconnus ou aux dispositions d'un Accord conclu par l'État requérant avec l'État requis;

e) Fournir des renseignements lorsque cela conduirait à ce qu'un ressortissant de l'État requis et des ressortissants de l'État requérant ne soient pas traités, dans des conditions identiques, sur un pied d'égalité.

Article 28. Assistance administrative pour le recouvrement des impôts

(1) Les États contractants se prêtent mutuellement assistance pour le recouvrement des créances fiscales. Cette assistance administrative n'est pas restreinte par les articles premier et second. Les autorités compétentes des États contractants conviennent d'un commun accord des modalités d'application de cet article.

(2) L'expression "créance fiscale" au sens du présent article s'entend des impôts de toute nature et dénomination perçus pour le compte des États contractants ou de l'une de

leurs collectivités territoriales, dans la mesure où l'imposition n'est pas contraire au présent Accord ou à d'autres conventions nationales auxquels ont adhéré les États contractants, ainsi que des intérêts, amendes et frais de recouvrement et d'assurance se rapportant à ces impôts.

(3) Si la créance fiscale d'un État contractant répond aux conditions de la législation de cet État et est due par une personne qui, à ce moment, ne peut en empêcher l'exécution forcée en vertu du droit de cet État, cette créance fiscale sera acceptée sur demande de l'autorité compétente de cet État par l'autorité compétente de l'autre État contractant aux fins de recouvrement par l'autorité compétente de l'autre État contractant. La créance fiscale est recouvrée par l'autre État conformément aux règles de droit de ce dernier régissant le recouvrement de ses propres impôts, comme s'il s'agissait d'une créance fiscale de cet autre État.

(4) S'il s'agit d'une créance fiscale d'un État contractant pour laquelle cet État peut, en vertu de sa législation, prendre des mesures conservatoires pour en assurer le recouvrement, cette créance fiscale est, sur demande de l'autorité compétente de cet État, acceptée pour que les mesures conservatoires puissent être prises par l'autorité compétente de l'autre État contractant. En conformité avec ses propres règles de droit, cet autre État prend les mesures conservatoires se rapportant à cette créance fiscale comme si celle-ci était une créance fiscale de cet autre État, même si la créance fiscale au moment où les mesures ont été prises dans le premier État n'est pas recouvrable par voie forcée ou est due par une personne habilitée à s'opposer à son recouvrement.

(5) Nonobstant les dispositions des paragraphes 3 et 4, une créance acceptée par un État contractant aux fins énoncées aux paragraphes 3 et 4 n'est pas soumise en tant que telle dans cet État aux délais de prescription ou aux dispositions en matière de privilège applicables selon le droit de cet État aux créances fiscales. Une créance fiscale acceptée par un État contractant aux fins énoncées aux paragraphes 3 et 4 ne possède pas non plus dans cet État le rang qui lui serait conféré par le droit de cet autre État contractant.

(6) Les actions ayant trait à l'existence, l'échéance ou le montant de la créance fiscale d'un État contractant ne peuvent être engagées que devant les tribunaux ou les organes administratifs de cet État. Le présent article ne donne nullement le droit à quiconque d'engager de telles actions devant les tribunaux ou les organes administratifs de l'autre État contractant.

(7) Si, après que la requête a été introduite par un État contractant selon les paragraphes 3 et 4 et avant qu'elle ait été recouvrée par l'autre État contractant et transmise au premier État

a) La créance fiscale en question perd sa qualité de créance fiscale du premier État recouvrable conformément au droit de cet État et due par une personne qui, à ce moment, ne peut en empêcher le recouvrement en vertu du droit du premier État, dans le cas d'une requête répondant aux conditions du paragraphe 3, ou si

b) Elle perd sa qualité de créance fiscale du premier État pour laquelle cet État peut, selon sa propre législation, prendre des mesures conservatoires de recouvrement dans le cas d'une requête répondant aux conditions du paragraphe 4,

l'autorité compétente du premier État en informe sans délai l'autorité compétente de l'autre État et, selon le choix laissé à l'appréciation de l'autre État, suspend la requête ou la retire.

(8) Les dispositions du présent article ne sauraient être interprétées comme constituant une obligation du chef d'un État contractant

a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation ou à ses pratiques administratives ou à celles de l'autre État contractant,

b) De prendre des mesures contraires à l'ordre public,

c) De prêter une assistance administrative si l'autre État n'a pas épuisé toutes les mesures appropriées permises par sa législation et ses pratiques administratives en vue de recouvrer ou de sauvegarder sa créance fiscale,

d) De prêter une assistance administrative si les frais administratifs encourus par cet État sont disproportionnés par rapport aux avantages qui en découlent pour l'autre État contractant.

Article 29. Remboursement des impôts perçus à la source

(1) Si dans un État contractant, les impôts sur les dividendes, les intérêts, les redevances de licence ou d'autres revenus sont perçus par voie de prélèvement à la source dans le cas d'une personne résidant dans l'autre État contractant, le présent Accord ne déroge en rien au droit du premier État de percevoir l'impôt à la source au taux prévu dans la législation nationale. L'impôt prélevé à la source est remboursable au contribuable qui en fait la demande dans la mesure où il est réduit ou supprimé par le présent Accord.

(2) Les demandes de remboursement doivent être introduites avant la fin de la quatrième année qui suit l'année civile dans laquelle l'impôt à la source a été établi sur les dividendes, intérêts, redevances de licence ou autres revenus.

(3) L'État contractant d'où proviennent les revenus peut exiger une attestation administrative délivrée par l'autorité compétente de l'autre État contractant confirmant que le contribuable est bien un résident de l'autre État contractant.

(4) Les autorités compétentes peuvent de commun accord déterminer les modalités d'application du présent article et le cas échéant fixer d'autres procédures de mise en application des avantages fiscaux prévus dans le présent Accord.

Article 30. Application de l'Accord dans des cas spéciaux

(1) Le présent Accord ne doit pas être interprété comme empêchant

a) Un État contractant d'appliquer ses dispositions législatives nationales tendant à prévenir la fraude et l'évasion fiscale,

b) La République fédérale d'Allemagne d'imposer les montants qui, en vertu de la Quatrième partie de la loi allemande sur l'imposition des revenus étrangers, doivent être repris dans les revenus d'une personne résidant en République fédérale d'Allemagne.

(2) Si les dispositions du paragraphe premier donnent lieu à une double imposition, les autorités compétentes se concertent en se référant au paragraphe 3 de l'article 26 sur la

manière d'éviter la double imposition, dans la mesure où le dossier a été présenté dans les trois années qui suivent la première communication de la mesure ayant conduit à la double imposition.

Article 31. Agents diplomatiques et consulaires

(1) Aucune disposition du présent Accord ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou des postes consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

(2) Dans la mesure où, en raison des privilèges fiscaux accordés aux missions diplomatiques et aux postes consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords internationaux spéciaux, des revenus ou des biens ne sont pas imposables dans l'État d'accueil, l'État d'envoi aura le droit d'imposer ces revenus ou ces biens.

(3) Nonobstant les dispositions de l'article 4, une personne physique membre d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une mission permanente d'un État contractant qui se trouve dans l'État contractant ou dans un État tiers sera considérée aux fins du présent Accord comme un résident de l'État d'envoi si

a) Conformément au droit international ladite personne n'est pas imposable dans l'État d'accueil sur les revenus provenant de sources extérieures aux dits États; et si

b) Ladite personne est soumise dans l'État d'envoi aux mêmes obligations en matière d'impôt sur son revenu global ou sur l'ensemble de ses biens que les résidents dudit État.

(4) L'Accord ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes ou à leurs fonctionnaires ni aux membres d'une mission diplomatique ou d'un poste consulaire d'un État tiers et de leurs ressortissants qui séjournent dans un État contractant et qui ne sont pas soumis, dans aucun des deux États contractants, aux mêmes obligations en matière d'impôts sur le revenu ou sur la fortune que les personnes qui y résident.

Article 32. Entrée en vigueur

(1) Le présent Accord est soumis à ratification. Les instruments de ratification seront échangés aussi rapidement que possible à Varsovie. Le Protocole en annexe fait partie intégrante du présent Accord.

(2) Le présent Accord entre en vigueur un mois après le jour de l'échange des instruments de ratification et s'applique

a) Dans le cas des impôts retenus à la source, pour les montants perçus le 1er janvier ou après le 1er janvier de l'année civile qui suit celle dans laquelle le présent Accord est entré en vigueur;

b) Dans le cas des autres impôts sur le revenu et sur la fortune, aux impôts prélevés pour les exercices fiscaux à compter du 1er janvier de l'année civile qui suit celle dans laquelle le présent Accord est entré en vigueur;

c) En ce qui concerne l'échange de renseignements dont il est question à l'article 27, à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit celle dans laquelle l'Accord est entré en vigueur;

d) En ce qui concerne l'assistance administrative à laquelle il est fait référence à l'article 28 prêtée aux fins de recouvrer les impôts, lorsque les autorités compétentes auront déterminé par écrit et à l'amiable, conformément à l'article 26, les modalités de détail en matière d'application.

(3) Au moment de l'entrée en vigueur du présent Accord, l'Accord du 18 décembre 1972 entre la République fédérale d'Allemagne et la République populaire de Pologne tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune cessera de s'appliquer

a) Dans le cas des impôts retenus à la source, pour les montants payés le 1er janvier ou après le 1er janvier de l'année civile qui suit celle dans laquelle le présent Accord est entré en vigueur;

b) Dans le cas des autres impôts, pour les impôts perçus pour les périodes commençant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit celle dans laquelle le présent Accord est entré en vigueur.

Article 33. Dénonciation

Le présent Accord est conclu pour une durée indéterminée. Au terme d'une période de cinq ans à compter de la date à laquelle l'Accord est entré en vigueur, chaque État contractant peut dénoncer l'Accord par la voie diplomatique moyennant un préavis écrit notifié six mois avant l'expiration de chaque année civile. Si tel est le cas, l'Accord cessera de s'appliquer:

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, pour les revenus perçus le 1er janvier ou après le 1er janvier de l'année civile qui suit celle de la dénonciation;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et sur la fortune, pour les impôts perçus pour les exercices fiscaux à compter du 1er janvier de l'année civile qui suit celle de la dénonciation;

c) En ce qui concerne l'échange de renseignements faisant l'objet de l'article 27 et l'assistance administrative faisant l'objet de l'article 28 et prêtée aux fins de recouvrement des impôts, à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit celle de la dénonciation.

Fait à Berlin le 14 mai 2003, en deux exemplaires originaux, chacun en langues allemande et polonaise, les deux textes faisant également foi.

Pour la République fédérale d'Allemagne :

KLAUS SCHARIOTH

Pour la République de Pologne :

JERZY HAUSNER

PROTOCOLE À L'ACCORD ENTRE LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE
ET LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPO-
SITION EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

À l'occasion de la signature, le 14 mai 2003 à Berlin, de l'Accord entre la République fédérale d'Allemagne et la République de Pologne tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, les soussignés sont convenus de ce qui suit:

(1) En ce qui concerne l'article 7:

a) Dans le cas de travaux de construction ou de montage, seuls les bénéfices découlant de cette activité peuvent être imputés dans l'État contractant dans lequel le chantier est situé. Les bénéfices découlant de la fourniture de marchandises effectuée en rapport ou non avec cette activité par l'établissement stable principal ou un autre établissement de l'entreprise ou par un tiers ne sont imputables à ces travaux de construction ou de montage.

b) Les revenus retirés par une personne résidant dans un État contractant de travaux d'études, de conception, de recherche ou de développement ou de services techniques exécutés ou fournis dans cet État en rapport avec un établissement stable situé dans l'autre État contractant ne sont pas attribuables à cet établissement stable.

(2) En ce qui concerne les articles 10, 11 et 24:

Nonobstant les dispositions des articles 10 et 11, les dividendes et les intérêts sont imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et conformément à la législation de cet État,

a) S'ils découlent de droits ou de créances donnant droit à une participation aux bénéfices (y compris les revenus perçus par un associé passif au titre de sa participation en cette qualité ou d'un prêt dont le taux d'intérêt est lié aux bénéfices de l'emprunteur ou de bénéfices tirés d'obligations participantes en application de la législation fiscale de la République fédérale d'Allemagne); et

b) À condition qu'ils soient déductibles aux fins du calcul des bénéfices du débiteur de ces revenus.

Les dispositions de l'alinéa b) du paragraphe premier ou second de l'article 24 sont mutatis mutandis d'application.

(3) En ce qui concerne l'article 27:

Si dans le cadre du présent Accord des renseignements personnels doivent être transmis conformément au droit interne, les dispositions énoncées ci-après sont supplétives à la législation nationale en vigueur sur le territoire de chaque Partie contractante:

a) L'autorité compétente qui reçoit les renseignements informe, sur demande, l'autorité compétente ayant communiqué les renseignements, quant à l'utilisation qui en est faite et quant aux résultats obtenus.

b) L'autorité compétente qui fournit les renseignements s'assure que les renseignements à fournir sont exacts et qu'ils sont nécessaires et correspondent aux fins pour lesquels ils sont fournis. Toute interdiction frappant la fourniture de renseignements en vertu de la législation nationale applicable de l'État contractant concerné doit être respectée. Si une

autorité compétente constate que des renseignements inexacts ou des renseignements qui n'auraient pas dû être communiqués ont été transmis, l'autorité compétente en informe sans délai l'autorité compétente de l'autre État contractant. L'autre autorité compétente est dans l'obligation de corriger les renseignements ou de les détruire.

c) Sur demande, la personne intéressée sera informée des renseignements à communiquer la concernant et de l'utilisation qui en sera faite. Ladite personne n'a pas à être informée si l'intérêt public semble l'emporter sur l'intérêt de ladite personne. Pour tous les autres aspects, le droit de la personne intéressée à être informée des renseignements la concernant qui sont détenus sera régi par la législation nationale de l'État contractant sur le territoire souverain duquel la demande de renseignements est effectuée.

d) L'autorité compétente qui reçoit les renseignements assumera la responsabilité, conformément à sa législation nationale, à l'égard de toute personne qui subit des dommages par suite de la fourniture de renseignements au titre de l'échange de renseignements en vertu du présent Accord. En ce qui concerne la personne lésée, l'autorité compétente qui reçoit les renseignements ne peut pas plaider à sa décharge que les dommages ont été causés par l'État contractant qui a fourni les renseignements.

e) Les renseignements personnels transmis doivent être effacés conformément au droit interne des États contractants dès qu'ils ne sont plus nécessaires pour l'objet pour lequel ils ont été transmis.

f) Les autorités émettrices sont tenues de transmettre et de recevoir les renseignements personnels en conservant une trace de leurs mouvements dans un dossier. Ces dossiers seront conservés aussi longtemps que le droit interne de l'État considéré le prescrit.

g) Les autorités compétentes sont tenues de prendre des mesures effectives pour protéger les renseignements personnels fournis contre tout accès, toute altération et toute divulgation non autorisés.

No. 41139

**Germany
and
Uzbekistan**

Agreement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the Republic of Uzbekistan regarding technical cooperation. Berlin, 3 April 2001

Entry into force: *5 November 2003 by notification, in accordance with article 7*

Authentic texts: *German, Russian and Uzbek*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 23 March 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Allemagne
et
Ouzbékistan**

Accord entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de la République d'Ouzbékistan concernant la coopération technique. Berlin, 3 avril 2001

Entrée en vigueur : *5 novembre 2003 par notification, conformément à l'article 7*

Textes authentiques : *allemand, russe et ouzbek*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 23 mars 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41140

**International Development Association
and
Mali**

Development Financing Agreement (Transport Corridors Improvement Project) between the Republic of Mali and the International Development Association (with schedules and General Conditions Applicable to Development Credit Agreements dated 1 January 1985, as amended through 6 October 1999). Washington, 18 March 2004

Entry into force: *16 September 2004 by notification*

Authentic text: *English*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *International Development Association, 3 March 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Association internationale de développement
et
Mali**

Accord de financement pour le développement (Projet relatif à l'amélioration des corridors de transport) entre la République du Mali et l'Association internationale de développement (avec annexes et Conditions générales applicables aux accords de crédit de développement en date du 1er janvier 1985, telles qu'amendées au 6 octobre 1999). Washington, 18 mars 2004

Entrée en vigueur : *16 septembre 2004 par notification*

Texte authentique : *anglais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Association internationale de développement, 3 mars 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41141

**United Nations
and
Bahamas**

Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Bahamas regarding the hosting of two events namely "Transfer Control Initiative: CARICOM" and "Assessing Caribbean States Preparations for the 2005 Biennial Meeting of States on Small Arms and Light Weapons" in Nassau, the Bahamas from 11-13 May 2005. New York, 1 and 10 March 2005

Entry into force: *10 March 2005, in accordance with the provisions of the said letters*

Authentic text: *English*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *ex officio, 10 March 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Organisation des Nations Unies
et
Bahamas**

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et les Bahamas relatif à l'organisation de deux événements notamment "Initiative sur le contrôle des transferts: CARICOM" et "Préparations des États des Caraïbes pour la réunion biennale de 2005 des États sur les armes légères et de petit calibre" à Nassau, (Bahamas) du 11 au 13 mai 2005. New York, 1 et 10 mars 2005

Entrée en vigueur : *10 mars 2005, conformément aux dispositions desdites lettres*

Texte authentique : *anglais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *d'office, 10 mars 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41142

**United Nations
and
Lithuania**

Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Government of Lithuania concerning the High-Level Meeting on Environment and Education Ministries, to be held in Vilnius, from 17 to 18 March 2005 (with annexes). Geneva, 18 February 2005 and 1 March 2005

Entry into force: *1 March 2005, in accordance with the provisions of the said letters*

Authentic text: *English*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *ex officio, 1 March 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Organisation des Nations Unies
et
Lituanie**

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Gouvernement de Lituanie relatif à la Réunion de haut niveau sur les Ministères de l'environnement et de l'éducation, devant se tenir à Vilnius, du 17 au 18 mars 2005 (avec annexes). Genève, 18 février 2005 et 1 mars 2005

Entrée en vigueur : *1er mars 2005, conformément aux dispositions desdites lettres*

Texte authentique : *anglais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *d'office, 1er mars 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41143

Multilateral

Convention on international interests in mobile equipment. Cape Town, 16 November 2001

Entry into force: 1 March 2006,^{*} *in accordance with article 49 (see following page)*

Authentic texts: *Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *International Institute for the Unification of Private Law, 22 March 2005*

^{*} As per UNIDROIT update (previously 1 April 2004)

Multilatéral

Convention relative aux garanties internationales portant sur des matériels d'équipement mobiles. Le Cap, 16 novembre 2001

Entrée en vigueur : 1er mars 2006,^{*} *conformément à l'article 49 (voir la page suivante)*

Textes authentiques : *arabe, chinois, anglais, français, russe et espagnol*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Institut international pour l'unification du droit international, 22 mars 2005*

^{*} En vertu de la mise à jour par l'UNIDROIT (précédemment 1er avril 2004)

Participant

Ethiopia with declarations¹

Nigeria with declaration¹

Panama with declarations¹

Ratification

21 Nov 2003

16 Dec 2003

28 Jul 2003

Participant

Nigéria avec déclaration¹

Panama avec déclarations¹

Éthiopie avec déclarations¹

Ratification

16 déc 2003

28 juil 2003

21 nov 2003

^{1/} For the texts of the declarations, see p. 463 of this volume -- Pour les textes déclarations, voir la p. 463 du présent volume.

- (١) كل توقيع جديد أو ايداع جديد لوثيقة تصديق أو قبول أو موافقة أو انضمام، وتاريخ ذلك،
 - (٢) تاريخ سريان مفعول هذه الاتفاقية،
 - (٣) كل اعلان صادر وفقا لهذه الاتفاقية، وتاريخه،
 - (٤) سحب أو تعديل أي اعلان، وتاريخه،
 - (٥) ابلاغ أي نقض لهذه الاتفاقية، وتاريخ ايداع الابلاغ وتاريخ سريان النقص.
- (ب) ارسال نسخ طبق الأصل ومصدقة من هذه الاتفاقية الى كل الدول المتعاقدة،
- (ج) تزويد السلطة الاشرافية والمسجل بنسخة من كل وثيقة تصديق أو قبول أو موافقة أو انضمام، مع تاريخ ايداعها، ونسخة من كل اعلان أو سحب اعلان أو تعديل اعلان ونسخة من كل ابلاغ نقض، مع تاريخ ذلك الابلاغ، لكي تصبح المعلومات التي تتضمنها متاحة بسهولة وبصورة كاملة،
- (د) أداء المهام الأخرى المعتادة لجهات الإيداع.
- اثباتا لذلك**، قام المفوضون الموقعون أدناه، المخولون حسب الأصول، بتوقيع هذه الاتفاقية.
- هررت** في كيب تاون في اليوم السادس عشر من شهر نوفمبر/تشرين الثاني من عام ألفين وواحد، من نسخة أصلية واحدة باللغات العربية والانجليزية والفرنسية والروسية والاسبانية والصينية، وتكون كل النصوص متساوية في الحجية. وتسري تلك الحجية بعد قيام الأمانة المشتركة للمؤتمر تحت مسؤولية رئيس المؤتمر بالتحقق خلال مدة تسعين يوما من تاريخه من تطابق النصوص مع بعضها البعض.

[For the signatories, see p. 459 of this volume -- Pour les signataires, voir la p. 459 du présent volume.]

المادة ٦١ — مؤتمرات المراجعة والتعديلات والمسائل ذات الصلة

- (١) تعدّ جهة الإيداع في كل سنة أو في أي وقت تحتمه الظروف تقارير موجهة للدول الأطراف بخصوص الطريقة التي يتم بها التطبيق العملي للنظام الدولي الذي أنشأته هذه الاتفاقية. وعلى جهة الإيداع عند اعداد تلك التقارير أن تراعي تقارير السلطة الاشرافية، بشأن نظام التسجيل الدولي.
- (٢) بناء على طلب ما لا يقل عن خمسة وعشرين في المائة من الدول الأطراف، تعقد جهة الإيداع من وقت لآخر وبالتشاور مع السلطة الاشرافية، مؤتمرات للمراجعة للدول الأطراف، وذلك للنظر فيما يلي:
 - (أ) التطبيق العملي لهذه الاتفاقية ومدى فاعليتها في تسهيل التمويل والتأجير المضمون بالأصول للمعدات المشمولة بأحكامها.
 - (ب) التفسير القضائي لأحكام هذه الاتفاقية وتطبيق تلك الأحكام، وكذلك التفسير القضائي للوائح التنظيمية وتطبيقها.
 - (ج) تشغيل نظام التسجيل الدولي، وأداء المسجل، ورقابة السلطة الاشرافية على المسجل مع الأخذ في الاعتبار التقارير المقدمة من السلطة الاشرافية.
 - (د) ما اذا كان من المرغوب فيه ادخال أي تعديلات على هذه الاتفاقية أو الترتيبات المتعلقة بالسجل الدولي.
- (٣) مع مراعاة الفقرة ٤، يقتضي أي تعديل لهذه الاتفاقية موافقة أغلبية الثلثين على الأقل من الدول الأطراف المشاركة في المؤتمر المشار اليه في الفقرة السابقة، ويسري ذلك التعديل حينئذ بالنسبة للدول التي صدقت عليه أو قبلته أو وافقت عليه عندما تصدق عليه أو تقبله أو توافق عليه ثلاث دول، وفقا لأحكام المادة ٤٩ المتعلقة بسريان مفعوله.
- (٤) عندما يكون التعديل المقترح لهذه الاتفاقية سيطبق على أكثر من فئة واحدة من فئات المعدات، يجب أن يحصل ذلك التعديل أيضا على موافقة أغلبية الثلثين على الأقل من الدول الأطراف في كل بروتوكول والمشاركة في المؤتمر المشار اليه في الفقرة ٢).

المادة ٦٢ — جهة الإيداع ومهامها

- (١) تودع وثائق التصديق أو القبول أو الموافقة أو الانضمام لدى المنظمة الدولية لتوحيد القانون الخاص التي تسمى فيما بعد جهة الإيداع.
- (٢) على جهة الإيداع:
 - (أ) ابلاغ كل الدول المتعاقدة بما يلي:

٣) بالرغم من الفترتين السابقتين، يستمر تطبيق هذه الاتفاقية بالنسبة لجميع الحقوق والضمانات الناشئة قبل تاريخ سريان ذلك الاعلان اللاحق كما لو كان هذا الاعلان اللاحق لم يصدر.

المادة ٥٨ — سحب الاعلانات

١) لأي دولة طرف أصدرت اعلانا بموجب هذه الاتفاقية، بخلاف اعلان صادر بموجب المادة ٦٠، أن تسحبه في أي وقت بإبلاغ جهة الإيداع بذلك. ويسري هذا السحب في اليوم الأول من الشهر الذي يلي انقضاء ستة أشهر على تاريخ استلام جهة الإيداع لذلك الإبلاغ.

٢) بالرغم من الفقرة السابقة، يستمر تطبيق هذه الاتفاقية بالنسبة لجميع الحقوق والضمانات الناشئة قبل تاريخ ذلك السحب كما لو كان هذا السحب لم يصدر.

المادة ٥٩ — النقص

- ١) لأي دولة طرف أن تنقض هذه الاتفاقية بإرسال إبلاغ مكتوب الى جهة الإيداع.
- ٢) يسري ذلك النقص في اليوم الأول من الشهر الذي يلي انقضاء اثني عشر شهرا من تاريخ استلام جهة الإيداع لذلك الإبلاغ.
- ٣) بالرغم من الفترتين السابقتين، يستمر تطبيق هذه الاتفاقية بالنسبة لجميع الحقوق والضمانات الناشئة قبل تاريخ سريان ذلك النقص كما لو كان هذا النقص لم يصدر.

المادة ٦٠ — أحكام انتقالية

- ١) لا تسري هذه الاتفاقية على حق أو ضمان سابق، ما لم تعلن أي دولة متعاقدة خلاف ذلك، ويظل هذا الحق أو الضمان محتفظا بالأولوية التي كان يتمتع بها طبقا للقانون الواجب التطبيق قبل تاريخ سريان مفعول هذه الاتفاقية.
- ٢) لأغراض الفقرة (ت) من المادة ١، ولتحديد الأولوية طبقا لهذه الاتفاقية :
- أ) يعني "تاريخ سريان مفعول هذه الاتفاقية" بالعلاقة الى المدين، الوقت الذي تدخل فيه الاتفاقية حيز النفاذ، أو الوقت الذي تسري فيه هذه الاتفاقية بالنسبة للدولة التي يوجد فيها موقع المدين، أيهما يأتي أخرا،
- ب) يكون موقع المدين في الدولة التي يوجد فيها مركزه الاداري، أو التي يوجد فيها مقر أعماله ان لم يكن لديه مركز اداري، أو مقر أعماله الرئيسي ان كان لديه أكثر من مقر أعمال واحد، أو محل اقامته المعتاد ان لم يكن لديه مقر أعمال.

٣) لأي دولة متعاقدة أن تحدد في اعلانها بموجب الفقرة ١) تاريخا، بعد مرور ثلاث سنوات على الأقل من تاريخ سريان مفعول الاعلان، تصبح فيه هذه الاتفاقية والبروتوكول مطبقين، لغرض تحديد الأولوية، بما في ذلك حماية أي أولوية قائمة، على الحقوق أو الضمانات السابقة الناشئة بموجب اتفاق أبرم عندما كان موقع المدين في أي دولة مشار إليها في الفقرة الفرعية ب) من الفقرة السابقة، ولكن فقط الى الحد وبالطريقة المحددة في اعلانها.

المادة ٥٣ — تحديد المحاكم

لأي دولة متعاقدة أن تعلن، في وقت التصديق على البروتوكول أو قبوله أو الموافقة عليه أو الانضمام إليه، "المحكمة" أو "المحاكم" الملائمة لأغراض تطبيق المادة الأولى والفصل الثاني عشر من هذه الاتفاقية.

المادة ٥٤ — الاعلانات بخصوص التدابير

(١) لأي دولة متعاقدة أن تعلن، في وقت التصديق على البروتوكول أو قبوله أو الموافقة عليه أو الانضمام إليه، أنه عندما توجد المعدات المضمونة في اقليمها، أو تخضع للسيطرة من اقليمها، فلا يجوز للدائن المضمون تأجير المعدات في ذلك الاقليم.

(٢) على الدولة المتعاقدة، في وقت التصديق على البروتوكول أو قبوله أو الموافقة عليه أو الانضمام إليه، أن تعلن ما اذا كان استخدام أي من التدابير المتاحة للدائن بموجب أي حكم في هذه الاتفاقية لا يمارس الا بقرار من المحكمة اذا لم يكن هناك نص صريح يلزم بتقديم طلب الى المحكمة.

المادة ٥٥ — الاعلانات بخصوص التدابير المؤقتة

الى حين الفصل النهائي

لأي دولة متعاقدة أن تعلن في وقت التصديق على البروتوكول أو قبوله أو الموافقة عليه أو الانضمام إليه انها لن تطبق أحكام المادة ١٣ أو المادة ٤٣ أو كلتا هاتين المادتين كلياً أو جزئياً . وفي حالة التطبيق الجزئي، يجب أن يحدد الاعلان الشروط التي تطبق بمقتضاها المادة ذات الصلة، وأن يحدد في غير تلك الحالة الأشكال الأخرى للتدابير المؤقتة التي سوف تطبق.

المادة ٥٦ — التحفظات والاعلانات

(١) لا يجوز ابداء أي تحفظات على هذه الاتفاقية ولكن يجوز تقديم الاعلانات المرخص بها بموجب المواد ٣٩ و٤٠ و٥٠ و٥٢ و٥٣ و٥٤ و٥٥ و٥٧ و٥٨ و٦٠ وفقاً لهذه الأحكام.

(٢) أي اعلان أو اعلان لاحق أو أي سحب لاعلان يتم بموجب هذه الاتفاقية يجب أن يبلغ كتابة الى جهة الإيداع.

المادة ٥٧ — الاعلانات اللاحقة

(١) لأي دولة طرف أن تصدر اعلاناً لاحقاً، بخلاف اعلان صادر بموجب المادة ٦٠، في أي وقت بعد تاريخ سريان مفعول هذه الاتفاقية بالنسبة لتلك الدولة، وذلك بابلاغ جهة الإيداع.

(٢) يسري أي اعلان لاحق كهذا في اليوم الأول من الشهر الذي يلي انقضاء ستة أشهر على تاريخ تسلم جهة الإيداع لهذا الإبلاغ . وعند تحديد مدة أطول في الإبلاغ لسريان ذلك الاعلان، يسري الاعلان بعد انقضاء تلك المدة الأطول بعد استلام جهة الإيداع للإبلاغ.

- ٤) عندما تعتبر الهيئات المختصة في جهة الايداع أن مشروع البروتوكول أصبح جاهزا لاعتماده، فعلى جهة الايداع أن تعقد مؤتمرا دبلوماسيا لاعتماده.
- ٥) تطبق هذه الاتفاقية على فئة المعدات المشمولة بالبروتوكول بمجرد اعتماده، مع مراعاة الفقرة ٦).
- ٦) لا تنطبق أحكام المادة ٤٥ مكررا من هذه الاتفاقية على البروتوكول الا اذا نص البروتوكول على ذلك صراحة.

المادة ٥٢ — الوحدات الإقليمية

- ١) اذا كان لدى الدول المتعاقدة وحدات اقليمية تطبق فيها نظم قانونية مختلفة بالنسبة الى الأمور التي تتناولها هذه الاتفاقية، فلها في وقت التصديق أو القبول أو الموافقة أو الانضمام أن تعلن أن هذه الاتفاقية تطبق على جميع وحداتها الاقليمية أو على واحدة أو أكثر من هذه الوحدات فقط، ولها أن تعدل اعلانها بتقديم اعلان آخر في أي وقت.
- ٢) يجب أن يشير ذلك الاعلان صراحة الى الوحدات الاقليمية التي تنطبق عليها هذه الاتفاقية.
- ٣) اذا لم تصدر الدولة المتعاقدة أي اعلان بموجب الفقرة ١)، تطبق هذه الاتفاقية على كل الوحدات الاقليمية لتلك الدولة.
- ٤) عند قيام دولة متعاقدة بتوسيع نطاق هذه الاتفاقية ليشمل وحدة واحدة أو أكثر من وحداتها الاقليمية، يمكن اصدار الاعلانات المسموح بها بمقتضى هذه الاتفاقية بالنسبة لكل وحدة من تلك الوحدات الاقليمية، وقد تختلف الاعلانات الصادرة بالنسبة لوحدة اقليمية واحدة عن الاعلانات الصادرة بالنسبة لوحدة اقليمية أخرى.
- ٥) اذا تم، بموجب اعلان صادر وفقا للفقرة ١)، توسيع نطاق هذه الاتفاقية لتشمل واحدة أو أكثر من الوحدات الاقليمية لدولة متعاقدة:
- أ) يعتبر المدين موجودا في الدولة المتعاقدة في حالة واحدة فقط هي أن يكون مؤسسا أو مشكلا بموجب قانون ساري المفعول في وحدة اقليمية تطبق عليها هذه الاتفاقية أو أن يكون له مكتب مسجل أو مقر قانوني أو مركز اداري أو مقر أعمال أو محل اقامة معتاد في وحدة اقليمية تطبق عليها هذه الاتفاقية.
- ب) كل اشارة الى موقع المعدات في الدولة المتعاقدة هي اشارة الى موقع المعدات في أي وحدة اقليمية تطبق عليها هذه الاتفاقية.
- ج) كل اشارة الى السلطات الادارية في تلك الدولة المتعاقدة تعتبر اشارة الى السلطات الادارية ذات الاختصاص في الوحدة الاقليمية التي تنطبق عليها هذه الاتفاقية.

(أ) ابتداء من سريان ذلك البروتوكول، و

(ب) مع مراعاة أحكام ذلك البروتوكول، و

(ج) فيما بين الدول الأطراف في هذه الاتفاقية وذلك البروتوكول.

(٢) بالنسبة للدول الأخرى، يسري مفعول هذه الاتفاقية في اليوم الأول من الشهر الذي يلي انقضاء ثلاثة أشهر بعد تاريخ إيداع وثيقة تصديقها عليها أو قبولها لها أو موافقتها عليها أو انضمامها إليها، ولكن فقط فيما يتعلق بأي فئة من المعدات التي ينطبق عليها أحد البروتوكولات ومع مراعاة شروط الفقرات الفرعية (أ) و(ب) و(ج) من الفقرة السابقة، بالنسبة إلى ذلك البروتوكول.

المادة ٥٠ — العمليات الداخلية

(١) لأي دولة متعاقدة أن تعلن عند التصديق على البروتوكول أو قبوله أو الموافقة عليه أو الانضمام إليه أن الاتفاقية لن تطبق على أي عملية داخلية تجاه تلك الدولة بالنسبة لكل أنواع المعدات أو بعضها.

(٢) بالرغم من الفقرة السابقة، تسري على أي عملية داخلية أحكام الفقرة (٤) من المادة ٨، والفقرة (١) من المادة ٩، والمادة ١٦، والفصل الخامس، والمادة ٢٩، وأي أحكام أخرى في هذه الاتفاقية بخصوص الضمانات المسجلة.

(٣) في حالة تسجيل اشعار ضمانات وطنية في السجل الدولي، لا تتأثر أولوية حائز تلك الضمانة وفقا للمادة ٢٩ بكون تلك الضمانة قد آلت إلى شخص آخر عن طريق الاحالة أو الحلول وفقا للقانون الواجب التطبيق.

المادة ٥١ — البروتوكولات التالية

(١) لجهة الإيداع أن تنشئ مجموعات عمل بالتعاون مع المنظمات غير الحكومية ذات الصلة التي تعتبرها جهة الإيداع ملائمة، لتقييم إمكانية التوسع في تطبيق هذه الاتفاقية، من خلال بروتوكول واحد أو أكثر، ليشمل معدات من أي فئة من المعدات المنقولة عالية القيمة، بخلاف أي فئة مشار إليها في الفقرة (٣) من المادة ٢، ويكون كل عضو فيها قابلا للتعريف بصورة فريدة، والحقوق التبعية المتعلقة بتلك المعدات.

(٢) على جهة الإيداع إحالة نص أي مشروع أولي لبروتوكول يتعلق بأي فئة من المعدات تعدده مجموعة عمل إلى جميع الأطراف في هذه الاتفاقية، وجميع الدول الأعضاء في جهة الإيداع، والدول الأعضاء في الأمم المتحدة غير الأعضاء في جهة الإيداع، والمنظمات الحكومية المعنية وعليها أن تدعو تلك الدول والمنظمات إلى المشاركة في مفاوضات حكومية دولية لاتمام مشروع بروتوكول على أساس مشروع ذلك البروتوكول الأولي.

(٣) على جهة الإيداع أيضا إحالة نص أي مشروع بروتوكول أولي تعدده مجموعة عمل إلى المنظمات غير الحكومية المعنية التي تعتبرها جهة الإيداع ملائمة. ويجب أن تدعى هذه المنظمات غير الحكومية فوراً إلى تقديم تعليقاتها على نص مشروع البروتوكول الأولي إلى جهة الإيداع وإلى المشاركة بصفة مراقب في إعداد مشروع البروتوكول.

الفصل الرابع عشر

الأحكام الختامية

المادة ٧ — التوقيع على الاتفاقية أو التصديق عليها أو قبولها أو الموافقة عليها أو الانضمام إليها

- (١) يفتح باب التوقيع على هذه الاتفاقية في كيب تاون في ١٦ نوفمبر/تشرين الثاني ٢٠٠١ للدول المشاركة في المؤتمر الدبلوماسي المنعقد في كيب تاون من ٢٩ أكتوبر/تشرين الأول إلى ١٦ نوفمبر/تشرين الثاني ٢٠٠١ لقرار اتفاقية بشأن المعدات المنقولة وبيروتوكول بشأن معدات الطائرات. ويفتح باب التوقيع على هذه الاتفاقية بعد ١٦ نوفمبر/تشرين الثاني ٢٠٠١ لكل الدول في مقر المنظمة الدولية لتوحيد القانون الخاص في روما إلى أن يبدأ سريانها وفقا للمادة ٤٩.
- (٢) تخضع هذه الاتفاقية للتصديق أو القبول أو الموافقة من الدول التي وقعت عليها.
- (٣) لأي دولة لم توقع على هذه الاتفاقية أن تنضم إليها في أي وقت.
- (٤) يسري التصديق أو القبول أو الموافقة أو الانضمام بإيداع وثيقة رسمية تفيد بذلك لدى جهة الإيداع.

المادة ٨ — منظمات التكامل الاقتصادي الإقليمية

- (١) أي منظمة إقليمية للتكامل الاقتصادي تشكلها دول ذات سيادة وتمارس الاختصاص على أمور معينة تحكمها هذه الاتفاقية، يجوز لها بالمثل أن توقع على هذه الاتفاقية أو تقبلها أو توافق عليها أو تنضم إليها. ويكون لمنظمة التكامل الاقتصادي الإقليمية في هذه الحالة حقوق وواجبات الدولة المتعاقدة، بقدر اختصاص تلك المنظمة بالأمور التي تحكمها هذه الاتفاقية. وعندما يكون عدد الدول المتعاقدة مهما في هذه الاتفاقية، لا تحسب منظمة التكامل الاقتصادي الإقليمية كما لو كانت دولة متعاقدة بالإضافة إلى دولها الأعضاء من الدول المتعاقدة.
- (٢) يجب على منظمة التكامل الاقتصادي الإقليمية عند توقيعها أو قبولها أو موافقتها أو انضمامها أن تقدم إعلانا إلى جهة الإيداع تحدد فيه الأمور التي تحكمها هذه الاتفاقية والتي أسندت إليها دولها الأعضاء الاختصاص عليها. ويجب على منظمة التكامل الاقتصادي الإقليمية أن تبادر فورا إلى إبلاغ جهة الإيداع بأي تغييرات في توزيع اختصاصها المحدد في الاعلان المنصوص عليه في هذه الفقرة، بما في ذلك أي اختصاص جديد أسند إليها.
- (٣) كل إشارة في هذه الاتفاقية إلى "الدولة المتعاقدة" أو "الدول المتعاقدة" أو "الدولة الطرف" أو "الدول الأطراف" تنطبق بالتساوي على منظمة التكامل الاقتصادي الإقليمية حيثما يتطلب السياق ذلك.

المادة ٩ — سريان مفعول الاتفاقية

- (١) يسري مفعول هذه الاتفاقية اعتبارا من اليوم الأول من الشهر الذي يلي انقضاء ثلاثة أشهر على تاريخ إيداع وثيقة التصديق أو القبول أو الموافقة أو الانضمام الثالثة، ولكن فقط فيما يتعلق بأي فئة من المعدات التي ينطبق عليها أحد البروتوكولات:

المادة ٤٤ — الاختصاص باتخاذ إجراءات ضد المسجل

- (١) تكون محاكم الدولة التي تقع في اقليمها ادارة المسجل هي وحدها المختصة بقضايا التعويضات أو اصدار أوامر ضد المسجل.
- (٢) اذا لم يستجب شخص لطلب مقدم بموجب المادة ٢٥ ولم يعد هذا الشخص موجودا أو تعذر العثور عليه لغرض اصدار أمر ضده لالتزامه بالعمل على شطب التسجيل، يكون للمحاكم المذكورة في الفقرة السابقة وحدها الاختصاص، بناء على طلب موجه من المدين أو المدين المرتقب، في توجيه أمر الى المسجل يلزم المسجل بشطب التسجيل.
- (٣) اذا لم يمثل شخص لأمر محكمة ذات اختصاص بموجب هذه الاتفاقية أو، في حالة الضمانة الوطنية، لأمر محكمة مختصة يلزم هذا الشخص بأن يعمل على تعديل التسجيل أو شطبه، يجوز للمحاكم المشار إليها في الفقرة (١) أن تأمر المسجل باتخاذ الخطوات الضرورية لتنفيذ ذلك الأمر.
- (٤) مع مراعاة الفقرات السابقة، لا يجوز لأي محكمة أن تصدر أي أوامر أو أحكام أو قرارات ضد المسجل أو ملزمة له.

المادة ٤٥ — الاختصاص بالنسبة لإجراءات الاعسار

لا تنطبق أحكام هذا الفصل على إجراءات الاعسار.

الفصل الثالث عشر

العلاقة باتفاقيات أخرى

المادة ٤٥ مكررا — العلاقة باتفاقية الأمم المتحدة بشأن

احالة المستحقات في التجارة الدولية

تغلب هذه الاتفاقية على اتفاقية الأمم المتحدة بشأن احالة المستحقات في التجارة الدولية، التي فتح باب التوقيع عليها في نيويورك بتاريخ ١٢ ديسمبر/كانون الأول ٢٠٠١، بقدر علاقتها باحالة المستحقات التي تعد حقوقا تبعية متصلة بضمانات دولية على معدات الطائرات وقاطرات وعربات السكك الحديدية وأصول الفضاء.

المادة ٤٦ — العلاقة باتفاقية المنظمة الدولية لتوحيد القانون الخاص

بشأن التأجير التمويلي الدولي

يجوز أن يحدد البروتوكول العلاقة بين هذه الاتفاقية واتفاقية المنظمة الدولية لتوحيد القانون الخاص بشأن التأجير التمويلي الدولي، الموقعة في أوتاوا في ٢٨ مايو/أيار ١٩٨٨.

الفصل الحادي عشر

تطبيق الاتفاقية على المبيعات

المادة ٤١ - البيع والبيع المرتقب

تتطبق هذه الاتفاقية على البيع أو البيع المرتقب لمعدات على النحو المنصوص عليه في البروتوكول، مع أي تعديلات عليه.

الفصل الثاني عشر

الاختصاص

المادة ٤٢ - اختيار المحكمة

(١) مع مراعاة المادتين ٤٣ و ٤٤، يكون لمحاكم الدولة المتعاقدة التي يختارها أطراف أي عملية الاختصاص فيما يتعلق بأي دعوى مرفوعة بموجب هذه الاتفاقية، بصرف النظر عن صلة المحكمة المختارة بالأطراف أو بالعملية. ويجب أن يكون هذا الاختصاص حصريا ما لم تتفق الأطراف على خلاف ذلك.

(٢) يجب أن يكون هذا الاتفاق مكتوبا أو ميرما وفقا للمتطلبات الشكلية المنصوص عليها في قانون المحكمة المختارة.

المادة ٤٣ - الاختصاص بموجب المادة ١٣

(١) يكون لمحاكم الدولة المتعاقدة التي يختارها الأطراف ومحاكم الدول المتعاقدة التي توجد المعدات في اقليمها الاختصاص في الحكم بالتدابير المذكورة في الفقرات الفرعية (أ) و (ب) و (ج) من الفقرة (١) من المادة ١٣ والفقرة (٤) من المادة ١٣ فيما يتعلق بتلك المعدات.

(٢) لأي من المحاكم التالية ممارسة الاختصاص للحكم بالتدابير المذكورة في الفقرة الفرعية (د) من الفقرة (١) من المادة ١٣ أو للحكم بتدابير أخرى مؤقتة بموجب الفقرة (٤) من المادة ١٣:

(أ) المحاكم التي يختارها الأطراف، أو

(ب) محاكم الدولة المتعاقدة التي يوجد المدين في اقليمها، على أن يكون التدبير المقضي به قابلا للانفاذ في اقليم تلك الدولة المتعاقدة فقط.

(٣) يكون للمحكمة الاختصاص بموجب الفقرتين السابقتين حتى إذا كان الفصل النهائي في المطالبة المذكورة في الفقرة (١) من المادة ١٣ سيتم أو قد يتم في محكمة دولة متعاقدة أخرى أو أن يقدم للتحكيم.

الفصل العاشر

الحقوق أو الضمانات الخاضعة لإعلانات من الدول المتعاقدة

المادة ٣٩ — الحقوق ذات الأولوية بدون تسجيل

(١) لأي دولة متعاقدة أن تعلن في أي وقت، على وجه العموم أو الخصوص، في اعلان تودعه لدى جهة ايداع البروتوكول:

- (أ) فئات الحقوق أو الضمانات غير الرضائية (بخلاف حق أو ضمان تسري عليه المادة ٤٠) التي لها أولوية بموجب قانون تلك الدولة على ضمانات على معدات معادلة لضمانة شخص حائز لضمانة دولية مسجلة والتي يكون لها أولوية على ضمانات دولية مسجلة، سواء داخل اجراءات الاعسار أو خارجها.
- (ب) لا يؤثر أي حكم في هذه الاتفاقية في حق دولة أو كيان تابع لدولة أو منظمة حكومية دولية أو جهة خاصة أخرى تقدم خدمات عامة في التحفظ على معدات أو احتجازها وفقاً لقوانين تلك الدولة لسداد المستحقات لذلك الكيان أو تلك المنظمة أو الجهة التي تقدم الخدمة، والتي ترتبط مباشرة بالخدمات المقدمة بخصوص هذه المعدات أو معدات أخرى.

(٢) يجوز الإشارة في اعلان صادر بموجب الفقرة السابقة الى فئات تنشأ بعد ايداع ذلك الاعلان.

(٣) لا يكون للحق أو الضمان غير الرضائي أولوية على أي ضمانات دولية الا في حالة واحدة فقط هي أن ينتمي الحق أو الضمان غير الرضائي الى فئة مشمولة باعلان مودع قبل تسجيل الضمانة الدولية.

(٤) بالرغم من الفقرة السابقة، يجوز لأي دولة متعاقدة في وقت التصديق على البروتوكول أو قبوله أو الموافقة عليه أو الانضمام اليه أن تعلن أن الحق أو الضمان من الفئات التي يشملها اعلان صادر وفقاً للفقرة الفرعية (أ) من الفقرة (١) تكون له الأولوية على ضمانات دولية مسجلة قبل تاريخ ذلك التصديق أو القبول أو الموافقة أو الانضمام.

المادة ٤٠ — الحقوق أو الضمانات غير

الرضائية القابلة للتسجيل

لأي دولة متعاقدة أن تقدم في أي وقت، في اعلان مودع لدى جهة ايداع البروتوكول، قائمة بفئات الحقوق أو الضمانات غير الرضائية القابلة للتسجيل بموجب هذه الاتفاقية بخصوص أي فئة من المعدات، كما لو كان الحق أو الضمان ضمانات دولية، ويجب أن ينظم وفقاً لذلك. ويجوز تعديل هذا الاعلان من وقت لآخر.

(٢) لأغراض الفقرة الفرعية ب) من الفقرة السابقة، لا ترتبط الحقوق التبعية بالمعدات الا بالقدر الذي تتكون فيه تلك الحقوق من حقوق في السداد أو أداء تتعلق بما يلي:

- أ) مبلغ مدفوع مقدما ويستخدم لشراء المعدات،
 - ب) مبلغ مدفوع مقدما ويستخدم لشراء معدات أخرى يكون للمحيل ضمانته دولية أخرى عليها اذا كان المحيل قد نقل تلك الضمانة الى المحال اليه وسجلت هذه الاحالة، أو
 - ج) الثمن المدفوع مقابل المعدات، أو
 - د) القيمة الايجارية المدفوعة عن المعدات، أو
 - هـ) أي التزامات أخرى نشأت من عملية مذكورة في أي من الفقرات الفرعية أعلاه.
- (٣) في جميع الحالات الأخرى يحدد القانون الواجب التطبيق أولوية الاحالات المتنافسة للحقوق التبعية.

المادة ٣٧ — آثار اعسار المحيل

تسري أحكام المادة ٣٠ على اجراءات الاعسار ضد المحيل كما لو كانت الاشارات الى المدين هي اشارات الى المحيل.

المادة ٣٨ — الحلول

- (١) مع مراعاة الفقرة ٢)، ليس في هذه الاتفاقية ما يؤثر على اكتساب حقوق تبعية والضمانة الدولية ذات الصلة عن طريق الحلول القانوني أو التعاقدى بموجب القانون الواجب التطبيق.
- (٢) يجوز تغيير الأولوية بين أي ضمانته مذكورة في الفقرة السابقة وضمانة منافسة لها، باتفاق مكتوب بين صاحبي الضمانتين، ولكن الشخص الذي أحييت اليه ضمانته ذات مرتبة أدنى لا يكون ملزما بأي اتفاق يضع تلك الضمانة في مرتبة أدنى الا اذا تم، في وقت الاحالة، تسجيل الحلول المتعلقة بذلك الاتفاق.

- (٢) السداد أو الوفاء بالالتزامات من جانب المدين يبرئه من المسؤولية إذا تم وفقا للفقرة السابقة، وذلك دون المساس بأي شكل آخر من أشكال السداد أو الوفاء بالالتزامات التي يترتب عليها الإبراء.
- (٣) ليس في هذه المادة ما يؤثر على أولوية الاحالات المتنافسة.

المادة ٣٤ — التدابير المتاحة في حالة عدم تنفيذ

احالة في شكل ضمان

في حالة اخلال المحيل بالتزاماته بمقتضى احالة حقوق تبعية والضمانة الدولية المتعلقة بها والتي تمت في شكل ضمان، تسري المادتان ٨ و ٩ والمواد من ١١ الى ١٤ على العلاقات بين المحيل والمحال اليه (وتسري بالنسبة الى الحقوق التبعية بقدر ما تكون تلك الأحكام قابلة للتطبيق على الممتلكات غير الملموسة) كما لو كانت الاشارات:

- (أ) الى الالتزام المضمون والضمان، هي اشارات الى الالتزام المضمون باحالة الحقوق التبعية والضمانة الدولية المتعلقة بها والضمان الذي أنشأته تلك الاحالة،
- (ب) الى الدائن المضمون أو الدائن والضامن أو المدين، هي اشارات الى المحال اليه والمحيل،
- (ج) الى صاحب الضمانة الدولية، هي اشارات الى المحال اليه، و
- (د) الى المعدات، هي اشارات الى الحقوق التبعية المحالة والضمانة الدولية ذات الصلة.

المادة ٣٥ — أولوية الاحالات المتنافسة

- (١) اذا وجدت احالات متنافسة لحقوق تبعية وتتضمن واحدة منها على الأقل الضمانة الدولية ذات الصلة وكانت تلك الاحالة مسجلة، تسري أحكام المادة ٢٩ كما لو كانت الاشارات الى ضمانة مسجلة هي اشارات الى احالة الحقوق التبعية والضمانة المسجلة ذات الصلة، وكما لو كانت الاشارات الى ضمانة مسجلة أو غير مسجلة هي اشارات الى احالة مسجلة أو غير مسجلة.
- (٢) تسري المادة ٣٠ على احالة حقوق تبعية كما لو كانت الاشارات الى ضمانة دولية هي اشارات الى احالة حقوق تبعية وضمانة دولية ذات صلة.

المادة ٣٦ — أولوية المحال اليه بالنسبة الى الحقوق التبعية

- (١) يتمتع الشخص الذي أحيلت اليه حقوق تبعية والضمانة الدولية ذات الصلة والذي سجلت الاحالة اليه، وفقا للفقرة (١) من المادة ٣٥ بالأولوية على أي شخص آخر أحيلت اليه الحقوق التبعية:
- (أ) اذا كان العقد الذي نشأت بمقتضاه الحقوق التبعية ينص على أن تلك الحقوق مؤمنة بالمعدات أو مرتبطة بها، و
- (ب) فقط بقدر ارتباط الحقوق التبعية بالمعدات.

- ٣) مع مراعاة الفقرة ٤)، يحدد القانون الواجب التطبيق الدفع وحقوق التعويض المتاحه للمدين ازاء المحال اليه.
- ٤) للمدين في أي وقت أن يتنازل بموجب عقد مكتوب عن جميع الدفع وحقوق التعويض المشار اليها في الفقرة السابقة أو عن أي منها، بخلاف الدفع الناشئة عن أفعال الغش من جانب المحال اليه.
- ٥) عند الاحالة في شكل ضمان، تعود الى المحيل الحقوق التبعية المحولة، بقدر ما تزال قائمة بعد الوفاء بالالتزامات المضمونة بالاحالة.

المادة ٣٢ — المتطلبات الشكلية للاحالة

- ١) لا تنتقل احالة الحقوق التبعية الضمانة الدولية ذات الصلة الا اذا توفرت الشروط التالية في الاحالة:
- أ) أن تكون مكتوبة، و
- ب) تسمح بتحديد الحقوق التبعية بموجب العقد المنبثقة عنه، و
- ج) تسمح عند الاحالة في شكل ضمان، بتحديد الالتزامات المضمونة بالاحالة وفقا للبروتوكول ولكن بدون حاجة الى تحديد أي مبلغ أو مبلغ أقصى مضمون.
- ٢) لا تسري احالة الضمانة الدولية التي أنشأها أو نص عليها عقد الضمان الا باحالة بعض الحقوق التبعية أو جميعها.
- ٣) لا تنطبق هذه الاتفاقية على أي احالة لحقوق تبعية اذا لم يترتب على الاحالة نقل الضمانة الدولية ذات الصلة.

المادة ٣٣ — التزامات المدين ازاء المحال اليه

- ١) بقدر ما يكون قد تم نقل الحقوق التبعية والضمانة الدولية ذات الصلة وفقا للمادتين ٣١ و ٣٢، يكون المدين فيما يتعلق بتلك الحقوق وتلك الضمانة ملزما بالاحالة، ويقع عليه التزام السداد للمحال اليه أو الوفاء بأي التزام آخر للمحال اليه، بالشروط التالية فقط:

- أ) أن يكون قد تم اعطاء المدين اشعارا مكتوبا بالاحالة من المحيل أو باذن منه،
- ب) أن يحدد الاشعار الحقوق التبعية.

- (٦) أي أولوية ممنوحة بموجب هذه المادة لضمانة على أي معدات تتسحب على المتحصلات منها.
- (٧) ان هذه الاتفاقية:
- (أ) لا تؤثر على حقوق شخص في أي شيء، بخلاف احدى المعدات، كان مملوكا له قبل تركيبه على احدى المعدات، اذا استمر وجود تلك الحقوق وفقا للقانون الواجب التطبيق بعد التركيب.
- (ب) لا تمنع انشاء حقوق في شيء، بخلاف احدى المعدات، ركب مسبقا على المعدات، اذا كانت تلك الحقوق قائمة وفقا للقانون الواجب التطبيق.

المادة ٣٠ — آثار الاعسار

- (١) في اجراءات الاعسار المتخذة ضد المدين، تكون الضمانة الدولية سارية اذا كانت مسجلة وفقا لهذه الاتفاقية قبل بدء اجراءات الاعسار.
- (٢) ليس في هذه المادة ما يؤثر على سريان الضمانة الدولية في اجراءات الاعسار عندما تكون تلك الضمانة سارية بموجب القانون الواجب التطبيق.
- (٣) ليس في هذه المادة ما يؤثر على ما يلي:
- (أ) أي قواعد قانونية مطبقة في اجراءات الاعسار وتتعلق بابطال أي عملية، سواء لأنها تمنح تفضيلا أو لأنها تشكل نقلا لحقوق الدائنين عن طريق الغش.
- (ب) أي قواعد اجرائية تتعلق بانفاذ حقوق ملكية خاضعة لرقابة أو اشراف مدير اجراءات الاعسار.

الفصل التاسع

احالة الحقوق التبعية والضمانات الدولية - حقوق الحلول

المادة ٣١ — آثار الاحالة

- (١) أي احالة لحقوق تبعية تتم وفقا للمادة ٣٢ تنقل أيضا ما يلي الى المحال اليه، ما لم يتفق الطرفان على خلاف ذلك:
- (أ) الضمانة الدولية ذات الصلة، و
- (ب) كل حقوق المحيل وأولويته بموجب هذه الاتفاقية.
- (٢) ليس في هذه الاتفاقية ما يمنع الاحالة الجزئية للحقوق التبعية الخاصة بالمحيل. ويجوز للمحيل والمحال اليه أن يتفقا، في حالة تلك الاحالة الجزئية، على حقوق كل منهما فيما يتعلق بالضمانة الدولية المحالة بموجب الفقرة السابقة، ولكن بموافقة المدين اذا كان ذلك يؤثر بشكل ضار على موقفه.

- ٣) يجوز تخفيض التعويض المقرر وفقا للفقرة ١ بقدر تسبب الشخص المتضرر أو اسهامه في حدوث ذلك الضرر .
- ٤) على المسجل أن يتعاقد على تأمين أو على ضمان مالي يغطي المسؤولية المشار اليها في هذه المادة بالقدر الذي تحدده السلطة الاشرافية، وفقا للبروتوكول.

الفصل الثامن

آثار الضمانة الدولية ازاء الغير

المادة ٢٩ — أولوية الضمانات المتنافسة

- ١) يكون للضمانة المسجلة أولوية على أي ضمانة أخرى تسجل بعدها وعلى أي ضمانة غير مسجلة.
- ٢) تسري أولوية الضمانة المذكورة أولا وفقا للفقرة السابقة:
- أ) حتى اذا كانت الضمانة الأخرى معروفة فعلا، عند نشوء أو تسجيل الضمانة المذكورة أولا، و
- ب) حتى بالنسبة للمبالغ المعطاة من حائز الضمانة المذكورة أولا مع علمه بالضمانة الثانية.
- ٣) يكتسب مشتري المعدات حقوقه عليها:
- أ) مع مراعاة أي ضمانة مسجلة في وقت اكتسابه لتلك الضمانة. و
- ب) متحررة من أي ضمانة غير مسجلة حتى اذا كان لديه علم فعلي بتلك الضمانة.
- ٤) يكتسب المشتري بشرط أو المؤجر ضمانته على تلك المعدات أو حقه فيها:
- أ) مع مراعاة أي ضمانة مسجلة قبل تسجيل الضمانة الدولية التي يحوزها البائع بشرط أو المؤجر. و
- ب) متحررة من أي ضمانة غير مسجلة على هذا النحو في ذلك الوقت حتى اذا كان لديه علم فعلي بتلك الضمانة.
- ٥) يجوز تغيير أولوية الضمانات أو الحقوق المتنافسة المنصوص عليها في هذه المادة بالاتفاق بين حائزي تلك الضمانات. ولكن من يحال اليه ضمانة أدنى مرتبة لا يكون ملزما بأي اتفاق لخفض مرتبة تلك الضمانة، الا في حالة تسجيل الضمانة في مرتبة أدنى بموجب الاتفاق في تاريخ الاحالة.

الفصل السادس

امتيازات وحصانات السلطة الإشرافية والمسجل

المادة ٢٧ — الشخصية القانونية - الحصانة

- (١) يكون للسلطة الإشرافية شخصية قانونية دولية ان لم تكن ممنوحة هذه الشخصية بالفعل.
- (٢) تتمتع السلطة الإشرافية ومسؤولوها وموظفوها بالحصانة ضد الاجراءات القانونية أو الادارية على النحو المحدد في البروتوكول.
- (٣) (أ) تتمتع السلطة الإشرافية بالاعفاء من الضرائب وبالامتيازات الأخرى المنصوص عليها في الاتفاق المعقود مع الدولة المضيفة.
- (ب) تعني عبارة "الدولة المضيفة"، لأغراض هذه الفقرة، الدولة التي توجد فيها السلطة الإشرافية.
- (٤) تكون حرمة أصول السجل الدولي ووثائقه وقواعد البيانات الخاصة به ومحفوظاته، مصنونة ومحصنة ضد الحجز أو الاجراءات القانونية أو الادارية الأخرى.
- (٥) لأغراض أي مطالبة ضد المسجل بموجب الفقرة (١) من المادة ٢٨ أو المادة ٤٤، يكون من حق المطالب الوصول الى المعلومات والوثائق حسب الضرورة ليتمكن من مواصلة مطالبته.
- (٦) للسلطة الإشرافية رفع الحماية والحصانة الممنوحين بموجب الفقرة (٤).

الفصل السابع

مسؤولية المسجل

المادة ٢٨ — المسؤولية والتأمين المالي

- (١) يكون المسجل مسؤولاً عن تعويض الأضرار عن الخسائر التي يتكبدها شخص والتي تنتج مباشرة بسبب خطأ أو تقصير المسجل والمسؤولين والعاملين لديه أو بسبب عطل في تشغيل نظام التسجيل الدولي، الا اذا كان العطل بسبب حدث حتمي ولا يمكن مقاومته ولم يتيسر منعه باتتباع أفضل الممارسات المستخدمة عموماً في مجال تصميم وتشغيل السجلات الالكترونية بما في ذلك الممارسات المتعلقة بالنظم الاحتياطية والنظم الأمنية والتشغيل الشبكي.
- (٢) لا يكون المسجل مسؤولاً وفقاً للفقرة السابقة عن الأخطاء الوفاقعية في معلومات التسجيل التي تلقاها المسجل أو أرسلها بالشكل الذي تسلمها به، ولا يكون المسجل والمسؤولون والعاملون لديه مسؤولين عن الأفعال أو الظروف التي تنشأ قبل تسلم معلومات التسجيل في السجل الدولي.

المادة ٢٣ — قائمة الاعلانات والحقوق أو الضمانات غير الرضائية

يحفظ المسجل بقائمة بالاعلانات واشعارات سحب الاعلانات، وفئات الحقوق أو الضمانات غير الرضائية التي أبلغته بها جهة الأيداع بوصفها معلنة من جانب الدول المتعاقدة وفقا للمادتين ٣٩ و ٤٠ مع تاريخ كل اعلان أو اشعار بسحب اعلان. ويجب تسجيل هذه القائمة وتيسير البحث فيها بحسب اسم الدولة المعلنة وتكون تحت تصرف أي شخص يطلبها على النحو المنصوص عليه في البروتوكول واللوائح التنظيمية.

المادة ٢٤ — قيمة الشهادات في الإثبات

تمثل كل وثيقة تفي بالشروط الشكلية المحددة في اللوائح وتظهر كشهادة صادرة عن السجل الدولي دليلا أوليا على ما يلي:

- (أ) أنها صادرة عن السجل الدولي،
- (ب) صحة الوقائع الواردة فيها، بما في ذلك تاريخ التسجيل ووقته.

المادة ٢٥ — شطب التسجيل

- (١) عند الوفاء بالالتزامات المضمونة بضمان مسجل أو الوفاء بالالتزامات المنشئة لحق أو ضمان غير رضائي مسجل، أو السوفاء بشروط نقل الملكية بموجب عقد مسجل يشترط الاحتفاظ بالملكية، فعلى حائز تلك الضمانة أن يعمل، بدون ابطاء لا مبرر له، على شطب التسجيل بعد تسليم أو تسلم طلب مكتوب من المدين على عنوانه المبين في التسجيل.
- (٢) عند تسجيل ضمانة دولية مرتقبة أو احالة مرتقبة لضمانة دولية، فعلى الدائن المتوقع أو المحال اليه المتوقع أن يعمل، بدون ابطاء لا مبرر له، على شطب التسجيل بعد تسليم أو تسلم طلب مكتوب من المدين المتوقع أو المحيل المتوقع على عنوانه المبين في التسجيل، وذلك قبل أن يقدم الدائن المتوقع أو المحال اليه المتوقع أموالا أو يتعهد بتقديمها.
- (٣) عند الوفاء بالالتزامات المضمونة بضمانة وطنية محددة في اشعار مسجل بضمانة وطنية، فعلى حائز هذه الضمانة أن يعمل، بدون ابطاء لا مبرر له، على شطب التسجيل بعد تسليم أو تسلم طلب مكتوب من المدين على عنوانه المبين في التسجيل.
- (٤) عندما يكون التسجيل غير مستحق أو غير صحيح، فعلى الشخص الذي تم التسجيل لصالحه أن يعمل، بدون ابطاء لا مبرر له، على شطب هذا التسجيل أو تعديله بعد تسليم أو تسلم طلب مكتوب من المدين على عنوانه المبين في التسجيل.

المادة ٢٦ — استخدام مرافق التسجيل الدولي

لا يجوز منع أي شخص من استخدام مرافق التسجيل والبحث في السجل الدولي الا اذا خالف الاجراءات المنصوص عليها في هذا الفصل.

المادة ٢٠ — الموافقة على التسجيل

- (١) يجوز تسجيل الضمانة الدولية، أو الضمانة الدولية المرتقبة، أو الإحالة، أو الإحالة المرتقبة لضمانة دولية، ويجوز تعديل أي تسجيل أو تمديده قبل انتهاء مدته، من جانب أي من الطرفين بموافقة مكتوبة من الطرف الآخر.
- (٢) يجوز تسجيل وضع أي ضمانة دولية في مرتبة أدنى من ضمانة دولية أخرى من جانب الشخص الذي تم وضع ضمانته في مرتبة أدنى أو بموافقة مكتوبة منه في أي وقت.
- (٣) يجوز شطب أي تسجيل من جانب الطرف الذي تم التسجيل لصالحه أو بموافقة مكتوبة منه.
- (٤) يجوز لمن حل محل الغير بمقتضى حلول قانوني أو تعاقدي تسجيل حيازة ضمانة دولية.
- (٥) يجوز تسجيل أي حق أو ضمان غير رضائي قابل للتسجيل من جانب حائزه.
- (٦) يجوز تسجيل أي اشعار بضمانة وطنية من جانب حائز تلك الضمانة.

المادة ٢١ — مدة التسجيل

يظل تسجيل الضمانة الدولية ساريا حتى شطبه أو حتى انتهاء المدة المحددة في التسجيل.

المادة ٢٢ — البحث

- (١) لأي شخص، بالطريقة التي يحددها البروتوكول واللوائح التنظيمية، أن يبحث أو يطلب البحث في السجل الدولي بالوسائل الالكترونية عن الضمانات أو الضمانات الدولية المرتقبة المسجلة فيه.
- (٢) على المسجل، لدى استلامه طلبا للبحث يتعلق بأي معدات، أن يصدر بالوسائل الالكترونية، وفقا للطريقة المحددة في البروتوكول واللوائح التنظيمية، شهادة بحث في السجل:
- (أ) تحتوي على جميع المعلومات المسجلة المتعلقة بتلك المعدات، وكذلك بيان يوضح تاريخ ووقت تسجيل هذه المعلومات،
- (ب) أو تشهد على عدم وجود أي معلومات في السجل الدولي متصلة بتلك المعدات.
- (٣) تبين شهادة البحث الصادرة بموجب الفقرة السابقة أن الدائن المذكور اسمه في معلومات التسجيل قد امتلك ضمانة دولية أو بنوي امتلاك ضمانة دولية على المعدات، ولكنها لا تبين ما اذا كان التسجيل يتعلق بضمانة دولية أو ضمانة دولية مرتقبة، حتى اذا كان اثبات ذلك ممكنا بالاستناد الى معلومات التسجيل ذات الصلة.

- (ب) القيام بأعمال البحث وإصدار شهادات البحث، ومع مراعاة ذلك،
- (ج) ضمان سرية معلومات ووثائق السجل الدولي غير المعلومات والوثائق المتعلقة بالتسجيل.
- (٢) لا يكون المسجل ملزماً بالاستعلام عما إذا كانت أي موافقة على التسجيل بموجب المادة ٢٠ قد منحت بالفعل أو أنها صحيحة.
- (٣) عندما تسجل ضمانة كضمانة دولية مرتقبة وتصبح ضمانة دولية، لا يلزم إجراء أي تسجيل آخر، بشرط أن تكون المعلومات المتعلقة بالتسجيل كافية لتسجيل ضمانة دولية.
- (٤) على المسجل أن يتخذ الترتيبات لتقيد التسجيلات في قاعدة بيانات السجل الدولي بحيث يمكن البحث عنها حسب الترتيب الزمني لاستلامها، ويجب أن يسجل في الملف تاريخ وقت الاستلام.
- (٥) يمكن أن ينص البروتوكول على أنه لأي دولة متعاقدة أن تعين هيئة أو هيئات في إقليمها لتكون نقطة دخول أو نقاط دخول يجب أو يمكن أن ترسل عن طريقها إلى السجل الدولي المعلومات اللازمة للتسجيل. ويجوز للدولة المتعاقدة التي تجري هذا التعيين أن تحدد حسب الحالة الشروط المطلوب استيفؤها قبل إرسال تلك المعلومات إلى السجل الدولي.

المادة ١٩ — صحة وقت سريان التسجيل

- (١) لا يكون التسجيل صحيحاً إلا إذا أُجري وفقاً للمادة ٢٠.
- (٢) يكون التسجيل، إذا كان صحيحاً، تاماً عند ادخال البيانات المطلوبة في قاعدة بيانات السجل الدولي ليكون البحث عنها ميسراً.
- (٣) يكون التسجيل قابلاً للبحث عنه لأغراض الفقرة السابقة:
- (أ) عندما يكون السجل الدولي قد خصص له رقم ملف مسلسل، و
- (ب) عندما تخزن معلومات التسجيل، بما في ذلك رقم الملف، بشكل مستديم بحيث يمكن الاطلاع عليها في السجل الدولي.
- (٤) إذا سجلت ضمانة أو كضمانة دولية مرتقبة ثم أصبحت ضمانة دولية، تعامل هذه الضمانة الدولية كما لو كانت مسجلة منذ وقت تسجيل الضمانة الدولية المرتقبة، بشرط أن يكون تسجيل هذه الأخيرة قائماً قبل انشاء الضمانة الدولية حسب المنصوص عليه في المادة ٧.
- (٥) تسري الفقرة السابقة مع التعديلات الضرورية على تسجيل أي حالة مرتقبة لضمانة دولية.
- (٦) يكون التسجيل قابلاً للبحث عنه في قاعدة بيانات السجل الدولي وفقاً للمعايير المنصوص عليها في البروتوكول.

- (ج) التأكد من أن أي حقوق لازمة لمواصله التشغيل الفعال للسجل الدولي في حالة تغيير المسجل، ستؤول الى المسجل الجديد أو تصبح قابلة للحالة اليه،
- (د) القيام، بعد التشاور مع الدول المتعاقدة، بوضع أو اعتماد لوائح، وفقا للبروتوكول، بشأن تشغيل السجل الدولي والعمل على نشر تلك اللوائح،
- (هـ) وضع الاجراءات الادارية التي يمكن من خلالها رفع الشكاوى المتعلقة بتشغيل السجل الدولي الى السلطة الاشرافية،
- (و) الاشراف على المسجل وعلى تشغيل السجل الدولي،
- (ز) القيام، بناء على طلب المسجل، بتقديم الارشادات اليه حسبما تراه السلطة الاشرافية ملائما،
- (ح) وضع هيكل الرسوم التي تفرض على خدمات ومرافق السجل الدولي واستعراض هذا الهيكل دوريا،
- (ط) اتخاذ كافة الاجراءات اللازمة لضمان وجود نظام تسجيل الكتروني فعال قائم على الاسعارات لتحقيق أهداف هذه الاتفاقية والبروتوكول،
- (ي) تقديم تقارير دورية للدول المتعاقدة بشأن الوفاء بالتزاماتها بموجب هذه الاتفاقية والبروتوكول.
- ٣) للسلطة الاشرافية أن تبرم أي اتفاق لازم لأداء مهامها، بما في ذلك أي اتفاق مشار اليه في الفقرة ٣) من المادة ٢٧.
- ٤) تملك السلطة الاشرافية جميع حقوق الملكية في قواعد البيانات والمحفوظات المتعلقة بالسجل الدولي.
- ٥) على المسجل أن يضمن التشغيل الفعال للسجل الدولي وأن يؤدي المهام الموكلة اليه بموجب هذه الاتفاقية والبروتوكول واللوائح.

الفصل الخامس

المسائل الأخرى المتعلقة بالتسجيل

المادة ١٨ — شروط التسجيل

- (١) يحدد البروتوكول واللوائح التنظيمية الشروط، بما في ذلك معايير تحديد المعدات، من أجل ما يلي:
- (أ) اجراء التسجيل (على اعتبار أن الموافقة المطلوبة في المادة ٢٠ يمكن اعطاؤها مقدما بوسيلة الارسال الالكتروني)،

المادة ١٥ — الاستثناءات

يجوز في أي وقت لأي طرفين أو أكثر من الأطراف المذكورة في هذا الفصل في علاقاتهم المتبادلة، وبموجب اتفاق مكتوب، أن يخالفوا أي من الأحكام السابقة في هذا الفصل أو يغيروا أثرها، باستثناء الفقرات من (٣) إلى (٦) من المادة ٨، والفقرتين (٣) و (٤) من المادة ٩ والفقرة (٢) من المادة ١٣، والمادة ١٤.

الفصل الرابع

نظام التسجيل الدولي

المادة ١٦ — السجل الدولي

- (١) يُنشأ سجل دولي لتسجيل ما يلي:
 - (أ) الضمانات الدولية والضمانات الدولية المرتقبة والحقوق والضمانات غير الرضائية القابلة للتسجيل،
 - (ب) الاحالات والاحالات المرتقبة للضمانات الدولية،
 - (ج) حيازات الضمانات الدولية عن طريق الحلول القانوني أو التعاقدية بموجب القانون الواجب التطبيق،
 - (د) اشعارات الضمانات الوطنية، و
 - (هـ) تنزيل مرتبة الضمانات المشار إليها في أي من الفقرات الفرعية السابقة.
- (٢) يجوز انشاء سجلات دولية مختلفة لفئات مختلفة من المعدات والحقوق التبعية.
- (٣) لأغراض هذا الفصل والفصل الخامس يشمل مصطلح "التسجيل"، حسب الحالة، تعديل التسجيل أو توسيع نطاقه أو شطبه.

المادة ١٧ — السلطة الاشرافية والمسجل

- (١) تنشأ سلطة اشرافية على النحو الذي ينص عليه البروتوكول.
- (٢) تقوم السلطة الاشرافية بما يلي:
 - (أ) انشاء السجل الدولي أو العمل على انشائه،
 - (ب) تعيين المسجل أو اعفائه من منصبه، الا اذا نص البروتوكول على خلاف ذلك،

المادة ١٢ — التدابير الإضافية

يجوز ممارسة أي تدابير إضافية يسمح بها القانون الواجب التطبيق، بما في ذلك أي تدابير اتفق عليها الأطراف، بقدر ما لم تتعارض مع الأحكام الأمرة في هذا الفصل على النحو الوارد في المادة ١٥.

المادة ١٣ — التدابير المؤقتة الى حين الفصل النهائي

(١) مع مراعاة أي اعلان تصدره دولة متعاقدة بموجب المادة ٥٥، يجب أن تضمن الدولة المتعاقدة أن الدائن الذي يقدم دليلا على اخلال المدين بالتزامه، أن يحصل من المحكمة، الى حين الفصل النهائي في مطالبته، ويقدر ما يكون المدين قد وافق في أي وقت على ذلك، على تدبير عاجل واحد أو أكثر من الأوامر التالية حسبما يطلب الدائن:

- (أ) المحافظة على المعدات وقيمتها، و
- (ب) حيازة المعدات أو السيطرة عليها أو حراستها، و
- (ج) منع المعدات من الحركة، و
- (د) تأجير المعدات، أو ادارتها والدخل الناشئ عنها، باستثناء ما هو مشمول في الفقرات الفرعية من (أ) الى (ج).

(٢) عند اصدار أي أمر بموجب الفقرة السابقة، يجوز للمحكمة أن تفرض الشروط التي تراها ضرورية لحماية الأشخاص المعنيين في أي من الحالتين التاليتين:

- (أ) في حالة اخلال الدائن، بأي من التزاماته تجاه المدين بموجب هذه الاتفاقية أو بموجب البروتوكول، عند تنفيذ أي أمر يسمح بمثل هذه التدابير، أو
- (ب) اذا عجز الدائن عن اثبات مطالبته كليا أو جزئيا عند الفصل النهائي في تلك المطالبة.

(٣) قبل اصدار أي أمر بموجب الفقرة (١)، يجوز للمحكمة أن تفرض إعطاء اشعار بالطلب لأي من الأشخاص المعنيين.

(٤) ليس في هذه المادة ما يؤثر على تطبيق الفقرة (٣) من المادة ٨ أو يقيد من امكانية اتخاذ تدابير مؤقتة أخرى غير تلك الواردة في الفقرة (١).

المادة ١٤ — المتطلبات الاجرائية

مع مراعاة الفقرة (٢) من المادة ٥٤، يجب أن تكون ممارسة أي من التدابير المنصوص عليها في هذا الفصل وفقا للاجراءات المقررة في القانون الواجب التطبيق في مكان ممارستها.

المادة ٩ — نقل الملكية وفاءً بالالتزامات — الإبراء

- (١) في أي وقت بعد الإخلال بالالتزامات على النحو المنصوص عليه في المادة ١١، يجوز للدائن المضمون ولجميع الأشخاص المعنيين الاتفاق على أن تؤول ملكية أي معدات يشملها ضمان (أو أي حق آخر لدى الضامن في هذه المعدات) إلى الدائن المضمون وفاءً بالالتزامات المضمونة أو بجزء منها.
- (٢) للمحكمة، بناءً على طلب من الدائن المضمون، أن تأمر بأن تؤول ملكية أي معدات يشملها الضمان (أو أي حق آخر لدى الضامن في هذه المعدات) إلى الدائن المضمون وفاءً بالالتزامات المضمونة أو بجزء منها.
- (٣) لا تقبل المحكمة طلباً بموجب الفقرة السابقة إلا إذا كانت قيمة الالتزامات المضمونة التي يجب الوفاء بها بواسطة هذه الأيسولة متناسبة مع قيمة المعدات، وذلك بعد أن يؤخذ في الحسبان أي مبلغ يدفعه الدائن المضمون لأي طرف معني.
- (٤) للضامن أو أي شخص معني في أي وقت بعد الإخلال بالالتزامات على النحو المنصوص عليه في المادة ١١، وقبل بيع المعدات المضمونة أو قبل إصدار أمر بموجب الفقرة (٢) من المادة ٨، أن يحصل على تحرير المعدات المحملة بالضمان عن طريق سداد المبلغ المضمون بأكمله، وذلك مع مراعاة أي تأجير قبله الدائن المضمون بموجب الفقرة الفرعية (ب) من الفقرة (١) من المادة ٨. وعندما يتم بعد ذلك الإخلال دفع المبلغ المضمون بالكامل بواسطة شخص معني غير المدين، يحل ذلك الشخص محل الدائن المضمون في حقوقه.
- (٥) تكون الملكية أو أي حق آخر للضامن انتقلت أو انتقل بالبيع بموجب الفقرة الفرعية (ب) من الفقرة (١) من المادة ٨، أو بموجب الفقرتين (١) أو (٢) من هذه المادة، محررة أو محرراً من أي ضمانه أخرى يكون للضامن الذي يملكه الدائن المضمون أولوية عليها بموجب أحكام المادة ٢٩.

المادة ١٠ — التدابير المتاحة للبائع بشرط أو المؤجر

- في حالة الإخلال بالالتزامات بموجب عقد يتضمن الاحتفاظ بالملكية أو بموجب عقد تأجير على النحو المنصوص عليه في المادة ١١، يجوز للبائع بشرط أو للمؤجر، حسب الحالة:
- (أ) إنهاء العقد وحيازة أي معدات يتعلق بها العقد أو السيطرة على تلك المعدات، مع مراعاة أي إعلان من الدولة المتعاقدة بموجب المادة ٥٤، أو
- (ب) طلب أمر من المحكمة يرخص أو يأمر بالقيام بأي من هذه التدابير.

المادة ١١ — معنى الإخلال بالالتزامات

- (١) للمدين والدائن أن يتفقا كتابياً في أي وقت، على الظروف التي تشكل إخلالاً بالالتزامات أو أي ظرف آخر يسمح بممارسة الحقوق والتدابير المذكورة في المواد من ٨ إلى ١٠ وفي المادة ١٣.
- (٢) في حالة عدم اتفاق المدين والدائن، فإن عبارة "الإخلال بالالتزامات" لأغراض المواد من ٨ إلى ١٠ والمادة ١٣ تعني إخلالاً يحرم الدائن بصورة جوهرية مما يحق له توقع الحصول عليه بموجب العقد.

الفصل الثالث

التدابير في حالة الاخلال بالالتزامات

المادة ٨ — التدابير المتاحة للدائن المضمون

(١) في حالة الاخلال بالالتزامات على النحو المنصوص عليه في المادة ١١، يجوز للدائن المضمون، بقدر ما يكون الضامن قد وافق على ذلك في أي وقت، ومع مراعاة أي اعلان من الدولة المتعاقدة بموجب المادة ٥٤، أن يمارس واحدا أو أكثر من التدابير التالية:

(أ) أن يقوم بحيازة المعدات المضمونة لصالحه أو أن يمارس سيطرته عليها،

(ب) أن يبيع أو يؤجر تلك المعدات،

(ج) أن يحصل أو يستلم أي دخل أو أرباح ناجمة عن ادارة أو استخدام تلك المعدات.

(٢) للدائن المضمون بدلا من ذلك، أن يطلب اصدار أمر قضائي يرخص أو يأمر بالقيام بأي من التدابير المشار إليها في الفقرة السابقة.

(٣) يجب تنفيذ أي من التدابير المذكورة في الفقرة الفرعية (أ) أو (ب) أو (ج) من الفقرة (١) أو في المادة ١٣ بطريقة معقولة تجاريا. ويعتبر التدبير منفذا بطريقة معقولة تجاريا اذا نفذ وفقا لأحد أحكام عقد الضمان، ما لم يكن هذا الحكم غير معقول بشكل واضح.

(٤) على أي دائن مضمون يعترف ببيع أو تأجير معدات بموجب الفقرة (١) أن يعطي كتابة شعاعا مسبقا على وجه معقول بالبيع أو التأجير المرتقب الى:

(أ) الأشخاص المعنيين المحددين في الفقرة الفرعية (م) من الفقرتين (١) و (٢) من المادة ١، و

(ب) الأشخاص المعنيين المحددين في الفقرة الفرعية (م) من الفقرة (٣) من المادة ١ والذين أعطوا الدائن المضمون شعاعا بحقوقهم خلال مهلة معقولة قبل البيع أو التأجير.

(٥) يجب تخصيص أي مبلغ يحصله أو يستلمه الدائن المضمون نتيجة لتنفيذ أي من التدابير المذكورة في الفقرة (١) أو الفقرة (٢) لسداد قيمة الالتزامات المضمونة.

(٦) عندما تتجاوز المبالغ التي يحصلها أو يستلمها الدائن المضمون نتيجة لاستخدام أي من التدابير المذكورة في الفقرة (١) أو الفقرة (٢) المبلغ المضمون بواسطة ضمان وأي تكاليف معقولة تحملها نتيجة استخدام أي من تلك التدابير، فعلى الدائن المضمون أن يوزع المبلغ الفائض على حائزي الضمانات التي تلي في الترتيب ضمانته مباشرة والتي سبق تسجيلها، أو الضمانات التي تسلم الدائن المضمون شعاعا بها، وحسب ترتيبها، وأن يدفع أي رصيد متبق الى الضامن.

المادة ٥ — التفسير والقانون الواجب التطبيق

- (١) تراعى في تفسير هذه الاتفاقية أغراضها المنصوص عليها في ديباجتها، وطابعها الدولي، والحاجة الى الاتساق والوضوح في تطبيقها.
- (٢) يجب معالجة المسائل المتعلقة بالموضوعات التي تنظمها هذه الاتفاقية والتي لم تبت فيها صراحة وفقاً للمبادئ العامة التي تستند اليها الاتفاقية أو وفقاً للقانون الواجب التطبيق في حالة عدم وجود مثل هذه المبادئ.
- (٣) ان كل اشارة الى القانون الواجب التطبيق هي اشارة الى القانون الداخلي الساري وفقاً لقواعد القانون الدولي الخاص لدولة المحكمة.
- (٤) اذا اشتملت الدولة على عدة وحدات اقليمية لكل منها قواعدها القانونية الخاصة فيما يتعلق بالمسألة القانونية التي يتعين الفصل فيها، وعندما لا توجد اشارة للوحدة اقليمية المختصة بالفصل في المسألة، فان قانون تلك الدولة يحدد الوحدة اقليمية التي يجب أن تحكم قواعدها المسألة المعنية. وفي حالة عدم وجود أي قاعدة كهذه يطبق قانون الوحدة اقليمية التي تكون أكثر ارتباطاً بالمسألة.

المادة ٦ — العلاقة بين الاتفاقية والبروتوكول

- (١) تقرأ وتفسر هذه الاتفاقية والبروتوكول كوثيقة واحدة.
- (٢) في حالة وجود اختلاف بين هذه الاتفاقية والبروتوكول، يسود ما ينص عليه البروتوكول.

الفصل الثاني

انشاء الضمانة الدولية

المادة ٧ — المتطلبات الشكلية

تنشأ ضمانة كضمانة دولية بموجب هذه الاتفاقية عندما يكون العقد المنشئ للضمانة أو الذي ينص عليها:

- (أ) مكتوباً،
- (ب) متصلاً بمعدات يملك سلطة التصرف فيها الضامن أو البائع بشرط أو المؤجر،
- (ج) يجعل من الممكن تحديد المعدات وفقاً للبروتوكول، و
- (د) يسمح، في حالة عقد الضمان، بتحديد الالتزامات المضمونة، ولكن بدون الحاجة الى بيان مبلغ أو مبلغ أقصى مضمون.

- (أ) منحها الضامن بموجب عقد ضمان ،
- (ب) أو آلت الى شخص هو البائع بشرط بموجب عقد يشترط الاحتفاظ بالملكية،
- (ج) أو آلت الى شخص هو المؤجر بموجب عقد تأجير .
- ان الضمانة التي تدرج في اطار الفقرة الفرعية (أ) لا يمكن أن تدرج أيضا في اطار الفقرة الفرعية (ب) أو (ج) .
- (٣) ان الفئات المشار اليها في الفقرتين السابقتين هي:
- (أ) هياكل الطائرات ومحركات الطائرات وطائرات هليكوبتر .
- (ب) قاطرات وعربات السكك الحديدية.
- (ج) أصول الفضاء.
- (٤) يحدد القانون الواجب التطبيق ما اذا كانت الضمانة التي تنطبق عليها الفقرة (٢) تدرج في اطار الفقرات الفرعية (أ) أو (ب) أو (ج) من تلك الفقرة.
- (٥) تشمل الضمانة الدولية على المعدات المتحصلات المتعلقة بهذا المعدات.

المادة ٣ — نطاق التطبيق

- (١) تنطبق هذه الاتفاقية عندما يكون موقع المدين، وقت ابرام العقد الذي ينشئ الضمانة الدولية أو ينص عليها، في دولة متعاقدة.
- (٢) لا يؤثر وجود الدائن في دولة غير متعاقدة على تطبيق هذه الاتفاقية.

المادة ٤ — موقع المدين

- (١) لأغراض الفقرة (١) من المادة ٣، يكون موقع المدين في أي دولة متعاقدة:
- (أ) وفقا للقانون الذي تم تأسيسه أو تكوينه بموجبه،
- (ب) حيث يوجد مكتبه المسجل أو مقره القانوني،
- (ج) حيث يوجد مركزه الاداري، أو
- (د) حيث يوجد مقر أعماله.
- (٢) تعني الإشارة الى مقر أعمال المدين في الفقرة الفرعية (د) من الفقرة السابقة مقر أعماله الرئيسي اذا كان لديه أكثر من مقر واحد لأعماله، أو تعني محل اقامته المعتاد اذا لم يكن لديه مقر لأعماله.

- (جج) "ضمانة مسجلة" تعني ضمانة دولية، أو حقا أو ضمانا غير رضائي قابلا للتسجيل أو ضمانة وطنية محددة في اشعار بضمانة وطنية مسجلة وفقا للفصل الخامس،
- (دد) "حق أو ضمان غير رضائي قابل للتسجيل" يعني حقا أو ضمانا غير رضائي قابلا للتسجيل وفقا لاعلان مودع بموجب المادة ٤٠،
- (هه) "المسجل" يعني، فيما يتعلق بالبروتوكول، الشخص المعين أو الهيئة المعنية بواسطة ذلك البروتوكول أو بموجب الفقرة الفرعية ب) من الفقرة ٢) من المادة ١٧،
- (وو) "الوائح" تعني الأنظمة التي تضعها أو تقرها السلطة الاشرافية وفقا للبروتوكول،
- (زز) "بيع" يعني نقل ملكية معدات بموجب عقد بيع،
- (حح) "التزام مضمون" يعني التزاما مضمونا بموجب ضمان،
- (طط) "عقد ضمان" يعني عقدا يمنح بموجبه المدين الضامن أو يوافق على منح الدائن المضمون حقا على المعدات (بما في ذلك حق الملكية) ليضمن أداء أي التزام في الحاضر أو المستقبل من جانب المدين الضامن أو أي شخص آخر،
- (يي) "ضمان" يعني ضمانة يتم انشاؤها بموجب عقد ضمان،
- (كك) "السلطة الاشرافية" تعني، فيما يتعلق بالبروتوكول، السلطة الاشرافية المشار اليها في الفقرة ١) من المادة ١٧،
- (لل) "عقد يشترط الاحتفاظ بالملكية" يعني عقدا لبيع معدات بشرط عدم انتقال الملكية الى حين الوفاء بالشروط أو الشروط المبينة في العقد،
- (مم) "ضمانة غير مسجلة" تعني حقا أو ضمانا رضائيا أو غير رضائي غير مسجل (بخلاف الضمانة التي تنطبق عليها المادة ٣٩)، سواء كان قابلا للتسجيل أو غير قابل للتسجيل بموجب هذه الاتفاقية،
- (نن) "كتابة" تعني تسجيلا للمعلومات (بما في ذلك المعلومات المبلغة بوسائل الارسال عن بعد) في شكل ملموس أو في غير ذلك من الأشكال، بحيث يمكن استنساخه في مناسبة لاحقة في شكل ملموس يبين بوسيلة معقولة موافقة الشخص على التسجيل.

المادة ٢ — الضمانة الدولية

- (١) تنص هذه الاتفاقية على انشاء ضمانة دولية على بعض فئات المعدات المنقولة والحقوق التبعية الخاصة بها، والآثار المترتبة على تلك الضمانة.
- (٢) لأغراض هذه الاتفاقية، تعني الضمانة الدولية على المعدات المنقولة ضمانة منشأة طبقا للمادة ٧ على معدات من احدى فئات المعدات المذكورة في الفقرة ٣) أدناه والمعينة في البروتوكول، والتي يمكن تحديدها كل منها بصورة منفردة، وهذه الضمانة:

(كما هو محدد في البروتوكول) في نفس الدولة المتعاقدة وقت اتمام العقد، وإذا كانت الضمانة الناشئة عن العملية قد قيدت في سجل وطني في تلك الدولة المتعاقدة التي أصدرت اعلانا بموجب الفقرة (1) من المادة ٥٠،

- (س) "الضمانة الدولية" تعني ضمانا في حوزة الدائن تنطبق عليها المادة ٢،
- (ع) "السجل الدولي" يعني مرافق التسجيل الدولي المنشأة لأغراض هذه الاتفاقية أو البروتوكول،
- (ف) "عقد التأجير" يعني عقدا يقوم بموجبه شخص واحد (المؤجر) بمنح شخص آخر (المستأجر) حق حيازة المعدات أو السيطرة عليها (مع خيار الشراء أو بدونه) مقابل دفع أجرة أو مدفوعات أخرى،
- (ص) "الضمانة الوطنية" تعني ضمانا في حوزة الدائن على المعدات أنشئت بموجب عملية داخلية مشمولة باعلان صادر بموجب الفقرة (1) من المادة ٥٠،
- (ق) "حق أو ضمان غير رضائي" يعني حقا أو ضمانا ممنوحا بموجب قانون دولة متعاقدة أصدرت اعلانا بموجب المادة ٣٩ لضمان أداء أي التزام، بما في ذلك التزام اداء الدولة أو كيان تابع للدولة، أو منظمة حكومية دولية أو خاصة،
- (ر) "اشعار الضمانة الوطنية" يعني اشعارا قيد أو سيقيد في السجل الدولي يفيد بانشاء ضمانا وطنية،
- (ش) "معدات" تعني المال المنقول المدرج ضمن احدى الفئات التي تنطبق عليها المادة ٢،
- (ت) "حق أو ضمان سابق" يعني حقا أو ضمانا من أي نوع في احدى المعدات أو عليها يكون قد نشأ أو استحدث قبل تاريخ سريان مفعول هذه الاتفاقية على النحو المعرف في الفقرة الفرعية (أ) من الفقرة (٢) من المادة ٦٠،
- (ث) "المتحصلات" تعني المتحصلات النقدية أو غير النقدية من معدات، ترتبت على الفقد الكلي أو الجزئي أو التلف المادي لهذه المعدات أو مصادرتها أو الاستيلاء عليها أو نزع ملكيتها، كلياً أو جزئياً،
- (خ) "احالة مرتقبة" تعني احالة يزعم القيام بها مستقبلا عند وقوع حدث معين، سواء كان هذا الحدث محقق الوقوع أو غير محقق الوقوع،
- (ذ) "ضمانة دولية مرتقبة" تعني ضمانا على المعدات نتجه النية الى انشائها مستقبلا أو توقعها كضمانة دولية عند وقوع حدث معين (قد يشمل حصول المدين على حق في المعدات)، سواء كان هذا الحدث محقق الوقوع أو غير محقق الوقوع،
- (ض) "بيع مرتقب" يعني بيعا يزعم القيام به مستقبلا عند وقوع حدث معين، سواء كان هذا الحدث محقق الوقوع أو غير محقق الوقوع،
- (أأ) "البروتوكول" يعني، فيما يتعلق بأي فئة من المعدات والحقوق التبعية التي تطبق عليها هذه الاتفاقية، البروتوكول الذي يحكم تلك الفئة من المعدات والحقوق التبعية،
- (بب) "مسجلة" تعني معدات مقيدة في السجل الدولي وفقا للفصل الخامس،

- (ب) "الإحالة" تعني الاتفاق الذي ينقل الى الطرف المحال اليه حقوقا تبعية، سواء نفذ ذلك في شكل ضمانات أو أي شكل آخر، مع نقل الضمانة الدولية ذات الصلة أو بدون نقلها،
- (ج) "الحقوق التبعية" تعني جميع الحقوق في السداد أو أي شكل آخر من أشكال الأداء من جانب المدين بموجب عقد، وهي الحقوق المضمونة بالمعدات المنقولة أو المرتبطة بها،
- (د) "بدء إجراءات الاعسار" يعني الوقت الذي تعتبر فيه إجراءات الاعسار قد بدأت وفقا لقانون الاعسار المطبق،
- (هـ) "المشتري بشرط" يعني المشتري بموجب عقد يشترط الاحتفاظ بالملكية،
- (و) "البائع بشرط" يعني البائع بموجب عقد يشترط الاحتفاظ بالملكية،
- (ز) "عقد البيع" يعني عقدا لبيع معدات من البائع الى المشتري وهو ليس عقدا بالمعنى الوارد في الفقرة (أ) أعلاه،
- (ح) "محكمة" تعني محكمة عادية أو ادارية أو هيئة تحكيم أنشأتها دولة متعاقدة،
- (ط) "الدائن" يعني الدائن المضمون بموجب عقد ضمان أو البائع بشرط بموجب عقد يشترط الاحتفاظ بالملكية أو المؤجر بموجب عقد تأجير،
- (ي) "المدين" يعني المدين الضامن بموجب عقد ضمان، أو المشتري بشرط بموجب عقد يشترط الاحتفاظ بالملكية، أو المستأجر بموجب عقد تأجير، أو الشخص المحتمل حقه في المعدات بحق أو ضمان غير رضائي قابل للتسجيل،
- (ك) "مدير إجراءات الاعسار" يعني شخصا مخولا بإدارة اعادة التنظيم أو التصفية، ويشمل الشخص المخول على أساس مؤقت، كما يشمل المدين صاحب الحيابة على المعدات اذا كان قانون الاعسار المطبق يسمح بذلك،
- (ل) "إجراءات الاعسار" تعني الإفلاس أو التصفية أو غيرهما من الإجراءات الجماعية القضائية أو الادارية، بما في ذلك الإجراءات المؤقتة، التي تخضع فيها أصول المدين وشؤونه لسيطرة أو اشراف المحكمة لأغراض اعادة التنظيم أو التصفية،
- (م) "أشخاص معينون" تعني:
- (١) المدين،
- (٢) أي شخص يعطي أو يصدر كفالة أو ضمانا واجب الدفع عند الطلب أو خطاب ضمان أو أي شكل آخر من أشكال الضمان، وذلك لغرض تأمين الوفاء بأي من الالتزامات لصالح الدائن،
- (٣) أي شخص آخر له حقوق في أو على المعدات.
- (ن) "عملية داخلية" تعني عملية من النوع المذكور في الفقرات الفرعية من (أ) الى (ج) في الفقرة (٢) من المادة ٢ حيث يقع مركز المصالح الرئيسية لجميع الأطراف في هذه العملية وكذلك المعدات ذات الصلة

[ARABIC TEXT — TEXTE ARABE]

اتفاقية

بشأن الضمانات الدولية على المعدات المنقولة

ان الدول الأطراف في هذه الاتفاقية،

ادراكا منها للحاجة الى اقتناء واستخدام معدات منقولة عالية القيمة أو ذات أهمية اقتصادية خاصة والى تسهيل تمويل اقتناء هذه المعدات واستخدامها بشكل فعال،

واعترافا منها بمزايا التأجير والتمويل المضمون بالأصول لهذا الغرض، ورغبة منها في تسهيل هذه الأنواع من العمليات بوضع قواعد واضحة تطبق عليها،

وادراكا منها للحاجة الى تأمين الاعتراف بالضمانات على هذه المعدات وحمايتها على الصعيد العالمي،

ورغبة منها في توفير منافع اقتصادية كبيرة ومتبادلة لجميع الأطراف المعنية،

واعتمادا منها بأن هذه القواعد يجب أن تأخذ بعين الاعتبار المبادئ التي يركز عليها التأجير والتمويل المضمون بالأصول وأن تعزز الاستقلالية الضرورية للأطراف في هذه العمليات،

وادراكا منها للحاجة الى انشاء اطار قانوني للضمانات الدولية على هذه المعدات وبالتالي انشاء نظام تسجيل دولي لحماية هذه الضمانات،

وإذ تضع في اعتبارها الأهداف والمبادئ المنصوص عليها في الاتفاقيات الحالية بشأن هذه المعدات،

قد اتفقت على الأحكام التالية:

الفصل الأول

نطاق التطبيق وأحكام عامة

المادة ١ — التعاريف

في هذه الاتفاقية تكون للمصطلحات المستعملة فيها المعاني المذكورة أدناه، ما لم يقتض السياق خلاف ذلك:

(أ) "العقد" يعني عقدا لإنشاء ضمان أو عقدا يشترط الاحتفاظ بالملكية أو عقد تأجير،

[CHINESE TEXT — TEXTE CHINOIS]

移动设备国际利益公约

本公约缔约各国：

知悉 获得和使用高价值或具有特别经济意义的移动设备的需要和促进有效率地获得和使用此种设备的融资需要，

认识到 为此目的进行资产担保融资和租赁的益处，并希望建立明确的规范以推动此类交易，

铭记 确保此种设备上的利益得到普遍承认和保护的需要，

希望 给利益各方带来广泛和相互的经济效益，

认为 此种规范必须反映资产担保融资和租赁的原则，并须促进此类交易中当事各方所必需的意思自治，

意识到 为此种设备的国际利益建立法律框架的需要和为此目的建立国际登记制度加以保护的

需要，

考虑到 有关此种设备的各现行公约所载的目标和原则，

兹协议 如下：

第一章

适用范围和总则

第一条 定义

除非文中另有规定，本公约所用术语含义如下：

- (a) “协议”，是指担保协议、所有权保留协议或租赁协议；
- (b) “转让”，是指通过担保或其他方式将相关权利让渡给受让人的合同，而有关国际利益可随之转移，也可不转移；
- (c) “相关权利”，是指根据由标的物担保或与该标的物有关的协议，应由债务人支付或做出其他履行的全部权利；
- (d) “破产程序的开始”，是指依据破产准据法，破产程序被视为启动之时；

- (e) “附条件的买方”，是指所有权保留协议中的买方；
- (f) “附条件的卖方”，是指所有权保留协议中的卖方；
- (g) “销售合同”，是指卖方将标的物销售给买方的合同，但并非上述(a)项定义所指的协议；
- (h) “法院”，是指缔约国设立的法院、行政裁判庭或仲裁庭；
- (i) “债权人”，是指担保协议的担保权人、所有权保留协议的附条件卖方或租赁协议的出租人；
- (j) “债务人”，是指担保协议的担保人、所有权保留协议的附条件买方、租赁协议的承租人或其有在标的物上的利益是受某项可登记的非约定权利或利益制约的人；
- (k) “破产管理人”，是指经授权，包括临时授权实施重组或清算的人，如果破产准据法准许，也包括占有资产的债务人；
- (l) “破产程序”，是指为重组或清算之目的，将债务人的资产和事务置于法院控制或监督之下的破产、清算或其他追偿性质的司法或行政程序，包括临时程序；
- (m) “利害关系人”，是指：
 - (i) 债务人；
 - (ii) 为确保债权人利益之相对义务得到履行而出具或签发担保书、即付保证、备付信用证或任何其他形式的信用保证的任何人；
 - (iii) 对标的物享有权利的任何其他人；
- (n) “国内交易”，是指属于第二条第 2 款 (a)至(c)项中所列类型的交易，在订立合同时，其所涉各方的主要利益中心和（依据议定书确定的）相关标的物的所在地均位于同一个缔约国内，该交易所产生的利益已在该缔约国的国家登记处登记，且该缔约国已根据第五十条第 1 款做出声明；
- (o) “国际利益”，是指适用第二条的债权人拥有的利益；
- (p) “国际登记处”，是指为本公约或议定书之目的而设立的国际登记机构；
- (q) “租赁协议”，是指某人（出租人）将标的物的占有权或控制权（附带或不附带购买选择权）授予另一人（承租人）以换取租金或其他支付的协议；
- (r) “国内利益”，是指由根据第五十条所做声明中涵盖的国内交易产生的债权人对标的物拥有的利益；
- (s) “非约定权利或利益”，是指为确保义务，包括对国家、国家实体或政府间组织或私人组织的义务得以履行而由根据第三十九条做出声明的缔约国的法律赋予的权利或利益；

- (t) “国内利益通知”，是指已在国际登记处登记或将要登记的关于已经设立某项国家利益的通知；
- (u) “标的物”，是指适用第二条的类别的标的物；
- (v) “先期存在的权利或利益”，是指在本公约根据第六十条第2款(a)项的规定生效之前，已经产生或发生的对标的物享有的任何种类的权利或利益；
- (w) “收益”，是指因标的物全部或部分损毁、灭失或者全部或部分充公、征用或者调拨而取得的货币或非货币收益；
- (x) “预期转让”，是指基于特定事件的发生，不论该事件的发生是否确定，而意欲在将来进行的转让；
- (y) “预期国际利益”，是指基于特定事件（包括债务人取得标的物上的利益）的发生，不论该事件的发生是否确定，而意欲将来在标的物上设立或者设定为国际利益的利益；
- (z) “预期销售”，是指基于特定事件的发生，不论该事件的发生是否确定，而意欲在将来进行的销售；
- (aa) “议定书”，就本公约适用的任何类别的标的物及其相关权利而言，是指关于该类别的标的物及其相关权利的议定书；
- (bb) “已登记”，是指已经按照第五章在国际登记处登记；
- (cc) “已登记利益”，是指已经按照第五章登记的国际利益、可登记的非约定权利或利益、或者在国内利益通知中指明的国内利益；
- (dd) “可登记的非约定权利或利益”，是指根据第四十条交存的声明，可以登记的非约定权利或利益；
- (ee) “登记官”，就议定书而言，是指由议定书指定或者根据第十七条第2款(b)项任命的个人或机构；
- (ff) “规章”，是指监管机关根据议定书制定或批准的规章；
- (gg) “销售”，是指根据销售合同进行的标的物所有权的转移；
- (hh) “担保债务”，是指担保利益所担保的债务；
- (ii) “担保协议”，是指担保人为确保本人或者第三人履行既有债务或预期债务而赋予或者承诺赋予担保权人标的物上利益（包括所有权利益）的协议；
- (jj) “担保利益”，是指担保协议设定的利益；
- (kk) “监管机关”，就议定书而言，是指第十七条第1款所指的监管机关；

- (ll) “所有权保留协议”,是指在协议规定的一项或多项条件实现之后所有权才发生转移的标的物销售协议;
- (mm) “未登记利益”,是指没有登记的约定利益或者非约定权利或利益(适用第三十九条的利益除外),不论其依照本公约是否可以登记;
- (nn) “书面”,是指以有形形态或其他形态存在并能够在今后以有形形态复制而且以合理方式表明经某人核准的信息(包括以电子形式传输的信息)纪录。

第二条 国际利益

1. 本公约规定某些种类的移动设备上的国际利益和相关权利的构成及其效力。
2. 为本公约之目的,移动设备上的国际利益是指根据第七条构成、属于本条第3款所列并由议定书指明种类的某个可识别标的物上的利益,包括:
 - (a) 担保协议的担保人赋予的利益;
 - (b) 所有权保留协议的附条件卖方享有的利益;或者
 - (c) 租赁协议的出租人享有的利益;凡属于(a)项的利益不能同时又属于(b)或(c)项。
3. 前款所述的种类是:
 - (a) 航空器机身、航空器发动机和直升机;
 - (b) 铁路车辆;和
 - (c) 空间资产。
4. 适用第2款的利益是否属于该款的(a)、(b)或(c)项,由准据法判定。
5. 标的物上的国际利益延及该标的物的收益。

第三条 适用范围

1. 在设定或规定国际利益的协议订立之时,债务人位于缔约国的,适用本公约。
2. 债权人位于非缔约国的,不影响本公约的适用。

第四条 债务人所在地

1. 为第三条第1款之目的,债务人位于缔约国是指债务人:
 - (a) 依照该国法律组成或设立;

(b) 在该国有注册办公机构或法定住所；

(c) 在该国有管理中心；或者

(d) 在该国有营业场所。

2. 债务人有一个以上营业场所的，前款(d)项所指债务人营业场所是指其主要营业场所；没有营业场所的，则指其惯常住所。

第五条 解释与准据法

1. 在解释本公约时，应当顾及公约序言中阐明的宗旨、公约的国际性质以及促进公约在适用上的统一性和可预见性的需要。

2. 属于本公约规范但公约未予明确规定的事项，应当按照作为本公约基础的一般原则处理；没有此类原则的，按照准据法处理。

3. 准据法是指根据法院地国国际私法规则应予适用的国内法律规则。

4. 由若干领土单位组成的国家，各领土单位对应予决定的事项有各自的法律规则，且没有指明相关的领土单位的，由该国的法律决定适用哪一个领土单位的规则。没有这样的法律的，适用与案件有最密切联系的领土单位的法律。

第六条 公约与议定书的关系

1. 本公约和议定书应被视为并解释为一个单一文件。

2. 在本公约和议定书不一致的，以议定书为准。

第二章

国际利益的构成

第七条 形式要件

如果设定或规定一项利益的协议符合下列条件，该利益即构成本公约所指的国际利益：

(a) 以书面形式订立；

(b) 涉及的标的物是担保人、附条件的卖方或出租人有权处置的；

(c) 使该标的物按照议定书的规定能够识别；和

(d) 属于担保协议的，使被担保的义务能够确定，但无需说明所担保的金额或最高金额。

第三章

不履行的救济

第八条 担保权人的救济

1. 发生第十一条规定的不履行的，在不违反缔约国根据第五十四条可能做出声明的情况下，担保权人可以在担保人过去任何时候已经同意的限度内实施下述任一种或多种救济：
 - (a) 占有或者控制作为担保物的任何标的物；
 - (b) 出售或者出租任何此类标的物；
 - (c) 收取或者领受因管理或使用任何此类标的物而产生的收入或盈利。
2. 担保权人可选择申请法院令状授权或者指令实施前款所述的任一行为。
3. 第 1 款(a)、(b)或(c)项或第十三条规定的任何救济均须以商业上合理的方式实施。依据担保协议的条款实施救济应被视为是以商业上合理的方式实施救济，除非该条款明显不合理。
4. 拟议按照第 1 款的规定出售或者出租标的物的担保权人，必须将拟议的出售或出租以书面形式合理地预先通知：
 - (a) 第一条(m)项 (i)、(ii)目规定的利害关系人；和
 - (b) 第一条(m)项 (iii)目规定的、且已在出售或出租前的合理期间内将其权利通知了担保权人的利害关系人。
5. 担保权人因实施第 1 款或第 2 款规定的救济而收取或者领受的款项必须用于抵偿被担保债务的金额。
6. 担保权人因实施第 1 款或第 2 款规定的救济而收取或者领受的款项超过该项担保利益所担保的金额以及在实施救济中产生的合理费用的，除非法院另有指令，担保权人必须按先后顺序将超过部分分配给优先受偿地位紧随其后的已登记利益的各持有人或已向担保权人通知其利益的各持有人，然后将任何剩余部分付给担保人。

第九条 以标的物清偿：赎回

1. 在发生第十一条规定的不履行情况之后的任何时候，担保权人和所有利害关系人可以约定将担保利益项下的任何标的物的所有权（或者担保人对该标的物享有的任何其他权利）让渡给担保权人，以清偿担保的债务。
2. 法院可以根据担保权人的申请发出令状，将担保利益项下任何标的物的所有权（或者担保人对该标的物享有的任何其他权利）转移给担保权人，以清偿担保的债务。
3. 法院必须在考虑应由担保权人向利害关系人支付的金额之后，认为通过此种转移得以清

偿的担保债务金额与标的物价值相当时，始得依照前款规定准许担保权人的申请。

4. 在发生第十一条规定的不履行之后和用于担保的标的物被出售或者依据第2款的规定发出令状之前的任何时候，担保人或者任何利害关系人可以通过全额支付被担保的金额来解除担保利益，但不得对抗担保权人根据第八条第1款(b)项签订的或根据第八条第2款的令状订立的租赁协议。发生此种不履行后，如果全额支付被担保金额的是债务人以外的利害关系人，则该利害关系人即行代位取得担保权人的各项权利。

5. 担保人的所有权或任何其他利益根据第八条第1款(b)项或者根据本条第1款或第2款规定的销售发生转移之后，不受第二十九条规定的担保权人的担保利益较之优先的任何其他利益的限制。

第十条 附条件的卖方或出租人的救济

所有权保留协议或租赁协议下发生第十一条规定的不履行的，附条件的卖方或者出租人可以：

- (a) 在不违反缔约国根据第五十四条可能做出声明的情况下，终止协议并占有或控制与该协议相关的任何标的物；
- (b) 申请法院令状授权或指令实施上述任一行为。

第十一条 不履行的含义

1. 债务人和债权人可以于任何时候以书面形式约定构成不履行或者导致产生第八条至第十条和第十三条规定的权利和救济的事件。
2. 如果债务人和债权人没有如此约定，为第八条至第十条和第十三条之目的，“不履行”是指实质上剥夺了债权人根据协议有权享有的期望的不履行。

第十二条 附加救济

任何为准据法所准许的附加救济，包括当事各方约定的任何救济，可以在不违背本章第十五条的强制性规定的限度内行使。

第十三条 最终裁决前的救济

1. 在不违反缔约国根据第五十五条可能做出声明的情况下，缔约国应当保证，已举出证据证明债务人不履行债务的债权人，在其权利主张获得最终裁决之前按债务人此前任何时候的同意，可以通过向法院申请下列一种或几种令状的形式获得快速救济：

- (a) 保全有关的标的物及其价值；
- (b) 占有、控制或者监管该标的物；
- (c) 冻结该标的物；和

- (d) 出租或者管理该标的物 and 由此产生的收益，但(a)至(c)项涵盖的情况除外。
2. 债权人有下列情况的，法院在依照前款做出任何令状时可以施加其认为必要的条件以保护利害关系人：
- (a) 在执行授予此种救济的任何令状时，未能履行本公约或议定书规定的对债务人的任何义务；或者
- (b) 其全部或部分请求在最终裁决时未能成立。
3. 法院在依照第 1 款做出任何令状之前，可以要求将有关请求通知任何利害关系人。
4. 本条规定不影响第八条第 3 款的适用，亦不限制第 1 款规定以外的其他临时救济的实施。

第十四条 程序要求

在不违背第五十四条第 2 款的情况下，本章规定的任何救济均须依照救济实施地的法定程序进行。

第十五条 减损

本章所述的当事双方或各方在其相互关系中可以在任何时候通过书面协议减损或者变更本章前述条款的效力，但第八条第 3 至 6 款、第九条第 3 和 4 款、第十三条第 2 款和第十四条除外。

第四章

国际登记制度

第十六条 国际登记处

1. 应当设立国际登记处，登记下列事项：
- (a) 国际利益、预期国际利益和可登记的非约定权利和利益；
- (b) 国际利益的转让和预期转让；
- (c) 依照准据法，通过法定或约定方式代位取得国际利益；
- (d) 国内利益通知；和
- (e) 前述各项利益的从属利益。
2. 针对不同种类的标的物及相关权利可以设立不同的国际登记处。

3. 为本章和第五章之目的，视其情况，“登记”一词包括变更、展期或者注销登记。

第十七条 监管机关和登记官

1. 根据议定书，应当设立监管机关。
2. 监管机关应当履行下列职责：
 - (a) 设立国际登记处或者规定国际登记处的设立；
 - (b) 除非议定书另有规定，任命和罢免登记官；
 - (c) 确保在登记官人选发生变化时将国际登记处持续有效运作所必需的各项权利授予或者转让给新登记官；
 - (d) 经与缔约国协商后，依照议定书制定或者批准并且保证颁布有关国际登记处运作的规章；
 - (e) 建立管理程序，使对有关国际登记处运作的投诉能通过此种程序送达监管机关；
 - (f) 监督登记官和国际登记处的运作；
 - (g) 根据登记官的请求，向登记官提供监管机关认为适当的指导；
 - (h) 制定并定期复审国际登记处提供服务和便利的收费结构；
 - (i) 做出一切必要的安排，确保建立一个高效率的、以通知为基础的电子登记系统，以实现本公约和议定书的各项目标；和
 - (j) 定期向缔约国报告其履行本公约和议定书项下义务的情况。
3. 监管机关可以订立履行其职责所必需的任何协议，包括第二十七条第3款所指的任何协议。
4. 监管机关拥有国际登记处的数据库和档案的全部财产权利。
5. 登记官应当保证国际登记处有效运作，履行本公约、议定书和规章所赋予的各项职责。

第五章

有关登记的其他事项

第十八条 登记要求

1. 议定书和规章应对下列事项，包括标的物的识别标准，作出规定：

- (a) 登记的生效（应包括对事先以电子形式传输第二十条所要求的任何人的任何同意的规定）；
 - (b) 查询和出具查询凭证及相关事宜；
 - (c) 保证国际登记处的信息和文书的保密性，但并非关于某项登记的信息和文书的保密性。
2. 登记官没有义务查询第二十条所指的同意是否已经作出或是否有效。
 3. 已登记的预期国际利益成为国际利益，且其登记资料可以满足国际利益登记要求的，无需另行登记。
 4. 登记官应作出安排，将登记情况输入国际登记处数据库，并使其可按收到的时间顺序查询，档案应纪录收到的日期和时间。
 5. 议定书可以规定：缔约国可以指定其境内的某个或多个实体作为接入点，通过该接入点将登记所需的资料报送或选送给国际登记处。做出此种指定的缔约国可以规定在向国际登记处发送此种资料前需满足的任何要求。

第十九条 登记的有效性和时间

1. 登记必须依照第二十条的规定办理方为有效。
2. 规定的资料已经输入国际登记处数据库并可供查询时，一次有效的登记方为完成。
3. 为前款之目的，一项登记满足下列条件后即可供查询：
 - (a) 国际登记处已经为该项登记分配了档案序号；和
 - (b) 登记信息连同档案序号已作永久性存储并可在国际登记处检索查询。
4. 已登记的预期国际利益成为国际利益，该登记在根据第七条的规定构成国际利益之前仍然有效的，该国际利益按登记预期国际利益时即已登记论处。
5. 前款经必要调整后适用于国际利益预期转让的登记。
6. 登记应当按照议定书规定的标准在国际登记处资料库备查。

第二十条 同意办理登记

1. 一方当事人经另一方当事人书面同意，可以对国际利益、预期国际利益或者国际利益的转让或预期转让进行登记，并可在任何此类登记期满前对其进行变更或展期。
2. 一项国际利益从属于另一项国际利益的，可以由其利益被从属的人在任何时候办理登记或经其书面同意后予以登记。

3. 登记可以由受益方撤销或经其书面同意后予以撤销。
4. 依照法律或者合同代位取得国际利益，可以由代位权人登记。
5. 可登记的非约定权利或者利益可以由持有人登记。
6. 国内利益通知可以由该项利益的持有人登记。

第二十一条 登记的时效

国际利益的登记在被撤销或登记规定的期限届满前，始终有效。

第二十二条 查询

1. 任何人均可按照议定书和规章规定的方式，通过电子手段向国际登记处查询或要求查询在此登记的利益或预期国际利益。
2. 登记官收到查询要求后应当按照议定书和规章规定的方式，通过电子手段就任何标的物出具登记处查询凭证：
 - (a) 说明与之有关的全部登记信息，并附加说明此种信息登记的日期和时间；或者
 - (b) 说明国际登记处查无有关信息。
3. 依照前款出具的查询凭证应说明登记信息中列明的债权人已获得或意欲获得标的物的国际利益，但不应说明所登记的是国际利益或是预期国际利益，即使从有关登记信息中可以确定。

第二十三条 声明和已 声明的非约定权利或利益清单

登记官应当保有一份关于声明、声明的撤回、经公约保存机关通知登记官缔约国依据第三十九条和第四十条已经做出声明的非约定权利或利益的类别，以及每项此种声明或撤回声明的日期之清单。此项清单应当按照声明国的名称记录在案并提供查询，并须按议定书和规章的规定提供给要求查询的任何人。

第二十四条 查询凭证的证据价值

国际登记处出具的、作为证明之用且符合规章规定格式的文件，构成对下列事项的初步证据：

- (a) 已经按此出具该文件；和
- (b) 其所述事实，包括登记的日期和时间。

第二十五条 登记的注销

1. 已登记担保利益所担保的债务或者产生已登记非约定权利或利益的债务已经解除，或者已登记所有权保留协议中的所有权转移条件已经成就的，该项利益的持有人应当在债务人的书面要求按登记时指明的地址送达或收到后，无不适当延误地办理注销登记。
2. 预期国际利益或国际利益的预期转让已经办理登记，预期债权人或者预期受让人没有支付价金或者承诺支付价金的，应当在预期债务人或预期转让人的书面请求按登记中指定的地址送达或收到后，无不适当延误地办理注销登记。
3. 已登记的国内利益通知中规定的国内利益所担保的债务已经解除的，该项利益的持有人应当在债务人的书面要求按登记中指定的地址送达或收到后，无不适当延误地办理注销登记。
4. 不应办理登记或登记有误的，所办理登记的受益人应在债务人的书面要求按登记中指定的地址送达或收到后，无不适当延误地办理注销登记或变更。

第二十六条 国际登记设施的准入

除未能遵守本章规定的程序者外，不得以任何理由拒绝任何人使用国际登记处的登记和查询设施。

第六章

监管机关和登记官的特权与豁免

第二十七条 法人资格；豁免

1. 监管机关尚不具有国际法人资格的，应具有国际法人资格。
2. 监管机关及其官员和雇员享有议定书中规定的法律或行政程序的豁免。
3. (a) 监管机关依据与东道国的协议享受税务豁免及此类其他特权。
(b) 为本款之目的，“东道国”是指监管机关的所在地国。
4. 国际登记处的资产、文件、数据库和档案不可侵犯，并且免于没收或其他法律或行政程序。
5. 为根据第二十八条第1款或第四十四条的规定对登记官提起索赔之目的，索赔人应有权获取使其能够提起索赔所必要的资料 and 文件。
6. 监管机关可以放弃第4款授予的不可侵犯权和豁免。

第七章

登记官的赔偿责任

第二十八条 赔偿责任和财务保险

1. 由于登记官及其官员和雇员的过失或不作为或者由于国际登记系统发生故障而直接造成他人损失的，登记官应当承担损害赔偿 responsibility，除非故障是由于不可避免和不可克服的事件引起，即使使用电子登记设计和操作领域的现行最佳做法，包括有关备份、系统安全和网络连接在内的做法，也无法防止。
2. 登记官收到的登记信息的事实性不准确，或登记官以收到该信息的原始形式发送的登记信息的事实性不准确的，登记官不应承担前款的责任，对于国际登记处收到登记信息之前产生的、且不在登记官及其官员和雇员责任范围内的行为或情况，登记官亦不承担责任。
3. 第 1 款规定的赔偿可以依照蒙受损失的人造成或促成此种损失的程度予以降低。
4. 登记官应办理保险或财务保证，以在监管机关按照议定书所确定的范围内承担本条所述的赔偿责任。

第八章

国际利益对抗第三人的效力

第二十九条 对抗利益间的优先权

1. 已登记的利益优先于在其后登记的任何其他利益和未登记的利益。
2. 前款最先提及的利益的优先权在下列情况下亦得适用：
 - (a) 即使最先提及的利益是在实际知道存在其他利益的情况下取得或登记的；和
 - (b) 即使是涉及最先提及利益的知情持有人所给付的价金的。
3. 标的物的买方取得的对标的物的利益：
 - (a) 不能对抗取得该利益时已登记的利益；和
 - (b) 不受未登记利益的影响，即使实际知道存在此种利益。
4. 附条件买方或承租人取得的对标的物的利益或权利：
 - (a) 不能对抗在附条件卖方或出租人持有的国际利益登记之前已登记的利益；和

(b) 不受当时未登记利益的影响，即使实际知道存在该项利益。

5. 本条规定的对抗利益或权利间的优先次序，可以通过此种利益持有人之间的协议加以变更。但是，从属利益的受让人不受将该利益置于从属地位的协议约束，除非在转让时与该项协议有关的该从属利益已被登记。

6. 本条给予标的物上利益的优先权延及其收益。

7. 本公约：

(a) 不影响他人对标的物之外的某一物件的权利，只要此人在该物件安装到标的物之前已拥有这些权利，而且根据准据法这些权利在安装完毕之后继续存在；和

(b) 不妨碍对标的物之外的某一物件的权的设置，只要该物件此前已被安装到根据准据法设置那些权利的标的物上。

第三十条 破产的效力

1. 在针对债务人的破产程序中，一项国际利益在破产程序开始之前已遵照本公约办理登记的，该项国际利益有效。

2. 如果一项国际利益根据其准据法是有效的，本条规定不减损其在破产程序中的有效性。

3. 本条不影响：

(a) 破产程序适用的法律中关于防止债权人欺诈的优先权交易或转让交易的任何规则；或

(b) 关于破产管理人控制或监督下的财产权利的执行的任何程序规则。

第九章

相关权利和国际利益的转让； 代位权

第三十一条 转让的效力

1. 除非当事方另有约定，根据第三十二条做出的相关权利的转让亦将下列权益转移给受让人：

(a) 有关国际利益；和

(b) 转让人依据本公约享有的全部利益和优先权。

2. 本公约不妨碍转让人相关权利的部分转让。在此种部分转让的情况下，转让人和受让人

可以约定依照前款转让的有关国际利益中其各自的权利，但不应在未取得债务人同意的情况下对债务人产生不利影响。

3. 债务人对受让人的抗辩权和反诉权由准据法确定，但不影响第4款的适用。
4. 债务人可以于任何时候以书面形式同意放弃前款所述的全部或任何抗辩权和反诉权，但由于受让人的欺诈行为而产生的抗辩权除外。
5. 为担保而进行的转让，转让所担保的债务已经解除，并且所转让的权利依然存在的，转让的相关权利重新归于转让人。

第三十二条 转让的形式要件

1. 相关权利的转让须符合下列条件方能转移有关国际利益：
 - (a) 以书面形式订立；
 - (b) 能够使相关权利依照产生此种权利的合同得到识别；和
 - (c) 为担保进行转让的，能够依据议定书确定该项转让所担保的债务，但无需说明担保的金额或最高金额。
2. 由担保协议设定或规定的国际利益的转让无效，除非某些或一切相关权利也予以转让。
3. 相关权利的转让对转移有关国际利益无效的，不适用本公约。

第三十三条 债务人对受让人的义务

1. 相关权利和有关国际利益已根据第三十一条和第三十二条做出转移的，与这些权利和该项利益有关的债务人受该项转让的约束，并且有义务向受让人做出给付或者其他履行，但条件必须是：
 - (a) 该债务人已经收到转让人或经其授权者关于该项转让的书面通知；并且
 - (b) 该通知指明了相关权利。
2. 不论债务人以何种其他理由通过给付或履行解除其债务，为此目的的给付或履行只要是根据前款做出，即为有效。
3. 本条规定不影响对抗性转让间的优先次序。

第三十四条 担保性转让不履行的救济

为担保转让相关权利和有关国际利益，转让人不履行义务的，转让人与受让人之间的关系适用第八条、第九条和第十一至十四条的规定（对于相关权利，则在那些规定可以适用于无形财产的范围予以适用），在适用时：

- (a) 担保债务和担保利益是指相关权利和有关国际利益转让所担保的债务和转让所产生的担保利益；
- (b) 担保权人、债权人、担保人或债务人是指受让人和转让人；
- (c) 所指国际利益的持有人是指受让人；
- (d) 标的物是指被转让的相关权利和有关国际利益。

第三十五条 对抗性转让的优先权

1. 发生相关权利的对抗性转让，且其中至少有一项转让包括有关国际利益并已经登记的，适用第二十九条之规定。此时已登记利益是指相关权利和有关的已登记利益的转让，已登记或未登记利益是指已登记或未登记的转让。
2. 相关权利的转让适用第三十条之规定，此时国际利益是指相关权利和有关国际利益的转让。

第三十六条 受让人在相关权利上的优先权

1. 相关权利和有关国际利益的受让人，其转让已经登记的，与另一相关权利的受让人相比，仅在下列情况下享有第三十五条第1款规定的优先权：
 - (a) 在产生相关权利的合同说明这些权利由标的物担保或与标的物有关；和
 - (b) 在相关权利与标的物有关的限度以内。
2. 为前款(b)项之目的，相关权利仅在以下各项有关的给付或做出其他履行的权利的限度内才与标的物有关：
 - (a) 为购买标的物支付并加以利用的预付款；
 - (b) 转让人将另一国际利益转让给受让人，转让已经登记，且转让人对该标的物拥有国际利益的，为购买该标的物支付并加以利用的预付款；
 - (c) 标的物的应付价金；
 - (d) 标的物上的应付租金；或
 - (e) 前述任何一项交易所产生的其他义务。
3. 在其他情况下，相关权利的对抗性转让的优先权由准据法确定。

第三十七条 转让人破产的效力

针对转让人的破产程序适用第三十条的规定，此处债务人是指转让人。

第三十八条 代位权

1. 本公约不妨碍依照准据法通过法定或约定方式代位取得相关权利和有关国际利益，但不影响第2款的适用。
2. 属于前款范围的任何利益与一项对抗性利益之间的优先顺序可以由各相关利益的持有人以书面协议予以变更。但是，从属利益的受让人不受将该利益置于从属地位的协议约束，除非在转让时与该协议有关的该从属利益已被登记。

第十章

缔约国可做出声明的权利或利益

第三十九条 无须登记即具有优先权的权利

1. 缔约国可以于任何时候，在向议定书保存机关交存的声明中一般地或具体地声明：
 - (a) 非约定权利或利益的类别（适用第四十条者除外）。依其本国法律，这些权利或利益优先于标的物上已与登记的国际利益持有人的利益等等的利益而且优先于已登记的国际利益，而不论其是否处于破产程序中；
 - (b) 本公约不影响国家或国家实体、政府间组织或其他公共服务的私人提供者依照该国法律扣留或扣押标的物，以向此种实体、组织或提供者支付与使用该标的物或另一标的物的服务直接有关的欠款的权利。
2. 依据前款所做的声明可以明示包括该项声明交存之后产生的类别。
3. 只有在非约定权利或利益属于国际利益登记之前交存的声明中所包括的类别时，该权利或利益才优先于国际利益。
4. 尽管有前款的规定，缔约国在批准、接受、核准或加入议定书时，可以声明根据第1款(a)项所做出的声明中所含种类的权利或利益，应优先于此种批准、接受、核准或加入日期之前已登记的国际利益。

第四十条 可登记的非约定权利或利益

缔约国可以随时向议定书保存机关交存声明，列明根据本公约有关标的物类别的规定可予登记的非约定权利或利益的类别。该项权利或利益可视为国际利益须相应加以规范。此种声明可随时变更。

第十一章

本公约对销售的适用

第四十一条 销售和预期销售

根据议定书及其任何修订，本公约适用于标的物的销售和预期销售。

第十二章

管辖权

第四十二条 法院的选择

1. 在不影响第四十三条和第四十四条适用的情况下，交易当事方选定的缔约国法院对根据本公约提起的任何主张拥有管辖权，而不论所选定的法院与当事方或者与所涉交易有无关联。除非当事方另有协议，此种管辖权应为专属管辖权。
2. 任何此种协议应以书面形式或按照所选定的法院根据法律要求的形式订立。

第四十三条 第十三条的管辖权

1. 当事方选定的缔约国法院和标的物所在地缔约国法院，对获得第十三条第1款(a)、(b)、(c)项和第十三条第4款规定的涉及标的物的救济拥有管辖权。
2. 以下任一法院可以行使管辖权，授予第十三条第1款(d)项规定的救济或第十三条第4款规定的其他临时救济：
 - (a) 当事方选定的法院；或
 - (b) 债务人所在地缔约国法院。但根据授予救济的令状，救济只能在该缔约国领土内执行。
3. 即使第十三条第1款所指的权利主张的最终裁决将由或可能由另一个缔约国的法院做出或通过仲裁做出，有关法院仍可根据前述各款拥有管辖权。

第四十四条 针对登记官发出令状的管辖权

1. 登记官的管理中心所在地法院拥有对登记官做出损害赔偿裁决或发出令状的专属管辖权。
2. 根据第二十五条提出要求后当事人未能做出反应，且该人已经不复存在或者下落不明，

因而无法对其发出令状令其注销登记的，前款所指的法院拥有专属管辖权，根据债务人或预期债务人的申请向登记官发出令状令其注销登记。

3. 根据本公约拥有管辖权的法院发出令状后，或者，若属国内利益案件，有管辖权的法院颁发要求当事人变更或注销登记的令状后，当事人未遵守的，第1款所指的法院可以指示登记官采取步骤执行令状。

4. 除前述各款的规定外，任何法院均不得针对登记官或者以约束登记官为目的发出令状、做出判决或裁定。

第四十五条 破产程序的管辖权

本章不适用于破产程序。

第十三章

与其他公约的关系

第四十五条分条 与《联合国国际贸易中的应收款转让公约》的关系

凡属涉及航空器标的物、铁路车辆和空间资产的国际利益相关权利的应收款转让的，本公约优先于2001年12月12日在纽约开放签字的《联合国国际贸易中的应收款转让公约》。

第四十六条 与《国际统一私法协会国际融资租赁公约》的关系

本公约与1988年5月28日在渥太华签署的《国际统一私法协会国际融资租赁公约》的关系由议定书确定。

第十四章

最后条款

第四十七条 签署、批准、接受、核准或加入

1. 本公约于2001年11月16日在开普敦向参加于2001年10月29日至11月16日在开普敦举行的关于通过移动设备公约和航空器议定书的外交会议的国家开放签字。2001年11月16日之后，公约应在国际统一私法协会(UNIDROIT)总部所在地罗马向所有国家开放签字，直至公约依照第四十九条生效。

2. 本公约须由已经签署的国家批准、接受或核准。

3. 未签署本公约的任何国家可随时加入。
4. 在向保存机关交存有关正式文书后，批准、接受、核准或加入即行生效。

第四十八条 地区经济一体化组织

1. 由主权国家组成的地区经济一体化组织，对本公约所规范的某些事项具有权能的，可同样签署、接受、核准或加入本公约。在此情况下，该地区经济一体化组织在其对本公约所规范的事项具有权能的限度内，有缔约国的权力和义务。本公约涉及缔约国数目之处，在已计算地区经济一体化组织中属于缔约国的成员国数目之外，该组织不应计为一缔约国。
2. 地区经济一体化组织在签署、接受、核准或加入本公约时，应向保存机关做出声明，说明对本公约所规范的哪些事项的权能已由成员国转移给该组织。地区经济一体化组织应及时通知保存机关依据本款做出的声明中所说明的权能分配的任何变更，包括新的权能转移。
3. 在有此需要的情况下，本公约中凡提及“缔约国”或“各缔约国”或“缔约方”或“各缔约方”之处，均同样适用于地区经济一体化组织。

第四十九条 生效

1. 本公约自第三份批准书、接受书、核准书或者加入书交存之日后三个月届满后的第一个月的第一天生效，但仅对适用某项议定书的种类的标的物生效，而且：
 - (a) 自该议定书生效之日起生效；
 - (b) 其适用以该议定书的条款为准；和
 - (c) 仅在本公约和该议定书的缔约国之间生效。
2. 对于其他国家，本公约自其批准书、接受书、核准书或者加入书交存之日后三个月届满后的第一个月第一天生效，但仅对适用某项议定书的种类的标的物生效，而且就与该议定书的关系而言，适用前款(a)、(b)和(c)项的要求。

第五十条 国内交易

1. 缔约国可以在批准、接受、核准或者加入议定书时声明本公约不适用于与该国有关的所有或某类标的物的国内交易。
2. 尽管有前款的规定，本公约第八条第4款、第九条第1款、第16条、第五章、第二十九条，及以任何与已登记利益有关的规定均应适用于国内交易。
3. 已在国际登记处登记国内利益通知的，即使该利益已根据准据法以转让或代位的形式归属于另一人，亦不影响第二十九条规定的该利益持有人的优先权。

第五十一条 未来的议定书

1. 保存机关可以设立工作小组，与其认为适当的有关非政府组织合作，研究以制定一个或多个议定书的方式，将本公约的适用扩大到除第二条第 3 款所述种类以外的任何其他种类的高价值移动设备标的物及其相关权利的可行性。构成此种种类的每一标的物的特征应当明晰可辨。
2. 保存机关应将工作小组编写的某一种类标的物的议定书初步草案发送给本公约的全体缔约国、保存机关的全体成员国、不属于保存机关成员国的联合国成员国以及有关政府间组织，并邀请这些国家和组织参加政府间谈判，以在此种议定书初步草案的基础上拟订出议定书草案。
3. 保存机关还应将工作小组编写的议定书初步草案发送给保存机关认为适当的有关非政府组织，请其及时向保存机关提交对该初步草案的意见，并作为观察员参加议定书草案的编写。
4. 当保存机关的主管机构认为议定书草案已酝酿成熟可供通过时，保存机关应召集通过该议定书的外交会议。
5. 一旦议定书获得通过，在不违反第 6 款的情况下，本公约应适用于该议定书所涵盖的标的物种类。
6. 本公约第四十五条分条仅在议定书作出明确规定适用于该议定书。

第五十二条 领土单位

1. 有领土单位的缔约国，在涉及本公约处理的事项时适用不同法律制度的，该缔约国可以在批准、接受、核准或者加入本公约时声明本公约适用于其所有领土单位，或者仅适用于其一个或几个领土单位，并可随时提交另一声明作出变更。
2. 任何此种声明应明确说明本公约适用的领土单位。
3. 缔约国未按第 1 款做出声明的，本公约适用于该缔约国的所有领土单位。
4. 缔约国将本公约适用于其一个或几个领土单位的，可依照本公约就每个领土单位做出声明，而且就某个领土单位做出的声明可以不同于就另一领土单位做出的声明。
5. 根据第 1 款的声明，本公约和议定书适用于缔约国一个或几个领土单位的：
 - (a) 债务人仅在以下情况下才被视为位于缔约国内：债务人根据可适用本公约的领土单位现行有效的法律组成或设立，或其注册办公机构或法定住所、管理中心、营业场所或惯常住所位于可适用本公约的领土单位内；
 - (b) 标的物位于缔约国是指标的物位于适用本公约的领土单位；和
 - (c) 缔约国的管理机关，应解释为是指适用本公约的领土单位内具有管辖权的管理机关。

第五十三条 法院的确定

为本公约第一条和第十二章之目的，缔约国可以在批准、接受、核准或者加入议定书时声明相关的一个或多个“法院”。

第五十四条 关于救济的声明

1. 缔约国可以在批准、接受、核准或者加入议定书时声明，其上设定担保的标的物位于或者受控于该国境内的，担保权人不得在该国境内出租该标的物。
2. 缔约国应当在批准、接受、核准或者加入议定书时声明，债权人是否必须经过法院同意方可实施依据本公约可以获得但其中并未明示要求必须向法院申请的任何救济。

第五十五条 关于最终裁决前的救济的声明

缔约国可以在批准、接受、核准或者加入议定书时声明，全部或部分不适用第十三条或第四十三条或者该两条的规定。在部分适用时声明应明确有关条款的适用条件。否则，声明应明确适用何种其他形式的临时救济。

第五十六条 保留和声明

1. 除可依照第三十九、四十、五十、五十二、五十三、五十四、五十五、五十七、五十八和六十条的规定做出声明外，不可对本公约做出保留。
2. 依照本公约做出的声明、后续声明或声明的撤销，应书面通知保存机关。

第五十七条 后续声明

1. 缔约国可以在本公约对其生效后，通过向保存机关提交通知的方式，做出第六十条准许的声明以外的后续声明。
2. 此种后续声明应于保存机关收到通知之日后六个月届满后的第一个月的第一天生效。通知中对声明规定较长生效期限的，于保存机关收到通知之日后较长的期限届满后生效。
3. 尽管有前述各款的规定，在此种后续声明生效前，视同没有做出此种声明，本公约继续适用于此前产生的所有权利和利益。

第五十八条 声明的撤销

1. 除依照本公约第六十条做出的声明外，缔约国可于任何时候通知保存机关撤销其在本公约下做出的声明。此种撤销于保存机关收到通知之日后六个月届满后的第一个月的第一天生效。

2. 尽管有前款的规定，在此种撤销声明生效之前，视同没有做出此种声明，公约继续适用于此前产生的所有权利和利益。

第五十九条 退出

1. 缔约国可书面通知保存机关退出本公约。
3. 此种退出于保存机关收到通知之日后十二个月届满后的第一个月的第一天生效。
3. 尽管有前述各款的规定，在此种退出生效之前，视同没有做出退出声明，本公约继续适用于此前产生的所有权利和利益。

第六十条 过渡条款

1. 除非缔约国另做声明，本公约不适用于先期存在的权利或利益，该项权利或利益仍享有本公约生效日期之前准据法所规定的优先权。
2. 为第一条（v）项以及确定本公约所规定的优先权之目的：
 - (a) 就债务人而言，“本公约生效日期”，是指本公约生效的时间或债务人所在国成为缔约国的时间，以较晚者为准；和
 - (b) 债务人所在国是指其管理中心所在地；无管理中心的，是指其营业场所所在地；有一处以上营业场所的，是指其主要营业场所所在地；无营业场所的，是指其惯常住所所在地。
3. 缔约国可在其依照第 1 款做出的声明中，指明生效三年以后的某一日期，从此日期起，为确定优先权的目的，包括为保护任何现行优先权的目的，本公约和议定书适用于根据债务人在前款（b）项所述的所在国时订立的协议而产生的先期存在的权利或利益，但仅以其声明中指明的范围和方式有限。

第六十一条 复审大会、修正案及有关事项

1. 保存机关应每年或在视情所需的其他时间为缔约国编制报告，介绍有关本公约设立的国际制度的实际运作方式。在编制此种报告时，保存机关应考虑监管机关编制的关于国际登记系统运行情况的报告。
2. 应不少于百分之二十五的缔约国的要求，保存机关应与监管机关磋商后，随时召开缔约国复审大会，以审议：
 - (a) 本公约的实际运作及其在促进其条款中所涵盖的标的物资产抵押融资和租赁方面的成效；
 - (b) 对本公约和规章的条款所做的司法解释以及条款的适用情况；
 - (c) 国际登记系统的运行情况、登记官的表现，以及监管机关对登记官的监督。在审

议时应考虑监管机关的报告；和

- (d) 是否应修订本公约或者变更有关国际登记处的安排。
- 4. 对本公约的任何修订，须经出席前款所述大会的至少三分之二的多数缔约国核准，并在根据第四十九条有关生效的规定经三个国家批准、接受或核准后，对已经批准、接受或核准该修订的国家生效。本款不影响第4款的适用。
- 4. 公约的拟议修正案旨在适用于多种设备的，此种修正案也应经出席第2款所述大会的每项议定书的至少三分之二多数缔约国核准。

第六十二条 保存机关及其职能

- 1. 批准书、接受书、核准书或加入书应交存于国际统一私法协会(UNIDROIT)。该协会被指定为保存机关。
- 2. 保存机关应：
 - (a) 向全体缔约国通报下列情况：
 - (i) 每项新的签署或者批准书、接受书、核准书或加入书的交存及其日期；
 - (ii) 本公约生效的日期；
 - (iii) 依照本公约所做的每项声明及其日期；
 - (iv) 声明的撤销或变更及其日期；和
 - (v) 退出本公约的通知及其日期和退出的生效日期；
 - (b) 将核证无误的公约副本分送全体缔约国；
 - (c) 向监管机关和登记官提供每份批准书、接受书、核准书或加入书的副本及其交存日期；每项声明、撤销声明或变更声明的副本；每份退出通知的副本及其日期，以使其易于完全获得其中所载资料；和
 - (d) 履行保存机关例行的其他职责。

下列全权代表经正式授权，在本公约上签字，以昭信守。

本公约于二〇〇一年十一月十六日在开普敦签订，正本一份，以中文、阿拉伯文、英文、法文、俄文和西班牙文写成。各种文本同等作准。经大会主席授权，由大会联合秘书处在此后九十天内对各文本相互间的一致性予以验证后，此种作准即行生效。

[For the signatories, see p. 459 of this volume -- Pour les signataires, voir la p. 459 du présent volume.]

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION ON INTERNATIONAL INTERESTS IN MOBILE EQUIPMENT

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

Aware of the need to acquire and use mobile equipment of high value or particular economic significance and to facilitate the financing of the acquisition and use of such equipment in an efficient manner,

Recognising the advantages of asset-based financing and leasing for this purpose and desiring to facilitate these types of transaction by establishing clear rules to govern them,

Mindful of the need to ensure that interests in such equipment are recognised and protected universally,

Desiring to provide broad and mutual economic benefits for all interested parties,

Believing that such rules must reflect the principles underlying asset-based financing and leasing and promote the autonomy of the parties necessary in these transactions,

Conscious of the need to establish a legal framework for international interests in such equipment and for that purpose to create an international registration system for their protection,

Taking into consideration the objectives and principles enunciated in existing Conventions relating to such equipment,

Have agreed upon the following provisions:

CHAPTER I. SPHERE OF APPLICATION AND GENERAL PROVISIONS

Article 1. Definitions

In this Convention, except where the context otherwise requires, the following terms are employed with the meanings set out below:

(a) "agreement" means a security agreement, a title reservation agreement or a leasing agreement;

(b) "assignment" means a contract which, whether by way of security or otherwise, confers on the assignee associated rights with or without a transfer of the related international interest;

(c) "associated rights" means all rights to payment or other performance by a debtor under an agreement which are secured by or associated with the object;

(d) "commencement of the insolvency proceedings" means the time at which the insolvency proceedings are deemed to commence under the applicable insolvency law;

(e) "conditional buyer" means a buyer under a title reservation agreement;

(f) "conditional seller" means a seller under a title reservation agreement;

(g) "contract of sale" means a contract for the sale of an object by a seller to a buyer which is not an agreement as defined in (a) above;

(h) "court" means a court of law or an administrative or arbitral tribunal established by a Contracting State;

(i) "creditor" means a chargee under a security agreement, a conditional seller under a title reservation agreement or a lessor under a leasing agreement;

(j) "debtor" means a chargor under a security agreement, a conditional buyer under a title reservation agreement, a lessee under a leasing agreement or a person whose interest in an object is burdened by a registrable non-consensual right or interest;

(k) "insolvency administrator" means a person authorised to administer the reorganisation or liquidation, including one authorised on an interim basis, and includes a debtor in possession if permitted by the applicable insolvency law;

(l) "insolvency proceedings" means bankruptcy, liquidation or other collective judicial or administrative proceedings, including interim proceedings, in which the assets and affairs of the debtor are subject to control or supervision by a court for the purposes of reorganisation or liquidation;

(m) "interested persons" means:

(i) the debtor;

(ii) any person who, for the purpose of assuring performance of any of the obligations in favour of the creditor, gives or issues a suretyship or demand guarantee or a standby letter of credit or any other form of credit insurance;

(iii) any other person having rights in or over the object;

(n) "internal transaction" means a transaction of a type listed in Article 2(2)(a) to (c) where the centre of the main interests of all parties to such transaction is situated, and the relevant object located (as specified in the Protocol), in the same Contracting State at the time of the conclusion of the contract and where the interest created by the transaction has been registered in a national registry in that Contracting State which has made a declaration under Article 50(1);

(o) "international interest" means an interest held by a creditor to which Article 2 applies;

(p) "International Registry" means the international registration facilities established for the purposes of this Convention or the Protocol;

(q) "leasing agreement" means an agreement by which one person (the lessor) grants a right to possession or control of an object (with or without an option to purchase) to another person (the lessee) in return for a rental or other payment;

(r) "national interest" means an interest held by a creditor in an object and created by an internal transaction covered by a declaration under Article 50(1);

(s) "non-consensual right or interest" means a right or interest conferred under the law of a Contracting State which has made a declaration under Article 39 to secure the performance of an obligation, including an obligation to a State, State entity or an intergovernmental or private organisation;

(t) "notice of a national interest" means notice registered or to be registered in the International Registry that a national interest has been created;

(u) "object" means an object of a category to which Article 2 applies;

(v) "pre-existing right or interest" means a right or interest of any kind in or over an object created or arising before the effective date of this Convention as defined by Article 60(2)(a);

(w) "proceeds" means money or non-money proceeds of an object arising from the total or partial loss or physical destruction of the object or its total or partial confiscation, condemnation or requisition;

(x) "prospective assignment" means an assignment that is intended to be made in the future, upon the occurrence of a stated event, whether or not the occurrence of the event is certain;

(y) "prospective international interest" means an interest that is intended to be created or provided for in an object as an international interest in the future, upon the occurrence of a stated event (which may include the debtor's acquisition of an interest in the object), whether or not the occurrence of the event is certain;

(z) "prospective sale" means a sale which is intended to be made in the future, upon the occurrence of a stated event, whether or not the occurrence of the event is certain;

(aa) "Protocol" means, in respect of any category of object and associated rights to which this Convention applies, the Protocol in respect of that category of object and associated rights;

(bb) "registered" means registered in the International Registry pursuant to Chapter V;

(cc) "registered interest" means an international interest, a registrable non-consensual right or interest or a national interest specified in a notice of a national interest registered pursuant to Chapter V;

(dd) "registrable non-consensual right or interest" means a non-consensual right or interest registrable pursuant to a declaration deposited under Article 40;

(ee) "Registrar" means, in respect of the Protocol, the person or body designated by that Protocol or appointed under Article 17(2)(b);

(ff) "regulations" means regulations made or approved by the Supervisory Authority pursuant to the Protocol;

(gg) "sale" means a transfer of ownership of an object pursuant to a contract of sale;

(hh) "secured obligation" means an obligation secured by a security interest;

(ii) "security agreement" means an agreement by which a chargor grants or agrees to grant to a chargee an interest (including an ownership interest) in or over an object to secure the performance of any existing or future obligation of the chargor or a third person;

(jj) "security interest" means an interest created by a security agreement;

(kk) "Supervisory Authority" means, in respect of the Protocol, the Supervisory Authority referred to in Article 17(1);

(ll) "title reservation agreement" means an agreement for the sale of an object on terms that ownership does not pass until fulfilment of the condition or conditions stated in the agreement;

(mm) "unregistered interest" means a consensual interest or non-consensual right or interest (other than an interest to which Article 39 applies) which has not been registered, whether or not it is registrable under this Convention; and

(nn) "writing" means a record of information (including information communicated by teletransmission) which is in tangible or other form and is capable of being reproduced in tangible form on a subsequent occasion and which indicates by reasonable means a person's approval of the record.

Article 2. The international interest

1. This Convention provides for the constitution and effects of an international interest in certain categories of mobile equipment and associated rights.

2. For the purposes of this Convention, an international interest in mobile equipment is an interest, constituted under Article 7, in a uniquely identifiable object of a category of such objects listed in paragraph 3 and designated in the Protocol:

- (a) granted by the chargor under a security agreement;
- (b) vested in a person who is the conditional seller under a title reservation agreement; or
- (c) vested in a person who is the lessor under a leasing agreement.

An interest falling within sub-paragraph (a) does not also fall within sub-paragraph (b) or (c).

3. The categories referred to in the preceding paragraphs are:

- (a) airframes, aircraft engines and helicopters;
- (b) railway rolling stock; and
- (c) space assets.

4. The applicable law determines whether an interest to which paragraph 2 applies falls within subparagraph (a), (b) or (c) of that paragraph.

5. An international interest in an object extends to proceeds of that object.

Article 3. Sphere of application

1. This Convention applies when, at the time of the conclusion of the agreement creating or providing for the international interest, the debtor is situated in a Contracting State.

2. The fact that the creditor is situated in a non-Contracting State does not affect the applicability of this Convention.

Article 4. Where debtor is situated

1. For the purposes of Article 3(1), the debtor is situated in any Contracting State:

- (a) under the law of which it is incorporated or formed;
- (b) where it has its registered office or statutory seat;
- (c) where it has its centre of administration; or
- (d) where it has its place of business.

2. A reference in sub-paragraph (d) of the preceding paragraph to the debtor's place of business shall, if it has more than one place of business, mean its principal place of business or, if it has no place of business, its habitual residence.

Article 5. Interpretation and applicable law

1. In the interpretation of this Convention, regard is to be had to its purposes as set forth in the preamble, to its international character and to the need to promote uniformity and predictability in its application.

2. Questions concerning matters governed by this Convention which are not expressly settled in it are to be settled in conformity with the general principles on which it is based or, in the absence of such principles, in conformity with the applicable law.

3. References to the applicable law are to the domestic rules of the law applicable by virtue of the rules of private international law of the forum State.

4. Where a State comprises several territorial units, each of which has its own rules of law in respect of the matter to be decided, and where there is no indication of the relevant territorial unit, the law of that State decides which is the territorial unit whose rules shall govern. In the absence of any such rule, the law of the territorial unit with which the case is most closely connected shall apply.

Article 6. Relationship between the Convention and the Protocol

1. This Convention and the Protocol shall be read and interpreted together as a single instrument.

2. To the extent of any inconsistency between this Convention and the Protocol, the Protocol shall prevail.

CHAPTER II. CONSTITUTION OF AN INTERNATIONAL INTEREST

Article 7. Formal requirements

An interest is constituted as an international interest under this Convention where the agreement creating or providing for the interest:

- (a) is in writing;
- (b) relates to an object of which the chargor, conditional seller or lessor has power to dispose;
- (c) enables the object to be identified in conformity with the Protocol; and

(d) in the case of a security agreement, enables the secured obligations to be determined, but without the need to state a sum or maximum sum secured.

CHAPTER III. DEFAULT REMEDIES

Article 8. Remedies of chargee

1. In the event of default as provided in Article 11, the chargee may, to the extent that the chargor has at any time so agreed and subject to any declaration that may be made by a Contracting State under Article 54, exercise any one or more of the following remedies:

- (a) take possession or control of any object charged to it;
- (b) sell or grant a lease of any such object;
- (c) collect or receive any income or profits arising from the management or use of any such object.

2. The chargee may alternatively apply for a court order authorising or directing any of the acts referred to in the preceding paragraph.

3. Any remedy set out in sub-paragraph (a), (b) or (c) of paragraph 1 or by Article 13 shall be exercised in a commercially reasonable manner. A remedy shall be deemed to be exercised in a commercially reasonable manner where it is exercised in conformity with a provision of the security agreement except where such a provision is manifestly unreasonable.

4. A chargee proposing to sell or grant a lease of an object under paragraph 1 shall give reasonable prior notice in writing of the proposed sale or lease to:

- (a) interested persons specified in Article 1(m)(i) and (ii); and
- (b) interested persons specified in Article 1 (m)(iii) who have given notice of their rights to the chargee within a reasonable time prior to the sale or lease.

5. Any sum collected or received by the chargee as a result of exercise of any of the remedies set out in paragraph 1 or 2 shall be applied towards discharge of the amount of the secured obligations.

6. Where the sums collected or received by the chargee as a result of the exercise of any remedy set out in paragraph 1 or 2 exceed the amount secured by the security interest and any reasonable costs incurred in the exercise of any such remedy, then unless otherwise ordered by the court the chargee shall distribute the surplus among holders of subsequently ranking interests which have been registered or of which the chargee has been given notice, in order of priority, and pay any remaining balance to the chargor.

Article 9. Vesting of object in satisfaction; redemption

1. At any time after default as provided in Article 11, the chargee and all the interested persons may agree that ownership of (or any other interest of the chargor in) any object covered by the security interest shall vest in the chargee in or towards satisfaction of the secured obligations.

2. The court may on the application of the chargee order that ownership of (or any other interest of the chargor in) any object covered by the security interest shall vest in the chargee in or towards satisfaction of the secured obligations.

3. The court shall grant an application under the preceding paragraph only if the amount of the secured obligations to be satisfied by such vesting is commensurate with the value of the object after taking account of any payment to be made by the chargee to any of the interested persons.

4. At any time after default as provided in Article 11 and before sale of the charged object or the making of an order under paragraph 2, the chargor or any interested person may discharge the security interest by paying in full the amount secured, subject to any lease granted by the chargee under Article 8(1)(b) or ordered under Article 8(2). Where, after such default, the payment of the amount secured is made in full by an interested person other than the debtor, that person is subrogated to the rights of the chargee.

5. Ownership or any other interest of the chargor passing on a sale under Article 8(1)(b) or passing under paragraph 1 or 2 of this Article is free from any other interest over which the chargee's security interest has priority under the provisions of Article 29.

Article 10. Remedies of conditional seller or lessor

In the event of default under a title reservation agreement or under a leasing agreement as provided in Article 11, the conditional seller or the lessor, as the case may be, may:

(a) subject to any declaration that may be made by a Contracting State under Article 54, terminate the agreement and take possession or control of any object to which the agreement relates; or

(b) apply for a court order authorising or directing either of these acts.

Article 11. Meaning of default

1. The debtor and the creditor may at any time agree in writing as to the events that constitute a default or otherwise give rise to the rights and remedies specified in Articles 8 to 10 and 13.

2. Where the debtor and the creditor have not so agreed, "default" for the purposes of Articles 8 to 10 and 13 means a default which substantially deprives the creditor of what it is entitled to expect under the agreement.

Article 12. Additional remedies

Any additional remedies permitted by the applicable law, including any remedies agreed upon by the parties, may be exercised to the extent that they are not inconsistent with the mandatory provisions of this Chapter as set out in Article 15.

Article 13. Relief pending final determination

1. Subject to any declaration that it may make under Article 55, a Contracting State shall ensure that a creditor who adduces evidence of default by the debtor may, pending final determination of its claim and to the extent that the debtor has at any time so agreed, obtain from a court speedy relief in the form of such one or more of the following orders as the creditor requests:

- (a) preservation of the object and its value;
- (b) possession, control or custody of the object;
- (c) immobilisation of the object; and

(d) lease or, except where covered by sub-paragraphs (a) to (c), management of the object and the income therefrom.

2. In making any order under the preceding paragraph, the court may impose such terms as it considers necessary to protect the interested persons in the event that the creditor:

- (a) in implementing any order granting such relief, fails to perform any of its obligations to the debtor under this Convention or the Protocol; or
- (b) fails to establish its claim, wholly or in part, on the final determination of that claim.

3. Before making any order under paragraph 1, the court may require notice of the request to be given to any of the interested persons.

4. Nothing in this Article affects the application of Article 8(3) or limits the availability of forms of interim relief other than those set out in paragraph 1.

Article 14. Procedural requirements

Subject to Article 54(2), any remedy provided by this Chapter shall be exercised in conformity with the procedure prescribed by the law of the place where the remedy is to be exercised.

Article 15. Derogation

In their relations with each other, any two or more of the parties referred to in this Chapter may at any time, by agreement in writing, derogate from or vary the effect of any of the preceding provisions of this Chapter except Articles 8(3) to (6), 9(3) and (4), 13(2) and 14.

CHAPTER IV. THE INTERNATIONAL REGISTRATION SYSTEM

Article 16. The International Registry

1. An International Registry shall be established for registrations of:

- (a) international interests, prospective international interests and registrable non-consensual rights and interests;
 - (b) assignments and prospective assignments of international interests;
 - (c) acquisitions of international interests by legal or contractual subrogations under the applicable law;
 - (d) notices of national interests; and
 - (e) subordinations of interests referred to in any of the preceding sub-paragraphs.
2. Different international registries may be established for different categories of object and associated rights.
3. For the purposes of this Chapter and Chapter V, the term "registration" includes, where appropriate, an amendment, extension or discharge of a registration.

Article 17. The Supervisory Authority and the Registrar

1. There shall be a Supervisory Authority as provided by the Protocol.
2. The Supervisory Authority shall:
 - (a) establish or provide for the establishment of the International Registry;
 - (b) except as otherwise provided by the Protocol, appoint and dismiss the Registrar;
 - (c) ensure that any rights required for the continued effective operation of the International Registry in the event of a change of Registrar will vest in or be assignable to the new Registrar;
 - (d) after consultation with the Contracting States, make or approve and ensure the publication of regulations pursuant to the Protocol dealing with the operation of the International Registry;
 - (e) establish administrative procedures through which complaints concerning the operation of the International Registry can be made to the Supervisory Authority;
 - (f) supervise the Registrar and the operation of the International Registry;
 - (g) at the request of the Registrar, provide such guidance to the Registrar as the Supervisory Authority thinks fit;
 - (h) set and periodically review the structure of fees to be charged for the services and facilities of the International Registry;
 - (i) do all things necessary to ensure that an efficient notice-based electronic registration system exists to implement the objectives of this Convention and the Protocol; and
 - (j) report periodically to Contracting States concerning the discharge of its obligations under this Convention and the Protocol.
3. The Supervisory Authority may enter into any agreement requisite for the performance of its functions, including any agreement referred to in Article 27(3).
4. The Supervisory Authority shall own all proprietary rights in the data bases and archives of the International Registry.

5. The Registrar shall ensure the efficient operation of the International Registry and perform the functions assigned to it by this Convention, the Protocol and the regulations.

CHAPTER V. OTHER MATTERS RELATING TO REGISTRATION

Article 18. Registration requirements

1. The Protocol and regulations shall specify the requirements, including the criteria for the identification of the object:

- (a) for effecting a registration (which shall include provision for prior electronic transmission of any consent from any person whose consent is required under Article 20);
- (b) for making searches and issuing search certificates, and, subject thereto;
- (c) for ensuring the confidentiality of information and documents of the International Registry other than information and documents relating to a registration.

2. The Registrar shall not be under a duty to enquire whether a consent to registration under Article 20 has in fact been given or is valid.

3. Where an interest registered as a prospective international interest becomes an international interest, no further registration shall be required provided that the registration information is sufficient for a registration of an international interest.

4. The Registrar shall arrange for registrations to be entered into the International Registry data base and made searchable in chronological order of receipt, and the file shall record the date and time of receipt.

5. The Protocol may provide that a Contracting State may designate an entity or entities in its territory as the entry point or entry points through which the information required for registration shall or may be transmitted to the International Registry. A Contracting State making such a designation may specify the requirements, if any, to be satisfied before such information is transmitted to the International Registry.

Article 19. Validity and time of registration

1. A registration shall be valid only if made in conformity with Article 20.

2. A registration, if valid, shall be complete upon entry of the required information into the International Registry data base so as to be searchable.

3. A registration shall be searchable for the purposes of the preceding paragraph at the time when:

- (a) the International Registry has assigned to it a sequentially ordered file number; and
- (b) the registration information, including the file number, is stored in durable form and may be accessed at the International Registry.

4. If an interest first registered as a prospective international interest becomes an international interest, that international interest shall be treated as registered from the time of registration of the prospective international interest provided that the registration was still

current immediately before the international interest was constituted as provided by Article 7.

5. The preceding paragraph applies with necessary modifications to the registration of a prospective assignment of an international interest.

6. A registration shall be searchable in the International Registry data base according to the criteria prescribed by the Protocol.

Article 20. Consent to registration

1. An international interest, a prospective international interest or an assignment or prospective assignment of an international interest may be registered, and any such registration amended or extended prior to its expiry, by either party with the consent in writing of the other.

2. The subordination of an international interest to another international interest may be registered by or with the consent in writing at any time of the person whose interest has been subordinated.

3. A registration may be discharged by or with the consent in writing of the party in whose favour it was made.

4. The acquisition of an international interest by legal or contractual subrogation may be registered by the subrogee.

5. A registrable non-consensual right or interest may be registered by the holder thereof.

6. A notice of a national interest may be registered by the holder thereof.

Article 21. Duration of registration

Registration of an international interest remains effective until discharged or until expiry of the period specified in the registration.

Article 22. Searches

1. Any person may, in the manner prescribed by the Protocol and regulations, make or request a search of the International Registry by electronic means concerning interests or prospective international interests registered therein.

2. Upon receipt of a request therefor, the Registrar, in the manner prescribed by the Protocol and regulations, shall issue a registry search certificate by electronic means with respect to any object:

(a) stating all registered information relating thereto, together with a statement indicating the date and time of registration of such information; or

(b) stating that there is no information in the International Registry relating thereto.

3. A search certificate issued under the preceding paragraph shall indicate that the creditor named in the registration information has acquired or intends to acquire an international interest in the object but shall not indicate whether what is registered is an interna-

tional interest or a prospective international interest, even if this is ascertainable from the relevant registration information.

Article 23. List of declarations and declared non-consensual rights or interests

The Registrar shall maintain a list of declarations, withdrawals of declaration and of the categories of non-consensual right or interest communicated to the Registrar by the Depository as having been declared by Contracting States in conformity with Articles 39 and 40 and the date of each such declaration or withdrawal of declaration. Such list shall be recorded and searchable in the name of the declaring State and shall be made available as provided in the Protocol and regulations to any person requesting it.

Article 24. Evidentiary value of certificates

A document in the form prescribed by the regulations which purports to be a certificate issued by the International Registry is prima facie proof:

- (a) that it has been so issued; and
- (b) of the facts recited in it, including the date and time of a registration.

Article 25. Discharge of registration

1. Where the obligations secured by a registered security interest or the obligations giving rise to a registered non-consensual right or interest have been discharged, or where the conditions of transfer of title under a registered title reservation agreement have been fulfilled, the holder of such interest shall, without undue delay, procure the discharge of the registration after written demand by the debtor delivered to or received at its address stated in the registration.

2. Where a prospective international interest or a prospective assignment of an international interest has been registered, the intending creditor or intending assignee shall, without undue delay, procure the discharge of the registration after written demand by the intending debtor or assignor which is delivered to or received at its address stated in the registration before the intending creditor or assignee has given value or incurred a commitment to give value.

3. Where the obligations secured by a national interest specified in a registered notice of a national interest have been discharged, the holder of such interest shall, without undue delay, procure the discharge of the registration after written demand by the debtor delivered to or received at its address stated in the registration.

4. Where a registration ought not to have been made or is incorrect, the person in whose favour the registration was made shall, without undue delay, procure its discharge or amendment after written demand by the debtor delivered to or received at its address stated in the registration.

Article 26. Access to the international registration facilities

No person shall be denied access to the registration and search facilities of the International Registry on any ground other than its failure to comply with the procedures prescribed by this Chapter.

CHAPTER VI. PRIVILEGES AND IMMUNITIES OF THE SUPERVISORY AUTHORITY AND THE REGISTRAR

Article 27. Legal personality; immunity

1. The Supervisory Authority shall have international legal personality where not already possessing such personality.

2. The Supervisory Authority and its officers and employees shall enjoy such immunity from legal or administrative process as is specified in the Protocol.

3. (a) The Supervisory Authority shall enjoy exemption from taxes and such other privileges as may be provided by agreement with the host State.

(b) For the purposes of this paragraph, "host State" means the State in which the Supervisory Authority is situated.

4. The assets, documents, data bases and archives of the International Registry shall be inviolable and immune from seizure or other legal or administrative process.

5. For the purposes of any claim against the Registrar under Article 28(1) or Article 44, the claimant shall be entitled to access to such information and documents as are necessary to enable the claimant to pursue its claim.

6. The Supervisory Authority may waive the inviolability and immunity conferred by paragraph 4.

CHAPTER VII. LIABILITY OF THE REGISTRAR

Article 28. Liability and financial assurances

1. The Registrar shall be liable for compensatory damages for loss suffered by a person directly resulting from an error or omission of the Registrar and its officers and employees or from a malfunction of the international registration system except where the malfunction is caused by an event of an inevitable and irresistible nature, which could not be prevented by using the best practices in current use in the field of electronic registry design and operation, including those related to back-up and systems security and networking.

2. The Registrar shall not be liable under the preceding paragraph for factual inaccuracy of registration information received by the Registrar or transmitted by the Registrar in the form in which it received that information nor for acts or circumstances for which the Registrar and its officers and employees are not responsible and arising prior to receipt of registration information at the International Registry.

3. Compensation under paragraph 1 may be reduced to the extent that the person who suffered the damage caused or contributed to that damage.

4. The Registrar shall procure insurance or a financial guarantee covering the liability referred to in this Article to the extent determined by the Supervisory Authority, in accordance with the Protocol.

CHAPTER VIII. EFFECTS OF AN INTERNATIONAL INTEREST AS AGAINST THIRD PARTIES

Article 29. Priority of competing interests

1. A registered interest has priority over any other interest subsequently registered and over an unregistered interest.

2. The priority of the first-mentioned interest under the preceding paragraph applies:

(a) even if the first-mentioned interest was acquired or registered with actual knowledge of the other interest; and

(b) even as regards value given by the holder of the first-mentioned interest with such knowledge.

3. The buyer of an object acquires its interest in it:

(a) subject to an interest registered at the time of its acquisition of that interest; and

(b) free from an unregistered interest even if it has actual knowledge of such an interest.

4. The conditional buyer or lessee acquires its interest in or right over that object:

(a) subject to an interest registered prior to the registration of the international interest held by its conditional seller or lessor; and

(b) free from an interest not so registered at that time even if it has actual knowledge of that interest.

5. The priority of competing interests or rights under this Article may be varied by agreement between the holders of those interests, but an assignee of a subordinated interest is not bound by an agreement to subordinate that interest unless at the time of the assignment a subordination had been registered relating to that agreement.

6. Any priority given by this Article to an interest in an object extends to proceeds.

7. This Convention:

(a) does not affect the rights of a person in an item, other than an object, held prior to its installation on an object if under the applicable law those rights continue to exist after the installation; and

(b) does not prevent the creation of rights in an item, other than an object, which has previously been installed on an object where under the applicable law those rights are created.

Article 30. Effects of insolvency

1. In insolvency proceedings against the debtor an international interest is effective if prior to the commencement of the insolvency proceedings that interest was registered in conformity with this Convention.

2. Nothing in this Article impairs the effectiveness of an international interest in the insolvency proceedings where that interest is effective under the applicable law.

3. Nothing in this Article affects:

(a) any rules of law applicable in insolvency proceedings relating to the avoidance of a transaction as a preference or a transfer in fraud of creditors; or

(b) any rules of procedure relating to the enforcement of rights to property which is under the control or supervision of the insolvency administrator.

CHAPTER IX. ASSIGNMENTS OF ASSOCIATED RIGHTS AND INTERNATIONAL INTERESTS;
RIGHTS OF SUBROGATION

Article 31. Effects of assignment

1. Except as otherwise agreed by the parties, an assignment of associated rights made in conformity with Article 32 also transfers to the assignee:

(a) the related international interest; and

(b) all the interests and priorities of the assignor under this Convention.

2. Nothing in this Convention prevents a partial assignment of the assignor's associated rights. In the case of such a partial assignment the assignor and assignee may agree as to their respective rights concerning the related international interest assigned under the preceding paragraph but not so as adversely to affect the debtor without its consent.

3. Subject to paragraph 4, the applicable law shall determine the defences and rights of set-off available to the debtor against the assignee.

4. The debtor may at any time by agreement in writing waive all or any of the defences and rights of set-off referred to in the preceding paragraph other than defences arising from fraudulent acts on the part of the assignee.

5. In the case of an assignment by way of security, the assigned associated rights revert in the assignor, to the extent that they are still subsisting, when the obligations secured by the assignment have been discharged.

Article 32. Formal requirements of assignment

1. An assignment of associated rights transfers the related international interest only if it:

(a) is in writing;

(b) enables the associated rights to be identified under the contract from which they arise; and

(c) in the case of an assignment by way of security, enables the obligations secured by the assignment to be determined in accordance with the Protocol but without the need to state a sum or maximum sum secured.

2. An assignment of an international interest created or provided for by a security agreement is not valid unless some or all related associated rights also are assigned.

3. This Convention does not apply to an assignment of associated rights which is not effective to transfer the related international interest.

Article 33. Debtor's duty to assignee

1. To the extent that associated rights and the related international interest have been transferred in accordance with Articles 31 and 32, the debtor in relation to those rights and that interest is bound by the assignment and has a duty to make payment or give other performance to the assignee, if but only if:

(a) the debtor has been given notice of the assignment in writing by or with the authority of the assignor; and

(b) the notice identifies the associated rights.

2. Irrespective of any other ground on which payment or performance by the debtor discharges the latter from liability, payment or performance shall be effective for this purpose if made in accordance with the preceding paragraph.

3. Nothing in this Article shall affect the priority of competing assignments.

Article 34. Default remedies in respect of assignment by way of security

In the event of default by the assignor under the assignment of associated rights and the related international interest made by way of security, Articles 8, 9 and 11 to 14 apply in the relations between the assignor and the assignee (and, in relation to associated rights, apply in so far as those provisions are capable of application to intangible property) as if references:

(a) to the secured obligation and the security interest were references to the obligation secured by the assignment of the associated rights and the related international interest and the security interest created by that assignment;

(b) to the chargee or creditor and chargor or debtor were references to the assignee and assignor;

(c) to the holder of the international interest were references to the assignee; and

(d) to the object were references to the assigned associated rights and the related international interest.

Article 35. Priority of competing assignments

1. Where there are competing assignments of associated rights and at least one of the assignments includes the related international interest and is registered, the provisions of Article 29 apply as if the references to a registered interest were references to an assignment

of the associated rights and the related registered interest and as if references to a registered or unregistered interest were references to a registered or unregistered assignment.

2. Article 30 applies to an assignment of associated rights as if the references to an international interest were references to an assignment of the associated rights and the related international interest.

Article 36. Assignee's priority with respect to associated rights

1. The assignee of associated rights and the related international interest whose assignment has been registered only has priority under Article 35(1) over another assignee of the associated rights:

(a) if the contract under which the associated rights arise states that they are secured by or associated with the object; and

(b) to the extent that the associated rights are related to an object.

2. For the purposes of sub-paragraph (b) of the preceding paragraph, associated rights are related to an object only to the extent that they consist of rights to payment or performance that relate to:

(a) a sum advanced and utilised for the purchase of the object;

(b) a sum advanced and utilised for the purchase of another object in which the assignor held another international interest if the assignor transferred that interest to the assignee and the assignment has been registered;

(c) the price payable for the object;

(d) the rentals payable in respect of the object; or

(e) other obligations arising from a transaction referred to in any of the preceding subparagraphs.

3. In all other cases, the priority of the competing assignments of the associated rights shall be determined by the applicable law.

Article 37. Effects of assignor's insolvency

The provisions of Article 30 apply to insolvency proceedings against the assignor as if references to the debtor were references to the assignor.

Article 38. Subrogation

1. Subject to paragraph 2, nothing in this Convention affects the acquisition of associated rights and the related international interest by legal or contractual subrogation under the applicable law.

2. The priority between any interest within the preceding paragraph and a competing interest may be varied by agreement in writing between the holders of the respective interests but an assignee of a subordinated interest is not bound by an agreement to subordinate that interest unless at the time of the assignment a subordination had been registered relating to that agreement.

CHAPTER X. RIGHTS OR INTERESTS SUBJECT TO DECLARATIONS BY CONTRACTING STATES

Article 39. Rights having priority without registration

1. A Contracting State may at any time, in a declaration deposited with the Depositary of the Protocol declare, generally or specifically:

(a) those categories of non-consensual right or interest (other than a right or interest to which Article 40 applies) which under that State's law have priority over an interest in an object equivalent to that of the holder of a registered international interest and which shall have priority over a registered international interest, whether in or outside insolvency proceedings; and

(b) that nothing in this Convention shall affect the right of a State or State entity, intergovernmental organisation or other private provider of public services to arrest or detain an object under the laws of that State for payment of amounts owed to such entity, organisation or provider directly relating to those services in respect of that object or another object.

2. A declaration made under the preceding paragraph may be expressed to cover categories that are created after the deposit of that declaration.

3. A non-consensual right or interest has priority over an international interest if and only if the former is of a category covered by a declaration deposited prior to the registration of the international interest.

4. Notwithstanding the preceding paragraph, a Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to the Protocol, declare that a right or interest of a category covered by a declaration made under sub-paragraph (a) of paragraph 1 shall have priority over an international interest registered prior to the date of such ratification, acceptance, approval or accession.

Article 40. Registrable non-consensual rights or interests

A Contracting State may at any time in a declaration deposited with the Depositary of the Protocol list the categories of non-consensual right or interest which shall be registrable under this Convention as regards any category of object as if the right or interest were an international interest and shall be regulated accordingly. Such a declaration may be modified from time to time.

CHAPTER XI. APPLICATION OF THE CONVENTION TO SALES

Article 41. Sale and prospective sale

This Convention shall apply to the sale or prospective sale of an object as provided for in the Protocol with any modifications therein.

CHAPTER XII. JURISDICTION

Article 42. Choice of forum

1. Subject to Articles 43 and 44, the courts of a Contracting State chosen by the parties to a transaction have jurisdiction in respect of any claim brought under this Convention, whether or not the chosen forum has a connection with the parties or the transaction. Such jurisdiction shall be exclusive unless otherwise agreed between the parties.

2. Any such agreement shall be in writing or otherwise concluded in accordance with the formal requirements of the law of the chosen forum.

Article 43. Jurisdiction under Article 13

1. The courts of a Contracting State chosen by the parties and the courts of the Contracting State on the territory of which the object is situated have jurisdiction to grant relief under Article 13(1)(a), (b),) and Article 13(4) in respect of that object.

2. Jurisdiction to grant relief under Article 13(1)(d) or other interim relief by virtue of Article 13(4) may be exercised either:

(a) by the courts chosen by the parties; or

(b) by the courts of a Contracting State on the territory of which the debtor is situated, being relief which, by the terms of the order granting it, is enforceable only in the territory of that Contracting State.

3. A court has jurisdiction under the preceding paragraphs even if the final determination of the claim referred to in Article 13(1) will or may take place in a court of another Contracting State or by arbitration.

Article 44. Jurisdiction to make orders against the Registrar

1. The courts of the place in which the Registrar has its centre of administration shall have exclusive jurisdiction to award damages or make orders against the Registrar.

2. Where a person fails to respond to a demand made under Article 25 and that person has ceased to exist or cannot be found for the purpose of enabling an order to be made against it requiring it to procure discharge of the registration, the courts referred to in the preceding paragraph shall have exclusive jurisdiction, on the application of the debtor or intending debtor, to make an order directed to the Registrar requiring the Registrar to discharge the registration.

3. Where a person fails to comply with an order of a court having jurisdiction under this Convention or, in the case of a national interest, an order of a court of competent jurisdiction requiring that person to procure the amendment or discharge of a registration, the courts referred to in paragraph 1 may direct the Registrar to take such steps as will give effect to that order.

4. Except as otherwise provided by the preceding paragraphs, no court may make orders or give judgments or rulings against or purporting to bind the Registrar.

Article 45. Jurisdiction in respect of insolvency proceedings

The provisions of this Chapter are not applicable to insolvency proceedings.

CHAPTER XIII. RELATIONSHIP WITH OTHER CONVENTIONS

Article 45 bis. Relationship with the United Nations Convention on the Assignment of Receivables in International Trade

This Convention shall prevail over the United Nations Convention on the Assignment of Receivables in International Trade, opened for signature in New York on 12 December 2001, as it relates to the assignment of receivables which are associated rights related to international interests in aircraft objects, railway rolling stock and space assets.

Article 46. Relationship with the UNIDROIT Convention on International Financial Leasing

The Protocol may determine the relationship between this Convention and the UNIDROIT Convention on International Financial Leasing, signed at Ottawa on 28 May 1988.

CHAPTER XIV. FINAL PROVISIONS

Article 47. Signature, ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention shall be open for signature in Cape Town on 16 November 2001 by States participating in the Diplomatic Conference to Adopt a Mobile Equipment Convention and an Aircraft Protocol held at Cape Town from 29 October to 16 November 2001. After 16 November 2001, the Convention shall be open to all States for signature at the Headquarters of the International Institute for the Unification of Private Law (UNIDROIT) in Rome until it enters into force in accordance with Article 49.

2. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States which have signed it.

3. Any State which does not sign this Convention may accede to it at any time.

4. Ratification, acceptance, approval or accession is effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Depositary.

Article 48. Regional Economic Integration Organisations

1. A Regional Economic Integration Organisation which is constituted by sovereign States and has competence over certain matters governed by this Convention may similarly sign, accept, approve or accede to this Convention. The Regional Economic Integration Organisation shall in that case have the rights and obligations of a Contracting State, to the extent that organisation has competence over matters governed by this Convention. Where the number of Contracting States is relevant in this Convention, the Regional Economic In-

tegration Organisation shall not count as a Contracting State in addition to its Member States which are Contracting States.

2. The Regional Economic Integration Organisation shall, at the time of signature, acceptance, approval or accession, make a declaration to the Depository specifying the matters governed by this Convention in respect of which competence has been transferred to that Organisation by its Member States. The Regional Economic Integration Organisation shall promptly notify the Depository of any changes to the distribution of competence, including new transfers of competence, specified in the declaration under this paragraph.

3. Any reference to a "Contracting State" or "Contracting States" or "State Party" or "States Parties" in this Convention applies equally to a Regional Economic Integration Organisation where the context so requires.

Article 49. Entry into force

1. This Convention enters into force on the first day of the month following the expiration of three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification, acceptance, approval or accession but only as regards a category of objects to which a Protocol applies:

- (a) as from the time of entry into force of that Protocol;
- (b) subject to the terms of that Protocol; and
- (c) as between States Parties to this Convention and that Protocol.

2. For other States this Convention enters into force on the first day of the month following the expiration of three months after the date of the deposit of their instrument of ratification, acceptance, approval or accession but only as regards a category of objects to which a Protocol applies and subject, in relation to such Protocol, to the requirements of sub-paragraphs (a), (b) and (c) of the preceding paragraph.

Article 50. Internal transactions

1. A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to the Protocol, declare that this Convention shall not apply to a transaction which is an internal transaction in relation to that State with regard to all types of objects or some of them.

2. Notwithstanding the preceding paragraph, the provisions of Articles 8(4), 9(1), 16, Chapter V, Article 29, and any provisions of this Convention relating to registered interests shall apply to an internal transaction.

3. Where notice of a national interest has been registered in the International Registry, the priority of the holder of that interest under Article 29 shall not be affected by the fact that such interest has become vested in another person by assignment or subrogation under the applicable law.

Article 51. Future Protocols

1. The Depositary may create working groups, in co-operation with such relevant non-governmental organisations as the Depositary considers appropriate, to assess the feasibility of extending the application of this Convention, through one or more Protocols, to objects of any category of high-value mobile equipment, other than a category referred to in Article 2(3), each member of which is uniquely identifiable, and associated rights relating to such objects.

2. The Depositary shall communicate the text of any preliminary draft Protocol relating to a category of objects prepared by such a working group to all States Parties to this Convention, all member States of the Depositary, member States of the United Nations which are not members of the Depositary and the relevant intergovernmental organisations, and shall invite such States and organisations to participate in intergovernmental negotiations for the completion of a draft Protocol on the basis of such a preliminary draft Protocol.

3. The Depositary shall also communicate the text of any preliminary draft Protocol prepared by such a working group to such relevant non-governmental organisations as the Depositary considers appropriate. Such non-governmental organisations shall be invited promptly to submit comments on the text of the preliminary draft Protocol to the Depositary and to participate as observers in the preparation of a draft Protocol.

4. When the competent bodies of the Depositary adjudge such a draft Protocol ripe for adoption, the Depositary shall convene a diplomatic conference for its adoption.

5. Once such a Protocol has been adopted, subject to paragraph 6, this Convention shall apply to the category of objects covered thereby.

6. Article 45 bis of this Convention applies to such a Protocol only if specifically provided for in that Protocol.

Article 52. Territorial units

1. If a Contracting State has territorial units in which different systems of law are applicable in relation to the matters dealt with in this Convention, it may, at the time of ratification, acceptance, approval or accession, declare that this Convention is to extend to all its territorial units or only to one or more of them and may modify its declaration by submitting another declaration at any time.

2. Any such declaration shall state expressly the territorial units to which this Convention applies.

3. If a Contracting State has not made any declaration under paragraph 1, this Convention shall apply to all territorial units of that State.

4. Where a Contracting State extends this Convention to one or more of its territorial units, declarations permitted under this Convention may be made in respect of each such territorial unit, and the declarations made in respect of one territorial unit may be different from those made in respect of another territorial unit.

5. If by virtue of a declaration under paragraph 1, this Convention extends to one or more territorial units of a Contracting State:

(a) the debtor is considered to be situated in a Contracting State only if it is incorporated or formed under a law in force in a territorial unit to which this Convention applies or if it has its registered office or statutory seat, centre of administration, place of business or habitual residence in a territorial unit to which this Convention applies;

(b) any reference to the location of the object in a Contracting State refers to the location of the object in a territorial unit to which this Convention applies; and

(c) any reference to the administrative authorities in that Contracting State shall be construed as referring to the administrative authorities having jurisdiction in a territorial unit to which this Convention applies.

Article 53. Determination of courts

A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to the Protocol, declare the relevant "court" or "courts" for the purposes of Article 1 and Chapter XII of this Convention.

Article 54. Declarations regarding remedies

1. A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to the Protocol, declare that while the charged object is situated within, or controlled from its territory the chargee shall not grant a lease of the object in that territory.

2. A Contracting State shall, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to the Protocol, declare whether or not any remedy available to the creditor under any provision of this Convention which is not there expressed to require application to the court may be exercised only with leave of the court.

Article 55. Declarations regarding relief pending final determination

A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to the Protocol, declare that it will not apply the provisions of Article 13 or Article 43, or both, wholly or in part. The declaration shall specify under which conditions the relevant Article will be applied, in case it will be applied partly, or otherwise which other forms of interim relief will be applied.

Article 56. Reservations and declarations

1. No reservations may be made to this Convention but declarations authorised by Articles 39, 40, 50, 52, 53, 54, 55, 57, 58 and 60 may be made in accordance with these provisions.

2. Any declaration or subsequent declaration or any withdrawal of a declaration made under this Convention shall be notified in writing to the Depository.

Article 57. Subsequent declarations

1. A State Party may make a subsequent declaration, other than a declaration authorised under Article 60, at any time after the date on which this Convention has entered into force for it, by notifying the Depositary to that effect.

2. Any such subsequent declaration shall take effect on the first day of the month following the expiration of six months after the date of receipt of the notification by the Depositary. Where a longer period for that declaration to take effect is specified in the notification, it shall take effect upon the expiration of such longer period after receipt of the notification by the Depositary.

3. Notwithstanding the previous paragraphs, this Convention shall continue to apply, as if no such subsequent declarations had been made, in respect of all rights and interests arising prior to the effective date of any such subsequent declaration.

Article 58. Withdrawal of declarations

1. Any State Party having made a declaration under this Convention, other than a declaration authorised under Article 60, may withdraw it at any time by notifying the Depositary. Such withdrawal is to take effect on the first day of the month following the expiration of six months after the date of receipt of the notification by the Depositary.

2. Notwithstanding the previous paragraph, this Convention shall continue to apply, as if no such withdrawal of declaration had been made, in respect of all rights and interests arising prior to the effective date of any such withdrawal.

Article 59. Denunciations

1. Any State Party may denounce this Convention by notification in writing to the Depositary.

2. Any such denunciation shall take effect on the first day of the month following the expiration of twelve months after the date on which notification is received by the Depositary.

3. Notwithstanding the previous paragraphs, this Convention shall continue to apply, as if no such denunciation had been made, in respect of all rights and interests arising prior to the effective date of any such denunciation.

Article 60. Transitional provisions

1. Unless otherwise declared by a Contracting State at any time, the Convention does not apply to a pre-existing right or interest, which retains the priority it enjoyed under the applicable law before the effective date of this Convention.

2. For the purposes of Article 1 (v) and of determining priority under this Convention:

(a) "effective date of this Convention" means in relation to a debtor the time when this Convention enters into force or the time when the State in which the debtor is situated becomes a Contracting State, whichever is the later; and

(b) the debtor is situated in a State where it has its centre of administration or, if it has no centre of administration, its place of business or, if it has more than one place of business, its principal place of business or, if it has no place of business, its habitual residence.

3. A Contracting State may in its declaration under paragraph 1 specify a date, not earlier than three years after the date on which the declaration becomes effective, when this Convention and the Protocol will become applicable, for the purpose of determining priority, including the protection of any existing priority, to pre-existing rights or interests arising under an agreement made at a time when the debtor was situated in a State referred to in sub-paragraph (b) of the preceding paragraph but only to the extent and in the manner specified in its declaration.

Article 61. Review Conferences, amendments and related matters

1. The Depositary shall prepare reports yearly or at such other time as the circumstances may require for the States Parties as to the manner in which the international regimen established in this Convention has operated in practice. In preparing such reports, the Depositary shall take into account the reports of the Supervisory Authority concerning the functioning of the international registration system.

2. At the request of not less than twenty-five per cent of the States Parties, Review Conferences of States Parties shall be convened from time to time by the Depositary, in consultation with the Supervisory Authority, to consider:

(a) the practical operation of this Convention and its effectiveness in facilitating the asset-based financing and leasing of the objects covered by its terms;

(b) the judicial interpretation given to, and the application made of the terms of this Convention and the regulations;

(c) the functioning of the international registration system, the performance of the Registrar and its oversight by the Supervisory Authority, taking into account the reports of the Supervisory Authority; and

(d) whether any modifications to this Convention or the arrangements relating to the International Registry are desirable.

3. Subject to paragraph 4, any amendment to this Convention shall be approved by at least a two-thirds majority of States Parties participating in the Conference referred to in the preceding paragraph and shall then enter into force in respect of States which have ratified, accepted or approved such amendment when ratified, accepted, or approved by three States in accordance with the provisions of Article 49 relating to its entry into force.

4. Where the proposed amendment to this Convention is intended to apply to more than one category of equipment, such amendment shall also be approved by at least a two-thirds majority of States Parties to each Protocol that are participating in the Conference referred to in paragraph 2.

Article 62. Depositary and its functions

1. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the International Institute for the Unification of Private Law (UNIDROIT), which is hereby designated the Depositary.

2. The Depositary shall:

- (a) inform all Contracting States of:
 - (i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date thereof;
 - (ii) the date of entry into force of this Convention;
 - (iii) each declaration made in accordance with this Convention, together with the date thereof;
 - (iv) the withdrawal or amendment of any declaration, together with the date thereof; and
 - (v) the notification of any denunciation of this Convention together with the date thereof and the date on which it takes effect;
- (b) transmit certified true copies of this Convention to all Contracting States;
- (c) provide the Supervisory Authority and the Registrar with a copy of each instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date of deposit thereof, of each declaration or withdrawal or amendment of a declaration and of each notification of denunciation, together with the date of notification thereof, so that the information contained therein is easily and fully available; and
- (d) perform such other functions customary for depositaries.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries, having been duly authorised, have signed this Convention.

Done at Cape Town, this sixteenth day of November, two thousand and one, in a single original in the English, Arabic, Chinese, French, Russian and Spanish languages, all texts being equally authentic, such authenticity to take effect upon verification by the Joint Secretariat of the Conference under the authority of the President of the Conference within ninety days hereof as to the conformity of the texts with one another.

[For the signatories, see p. 459 of this volume].

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

CONVENTION RELATIVE AUX GARANTIES INTERNATIONALES PORTANT SUR DES MATÉRIELS D'ÉQUIPEMENT MOBILES

LES ÉTATS PARTIES À LA PRÉSENTE CONVENTION,

Conscients des besoins concernant l'acquisition et l'utilisation des matériels d'équipement mobiles de grande valeur ou d'une importance économique particulière et de la nécessité de faciliter le financement de leur acquisition et utilisation d'une façon efficace,

Reconnaissant les avantages du bail et du financement garanti par un actif, et soucieux de faciliter ces types d'opérations en établissant des règles claires qui leur seront applicables,

Conscients du besoin d'assurer que les garanties portant sur de tels matériels d'équipement soient reconnues et protégées de façon universelle,

Désirant procurer des avantages économiques réciproques importants à toutes les parties intéressées,

Convaincus de la nécessité que de telles règles tiennent compte des principes sur lesquels reposent le bail et le financement garanti par un actif et respectent le principe de l'autonomie de la volonté des parties nécessaire à ce type d'opérations,

Conscients de la nécessité d'établir un régime juridique propre aux garanties internationales portant sur de tels matériels d'équipement et, à cette fin, de créer un système international d'inscription destiné à protéger ces garanties,

Tenant compte des objectifs et des principes énoncés dans les Conventions existantes relatives à de tels matériels d'équipement,

Sont convenus des dispositions suivantes:

CHAPITRE I. CHAMP D'APPLICATION ET DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article premier. Définitions

Dans la présente Convention, à moins que le contexte ne s'y oppose, les termes suivants sont employés dans le sens indiqué ci-dessous:

a) "contrat" désigne un contrat constitutif de sûreté, un contrat réservant un droit de propriété ou un contrat de bail;

b) "cession" désigne une convention qui confère au cessionnaire, en garantie ou à un autre titre, des droits accessoires, avec ou sans transfert de la garantie internationale correspondante;

c) "droits accessoires" désigne tous les droits au paiement ou à toute autre forme d'exécution auxquels est tenu un débiteur en vertu d'un contrat, qui sont garantis par le bien ou liés à celui-ci;

d) "ouverture des procédures d'insolvabilité" désigne le moment auquel les procédures d'insolvabilité sont réputées commencer en vertu de la loi applicable en matière d'insolvabilité;

e) "acheteur conditionnel" désigne un acheteur en vertu d'un contrat réservant un droit de propriété;

f) "vendeur conditionnel" désigne un vendeur en vertu d'un contrat réservant un droit de propriété;

g) "contrat de vente" désigne une convention prévoyant la vente d'un bien par un vendeur à un acheteur qui n'est pas un contrat tel que défini au paragraphe a) ci-dessus;

h) "tribunal" désigne une juridiction judiciaire, administrative ou arbitrale établie par un État contractant;

i) "créancier" désigne un créancier garanti en vertu d'un contrat constitutif de sûreté, un vendeur conditionnel en vertu d'un contrat réservant un droit de propriété ou un bailleur en vertu d'un contrat de bail;

j) "débiteur" désigne un constituant en vertu d'un contrat constitutif de sûreté, un acheteur conditionnel en vertu d'un contrat réservant un droit de propriété, un preneur en vertu d'un contrat de bail ou une personne dont le droit sur un bien est grevé par un droit ou une garantie non conventionnel susceptible d'inscription;

k) "administrateur d'insolvabilité" désigne une personne qui est autorisée à administrer le redressement ou la liquidation, y compris à titre provisoire, et comprend un débiteur en possession du bien si la loi applicable en matière d'insolvabilité le permet;

l) "procédures d'insolvabilité" désigne la faillite, la liquidation ou d'autres procédures collectives judiciaires ou administratives, y compris des procédures provisoires, dans le cadre desquelles les biens et les affaires du débiteur sont soumis au contrôle ou à la surveillance d'un tribunal aux fins de redressement ou de liquidation;

m) "personnes intéressées" désigne:

i) le débiteur;

ii) toute personne qui, en vue d'assurer l'exécution de l'une quelconque des obligations au bénéfice du créancier, s'est portée caution, a donné ou émis une garantie sur demande ou une lettre de crédit stand-by ou toute autre forme d'assurance-crédit;

iii) toute autre personne ayant des droits sur le bien;

n) "opération interne" désigne une opération d'un type indiqué aux alinéas a) à c) du paragraphe 2 de l'article 2 lorsque le centre des intérêts principaux de toutes les parties à cette opération et le bien (dont le lieu de situation est déterminé conformément aux dispositions du Protocole) se trouvent dans le même État contractant au moment de la conclusion du contrat et lorsque la garantie créée par l'opération a été inscrite dans un registre national dans cet État contractant s'il a fait une déclaration en vertu du paragraphe 1 de l'article 50;

o) "garantie internationale" désigne une garantie détenue par un créancier à laquelle l'article 2 s'applique;

p) "Registre international" désigne le service international d'inscription établi aux fins de la présente Convention ou du Protocole;

q) "contrat de bail" désigne un contrat par lequel une personne (le bailleur) confère un droit de possession ou de contrôle d'un bien (avec ou sans option d'achat) à une autre personne (le preneur) moyennant le paiement d'un loyer ou toute autre forme de paiement;

r) "garantie nationale" désigne une garantie détenue par un créancier sur un bien et créée par une opération interne couverte par une déclaration faite en vertu du paragraphe 1 de l'article 50;

s) "droit ou garantie non conventionnel" désigne un droit ou une garantie conféré en vertu de la loi d'un État contractant qui a fait une déclaration en vertu de l'article 39 en vue de garantir l'exécution d'une obligation, y compris une obligation envers un État, une entité étatique ou une organisation intergouvernementale ou privée;

t) "avis d'une garantie nationale" désigne un avis inscrit ou à inscrire dans le Registre international qui indique qu'une garantie nationale a été créée;

u) "bien" désigne un bien appartenant à l'une des catégories auxquelles l'article 2 s'applique;

v) "droit ou garantie préexistant" désigne un droit ou une garantie de toute nature sur un bien, né ou créé avant la date de prise d'effet de la présente Convention telle qu'elle est définie à l'alinéa a) du paragraphe 2 de l'article 60;

w) "produits d'indemnisation" désigne les produits d'indemnisation, monétaires ou non monétaires, d'un bien résultant de sa perte ou de sa destruction physique, de sa confiscation ou de sa réquisition ou d'une expropriation portant sur ce bien, qu'elles soient totales ou partielles;

x) "cession future" désigne une cession que l'on entend réaliser dans le futur, lors de la survenance, que celle-ci soit certaine ou non, d'un événement déterminé;

y) "garantie internationale future" désigne une garantie que l'on entend créer dans le futur ou prévoir sur un bien en tant que garantie internationale, lors de la survenance, que celle-ci soit certaine ou non, d'un événement déterminé (notamment l'acquisition par le débiteur d'un droit sur le bien);

z) "vente future" désigne une vente que l'on entend réaliser dans le futur, lors de la survenance, que celle-ci soit certaine ou non, d'un événement déterminé;

aa) "Protocole" désigne, pour toute catégorie de biens et de droits accessoires à laquelle la présente Convention s'applique, le Protocole pour cette catégorie de biens et de droits accessoires;

bb) "inscrit" signifie inscrit dans le Registre international en application du Chapitre V;

cc) "garantie inscrite" désigne une garantie internationale, un droit ou une garantie non conventionnel susceptible d'inscription ou une garantie nationale indiquée dans un avis de garantie nationale, qui a été inscrite en application du Chapitre V;

dd) "droit ou garantie non conventionnel susceptible d'inscription" désigne un droit ou une garantie non conventionnel susceptible d'inscription en application d'une déclaration déposée conformément à l'article 40;

ee) "Conservateur" désigne, relativement au Protocole, la personne ou l'organe désigné par ce Protocole ou nommé en vertu de l'alinéa b) du paragraphe 2 de l'article 17;

ff) "règlement" désigne le règlement établi ou approuvé par l'Autorité de surveillance en application du Protocole;

gg) "vente" désigne le transfert de la propriété d'un bien en vertu d'un contrat de vente;

hh) "obligation garantie" désigne une obligation garantie par une sûreté;

ii) "contrat constitutif de sûreté" désigne un contrat par lequel un constituant confère ou s'engage à conférer à un créancier garanti un droit (y compris le droit de propriété) sur un bien en vue de garantir l'exécution de toute obligation actuelle ou future du constituant lui-même ou d'une autre personne;

jj) "sûreté" désigne une garantie créée par un contrat constitutif de sûreté;

kk) "Autorité de surveillance" désigne, relativement au Protocole, l'Autorité de surveillance visée au paragraphe 1 de l'article 17;

ll) "contrat réservant un droit de propriété" désigne un contrat de vente portant sur un bien aux termes duquel la propriété n'est pas transférée aussi longtemps que les conditions prévues par le contrat ne sont pas satisfaites;

mm) "garantie non inscrite" désigne un droit ou une garantie conventionnel ou non conventionnel (autre qu'une garantie ou un droit auquel l'article 39 s'applique) qui n'a pas été inscrit, qu'il soit susceptible ou non d'inscription en vertu de la présente Convention; et

nn) "écrit" désigne une information (y compris communiquée par télétransmission) qui se présente sur un support matériel ou sous une autre forme de support, qui peut être reproduite ultérieurement sur un support matériel, ce support indiquant par un moyen raisonnable l'approbation de l'information par une personne.

Article 2. La garantie internationale

1. La présente Convention institue un régime pour la constitution et les effets d'une garantie internationale portant sur certaines catégories de matériels d'équipement mobiles et les droits accessoires.

2. Aux fins de la présente Convention, une garantie internationale portant sur des matériels d'équipement mobiles est une garantie, constituée conformément à l'article 7, portant sur un bien qui relève d'une catégorie de biens visée au paragraphe 3 et désignée dans le Protocole, dont chacun est susceptible d'individualisation :

a) conférée par le constituant en vertu d'un contrat constitutif de sûreté;

b) détenue par une personne qui est le vendeur conditionnel en vertu d'un contrat réservant un droit de propriété; ou

c) détenue par une personne qui est le bailleur en vertu d'un contrat de bail.

Une garantie relevant de l'alinéa a) du présent paragraphe ne peut relever également de l'alinéa b) ou c).

3. Les catégories visées aux paragraphes précédents sont:

a) les cellules d'avions, les moteurs d'avion et les hélicoptères;

b) le matériel roulant ferroviaire; et

c) les biens spatiaux.

4. La loi applicable détermine la question de savoir si une garantie visée au paragraphe 2 relève de l'alinéa a), b) ou c) de ce paragraphe.

5. Une garantie internationale sur un bien porte sur les produits d'indemnisation relatifs à ce bien.

Article 3. Champ d'application

1. La présente Convention s'applique lorsque, au moment de la conclusion du contrat qui crée ou prévoit la garantie internationale, le débiteur est situé dans un État contractant.

2. Le fait que le créancier soit situé dans un État non contractant est sans effet sur l'applicabilité de la présente Convention.

Article 4. Situation du débiteur

1. Aux fins du paragraphe 1 de l'article 3, le débiteur est situé dans tout État contractant:

- a) selon la loi duquel il a été constitué;
- b) dans lequel se trouve son siège statutaire;
- c) dans lequel se trouve le lieu de son administration centrale; ou
- d) dans lequel se trouve son établissement.

2. L'établissement auquel il est fait référence à l'alinéa d) du paragraphe précédent désigne, si le débiteur a plus d'un établissement, son principal établissement ou, au cas où il n'a pas d'établissement, sa résidence habituelle.

Article 5. Interprétation et droit applicable

1. Pour l'interprétation de la présente Convention, il sera tenu compte de ses objectifs tels qu'ils sont énoncés dans le préambule, de son caractère international et de la nécessité de promouvoir l'uniformité et la prévisibilité de son application.

2. Les questions concernant les matières régies par la présente Convention et qui ne sont pas expressément tranchées par elle seront réglées selon les principes généraux dont elle s'inspire ou, à défaut, conformément à la loi ou au droit applicable.

3. Les références à la loi ou au droit applicable visent la loi ou le droit interne qui s'applique en vertu des règles de droit international privé de l'État du tribunal saisi.

4. Lorsqu'un État comprend plusieurs unités territoriales ayant chacune ses propres règles de droit s'appliquant à la question à régler, et à défaut d'indication de l'unité territoriale pertinente, le droit de cet État décide quelle est l'unité territoriale dont les règles s'appliquent. À défaut de telles règles, le droit de l'unité territoriale avec laquelle l'affaire présente le lien le plus étroit s'applique.

Article 6. Relations entre la Convention et le Protocole

1. La présente Convention et le Protocole doivent être lus et interprétés ensemble comme constituant un seul instrument.
2. En cas d'incompatibilité entre la présente Convention et le Protocole, le Protocole l'emporte.

CHAPITRE II. CONSTITUTION D'UNE GARANTIE INTERNATIONALE

Article 7. Conditions de forme

Une garantie est constituée en tant que garantie internationale conformément à la présente Convention si le contrat qui la crée ou la prévoit:

- a) est conclu par écrit;
- b) porte sur un bien dont le constituant, le vendeur conditionnel ou le bailleur a le pouvoir de disposer;
- c) rend possible l'identification du bien conformément au Protocole; et,
- d) s'il s'agit d'un contrat constitutif de sûreté, rend possible la détermination des obligations garanties, sans qu'il soit nécessaire de fixer une somme ou une somme maximum garantie.

CHAPITRE III. MESURES EN CAS D'INEXÉCUTION DES OBLIGATIONS

Article 8. Mesures à la disposition du créancier garanti

1. En cas d'inexécution au sens de l'article 11, le créancier garanti peut, pour autant que le constituant y ait consenti, ledit consentement pouvant être donné à tout moment, et sous réserve de toute déclaration qui pourrait être faite par un État contractant en vertu de l'article 54, mettre en oeuvre une ou plusieurs des mesures suivantes:

- a) prendre possession de tout bien grevé à son profit ou en prendre le contrôle;
- b) vendre ou donner à bail un tel bien;
- c) percevoir tout revenu ou bénéfice produit par la gestion ou l'utilisation d'un tel bien.

2. Le créancier garanti peut également demander une décision d'un tribunal autorisant ou ordonnant l'une des mesures énoncées au paragraphe précédent.

3. Toute mesure prévue par l'alinéa a), b) ou c) du paragraphe 1 ou par l'article 13 doit être mise en oeuvre d'une manière commercialement raisonnable. Une mesure est réputée mise en oeuvre d'une manière commercialement raisonnable lorsqu'elle est mise en oeuvre conformément à une disposition du contrat constitutif de sûreté, sauf lorsqu'une telle disposition est manifestement déraisonnable.

4. Tout créancier garanti qui se propose de vendre ou de donner à bail un bien en vertu du paragraphe 1 doit en informer par écrit avec un préavis raisonnable :

a) les personnes intéressées visées aux alinéas i) et ii) du paragraphe m) de l'article premier; et

b) les personnes intéressées visées à l'alinéa iii) du paragraphe m) de l'article premier ayant informé le créancier garanti de leurs droits avec un préavis raisonnable avant la vente ou le bail.

5. Toute somme perçue par le créancier garanti par suite de la mise en oeuvre de l'une quelconque des mesures prévues au paragraphe 1 ou 2 est imputée sur le montant des obligations garanties.

6. Lorsque les sommes perçues par le créancier garanti par suite de la mise en oeuvre de l'une quelconque des mesures prévues au paragraphe 1 ou 2 excèdent le montant garanti par la sûreté et les frais raisonnables engagés au titre de l'une quelconque de ces mesures, le créancier garanti doit distribuer l'excédent, par ordre de priorité, parmi les titulaires de garanties de rang inférieur qui ont été inscrites ou dont le créancier garanti a été informé et doit payer le solde éventuel au constituant.

Article 9. Transfert de la propriété en règlement; libération

1. À tout moment après l'inexécution au sens de l'article 11, le créancier garanti et toutes les personnes intéressées peuvent convenir que la propriété de tout bien grevé (ou tout autre droit du constituant sur ce bien) sera transférée à ce créancier en règlement de tout ou partie des obligations garanties.

2. Le tribunal peut, à la demande du créancier garanti, ordonner que la propriété de tout bien grevé (ou tout autre droit du constituant sur ce bien) sera transférée au créancier garanti en règlement de tout ou partie des obligations garanties.

3. Le tribunal ne fait droit à la demande du créancier garanti visée au paragraphe précédent que si le montant des obligations garanties qui seront réglées par cette attribution correspond à la valeur du bien, compte tenu de tout paiement à effectuer par le créancier garanti à l'une quelconque des personnes intéressées.

4. À tout moment après l'inexécution au sens de l'article 11 et avant la vente du bien grevé ou avant le prononcé de la décision visée au paragraphe 2, le constituant ou toute personne intéressée peut obtenir la mainlevée de la sûreté en payant intégralement les sommes garanties, sous réserve d'un bail qui aurait été consenti par le créancier garanti en vertu de l'alinéa b) du paragraphe 1 de l'article 8 ou prononcé par un tribunal en vertu du paragraphe 2 de l'article 8. Lorsque, après une telle inexécution, le paiement de la somme garantie est effectué intégralement par une personne intéressée autre que le débiteur, celle-ci est subrogée dans les droits du créancier garanti.

5. La propriété ou tout autre droit du constituant transféré par l'effet d'une vente en vertu de l'alinéa b) du paragraphe 1 de l'article 8, ou conformément au paragraphe 1 ou 2 du présent article, est libéré de tout autre droit ou garantie primé par la sûreté du créancier garanti en vertu des dispositions de l'article 29.

Article 10. Mesures à la disposition du vendeur conditionnel ou du bailleur

En cas d'inexécution dans un contrat réservant un droit de propriété ou dans un contrat de bail au sens de l'article 11, le vendeur conditionnel ou le bailleur, selon le cas, peut:

- a) sous réserve de toute déclaration qui pourrait être faite par un État contractant en vertu de l'article 54, mettre fin au contrat et prendre possession de tout bien faisant l'objet de ce contrat ou en prendre le contrôle; ou
- b) demander une décision d'un tribunal autorisant ou ordonnant l'une des mesures énoncées ci-dessus.

Article 11. Portée de l'inexécution

1. Le créancier et le débiteur peuvent convenir à tout moment par écrit des circonstances qui constituent une inexécution, ou de toute autre circonstance de nature à permettre l'exercice des droits et la mise en oeuvre des mesures énoncées aux articles 8 à 10 et 13.

2. En l'absence d'une telle convention, le terme "inexécution" désigne, aux fins des articles 8 à 10 et 13, une inexécution qui prive de façon substantielle le créancier de ce qu'il est en droit d'attendre du contrat.

Article 12. Mesures supplémentaires

Toutes les mesures supplémentaires admises par la loi applicable, y compris toutes les mesures dont sont convenues les parties, peuvent être mises en oeuvre pour autant qu'elles ne sont pas incompatibles avec les dispositions impératives du présent Chapitre visées à l'article 15.

Article 13. Mesures provisoires

1. Sous réserve de toute déclaration qui pourrait être faite en vertu de l'article 55, tout État contractant veille à ce qu'un créancier qui apporte la preuve de l'inexécution des obligations par le débiteur puisse, avant le règlement au fond du litige et pour autant qu'il y ait consenti, ledit consentement pouvant être donné à tout moment, obtenir dans un bref délai du tribunal une ou plusieurs des mesures suivantes demandées par le créancier :

- a) la conservation du bien et de sa valeur;
- b) la mise en possession, le contrôle ou la garde du bien;
- c) l'immobilisation du bien; et
- d) le bail ou, à l'exception des cas visés aux alinéas a) à c), la gestion du bien et les revenus du bien.

2. En ordonnant toute mesure visée au paragraphe précédent, le tribunal peut la subordonner aux conditions qu'il estime nécessaires afin de protéger les personnes intéressées lorsque:

- a) le créancier n'exécute pas, dans la mise en oeuvre de cette mesure, l'une de ses obligations à l'égard du débiteur en vertu de la présente Convention ou du Protocole; ou

b) le créancier est débouté de ses prétentions, en tout ou partie, au moment du règlement au fond du litige.

3. Avant d'ordonner toute mesure en vertu du paragraphe 1, le tribunal peut exiger que toute personne intéressée soit informée de la demande.

4. Aucune disposition du présent article ne porte atteinte ni à l'application du paragraphe 3 de l'article 8, ni au pouvoir du tribunal de prononcer des mesures provisoires autres que celles visées au paragraphe 1 du présent article.

Article 14. Conditions de procédure

Sous réserve du paragraphe 2 de l'article 54, la mise en oeuvre des mesures prévues par le présent Chapitre est soumise aux règles de procédure prescrites par le droit du lieu de leur mise en oeuvre.

Article 15. Dérogation

Dans leurs relations mutuelles, deux ou plusieurs des parties visées au présent Chapitre peuvent à tout moment, dans un accord écrit, déroger à l'une quelconque des dispositions précédentes du présent Chapitre, ou en modifier les effets, à l'exception des paragraphes 3 à 6 de l'article 8, des paragraphes 3 et 4 de l'article 9, du paragraphe 2 de l'article 13 et de l'article 14.

CHAPITRE IV. LE SYSTÈME INTERNATIONAL D'INSCRIPTION

Article 16. Le Registre international

1. Un Registre international est établi pour l'inscription:

- a) des garanties internationales, des garanties internationales futures et des droits et des garanties non conventionnels susceptibles d'inscription;
- b) des cessions et des cessions futures de garanties internationales;
- c) des acquisitions de garanties internationales par l'effet d'une subrogation légale ou conventionnelle en vertu de la loi applicable;
- d) des avis de garanties nationales; et
- e) des subordinations de rang des garanties visées dans l'un des alinéas précédents.

2. Des registres internationaux distincts pourront être établis pour les différentes catégories de biens et les droits accessoires.

3. Aux fins du présent Chapitre et du Chapitre V, le terme "inscription" comprend, selon le cas, la modification, la prorogation ou la mainlevée d'une inscription.

Article 17. L'Autorité de surveillance et le Conservateur

1. Une Autorité de surveillance est désignée conformément au Protocole.
2. L'Autorité de surveillance doit:

- a) établir ou faire établir le Registre international;
- b) sous réserve des dispositions du Protocole, nommer le Conservateur et mettre fin à ses fonctions;
- c) veiller à ce que, en cas de changement de Conservateur, les droits nécessaires à la poursuite du fonctionnement efficace du Registre international soient transférés ou susceptibles d'être cédés au nouveau Conservateur;
- d) après avoir consulté les États contractants, établir ou approuver un règlement en application du Protocole portant sur le fonctionnement du Registre international et veiller à sa publication;
- e) établir des procédures administratives par lesquelles les réclamations relatives au fonctionnement du Registre international peuvent être effectuées auprès de l'Autorité de surveillance;
- f) surveiller les activités du Conservateur et le fonctionnement du Registre international;
- g) à la demande du Conservateur, lui donner les directives qu'elle estime appropriées;
- h) fixer et revoir périodiquement la structure tarifaire des services du Registre international;
- i) faire le nécessaire pour assurer l'existence d'un système électronique déclaratif d'inscription efficace, pour la réalisation des objectifs de la présente Convention et du Protocole; et
- j) faire rapport périodiquement aux États contractants sur l'exécution de ses obligations en vertu de la présente Convention et du Protocole.

3. L'Autorité de surveillance peut conclure tout accord nécessaire à l'exercice de ses fonctions, notamment l'accord visé au paragraphe 3 de l'article 27.

4. L'Autorité de surveillance détient tous les droits de propriété sur les bases de données et sur les archives du Registre international.

5. Le Conservateur assure le fonctionnement efficace du Registre international et s'acquitte des fonctions qui lui sont confiées en vertu de la présente Convention, du Protocole et du règlement.

CHAPITRE V. AUTRES QUESTIONS RELATIVES À L'INSCRIPTION

Article 18. Conditions d'inscription

1. Le Protocole et le règlement précisent les conditions, y compris les critères d'identification du bien, pour :

- a) effectuer une inscription (étant entendu que le consentement exigé à l'article 20 peut être donné préalablement par voie électronique);
- b) effectuer des consultations et émettre des certificats de consultation et, sous réserve de ce qui précède,
- c) garantir la confidentialité des informations et des documents du Registre international, autres que les informations et documents relatifs à une inscription.

2. Le Conservateur n'a pas l'obligation de vérifier si un consentement à l'inscription prévu à l'article 20 a effectivement été donné ou est valable.

3. Lorsqu'une garantie inscrite en tant que garantie internationale future devient une garantie internationale, aucune autre inscription n'est requise à condition que les informations relatives à l'inscription soient suffisantes pour l'inscription d'une garantie internationale.

4. Le Conservateur s'assure que les inscriptions sont introduites dans la base de données du Registre international et peuvent être consultées selon l'ordre chronologique de réception, et que le fichier enregistre la date et l'heure de réception.

5. Le Protocole peut disposer qu'un État contractant peut désigner sur son territoire un ou plusieurs organismes qui seront le ou les points d'entrée chargés, exclusivement ou non, de la transmission au Registre international des informations requises pour l'inscription. Un État contractant qui procède à une telle désignation peut préciser les conditions à satisfaire, le cas échéant, avant que ces informations ne soient transmises au Registre international.

Article 19. Validité et moment de l'inscription

1. Une inscription est valable seulement si elle est effectuée conformément aux dispositions de l'article 20.

2. Une inscription, si elle est valable, est complète lorsque les informations requises ont été introduites dans la base de données du Registre international de façon à ce qu'elle puisse être consultée.

3. Une inscription peut être consultée aux fins du paragraphe précédent dès que:

a) le Registre international lui a assigné un numéro de fichier suivant un ordre séquentiel; et que

b) les informations relatives à l'inscription, y compris le numéro de fichier, sont conservées sous une forme durable et peuvent être obtenues auprès du Registre international

4. Lorsqu'une garantie initialement inscrite en tant que garantie internationale future devient une garantie internationale, celle-ci est réputée avoir été inscrite lors de l'inscription de la garantie internationale future, à condition que cette inscription ait été encore présente immédiatement avant que la garantie internationale ait été constituée en vertu de l'article 7.

5. Le paragraphe précédent s'applique, avec les adaptations nécessaires, à l'inscription d'une cession future d'une garantie internationale.

6. Une inscription peut être consultée dans la base de données du Registre international conformément aux critères établis par le Protocole.

Article 20. Consentement à l'inscription

1. Une garantie internationale, une garantie internationale future, une cession ou une cession future d'une garantie internationale peut être inscrite, et cette inscription peut être modifiée ou prorogée avant son expiration, par l'une quelconque des deux parties avec le consentement écrit de l'autre.

2. La subordination d'une garantie internationale à une autre garantie internationale peut être inscrite par la personne dont la garantie a été subordonnée ou avec son consentement écrit donné à tout moment.

3. Une inscription peut faire l'objet d'une mainlevée par son bénéficiaire ou avec son consentement écrit.

4. L'acquisition d'une garantie internationale par l'effet d'une subrogation légale ou conventionnelle peut être inscrite par le subrogé.

5. Un droit ou une garantie non conventionnel susceptible d'inscription peut être inscrit par son titulaire.

6. Un avis de garantie nationale peut être inscrit par le titulaire de la garantie.

Article 21. Durée de l'inscription

L'inscription d'une garantie internationale demeure efficace jusqu'à ce qu'elle fasse l'objet d'une mainlevée ou jusqu'à l'expiration de la durée précisée dans l'inscription.

Article 22. Consultations

1. Toute personne peut, selon les modalités prévues par le Protocole et le règlement, par des moyens électroniques, consulter le Registre international ou demander une consultation au sujet de toute garantie ou garantie internationale future qui y serait inscrite.

2. Lorsqu'il reçoit une demande de consultation relative à un bien, le Conservateur, selon les modalités prévues par le Protocole et le règlement, émet par des moyens électroniques un certificat de consultation du Registre :

a) reproduisant toutes les informations inscrites relatives à ce bien, ainsi qu'un relevé de la date et de l'heure d'inscription de ces informations; ou

b) attestant qu'il n'existe dans le Registre international aucune information relative à ce bien.

3. Un certificat de consultation émis en vertu du paragraphe précédent indique que le créancier dont le nom figure dans les informations relatives à l'inscription a acquis ou entend acquérir une garantie internationale portant sur le bien, mais n'indique pas si l'inscription concerne une garantie internationale ou une garantie internationale future, même si cela peut être établi sur la base des informations pertinentes relatives à l'inscription.

Article 23. Liste des déclarations et droits ou garanties non conventionnels

Le Conservateur dresse une liste des déclarations, des retraits de déclarations et des catégories de droits ou garanties non conventionnels qui lui sont communiqués par le Dépositaire comme ayant été déclarés par les États contractants en vertu des articles 39 et 40 avec la date de chaque déclaration ou du retrait de la déclaration. Cette liste doit être enregistrée et être consultable d'après le nom de l'État qui a fait la déclaration et doit être mise à la disposition de toute personne qui en fait la demande, selon les modalités prévues par le Protocole et le règlement.

Article 24. Valeur probatoire des certificats

Un document qui satisfait aux conditions de forme prévues par le règlement et qui se présente comme un certificat émis par le Registre international, constitue une présomption simple:

- a) du fait qu'il a été émis par le Registre international; et
- b) des mentions portées sur ce document, y compris la date et l'heure de l'inscription.

Article 25. Mainlevée de l'inscription

1. Lorsque les obligations garanties par une sûreté inscrite ou les obligations sur lesquelles porte un droit ou une garantie non conventionnel inscrit sont éteintes, ou lorsque les conditions du transfert de la propriété en vertu d'un contrat réservant un droit de propriété inscrit sont satisfaites, le titulaire d'une telle garantie donne sans retard mainlevée de l'inscription, sur demande écrite du débiteur remise ou reçue à l'adresse indiquée dans l'inscription.

2. Lorsqu'une garantie internationale future ou une cession future d'une garantie internationale a été inscrite, le futur créancier ou cessionnaire donne sans retard mainlevée de l'inscription, sur demande écrite du futur débiteur ou cédant, remise ou reçue à l'adresse indiquée dans l'inscription avant que le futur créancier ou cessionnaire avance des fonds ou s'engage à le faire.

3. Lorsque les obligations garanties par une garantie nationale précisées dans un avis de garantie nationale inscrit sont éteintes, le titulaire de cette garantie donne sans retard mainlevée de l'inscription, sur demande écrite du débiteur remise ou reçue à l'adresse indiquée dans l'inscription.

4. Lorsqu'une inscription n'aurait pas dû être faite ou est incorrecte, la personne en faveur de qui l'inscription a été faite en donne sans retard mainlevée ou la modifie, sur demande écrite du débiteur remise ou reçue à l'adresse indiquée dans l'inscription.

Article 26. Accès au service international d'inscription

L'accès aux services d'inscription ou de consultation du Registre international ne peut être refusé à une personne que si elle ne se conforme pas aux procédures prévues par le présent Chapitre.

CHAPITRE VI. PRIVILÈGES ET IMMUNITÉS DE L'AUTORITÉ DE SURVEILLANCE ET DU
CONSERVATEUR

Article 27. Personnalité juridique; immunité

1. L'Autorité de surveillance aura la personnalité juridique internationale si elle n'en est pas déjà dotée.

2. L'Autorité de surveillance ainsi que ses responsables et employés jouissent de l'immunité contre toute action judiciaire ou administrative conformément aux dispositions du Protocole.

3. a) L'Autorité de surveillance jouit d'exemptions fiscales et des autres privilèges prévus dans l'accord conclu avec l'État hôte.

b) Aux fins du présent paragraphe, "État hôte" désigne l'État dans lequel l'Autorité de surveillance est située.

4. Les biens, documents, bases de données et archives du Registre international sont inviolables et ne peuvent faire l'objet d'une saisie ou d'une autre action judiciaire ou administrative.

5. Aux fins de toute action intentée à l'encontre du Conservateur en vertu du paragraphe 1 de l'article 28 ou de l'article 44, le demandeur a le droit d'accéder aux informations et aux documents nécessaires pour lui permettre d'exercer son action.

6. L'Autorité de surveillance peut lever l'inviolabilité et l'immunité conférées au paragraphe 4.

CHAPITRE VII. RESPONSABILITÉ DU CONSERVATEUR

Article 28. Responsabilité et assurances financières

1. Le Conservateur est tenu au paiement de dommages-intérêts compensatoires pour les pertes subies par une personne lorsque le préjudice découle directement d'une erreur ou omission du Conservateur ainsi que de ses responsables et employés ou d'un dysfonctionnement du système international d'inscription, sauf lorsque le dysfonctionnement a pour cause un événement de nature inévitable et irrésistible que l'on n'aurait pas pu prévenir en utilisant les meilleures pratiques généralement mises en oeuvre dans le domaine de la conception et du fonctionnement des registres électroniques, y compris celles qui concernent les sauvegardes ainsi que les systèmes de sécurité et de réseautage.

2. Le Conservateur n'est pas responsable en vertu du paragraphe précédent des inexactitudes de fait dans les informations relatives à l'inscription qu'il a reçues ou qu'il a transmises dans la forme dans laquelle il les a reçues; de même, le Conservateur n'est pas responsable des actes et circonstances dont ni lui ni ses responsables et employés ne sont chargés et qui précèdent la réception des informations relatives à l'inscription au Registre international.

3. L'indemnisation visée au paragraphe 1 peut être réduite dans la mesure où la personne qui a subi le dommage l'a causé ou y a contribué.

4. Le Conservateur contracte une assurance ou se procure une garantie financière couvrant la responsabilité visée dans le présent article dans la mesure fixée par l'Autorité de surveillance, conformément aux dispositions du Protocole.

CHAPITRE VIII. EFFETS D'UNE GARANTIE INTERNATIONALE À L'ÉGARD DES TIERS

Article 29. Rang des garanties concurrentes

1. Une garantie inscrite prime toute autre garantie inscrite postérieurement et toute garantie non inscrite.

2. La priorité de la garantie première inscrite en vertu du paragraphe précédent s'applique:

a) même si, lors de la constitution ou de l'inscription de la garantie première inscrite, la seconde garantie était connue; et

b) même pour toute avance de fonds que le titulaire de la garantie première inscrite accorderait tout en ayant connaissance de la seconde garantie.

3. L'acheteur acquiert des droits sur le bien:

a) sous réserve de toute garantie inscrite au moment de l'acquisition de ces droits; et

b) libres de toute garantie non inscrite, même s'il avait connaissance d'une telle garantie.

4. L'acheteur conditionnel ou le preneur acquiert des droits sur le bien:

a) sous réserve de toute garantie inscrite avant l'inscription de la garantie internationale détenue par le vendeur conditionnel ou le bailleur; et

b) libres de toute garantie non ainsi inscrite à ce moment, même s'il avait connaissance d'une telle garantie.

5. Les titulaires de garanties ou de droits concurrents peuvent convenir d'en modifier les rangs respectifs tels qu'ils résultent du présent article. Toutefois, le cessionnaire d'une garantie subordonnée n'est pas lié par un accord de subordination, à moins que, lors de la cession, la subordination résultant dudit accord ait été inscrite.

6. Le rang d'une garantie tel qu'il résulte du présent article vaut également pour les produits d'indemnisation.

7. La présente Convention:

a) ne porte pas atteinte aux droits qu'une personne détenait sur un objet, autre qu'un bien, avant son installation sur un bien si, en vertu de la loi applicable, ces droits continuent d'exister après l'installation; et

b) n'empêche pas la création de droits sur un objet, autre qu'un bien, qui a été préalablement installé sur un bien lorsque, en vertu de la loi applicable, ces droits sont créés.

Article 30. Effets de l'insolvabilité

1. Une garantie internationale est opposable dans les procédures d'insolvabilité dont le débiteur fait l'objet lorsque, antérieurement à l'ouverture des procédures d'insolvabilité, cette garantie a été inscrite conformément à la présente Convention.

2. Aucune disposition du présent article ne porte atteinte à l'opposabilité d'une garantie internationale dans des procédures d'insolvabilité lorsque cette garantie est opposable en vertu de la loi applicable.

3. Aucune disposition du présent article ne porte atteinte:

a) à toute règle du droit applicable dans les procédures d'insolvabilité relative à l'annulation d'une opération, soit parce qu'elle accorde une préférence, soit parce qu'elle constitue un transfert en fraude des droits des créanciers; ou

b) à toute règle de procédure relative à l'exercice des droits de propriété soumis au contrôle ou à la surveillance de l'administrateur d'insolvabilité.

CHAPITRE IX. CESSION DE DROITS ACCESSOIRES ET DE GARANTIES INTERNATIONALES; DROITS DE SUBROGATION

Article 31. Effets de la cession

1. Sauf accord contraire des parties, la cession des droits accessoires, effectuée conformément aux dispositions de l'article 32, transfère également au cessionnaire:

a) la garantie internationale correspondante; et

b) tous les droits du cédant ainsi que son rang en vertu de la présente Convention.

2. Aucune disposition de la présente Convention ne fait obstacle à une cession partielle des droits accessoires du cédant. En cas d'une telle cession partielle, le cédant et le cessionnaire peuvent s'entendre sur leurs droits respectifs concernant la garantie internationale correspondante cédée en vertu du paragraphe précédent, sans toutefois compromettre la position du débiteur sans son consentement.

3. Sous réserve du paragraphe 4, la loi applicable détermine les exceptions et les droits à compensation dont dispose le débiteur contre le cessionnaire.

4. Le débiteur peut à tout moment renoncer par écrit à tout ou partie des exceptions ou des droits à compensation visés au paragraphe précédent, sauf aux exceptions qui ont trait aux manœuvres frauduleuses du cessionnaire.

5. En cas de cession à titre de garantie, les droits accessoires cédés sont retransférés au cédant pour autant qu'ils subsistent encore après que les obligations garanties par la cession ont été éteintes.

Article 32. Conditions de forme de la cession

1. La cession des droits accessoires ne transfère la garantie internationale correspondante que si:

a) elle est conclue par écrit;

b) elle permet d'identifier la convention dont résultent les droits accessoires ; et

c) en cas de cession à titre de garantie, elle rend possible la détermination conformément au Protocole des obligations garanties par la cession, sans qu'il soit nécessaire de fixer une somme ou une somme maximum garantie.

2. La cession d'une garantie internationale créée ou prévue par un contrat constitutif de sûreté n'est valable que si tous les droits accessoires ou certains d'entre eux sont également cédés.

3. La présente Convention ne s'applique pas à une cession de droits accessoires qui n'a pas pour effet de transférer la garantie internationale correspondante.

Article 33. Obligations du débiteur à l'égard du cessionnaire

1. Lorsque des droits accessoires et la garantie internationale correspondante ont été transférés conformément aux articles 31 et 32 et dans la mesure de cette cession, le débiteur des droits accessoires et de l'obligation couverte par cette garantie n'est lié par la cession et n'est tenu de payer le cessionnaire ou d'exécuter toute autre obligation que si:

a) le débiteur a été informé par un avis écrit de la cession par le cédant ou avec l'autorisation de celui-ci; et

b) l'avis identifie les droits accessoires.

2. Le paiement ou l'exécution par le débiteur est libératoire s'il est fait conformément au paragraphe précédent, sans préjudice de toute autre forme de paiement ou exécution également libératoire.

3. Aucune disposition du présent article ne porte atteinte au rang des cessions concurrentes.

Article 34. Mesures en cas d'inexécution d'une cession à titre de garantie

En cas d'inexécution par le cédant de ses obligations en vertu de la cession des droits accessoires et de la garantie internationale correspondante à titre de garantie, les articles 8, 9 et 11 à 14 s'appliquent aux relations entre le cédant et le cessionnaire (et, s'agissant des droits accessoires, s'appliquent, pour autant que ces articles soient susceptibles d'application à des biens incorporels), comme si:

a) les références à l'obligation garantie et à la sûreté étaient des références à l'obligation garantie par la cession des droits accessoires et de la garantie internationale correspondante et à la sûreté créée par cette cession;

b) les références au créancier garanti ou au créancier et au constituant ou au débiteur étaient des références au cessionnaire et au cédant;

c) les références au titulaire de la garantie internationale étaient des références au cessionnaire; et

d) les références au bien étaient des références aux droits accessoires et à la garantie internationale correspondante cédés.

Article 35. Rang des cessions concurrentes

1. En cas de cessions concurrentes de droits accessoires, dont au moins une inclut la garantie internationale correspondante et est inscrite, les dispositions de l'article 29 s'appliquent comme si les références à une garantie inscrite étaient des références à une cession

des droits accessoires et de la garantie inscrite correspondante, et comme si les références à une garantie inscrite ou non inscrite étaient des références à une cession inscrite ou non inscrite.

2. L'article 30 s'applique à une cession de droits accessoires comme si les références à une garantie internationale étaient des références à une cession des droits accessoires et de la garantie internationale correspondante.

Article 36. Priorité du cessionnaire quant aux droits accessoires

1. Le cessionnaire de droits accessoires et de la garantie internationale correspondante dont la cession a été inscrite, a priorité en vertu du paragraphe 1 de l'article 35 sur un autre cessionnaire des droits accessoires seulement:

a) si la convention dont résultent les droits accessoires précise qu'ils sont garantis par le bien ou liés à celui-ci; et

b) pour autant que les droits accessoires se rapportent à un bien.

2. Aux fins de l'alinéa b) du paragraphe précédent, les droits accessoires ne se rapportent à un bien que dans la mesure où il s'agit de droits au paiement ou à une exécution portant sur:

a) une somme avancée et utilisée pour l'achat du bien;

b) une somme avancée et utilisée pour l'achat d'un autre bien sur lequel le cédant détenait une autre garantie internationale si le cédant a transféré cette garantie au cessionnaire et si la cession a été inscrite;

c) le prix convenu pour le bien;

d) les loyers convenus pour le bien; ou

e) d'autres obligations découlant d'une opération visée à l'un quelconque des alinéas précédents.

3. Dans tous les autres cas, le rang des cessions concurrentes de droits accessoires est déterminé par la loi applicable.

Article 37. Effets de l'insolvabilité du cédant

Les dispositions de l'article 30 s'appliquent aux procédures d'insolvabilité dont le cédant fait l'objet comme si les références au débiteur étaient des références au cédant.

Article 38. Subrogation

1. Sous réserve du paragraphe 2, aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte à l'acquisition de droits accessoires et de la garantie internationale correspondante par l'effet d'une subrogation légale ou conventionnelle en vertu de la loi applicable.

2. Les titulaires d'un droit visé au paragraphe précédent et d'un droit concurrent peuvent convenir par écrit d'en modifier les rangs respectifs mais le cessionnaire d'une garantie subordonnée n'est pas lié par un accord de subordination, à moins que, lors de la cession, la subordination résultant dudit accord ait été inscrite.

CHAPITRE X. DROITS OU GARANTIES POUVANT FAIRE L'OBJET DE DÉCLARATIONS PAR LES
ÉTATS CONTRACTANTS

Article 39. Droits ayant priorité sans inscription

1. Dans une déclaration déposée auprès du Dépositaire du Protocole, un État contractant peut à tout moment indiquer, de façon générale ou spécifique:

a) les catégories de droits ou garanties non conventionnels (autres qu'un droit ou une garantie qui relève de l'article 40) qui, en vertu du droit de cet État, primeraient une garantie portant sur le bien équivalente à celle du titulaire d'une garantie internationale et qui primeront une garantie internationale inscrite, que ce soit ou non en cas de procédure d'insolvabilité;

b) qu'aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte au droit d'un État, d'une entité étatique, d'une organisation intergouvernementale ou d'un autre fournisseur privé de services publics, de saisir ou de retenir un bien en vertu des lois de cet État pour le paiement des redevances dues à cette entité, cette organisation ou ce fournisseur qui sont directement liées aux services fournis concernant ce bien ou un autre bien.

2. Une déclaration faite en vertu du paragraphe précédent peut indiquer des catégories créées après le dépôt de la déclaration.

3. Un droit ou une garantie non conventionnel prime une garantie internationale si et seulement si le droit ou la garantie non conventionnel relève d'une catégorie couverte par une déclaration déposée avant l'inscription de la garantie internationale.

4. Nonobstant le paragraphe précédent, un État contractant peut déclarer, au moment de la ratification, de l'acceptation, de l'approbation du Protocole, ou de l'adhésion, qu'un droit ou une garantie d'une catégorie couverte par une déclaration faite en vertu de l'alinéa a) du paragraphe 1 prime une garantie internationale inscrite avant la date de cette ratification, acceptation, approbation ou adhésion.

Article 40. Droits ou garanties non conventionnels susceptibles d'inscription

Dans une déclaration déposée auprès du Dépositaire du Protocole, un État contractant peut à tout moment et pour toute catégorie de biens dresser une liste de catégories des droits ou garanties non conventionnels pouvant être inscrits en vertu de la présente Convention comme si ces droits ou garanties étaient des garanties internationales, et seront dès lors traités comme telles. Une telle déclaration peut être modifiée à tout moment.

CHAPITRE XI. APPLICATION DE LA CONVENTION AUX VENTES

Article 41. Vente et vente future

La présente Convention s'applique à la vente ou à la vente future d'un bien conformément aux dispositions du Protocole, avec les modifications qui pourraient y être apportées.

CHAPITRE XII. COMPÉTENCE

Article 42. Élection de for

1. Sous réserve des articles 43 et 44, les tribunaux d'un État contractant choisis par les parties à une opération sont compétents pour connaître de toute demande fondée sur les dispositions de la présente Convention, que le for choisi ait ou non un lien avec les parties ou avec l'opération. Une telle compétence est exclusive à moins que les parties n'en conviennent autrement.

2. Cette Convention attributive de juridiction est conclue par écrit ou dans les formes prescrites par la loi du for choisi.

Article 43. Compétence en vertu de l'article 13

1. Les tribunaux d'un État contractant choisis par les parties et les tribunaux d'un État contractant sur le territoire duquel le bien est situé sont compétents pour ordonner les mesures prévues par l'alinéa a), b) ou c) du paragraphe 1 et le paragraphe 4 de l'article 13, relativement à ce bien.

2. Sont compétents pour ordonner les mesures prévues par l'alinéa d) du paragraphe 1 de l'article 13 ou d'autres mesures provisoires en vertu du paragraphe 4 de l'article 13:

- a) les tribunaux choisis par les parties; ou
- b) les tribunaux d'un État contractant sur le territoire duquel le débiteur est situé, étant entendu que la mesure ne peut être mise en oeuvre, selon les termes de la décision qui l'ordonne, que sur le territoire de cet État contractant.

3. Un tribunal est compétent en vertu des paragraphes précédents alors même que le fond du litige visé au paragraphe 1 de l'article 13 serait ou pourrait être porté devant le tribunal d'un autre État contractant ou soumis à l'arbitrage.

Article 44. Compétence pour prendre des mesures à l'encontre du Conservateur

1. Les tribunaux de l'État sur le territoire duquel le Conservateur a le lieu de son administration centrale sont seuls compétents pour connaître des actions en dommages-intérêts intentées à l'encontre du Conservateur ou ordonner des mesures à son égard.

2. Lorsqu'une personne ne répond pas à une demande faite en vertu de l'article 25, et que cette personne a cessé d'exister ou est introuvable de sorte qu'il n'est pas possible de l'enjoindre de donner mainlevée de l'inscription, les tribunaux visés au paragraphe précédent sont seuls compétents, à la demande du débiteur ou du futur débiteur, pour enjoindre le Conservateur de donner mainlevée de l'inscription.

3. Lorsqu'une personne ne se conforme pas à la décision d'un tribunal compétent en vertu de la présente Convention ou, dans le cas d'une garantie nationale, à la décision d'un tribunal compétent, lui ordonnant de modifier l'inscription ou d'en donner mainlevée, les tribunaux visés au paragraphe 1 peuvent enjoindre le Conservateur de prendre les mesures nécessaires pour donner effet à la décision.

4. Sous réserve des paragraphes précédents, aucun tribunal ne peut prendre de mesures ni prononcer de jugements ni rendre de décisions à l'encontre du Conservateur.

Article 45. Compétence relative aux procédures d'insolvabilité

Les dispositions du présent Chapitre ne s'appliquent pas aux procédures d'insolvabilité.

CHAPITRE XIII. RELATIONS AVEC D'AUTRES CONVENTIONS

Article 45 bis. Relations avec la Convention des Nations Unies sur la cession de créances dans le commerce international

La présente Convention l'emporte sur la Convention des Nations Unies sur la cession de créances dans le commerce international, ouverte à la signature à New York le 12 décembre 2001, dans la mesure où celle-ci s'applique à la cession de créances qui constituent des droits accessoires se rapportant à des garanties internationales portant sur des biens aéronautiques, du matériel roulant ferroviaire et des biens spatiaux.

Article 46. Relations avec la Convention d'UNIDROIT sur le crédit-bail international

Le Protocole pourra déterminer les relations entre la présente Convention et la Convention d'UNIDROIT sur le crédit-bail international signée à Ottawa le 28 mai 1988.

CHAPITRE XIV. DISPOSITIONS FINALES

Article 47. Signature, ratification, acceptation, approbation ou adhésion

1. La présente Convention est ouverte au Cap le 16 novembre 2001 à la signature des États participant à la Conférence diplomatique pour l'adoption d'une Convention relative aux matériels d'équipement mobiles et d'un Protocole aéronautique, tenue au Cap du 29 octobre au 16 novembre 2001. Après le 16 novembre 2001, la Convention sera ouverte à la signature de tous les États au siège de l'Institut international pour l'unification du droit privé (UNIDROIT), à Rome, jusqu'à ce qu'elle entre en vigueur conformément à l'article 49.

2. La présente Convention est sujette à ratification, acceptation ou approbation par les États qui l'ont signée.

3. Un État qui ne signe pas la présente Convention peut y adhérer par la suite.

4. La ratification, l'acceptation, l'approbation ou l'adhésion s'effectuent par le dépôt d'un instrument en bonne et due forme auprès du Dépositaire.

Article 48. Organisations régionales d'intégration économique

1. Une organisation régionale d'intégration économique constituée par des États souverains et ayant compétence sur certaines matières régies par la présente Convention peut elle aussi signer, accepter et approuver la présente Convention ou y adhérer. En pareil

cas, l'organisation régionale d'intégration économique aura les mêmes droits et obligations qu'un État contractant, dans la mesure où cette organisation a compétence sur des matières régies par la présente Convention. Lorsque le nombre d'États contractants est pertinent dans la présente Convention, l'organisation régionale d'intégration économique n'est pas comptée comme État contractant en plus de ses États membres qui sont des États contractants.

2. Au moment de la signature, de l'acceptation, de l'approbation ou de l'adhésion, l'organisation régionale d'intégration économique présente au Dépositaire une déclaration indiquant les matières régies par la présente Convention pour lesquelles ses États membres ont délégué leur compétence à cette organisation. L'organisation régionale d'intégration économique doit informer sans retard le Dépositaire de toute modification intervenue dans la délégation de compétence, y compris de nouvelles délégations de compétence, précisée dans la déclaration faite en vertu du présent paragraphe.

3. Toute référence à "État contractant", "États contractants", "État partie" ou "États parties" dans la présente Convention s'applique également à une organisation régionale d'intégration économique, lorsque le contexte requiert qu'il en soit ainsi.

Article 49. Entrée en vigueur

1. La présente Convention entre en vigueur le premier jour du mois après l'expiration d'une période de trois mois à compter de la date du dépôt du troisième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, mais seulement en ce qui concerne une catégorie de biens à laquelle un Protocole s'applique:

- a) à compter de l'entrée en vigueur de ce Protocole;
- b) sous réserve des dispositions de ce Protocole; et
- c) entre les États parties à la présente Convention et à ce Protocole.

2. Pour les autres États, la présente Convention entre en vigueur le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois à compter de la date du dépôt de leur instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, mais seulement en ce qui concerne une catégorie de biens à laquelle un Protocole s'applique et sous réserve, relativement audit Protocole, des conditions visées aux alinéas a), b) et c) du paragraphe précédent.

Article 50. Opérations internes

1. Un État contractant peut déclarer, au moment de la ratification, de l'acceptation, de l'approbation du Protocole ou de l'adhésion, que la présente Convention ne s'applique pas à une opération interne à l'égard de cet État, concernant tous les types de biens ou certains d'entre eux.

2. Nonobstant le paragraphe précédent, les dispositions du paragraphe 4 de l'article 8, du paragraphe 1 de l'article 9, de l'article 16, du Chapitre V, de l'article 29 et toute disposition de la présente Convention relative à des garanties inscrites s'appliquent à une opération interne.

3. Lorsqu'un avis de garantie nationale a été inscrit dans le Registre international, le rang du titulaire de cette garantie en vertu de l'article 29 n'est pas affecté par le fait que cette garantie est détenue par une autre personne en vertu d'une cession ou d'une subrogation en vertu de la loi applicable.

Article 51. Futurs Protocoles

1. Le Dépositaire peut constituer des groupes de travail, en coopération avec les organisations non gouvernementales que le Dépositaire juge appropriées, pour déterminer s'il est possible d'étendre l'application de la présente Convention, par un ou plusieurs Protocoles, à des biens relevant de toute catégorie de matériels d'équipement mobiles de grande valeur autre qu'une catégorie visée au paragraphe 3 de l'article 2, dont chacun est susceptible d'individualisation, et aux droits accessoires portant sur de tels biens.

2. Le Dépositaire communique le texte de tout avant-projet de Protocole portant sur une catégorie de bien, établi par un tel groupe de travail, à tous les États parties à la présente Convention, à tous les États membres du Dépositaire, aux États membres de l'Organisation des Nations Unies qui ne sont pas membres du Dépositaire et aux organisations intergouvernementales pertinentes, et invite ces États et organisations à participer aux négociations intergouvernementales visant à mettre au point un projet de Protocole sur la base d'un tel avant-projet de Protocole.

3. Le Dépositaire communique également le texte d'un tel avant-projet de Protocole préparé par un tel groupe de travail aux organisations non gouvernementales pertinentes que le Dépositaire juge appropriées. Ces organisations non gouvernementales seront invitées à présenter sans retard au Dépositaire leurs observations sur le texte d'avant-projet de Protocole et à participer en tant qu'observateurs à la préparation d'un projet de Protocole.

4. Quand les organes compétents du Dépositaire concluent qu'un tel projet de Protocole est prêt à être adopté, le Dépositaire convoque une Conférence diplomatique pour son adoption.

5. Lorsqu'un tel Protocole a été adopté, sous réserve du paragraphe 6, la présente Convention s'applique à la catégorie de biens visée audit Protocole.

6. L'Annexe à la présente Convention ne s'applique à un tel Protocole que si celui-ci le prévoit expressément.

Article 52. Unités territoriales

1. Si un État contractant comprend des unités territoriales dans lesquelles des systèmes de droit différents s'appliquent aux matières régies par la présente Convention, il peut déclarer, au moment de la ratification, de l'acceptation, de l'approbation ou de l'adhésion, que la présente Convention s'applique à toutes ses unités territoriales ou seulement à une ou plusieurs d'entre elles, et il peut à tout moment modifier cette déclaration en en soumettant une nouvelle.

2. Une telle déclaration doit indiquer expressément les unités territoriales auxquelles la présente Convention s'applique.

3. Si un État contractant n'a pas fait de déclaration en vertu du paragraphe 1, la présente Convention s'applique à toutes les unités territoriales de cet État.

4. Lorsqu'un État contractant étend l'application de la présente Convention à une ou plusieurs de ses unités territoriales, les déclarations autorisées par la présente Convention peuvent être faites à l'égard de chacune desdites unités territoriales, et les déclarations faites à l'égard de l'une d'elles peuvent différer de celles qui sont faites à l'égard d'une autre unité territoriale.

5. Si, conformément à une déclaration faite en vertu du paragraphe 1, la présente Convention s'applique à l'une ou plusieurs des unités territoriales d'un État contractant:

a) le débiteur sera considéré comme étant situé dans un État contractant seulement s'il est constitué en vertu d'une loi en vigueur dans une unité territoriale à laquelle la présente Convention s'applique, ou s'il a son siège statutaire, son administration centrale, son établissement ou sa résidence habituelle dans une unité territoriale à laquelle la présente Convention s'applique;

b) toute référence à la situation du bien dans un État contractant vise la situation du bien dans une unité territoriale à laquelle la présente Convention s'applique; et

c) toute référence aux autorités administratives dans cet État contractant sera comprise comme visant les autorités administratives compétentes dans une unité territoriale à laquelle la présente Convention s'applique.

Article 53. Détermination des tribunaux

Un État contractant peut déclarer, au moment de la ratification, de l'acceptation, de l'approbation du Protocole ou de l'adhésion, quel sera le "tribunal" ou les "tribunaux" pertinents aux fins de l'application de l'article premier et du Chapitre XII de la présente Convention.

Article 54. Déclarations concernant les mesures

1. Un État contractant peut déclarer, au moment de la ratification, de l'acceptation, de l'approbation du Protocole ou de l'adhésion, que, lorsque le bien grevé est situé sur son territoire ou est contrôlé à partir de celui-ci, le créancier garanti ne doit pas le donner à bail sur ce territoire.

2. Un État contractant doit déclarer, au moment de la ratification, de l'acceptation, de l'approbation du Protocole ou de l'adhésion, si une mesure ouverte au créancier en vertu d'une disposition de la présente Convention et dont la mise en oeuvre n'est pas subordonnée en vertu de ces dispositions à une demande à un tribunal, ne peut être exercée qu'avec une intervention du tribunal

Article 55. Déclarations concernant les mesures provisoires avant le règlement au fond du litige

Un État contractant peut déclarer, au moment de la ratification, de l'acceptation, de l'approbation du Protocole ou de l'adhésion, qu'il n'appliquera pas tout ou partie des dispo-

sitions de l'article 13 ou de l'article 43, ou encore des deux. La déclaration doit indiquer dans quelles conditions l'article pertinent sera appliqué, au cas où il ne serait appliqué que partiellement, ou quelles autres mesures provisoires seront appliquées.

Article 56. Réserves et déclarations

1. Aucune réserve ne peut être faite à la présente Convention, mais des déclarations autorisées par les articles 39, 40, 50, 52, 53, 54, 55, 57, 58 et 60 peuvent être faites conformément à ces dispositions.

2. Toute déclaration ou déclaration subséquente ou tout retrait d'une déclaration faite en vertu de la présente Convention est notifiée par écrit au Dépositaire.

Article 57. Déclarations subséquentes

1. Un État partie peut faire une déclaration subséquente, à l'exception d'une déclaration autorisée par l'article 60, à tout moment à compter de la date d'entrée en vigueur de la présente Convention à l'égard de cet État, par une notification à cet effet au Dépositaire.

2. Une telle déclaration subséquente prend effet le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de six mois à compter de la date de réception de la notification par le Dépositaire. Lorsqu'une période plus longue pour la prise d'effet de la déclaration est précisée dans la notification, la déclaration prend effet à l'expiration de la période ainsi précisée après réception de la notification par le Dépositaire.

3. Nonobstant les paragraphes précédents, la présente Convention continue de s'appliquer comme si une telle déclaration subséquente n'avait pas été faite, à l'égard de tous les droits et garanties nés avant la date de prise d'effet d'une telle déclaration subséquente.

Article 58. Retrait des déclarations

1. Tout État partie qui a fait une déclaration en vertu de la présente Convention, à l'exception d'une déclaration autorisée par l'article 60, peut à tout moment la retirer par une notification à cet effet au Dépositaire. Un tel retrait prend effet le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de six mois à compter de la date de réception de la notification par le Dépositaire.

2. Nonobstant le paragraphe précédent, la présente Convention continue de s'appliquer comme si un tel retrait de déclaration n'avait pas été fait, à l'égard de tous les droits et garanties nés avant la date de prise d'effet d'un tel retrait.

Article 59. Dénonciations

1. Tout État partie peut dénoncer la présente Convention par une notification adressée par écrit au Dépositaire.

2. Une telle dénonciation prend effet le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de douze mois à compter de la date de réception de la notification par le Dépositaire.

3. Nonobstant les paragraphes précédents, la présente Convention continue de s'appliquer comme si une telle dénonciation n'avait pas été faite, à l'égard de tous les droits et garanties nés avant la date de prise d'effet d'une telle dénonciation.

Article 60. Dispositions transitoires

1. Sauf déclaration contraire d'un État contractant à tout moment, la présente Convention ne s'applique pas à un droit ou garantie préexistant, qui conserve la priorité qu'il avait en vertu de la loi applicable avant la date de prise d'effet de la présente Convention.

2. Aux fins du paragraphe v) de l'article premier et de la détermination des priorités en vertu de la présente Convention:

a) "date de prise d'effet de la présente Convention" désigne, à l'égard d'un débiteur, soit le moment où la présente Convention entre en vigueur, soit le moment où l'État dans lequel le débiteur est situé devient un État contractant, la date postérieure étant celle considérée; et

b) le débiteur est situé dans un État dans lequel se trouve le lieu de son administration centrale ou, s'il n'a pas d'administration centrale, son établissement ou, s'il a plus d'un établissement, son établissement principal ou, s'il n'a pas d'établissement, sa résidence habituelle.

3. Dans sa déclaration faite en vertu du paragraphe 1, un État contractant peut préciser une date fixée au plus tôt trois ans à compter de la date de prise d'effet de la déclaration, à partir de laquelle la présente Convention et le Protocole deviendront applicables, en ce qui concerne la détermination des priorités y compris la protection de toute priorité existante, aux droits et garanties préexistants nés en vertu d'un contrat conclu lorsque le débiteur était situé dans un État visé à l'alinéa b) du paragraphe précédent, mais seulement dans la mesure et la manière précisées dans sa déclaration.

Article 61. Conférences d'évaluation, amendements et questions connexes

1. Le Dépositaire prépare chaque année ou à tout autre intervalle pertinent, des rapports à l'intention des États parties concernant la manière dont fonctionne dans la pratique le régime international établi dans la présente Convention. En préparant de tels rapports, le Dépositaire tient compte des rapports de l'Autorité de surveillance concernant le fonctionnement du système international d'inscription.

2. À la demande d'au moins vingt-cinq pour cent des États parties, des Conférences d'évaluation des États parties sont organisées de temps à autre par le Dépositaire en consultation avec l'Autorité de surveillance pour examiner:

a) l'application pratique de la présente Convention et la mesure dans laquelle elle facilite effectivement le financement garanti par un actif et le crédit-bail des biens relevant de son champ d'application;

b) l'interprétation judiciaire et l'application des dispositions de la présente Convention, ainsi que du règlement;

c) le fonctionnement du système international d'inscription, les activités du Conservateur et la supervision de celui-ci par l'Autorité de surveillance, sur la base des rapports soumis par l'Autorité de surveillance; et

d) l'opportunité d'apporter des modifications à la Convention ou aux dispositions concernant le Registre international.

3. Sous réserve du paragraphe 4, tout amendement à la présente Convention doit être approuvé à la majorité des deux tiers au moins des États parties participant à la Conférence visée au paragraphe précédent, et entre ensuite en vigueur à l'égard des États qui ont ratifié ledit amendement, accepté ou approuvé, après sa ratification, son acceptation ou son approbation par trois États conformément aux dispositions de l'article 49 relatives à son entrée en vigueur.

4. Lorsque l'amendement proposé à la présente Convention est destiné à s'appliquer à plus d'une catégorie de matériels d'équipement, un tel amendement doit aussi être approuvé par la majorité des deux tiers au moins des États parties à chaque Protocole qui participe à la Conférence visée au paragraphe 2.

Article 62. Le Dépositaire et ses fonctions

1. Les instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion seront déposés auprès de l'Institut international pour l'unification du droit privé (UNIDROIT) ci-après dénommé le Dépositaire.

2. Le Dépositaire :

a) informe tous les États contractants :

i) de toute signature nouvelle ou de tout dépôt d'instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, et de la date de cette signature ou de ce dépôt;

ii) de la date d'entrée en vigueur de la présente Convention;

iii) de toute déclaration effectuée en vertu de la présente Convention, ainsi que de la date de cette déclaration;

iv) du retrait ou de l'amendement de toute déclaration, ainsi que de la date de ce retrait ou de cet amendement; et

v) de la notification de toute dénonciation de la présente Convention ainsi que de la date de cette dénonciation et de la date à laquelle elle prend effet;

b) transmet des copies certifiées de la présente Convention à tous les États contractants;

c) fournit à l'Autorité de surveillance et au Conservateur copie de tout instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, les informe de la date de leur dépôt, de toute déclaration ou retrait ou amendement d'une déclaration et de toute notification de dénonciation, et les informe de la date cette notification, afin que les informations qui y sont contenues puissent être aisément et totalement disponibles; et

d) s'acquiesce des autres fonctions usuelles des dépositaires.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés, dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait au Cap, le seize novembre de l'an deux mille un, en un seul exemplaire dont les textes français, anglais, arabe, chinois, espagnol et russe, feront également foi, à l'issue de la vérification effectuée par le Secrétariat conjoint de la Conférence, sous l'autorité du Président de la Conférence, dans la période de quatre-vingt-dix jours à compter de la date du présent Acte, pour ce qui est de la concordance des textes entre eux.

[Pour les signataires, voir la p. 459 du présent volume.]

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

КОНВЕНЦИЯ

О МЕЖДУНАРОДНЫХ ГАРАНТИЯХ В ОТНОШЕНИИ ПОДВИЖНОГО ОБОРУДОВАНИЯ

ГОСУДАРСТВА – УЧАСТНИКИ НАСТОЯЩЕЙ КОНВЕНЦИИ,

СОЗНАВАЯ необходимость приобретения и использования подвижного оборудования, имеющего большую ценность или особое экономическое значение, и оказания содействия в финансировании приобретения и эффективного использования такого оборудования,

ПРИЗНАВАЯ преимущества лизинга и обеспеченного активами финансирования и желая содействовать таким сделкам путем установления четких правил регулирования,

УЧИТЫВАЯ необходимость обеспечения универсального признания и защиты гарантий, касающихся такого оборудования,

ЖЕЛЯЯ обеспечить широкие и взаимные экономические выгоды для всех заинтересованных сторон,

УБЕЖДЕННЫЕ в том, что такие правила должны отражать принципы, лежащие в основе лизинга и обеспеченного активами финансирования, и обеспечивать уважение принципа автономии воли сторон в этих сделках,

СОЗНАВАЯ необходимость установления правовых рамок для международных гарантий в отношении такого оборудования и создания для этой цели международной системы регистрации для их защиты,

ПРИНИМАЯ ВО ВНИМАНИЕ цели и принципы, провозглашенные в существующих конвенциях, относящихся к такому оборудованию,

СОГЛАСИЛИСЬ с нижеследующими положениями:

Глава I

Сфера применения и общие положения

Статья 1. Определения

В настоящей Конвенции, за исключением случаев, когда обстоятельства требуют иного, следующие термины используются в том значении, которое указано ниже:

- a) "соглашение" означает соглашение об обеспечении исполнения обязательства, соглашение о предварительной продаже с резервированием права собственности или соглашение о лизинге;
- b) "цессия" означает договор, в соответствии с которым цессионарий наделяется связанными с объектом правами с передачей или без передачи соответствующей международной гарантии, причем независимо от того, был ли этот договор совершен путем предоставления обеспечения;
- c) "связанные с объектом права" означают все права на получение платежа или иное исполнение обязательства должником по соглашению, которые обеспечены объектом или связаны с ним;
- d) "начало процедур по несостоятельности" означает время, с которого процедуры по несостоятельности считаются начатыми согласно применимому закону о несостоятельности;
- e) "потенциальный покупатель" означает покупателя по соглашению о предварительной продаже с резервированием права собственности;
- f) "потенциальный продавец" означает продавца по соглашению о предварительной продаже с резервированием права собственности;
- g) "договор купли-продажи" означает договор о продаже объекта продавцом покупателю, не являющийся соглашением, как оно определено в пункте а) выше;
- h) "суд" означает суд общей юрисдикции, или административный трибунал, или арбитраж, который учрежден Договаривающимся Государством;
- i) "кредитор" означает залогодержателя по соглашению об обеспечении исполнения обязательства, потенциального продавца по соглашению о предварительной продаже с резервированием права собственности или лизингодателя по соглашению о лизинге;
- j) "должник" означает залогодателя по соглашению об обеспечении исполнения обязательства, потенциального покупателя по соглашению о предварительной продаже с резервированием права собственности, лизингополучателя по соглашению о лизинге или лицо, право которого на объект обременено какими-либо иными регистрируемыми внедоговорными правом или гарантией;
- k) "управляющий по несостоятельности" означает лицо, наделенное полномочиями управлять реорганизацией или ликвидацией, в том числе назначенное на временной основе, и включает должника во владении, если это разрешено применимым законом о несостоятельности;
- l) "процедуры по несостоятельности" означают банкротство, ликвидацию или другие коллективные судебные или административные процедуры, включая

- временные, при которых активы и хозяйственная деятельность должника подлежат контролю или надзору со стороны суда в целях реорганизации или ликвидации;
- m) "заинтересованные лица" означают:
- i) должника;
 - ii) любое лицо, которое с целью обеспечения исполнения какого-либо обязательства в пользу кредитора дает поручительство или предоставляет гарантию по первому требованию, выставляет резервный аккредитив или любой другой документ об обеспечении кредита;
 - iii) любое другое лицо, имеющее права на объект;
- n) "внутренняя сделка" означает сделку одного из типов, перечисленных в подпунктах а) – с) пункта 2 статьи 2, если центр основных интересов всех сторон в такой сделке и объект сделки (местонахождение которого определено в соответствии с положениями Протокола) находятся на момент заключения сделки в одном и том же Договариваемом Государстве и если гарантия, созданная сделкой, была зарегистрирована в национальном регистре этого Договариваемого Государства, которое сделало заявление согласно пункту 1 статьи 50;
- o) "международная гарантия" означает гарантию, имеющуюся у кредитора, к которой применяется статья 2;
- p) "Международный регистр" означает международную службу регистрации, создаваемую для целей настоящей Конвенции или Протокола;
- q) "соглашение о лизинге" означает соглашение, по которому одно лицо (лизингодатель) предоставляет другому лицу (лизингополучателю) право на владение или управление объектом (с правом или без права его покупки) за арендную или иную плату;
- r) "национальная гарантия" означает гарантию в отношении объекта, которой обладает кредитор и которая образуется в результате внутренней сделки, подпадающей под заявление, сделанное согласно пункту 1 статьи 50;
- s) "внедоговорные право или гарантия" означают право или гарантию, предоставленные по закону Договариваемого Государства, которое сделало заявление согласно статье 39, для обеспечения исполнения обязательства, включая обязательство перед государством, государственной организацией или межправительственной или частной организацией;
- t) "уведомление о национальной гарантии" означает зарегистрированное или подлежащее регистрации в Международном регистре уведомление о том, что создана национальная гарантия;

- u) "объект" означает объект, относящийся к одной из категорий, к которым применимы положения статьи 2;
- v) "ранее существовавшие право или гарантия" означают любого рода право или гарантию в отношении объекта, которые возникли или существовали до даты вступления в силу настоящей Конвенции, определенной в подпункте а) пункта 2 статьи 60;
- w) "возмещение" означает денежные или неденежные поступления, возникающие в результате полной или частичной утраты, физического разрушения объекта или его полной или частичной конфискации, принудительного отчуждения или реквизиции;
- x) "условная цессия" означает цессию, которую намереваются совершить в будущем по наступлении заявленного события, независимо от того, имеется ли уверенность в наступлении этого события;
- y) "условная международная гарантия" означает гарантию, которую намереваются выдать или предусмотреть в отношении какого-либо объекта (как международную гарантию в будущем по наступлении заявленного события (включая возможное приобретение должником какого-либо права на данный объект), независимо от того, имеется ли уверенность в наступлении этого события;
- z) "условная продажа" означает продажу, которую намереваются произвести в будущем по наступлении заявленного события, независимо от того, имеется ли уверенность в наступлении этого события;
- aa) "Протокол" для любой категории объектов и связанных с объектами прав, к которым применяется настоящая Конвенция, означает Протокол, действующий в отношении данной категории объектов и связанных с ними прав;
- bb) "зарегистрированный" означает занесенный в Международный регистр в соответствии с главой V;
- cc) "зарегистрированная гарантия" означает международную гарантию, регистрируемые внедоговорные право или гарантию либо национальную гарантию, указанную в уведомлении о национальной гарантии, которые зарегистрированы в соответствии с главой V;
- dd) "регистрируемые внедоговорные право или гарантия" означают внедоговорные право или гарантию, подлежащие регистрации в соответствии с заявлением, переданным на хранение согласно статье 40;
- ee) "Регистратор" означает в отношении Протокола лицо или орган, определенные в Протоколе или назначенные в соответствии с подпунктом b) пункта 2 статьи 17;
- ff) "правила" означают правила, установленные или утвержденные Контролирующим органом согласно Протоколу;

- gg) "продажа" означает передачу права собственности на объект в соответствии с договором купли-продажи;
- hh) "обеспеченное обязательство" означает обязательство, которое обеспечено соответствующей обеспечительной гарантией;
- ii) "соглашение об обеспечении исполнения обязательства" означает соглашение, по которому залогодатель передает или соглашается передать залогодержателю какое-либо право (включая право собственности) на объект в порядке обеспечения исполнения любого существующего или будущего обязательства залогодателя или третьего лица;
- jj) "обеспечительная гарантия" означает гарантию, созданную на основании соглашения об обеспечении исполнения обязательства;
- kk) "Контролирующий орган" означает в отношении Протокола Контролирующий орган, упоминаемый в пункте 1 статьи 17;
- ll) "соглашение о предварительной продаже с резервированием права собственности" означает соглашение о продаже объекта с оговоркой о том, что право собственности на него не переходит до выполнения условия или условий, оговоренных в таком соглашении;
- mm) "незарегистрированная гарантия" означает договорную гарантию либо внедоговорные право или гарантию (кроме гарантии, к которой применяется статья 39), которые еще не зарегистрированы, независимо от того, подлежат ли они регистрации в соответствии с настоящей Конвенцией;
- nn) "в письменном виде" означает запись информации (включая информацию, переданную с помощью средств электросвязи), которая сделана в материальной или иной форме и может быть впоследствии воспроизведена в материальной форме и которая разумным образом указывает на согласие лица, направившего такую запись.

Статья 2. Международная гарантия

1. Настоящей Конвенцией определяются порядок и последствия возникновения международных гарантий в отношении отдельных категорий подвижного оборудования и связанных с объектами прав.

2. Для целей настоящей Конвенции международной гарантией в отношении подвижного оборудования является гарантия, возникшая в соответствии со статьей 7, в отношении однозначно идентифицируемого объекта, принадлежащего к одной из категорий объектов, перечисленных в пункте 3 и обозначенных в Протоколе, которая:

- а) предоставлена залогодателем по соглашению об обеспечении исполнения обязательства;

- b) принадлежит лицу, являющемуся потенциальным продавцом по соглашению о предварительной продаже с резервированием права собственности, или
- c) принадлежит лицу, являющемуся лизингодателем по соглашению о лизинге.

Гарантия, подпадающая под действие подпункта а), не подпадает при этом под действие подпункта b) или c).

3. В категории объектов, упоминаемых в предыдущих пунктах, входят:
 - a) планеры воздушных судов, авиационные двигатели и вертолеты;
 - b) железнодорожный подвижной состав;
 - c) космические средства.
4. Применимое право определяет вопрос о том, подпадает ли гарантия, к которой применяется пункт 2, под действие подпунктов а), b) или c) указанного пункта.
5. Международная гарантия в отношении объекта распространяется и на возмещение по нему.

Статья 3. Сфера применения

1. Настоящая Конвенция применяется тогда, когда на момент заключения соглашения, порождающего или предусматривающего международную гарантию, должник находится в Договариваемом Государстве.
2. Тот факт, что кредитор находится в государстве, не являющемся Договариваемым Государством, на применимость настоящей Конвенции не влияет.

Статья 4. Местонахождение должника

1. Для целей пункта 1 статьи 3 должник считается находящимся в каком-либо из Договариваемых Государств:
 - a) в соответствии с законодательством которого он был учрежден или образован;
 - b) в котором он имеет зарегистрированное учреждение или предусмотренную законодательством штаб-квартиру;
 - c) в котором он имеет свой административный центр или
 - d) в котором он ведет свою хозяйственную деятельность.
2. Ссылка в подпункте d) предыдущего пункта на место ведения хозяйственной деятельности должника, если он имеет более одного такого места деятельности, означает место

ведения основной хозяйственной деятельности или, если он не имеет такого места деятельности, место его обычного пребывания.

Статья 5. Толкование и применимое право

1. При толковании настоящей Конвенции должны приниматься во внимание ее цели, определенные в преамбуле, ее международный характер и необходимость содействия ее единообразному и упорядоченному применению.
2. Вопросы, которые относятся к сфере действия настоящей Конвенции, но которые в ней не урегулированы непосредственно, должны регулироваться в соответствии с общими принципами, на которых основывается Конвенция, или, при отсутствии таких принципов, в соответствии с применимым правом.
3. Ссылки на применимое право являются ссылками на нормы внутригосударственного права, применимого в силу норм международного частного права, действующих в государстве суда.
4. Если государство состоит из нескольких территориальных единиц, каждая из которых имеет собственные нормы права в отношении подлежащего урегулированию вопроса, и если отсутствуют указания на соответствующую территориальную единицу, территориальная единица, нормы которой подлежат применению, определяется правом этого государства. В отсутствие какой-либо нормы по этому поводу применяется право территориальной единицы, в которой дело связано наиболее тесным образом.

Статья 6. Взаимосвязь между Конвенцией и Протоколом

1. Настоящая Конвенция и Протокол рассматриваются и истолковываются совместно в качестве единого документа.
2. В случае какого-либо несоответствия между настоящей Конвенцией и Протоколом преимущественную силу имеет Протокол.

Глава II

Образование международной гарантии

Статья 7. Формальные требования

В соответствии с настоящей Конвенцией гарантия образуется в качестве международной, если соглашение, которое ее создает или предусматривает:

- а) составлено в письменном виде;

- b) относится к объекту, которым имеют право распоряжаться залогодатель, потенциальный продавец или лизингодатель;
- c) позволяет идентифицировать объект в соответствии с Протоколом;
- d) позволяет, применительно к соглашению об обеспечении исполнения обязательства, определить наличие обеспеченных обязательств, но не обязательно содержит указания на сумму или максимальную сумму обеспечения.

Глава III

Способы защиты прав при неисполнении обязательств

Статья 8. Способы защиты прав залогодержателя

1. В случае неисполнения обязательства в смысле статьи 11 залогодержатель может в той степени, в какой залогодатель в какой-либо момент согласился с этим, и с учетом любого заявления, которое может быть сделано Договаривающимся Государством согласно статье 54, воспользоваться одним или несколькими из нижеперечисленных способов защиты прав:

- a) принять во владение предоставленный ему в порядке обеспечения исполнения обязательства объект или установить контроль над ним;
- b) продать или передать в лизинг любой такой объект;
- c) инкассировать или получить любые доход или прибыль, которые образуются в результате управления таким объектом или его использования.

2. Залогодержатель может в качестве альтернативы просить суд о вынесении решения, санкционирующего или предписывающего совершение любого из действий, указанных в предыдущем пункте.

3. Любой способ защиты прав, указанный в подпунктах а), b) или c) пункта 1 или в статье 13, используется разумным в коммерческом отношении образом. Считается, что способ защиты прав используется разумным в коммерческом отношении образом, если он применяется в соответствии с каким-либо положением соглашения об обеспечении исполнения обязательства, за исключением случаев, когда такое положение является явно неоправданным.

4. Залогодержатель, предполагающий продать объект или передать его в лизинг в соответствии с пунктом 1, представляет в разумные сроки предварительное письменное уведомление о предполагаемой продаже объекта или передаче его в лизинг:

- a) заинтересованным лицам, указанным в подпунктах i) и ii) пункта m) статьи 1;

- b) заинтересованным лицам, указанным в подпункте iii) пункта m) статьи 1, которые в разумные сроки до продажи или передачи объекта в лизинг уведомили этого залогодержателя об имеющихся у них правах.

5. Любая сумма, инкассированная или полученная залогодержателем в результате использования какого-либо способа защиты прав, указанного в пункте 1 или 2, направляется на покрытие суммы обеспеченных обязательств.

6. Если суммы, инкассированные или полученные залогодержателем в результате использования какого-либо способа защиты прав, указанного в пункте 1 или 2, превышают сумму, обеспеченную в рамках обеспечительной гарантии, и любые разумные издержки, связанные с применением такого способа защиты прав, то, если суд не вынес иного решения, залогодержатель распределяет излишек среди обладателей последующих гарантий, которые были зарегистрированы или о которых уведомлен залогодержатель, в порядке очередности и выплачивает любой остаток залогодателю.

Статья 9. Переход прав собственности в порядке удовлетворения обязательств; освобождение от залогового обременения

1. В любое время после неисполнения обязательства в смысле статьи 11 залогодержатель и все заинтересованные лица могут прийти к соглашению о том, что право собственности (или любое иное право залогодателя) в отношении какого-либо объекта, на который распространяется обеспечительная гарантия, переходит к залогодержателю в порядке удовлетворения всех или части обеспеченных обязательств.

2. По заявлению залогодержателя суд может постановить, что право собственности (или любое иное право залогодателя) в отношении какого-либо объекта, на который распространяется обеспечительная гарантия, переходит к залогодержателю в порядке удовлетворения всех или части обеспеченных обязательств.

3. Суд удовлетворяет указанное в предыдущем пункте заявление только в том случае, если сумма обеспеченных обязательств, подлежащих удовлетворению путем такого перехода, является соизмеримой со стоимостью объекта с учетом всех предстоящих платежей залогодержателя любым заинтересованным лицам.

4. В любое время после неисполнения обязательства в смысле статьи 11, но до продажи обремененного объекта или вынесения решения в соответствии с пунктом 2 залогодатель или любое заинтересованное лицо могут снять с себя обязательства в отношении объекта, обремененного обеспечительной гарантией, уплатив полностью сумму обеспечения, но при условии, что объект был передан залогодержателем в лизинг в соответствии с подпунктом b) пункта 1 статьи 8 или по решению, вынесенному в соответствии с пунктом 2 статьи 8. Если после такого неисполнения обязательства выплату суммы обеспечения в полном объеме совершает какое-либо заинтересованное лицо, но не должник, права залогодержателя переходят к этому лицу.

5. Право собственности или любое иное право залогодателя, переходящие при продаже в силу подпункта b) пункта 1 статьи 8 или переходящие в соответствии с пунктом 1 или 2

настоящей статьи, являются свободными от обременения любой другой гарантией, в отношении которой обеспечительная гарантия залогодержателя имеет приоритет в соответствии с положениями статьи 29.

Статья 10. Способы защиты прав потенциального продавца или лизингодателя

В случае оговоренного в статье 11 неисполнения обязательства по соглашению о предварительной продаже с резервированием права собственности или по соглашению о лизинге потенциальный продавец или, в зависимости от обстоятельств, лизингодатель может:

- а) с учетом любого заявления, которое может быть сделано Договаривающимся Государством согласно статье 54, прекратить действие такого соглашения и вступить во владение любым объектом, к которому относится это соглашение, либо установить контроль над ним или
- б) обратиться в суд с ходатайством о вынесении распоряжения, санкционирующего или предписывающего какое-либо из указанных выше действий.

Статья 11. Неисполнение обязательства

1. Должник и кредитор могут в любой момент согласовать в письменном виде вопрос о том, какие обстоятельства образуют неисполнение обязательства или иные основания для возникновения прав и способов защиты прав, указанных в статьях 8–10 и 13.

2. В том случае, если должник и кредитор не согласовали этот вопрос, "неисполнение обязательства" для целей статей 8–10 и 13 означает такое неисполнение обязательства, какое в значительной степени лишает кредитора того, на что он вправе рассчитывать по соглашению.

Статья 12. Дополнительные способы защиты прав

Любые дополнительные способы защиты прав, допустимые согласно применимому праву, включая любые способы защиты прав, согласованные между сторонами, могут использоваться в той мере, в какой они не вступают в противоречие с императивными положениями настоящей главы, указанными в статье 15.

Статья 13. Временные меры по защите прав

1. Договаривающееся Государство, с учетом любого заявления, которое оно может сделать согласно статье 55, обеспечивает, чтобы кредитор, который представляет доказательство неисполнения обязательства должником, имел возможность до вынесения окончательного решения по его требованию и в той мере, в какой должник на любой стадии выразил свое согласие, безотлагательно получить от суда защиту в форме одного или нескольких из нижеприведенных видов постановлений, в соответствии с тем, как это заявлено кредитором:

- a) о сохранении объекта и его стоимости;
 - b) о передаче объекта во владение, под контроль или на хранение;
 - c) о запрещении изменения местонахождения объекта;
 - d) о передаче объекта в лизинг или, за исключением случаев, охватываемых подпунктами а) – с), в управление с извлечением дохода из указанного.
2. Принимая любое из решений, предусмотренных в предыдущем пункте, суд может установить такие условия, какие он считает необходимыми для защиты заинтересованных лиц на случай, если кредитор:
- a) при исполнении любого решения о предоставлении такой защиты допустит неисполнение какого-либо из своих обязательств перед должником по настоящей Конвенции или Протоколу или
 - b) полностью или частично не сформулирует своей позиции в рамках вынесения окончательного решения по данному иску.
3. До вынесения какого-либо постановления согласно пункту 1 суд может потребовать уведомления любого заинтересованного лица о таком запросе.
4. Ничто в настоящей статье не влияет на применение пункта 3 статьи 8 и не ограничивает возможностей применения форм временной судебной защиты, помимо перечисленных в пункте 1.

Статья 14. Требования процессуального характера

При условии соблюдения пункта 2 статьи 54 любой способ защиты прав, предусмотренный настоящей главой, используется в соответствии с процессуальными нормами той территории, где он подлежит осуществлению.

Статья 15. Отступления

В своих отношениях друг с другом любые две или более стороны, упоминаемые в настоящей главе, могут в любое время путем заключения соглашения, оформленного в письменном виде, отказаться от выполнения любых предыдущих положений настоящей главы или изменять последствия их применения, за исключением положений статей 8 (пункты 3–6), 9 (пункты 3 и 4), 13 (пункт 2) и 14.

Глава IV

Международная система регистрации

Статья 16. Международный регистр

1. Создается Международный регистр для регистрации:
 - a) международных гарантий, условных международных гарантий и регистрируемых внедоговорных прав и гарантий;
 - b) цессий и условных цессий международных гарантий;
 - c) приобретения международных гарантий путем суброгации в силу закона или по договору в соответствии с применимым правом;
 - d) уведомлений о национальных гарантиях;
 - e) порядка подчиненности гарантий, упомянутых в любом из предшествующих подпунктов.
2. Для различных категорий объектов и связанных с ними прав могут создаваться различные международные регистры.
3. Для целей настоящей главы и главы V термин "регистрация" включает, в соответствующих случаях, изменение, продление или прекращение действия регистрации.

Статья 17. Контролирующий орган и Регистратор

1. Учреждается Контролирующий орган, предусмотренный Протоколом.
2. Контролирующий орган:
 - a) создает или предусматривает создание Международного регистра;
 - b) за исключением случаев, когда в Протоколе предусматривается иное, назначает и освобождает от должности Регистратора;
 - c) обеспечивает такое положение, чтобы любые права, требуемые для непрерывного эффективного функционирования Международного регистра, в случае смены Регистратора были предусмотрены или могли быть переданы новому Регистратору;
 - d) после консультаций с Договаривающимися Государствами принимает или утверждает и обеспечивает опубликование правил во исполнение Протокола, касающихся работы Международного регистра;

- e) устанавливает административные процедуры, регулирующие порядок обращения в Контролирующий орган с жалобами на работу Международного регистра;
 - f) осуществляет контроль за деятельностью Регистратора и функционированием Международного регистра;
 - g) по запросам Регистратора отдает последнему такие указания, какие Контролирующий орган считает целесообразными;
 - h) устанавливает и периодически пересматривает тарифы сборов за операции и услуги, предоставляемые Международным регистром;
 - i) делает все необходимое, чтобы обеспечить функционирование эффективной информационной базы электронной системы регистрации для реализации целей настоящей Конвенции и Протокола;
 - j) периодически отчитывается перед Договаривающимися Государствами об исполнении своих обязанностей в соответствии с настоящей Конвенцией и Протоколом.
3. Контролирующий орган может заключать любые соглашения, необходимые для отправления его функций, включая любое соглашение, упоминаемое в пункте 3 статьи 27.
4. Контролирующий орган обладает всеми имущественными правами в отношении баз данных и архивов Международного регистра.
5. Регистратор обеспечивает эффективное функционирование Международного регистра и исполняет функции, возложенные на него в соответствии с настоящей Конвенцией, Протоколом и правилами.

Глава V

Прочие вопросы, относящиеся к регистрации

Статья 18. Условия регистрации

1. В Протоколе и правилах уточняются условия, включая критерии идентификации объекта, необходимые:
- a) для осуществления регистрации (включая положение о предварительной передаче согласия в электронной форме от любого лица, чье согласие требуется согласно статье 20),
 - b) для выполнения поисков и выдачи сертификатов о поиске и, с учетом этого,

- с) для обеспечения конфиденциального характера информации и документов Международного регистра, помимо информации и документов, относящихся к регистрации.
2. Регистратор не обязан выяснять, дано ли фактическое согласие на регистрацию в соответствии со статьей 20 или является ли оно действительным.
 3. В том случае, когда гарантия, зарегистрированная как условная международная гарантия, становится международной гарантией, не требуется никакой дополнительной регистрации при условии, что представленная в ходе регистрации информация является достаточной для регистрации международной гарантии.
 4. Регистратор принимает меры к тому, чтобы регистрационная информация вносилась в базу данных Международного регистра и была доступной для поиска в хронологическом порядке поступления информации, и в файле фиксируются дата и время получения.
 5. В Протоколе может быть предусмотрено, что Договаривающееся Государство может назначить находящиеся на его территории организацию или организации в качестве пункта или пунктов ввода информации, через которые будет или может передаваться в Международный регистр информация, необходимая для регистрации. Договаривающееся Государство, производящее такое назначение, может оговорить требования, если таковые имеются, которые должны быть выполнены до передачи такой информации в Международный регистр.

Статья 19. Действительность и время регистрации

1. Регистрация является действительной только в том случае, если она произведена в соответствии со статьей 20.
2. Регистрация, в случае ее действительности, является завершенной после ввода требуемой информации в базу данных Международного регистра таким образом, чтобы она была доступной для поиска.
3. Регистрация является доступной для поиска для целей предыдущего пункта с момента, когда:
 - a) Международный регистр присвоил ей устанавливаемый в порядковой последовательности официальный регистрационный номер;
 - b) данные регистрации, включая ее официальный регистрационный номер, переданы на хранение в форме, обеспечивающей длительное хранение, и к ним может предоставляться доступ в Международном регистре.
4. Если гарантия, первоначально зарегистрированная как условная международная гарантия, становится международной гарантией, то международная гарантия считается зарегистрированной с момента регистрации условной международной гарантии при условии, что эта последняя регистрация все еще действовала непосредственно перед образованием международной гарантии, как это предусматривается статьей 7.

5. Предыдущий пункт применяется с необходимыми изменениями к регистрации условной цессии международной гарантии.

6. Регистрация является доступной для поиска в базе данных Международного регистра в соответствии с критериями, установленными в Протоколе.

Статья 20. Согласие на регистрацию

1. Международная гарантия, условная международная гарантия либо цессия или условная цессия международной гарантии могут быть зарегистрированы, и любая такая регистрация может быть изменена или продлена до истечения срока ее действия любой из сторон с согласия другой стороны, выраженного в письменном виде.

2. Подчиненность международной гарантии другой международной гарантии может быть в любое время зарегистрирована лицом, чья гарантия ставится в подчинение, или с согласия такого лица, выраженного в письменном виде.

3. Регистрация может быть аннулирована стороной, в пользу которой она была произведена, или с ее согласия в письменном виде.

4. Приобретение международной гарантии путем суброгации в силу закона или по договору может быть зарегистрировано лицом, к которому переходит такая гарантия.

5. Регистрируемые внедоговорные право или гарантия могут быть зарегистрированы их обладателем.

6. Уведомление о наличии национальной гарантии может быть зарегистрировано обладателем такой гарантии.

Статья 21. Срок действия регистрации

Регистрация международной гарантии остается в силе до ее отмены или до истечения срока, оговоренного при регистрации.

Статья 22. Поиск и предоставление информации

1. Любое лицо может при помощи электронных средств осуществить или запросить поиск в Международном регистре информации о зарегистрированных в нем гарантиях или условных международных гарантиях в порядке, установленном в Протоколе и правилах.

2. По получении соответствующего запроса Регистратор в порядке, установленном в Протоколе и правилах, выдает сертификат о поиске в регистре сведений электронными средствами в отношении любого объекта:

- a) содержащий всю зарегистрированную информацию о нем с указанием даты и времени регистрации такой информации или

- b) констатирующий, что такой информации в Международном регистре не содержится.

3. Сертификат о поиске, выданный согласно предыдущему пункту, указывает, что кредитор, названный в данных регистрации, приобрел или намеревается приобрести международную гарантию в отношении объекта, но не указывает, является ли зарегистрированная гарантия международной гарантией или условной международной гарантией, даже если это можно установить на основе соответствующих данных регистрации.

Статья 23. Список заявлений и заявленных внедоговорных прав или гарантий

Регистратор ведет список заявлений, отзывов заявлений и категорий внедоговорных прав или гарантий, которые доведены до сведения Регистратора депозитарием как заявленные Договаривающимися Государствами в их оговорках в соответствии со статьями 39 и 40, с указанием даты таких заявлений или отзывов заявлений. Такой список регистрируется и является доступным для поиска по названию сделавшего оговорку государства и предоставляется в соответствии с Протоколом и правилами любому запрашивающему его лицу.

Статья 24. Доказательная сила сертификатов

Документ, составленный в форме, предусмотренной правилами, в качестве сертификата, выданного Международным регистром, является доказательством *prima facie*:

- a) факта его выдачи Международным регистром;
- b) указанных в нем данных, включая дату и время регистрации.

Статья 25. Отмена регистрации

1. В случае прекращения действия обязательств, обеспеченных в рамках зарегистрированной обеспечительной гарантии, или обязательств, обусловивших возникновение регистрируемых внедоговорных права или гарантии, или в случае выполнения условий передачи права собственности по зарегистрированному соглашению о предварительной продаже с резервированием права собственности обладатель такой гарантии без необоснованной задержки обеспечивает отмену регистрации после письменного требования должника, доставляемого по адресу, указанному при регистрации.

2. В том случае, если зарегистрирована условная международная гарантия или условная цессия международной гарантии, возможный кредитор или цессионарий без необоснованной задержки обеспечивает отмену такой регистрации после письменного требования возможного должника или цедента, доставляемого по адресу, указанному при регистрации, до того, как возможный кредитор или цессионарий произведет платеж или примет на себя обязательство произвести платеж.

3. В случае прекращения действия обязательств, обеспеченных национальной гарантией, которая оговорена в зарегистрированном уведомлении о национальной гарантии, обладатель такой гарантии без необоснованной задержки обеспечивает отмену регистрации уведомления после письменного требования должника, доставляемого по адресу, указанному при регистрации.

4. В случае, когда регистрация была ошибочной или осуществленной неправильно, лицо, в пользу которого произведена регистрация, без необоснованной задержки обеспечивает ее отмену либо внесение изменений после письменного требования должника, доставляемого по адресу, указанному при регистрации.

Статья 26. Доступ к международным службам регистрации

Никто не лишается доступа к службам регистрации и поиска, имеющимся при Международном регистре, по какой-либо иной причине, кроме несоблюдения процедур, предусмотренных в настоящей главе.

Глава VI

Привилегии и иммунитеты Контролирующего органа и Регистратора

Статья 27. Правосубъектность; иммунитет

1. Контролирующий орган наделяется международной правосубъектностью, если он до этого еще ею не обладал.
2. Контролирующий орган и его должностные лица и служащие пользуются таким иммунитетом от судебных или административных действий, какой определен в Протоколе.
3.
 - a) Контролирующий орган пользуется освобождением от налогов и такими другими привилегиями, которые могут быть предоставлены по соглашению с государством пребывания.
 - b) Для целей настоящего пункта "государство пребывания" означает государство, в котором Контролирующий орган имеет свое местонахождение.
4. Имущество, документы, базы данных и архивы Международного регистра являются неприкосновенными и пользуются иммунитетом от ареста либо других судебных или административных действий.
5. Для целей любого требования, направленного против Регистратора на основании пункта 1 статьи 28 или статьи 44, истец имеет право доступа к такой информации и таким документам, какие необходимы истцу для ведения дела по иску.

6. Контролирующий орган может отказаться от неприкосновенности и иммунитета, предоставляемых в соответствии с пунктом 4.

Глава VII

Ответственность Регистратора

Статья 28. Ответственность и финансовые гарантии

1. Регистратор несет ответственность за возмещение убытков в связи с ущербом, причиненным какому-либо лицу и непосредственно вытекающим из ошибочных действий или бездействия Регистратора либо его должностных лиц и служащих или из ненадлежащего функционирования международной системы регистрации, за исключением случаев, когда такое функционирование вызвано событием неотвратимого и непреодолимого характера, которое не могло быть предотвращено с помощью наилучших образцов средств, обычно применимых в текущей практике в области проектирования и эксплуатации электронных регистров, включая практику, связанную с резервированием и защитой систем и организацией сети.

2. Регистратор не несет ответственности согласно предыдущему пункту за фактическую неточность данных регистрации, полученных Регистратором или переданных Регистратором в той форме, в какой он получил эти данные, а также за действия или обстоятельства, за которые Регистратор и его должностные лица и служащие не несут ответственности и которые возникли до получения в Международном регистре данных регистрации.

3. Размер компенсации в соответствии с пунктом 1 может быть уменьшен в той мере, в какой лицо, которому нанесен ущерб, причинило такой ущерб или способствовало этому.

4. Регистратор обеспечивает страхование или финансовые гарантии в покрытие ответственности, установленной в настоящей статье, в объеме, определяемом Контролирующим органом в соответствии с Протоколом.

Глава VIII

Последствия международной гарантии для третьих лиц

Статья 29. Приоритет конкурирующих гарантий

1. Зарегистрированная гарантия имеет приоритет перед другой гарантией, зарегистрированной позднее, а также перед любой незарегистрированной гарантией.

2. Приоритет гарантии, зарегистрированной первой, согласно предыдущему пункту применяется:

- a) даже если гарантия, зарегистрированная первой, возникла или была зарегистрирована, когда было фактически известно о наличии другой гарантии;
 - b) даже в отношении аванса, уплаченного владельцем гарантии, зарегистрированной первой, при том, что ему было об этом известно.
3. Покупатель объекта приобретает права на объект:
- a) с учетом обременения любой гарантией, зарегистрированной на момент приобретения этих прав;
 - b) свободными от обременения незарегистрированной гарантией, даже если ему фактически было известно о наличии таковой.
4. Потенциальный покупатель или лизингополучатель приобретает гарантию или права на этот объект:
- a) с учетом обременения любой гарантией, зарегистрированной до момента регистрации международной гарантии по исполнению обязательств, которой обладает потенциальный продавец или лизингодатель;
 - b) свободными от обременения гарантией, не зарегистрированной на данный момент указанным образом, даже если ему фактически было известно о наличии таковой.
5. Приоритет конкурирующих гарантий или прав, устанавливаемый в соответствии с настоящей статьей, может быть изменен по соглашению между правообладателями – сторонами по данным гарантиям, однако цессионарий какой-либо подчиненной гарантии не связан соглашением о подчинении этого обеспечительного средства, если только при совершении цессии не была зарегистрирована соответствующая иерархия требований, касающаяся указанного соглашения.
6. Любой приоритет, установленный настоящей статьей в отношении какой-либо гарантии на объект, распространяется и на возмещение.
7. Настоящая Конвенция:
- a) не затрагивает прав лица на компоненты, не входящие в объект, которыми оно владело до установки таких компонентов на объект, если данные права продолжают существовать после указанной установки согласно применимому праву;
 - b) не препятствует созданию прав на компоненты, не входящие в объект, ранее установленные на объект, если такие права созданы согласно применимому праву.

Статья 30. Последствия несостоятельности

1. При осуществлении процедур по несостоятельности в отношении должника международная гарантия имеет юридическую силу в том случае, если до начала таких процедур по несостоятельности указанная гарантия была зарегистрирована в соответствии с настоящей Конвенцией.
2. Ничто в настоящей статье не влияет на юридическую силу международной гарантии в ходе процедур по несостоятельности, если эта гарантия является действительной в соответствии с применимым правом.
3. Ничто в настоящей статье не затрагивает:
 - a) действия любых норм применимого к процедурам по несостоятельности права, которые касаются ничтожности сделки, совершенной как с целью создания приоритета требований, так и в целях обмана кредиторов, или
 - b) любые процессуальные нормы, касающиеся принудительного осуществления прав в отношении имущества, которое находится под внешним контролем или наблюдением управляющего по несостоятельности.

Глава IX

Цессия связанных с объектом прав и международных гарантий; права суброгации

Статья 31. Последствия цессии

1. За исключением тех случаев, когда сторонами согласовано иное, при совершении цессии связанных с объектом прав в соответствии со статьей 32 цессионарию передаются также:
 - a) соответствующая международная гарантия;
 - b) все гарантии и преимущественные права цедента, предусмотренные в настоящей Конвенции.
2. Ничто в настоящей Конвенции не препятствует совершению частичной цессии связанных с объектом прав цедента. В случае такой частичной цессии цедент и цессионарий могут прийти к соглашению относительно их соответствующих прав, связанных с международной гарантией, являющихся предметом уступки на основании предыдущего пункта; однако указанное не должно иметь отрицательных последствий для должника без его согласия.
3. При условии соблюдения положений пункта 4 на основании применимого права определяются средства защиты и права зачета требований, которые должник может использовать в отношении цессионария.

4. Должник может в любое время в письменном виде отказаться от всех или части средств защиты и прав зачета требований, упоминаемых в предыдущем пункте, кроме средств защиты, вытекающих из обманных действий со стороны цессионария.

5. При осуществлении цессии в качестве способа обеспечения обязательств связанные с объектом права, являющиеся предметом уступки, вновь переходят к цеденту в той мере, в какой они продолжают существовать на момент, когда произведено исполнение обязательств, обеспеченных цессией.

Статья 32. Формальные требования к цессии

1. Цессией связанных с объектом прав передается соответствующая международная гарантия исполнения обязательств только в том случае, если она:

- a) совершена в письменном виде;
- b) позволяет идентифицировать связанные с объектом права по договору, на основании которого они возникают;
- c) – в случае цессии в качестве способа обеспечения обязательств – позволяет определить обеспеченные цессией обязательства в соответствии с Протоколом, но без указания суммы или максимальной суммы обеспечения.

2. Цессия международной гарантии, возникшей на основании соглашения об обеспечении исполнения обязательства или предусмотренная им, не будет действительной, если некоторые или все связанные с объектом права также не являются предметом уступки.

3. Настоящая Конвенция не применяется к цессии связанных с объектом прав, которая не является действительной для передачи соответствующей международной гарантии.

Статья 33. Обязательства должника перед цессионарием

1. В той мере, в какой связанные с объектом права и соответствующая международная гарантия передаются в соответствии с положениями статей 31 и 32, сторона, являющаяся должником применительно к таким правам и такой гарантии, связана цессией и обязана произвести платеж или иным образом исполнить обязательство перед цессионарием, но только в том случае, если:

- a) должник был письменно уведомлен о цессии цедентом или по его уполномочию;
- b) уведомление идентифицирует связанные с объектом права.

2. Независимо от любого иного основания, по которому платеж либо другая форма исполнения обязательства должником освобождают его от ответственности, такой платеж или исполнение обязательства имеют силу для данной цели, если они совершены в соответствии с предыдущим пунктом.

3. Ничто в настоящей статье не влияет на приоритет конкурирующих цессий.

Статья 34. Средства защиты прав при неисполнении обязательства по договору цессии, совершенной в качестве способа обеспечения обязательств

В случае неисполнения cedentом обязательства по совершенной в качестве способа обеспечения обязательств цессии связанных с объектом прав и соответствующей международной гарантии статьи 8, 9 и 11–14 применяются в отношениях между cedentом и цессионарием (а в том, что касается связанных с объектом прав, они применяются настолько, насколько это применимо к нематериальному имуществу), как если бы ссылки:

- a) на обеспеченное обязательство и обеспечительную гарантию были ссылками на обязательство, обеспеченное цессией связанных с объектом прав и соответствующей международной гарантии, и на возникшую в результате такой цессии обеспечительную гарантию;
- b) на залогодержателя или кредитора и залогодателя или должника были ссылками на цессионария и cedента;
- c) на правообладателя по международной гарантии были ссылками на цессионария;
- d) на объект были ссылками на связанные с объектом права, подлежащие уступке, и на соответствующую международную гарантию.

Статья 35. Приоритет конкурирующих цессий

1. В случае, когда имеются конкурирующие цессии связанных с объектом прав и по крайней мере одна из таких цессий включает соответствующую международную гарантию и зарегистрирована, применяются положения статьи 29, как если бы ссылки на зарегистрированную гарантию были ссылками на цессию связанных с объектом прав и соответствующей зарегистрированной гарантии и как если бы ссылки на зарегистрированную или незарегистрированную гарантию были ссылками на зарегистрированную или незарегистрированную цессию.

2. Статья 30 применяется к цессии связанных с объектом прав, как если бы ссылки на международную гарантию были ссылками на цессию связанных с объектом прав и соответствующей международной гарантии.

Статья 36. Приоритет цессионария в отношении связанных с объектом прав

1. Цессионарий связанных с объектом прав и соответствующей международной гарантии, чья цессия зарегистрирована, обладает приоритетом в смысле пункта 1 статьи 35 перед другим цессионарием связанных с объектом прав только:

- a) если договор, в соответствии с которым возникают связанные с объектом права, гласит, что они обеспечены объектом или связаны с ним;
 - b) в той мере, в какой связанные с объектом права относятся к объекту.
2. Для целей подпункта b) предыдущего пункта связанные с объектом права относятся к объекту только в той мере, в какой они состоят из прав на получение платежа или иное исполнение обязательства, которые касаются:
- a) суммы, внесенной авансом и использованной для приобретения объекта;
 - b) суммы, внесенной авансом и использованной для приобретения другого объекта, в отношении которого цедент имеет другую международную гарантию, если цедент передал эту гарантию цессионарию и цессия была зарегистрирована;
 - c) цены, подлежащей уплате за объект;
 - d) арендных платежей, подлежащих уплате в связи с объектом, или
 - e) других обязательств, вытекающих из сделки, упомянутой в любом из предыдущих подпунктов.
3. Во всех других случаях приоритет конкурирующих цессий связанных с объектом прав определяется применимым правом.

Статья 37. Последствия несостоятельности цедента

Положения статьи 30 применяются к процедурам по несостоятельности в отношении цедента, как если бы ссылки на должника были ссылками на цедента.

Статья 38. Суброгация

1. С учетом положений пункта 2 ничто в настоящей Конвенции не влияет на приобретение связанных с объектом прав и соответствующей международной гарантии путем суброгации в силу закона или по договору в соответствии с применимым правом.
2. Иерархия между правами, предусмотренными предыдущим пунктом, и конкурирующими правами может изменяться с письменного согласия обладателей соответствующих прав, однако цессионарий подчиненной гарантии исполнения обязательства не связан соглашением о подчинении этой гарантии, если только при совершении цессии не была зарегистрирована соответствующая подчиненность, касающаяся указанного соглашения.

Глава X

Права или гарантии, являющиеся предметом заявлений Договаривающихся Государств

Статья 39. Права, обладающие преимущественным характером без регистрации

1. Договаривающееся Государство может в любое время в сдаваемом на хранение депозитарию Протокола заявлении указать в общем плане или конкретнее:

- a) те категории внедоговорных прав или гарантий (помимо каких-либо прав или гарантий, к которым применима статья 40), которые в соответствии с законодательством этого государства обладают по отношению к какой-либо гарантии на объект приоритетом, эквивалентным тому приоритету, какой имеет гарантия, принадлежащая обладателю зарегистрированной международной гарантии, и которые имеют преобладающую силу перед зарегистрированной международной гарантией вне зависимости от того, связана ли эта гарантия с процедурами по несостоятельности или нет;
- b) что ничто в настоящей Конвенции не влияет на право государства или государственной организации, межправительственной организации или другого частного поставщика общественного обслуживания арестовывать или задерживать объект согласно законодательству данного государства в оплату сумм, причитающихся такой организации или поставщику, прямо относящихся к предоставлению такого обслуживания для указанного объекта или другого объекта.

2. В заявлении, сделанном в соответствии с предыдущим пунктом, может оговариваться, что оно распространяется на категории, которые возникнут после сдачи на хранение такого заявления.

3. Внедоговорные право или гарантия имеют приоритет по отношению к международной гарантии только в том случае, если они относятся к категории, на которую распространяется заявление, сданное на хранение до регистрации такой международной гарантии.

4. Независимо от положений предыдущего пункта, Договаривающееся Государство может при ратификации, принятии, утверждении Протокола или присоединении к нему заявить, что право или гарантия одной из категорий, на которые распространяется заявление, сделанное согласно подпункту а) пункта 1, имеют приоритет по отношению к международной гарантии, зарегистрированной до даты таких ратификации, принятия, утверждения или присоединения.

Статья 40. Регистрируемые внедоговорные права или гарантии

Договаривающееся Государство может в любое время указать в сдаваемом на хранение депозитарию Протокола заявлении перечень категорий внедоговорных прав или гарантий, которые могут быть зарегистрированы в соответствии с настоящей Конвенцией по какой-либо

категории объектов, как если бы такие права или гарантии представляли собой международные гарантии, после чего эти права или гарантии должны рассматриваться как международные гарантии. По мере необходимости в такое заявление могут вноситься изменения.

Глава XI

Применение Конвенции к продажам

Статья 41. Продажа и условная продажа

Настоящая Конвенция применяется к продаже или условной продаже объекта, как это предусмотрено в Протоколе с любыми изменениями, которые могут быть в него внесены.

Глава XII

Юрисдикция

Статья 42. Выбор суда

1. При условии соблюдения положений статей 43 и 44 суды какого-либо из Договаривающихся Государств, избранные сторонами в сделке, обладают юрисдикцией в отношении любого иска, предъявляемого в соответствии с настоящей Конвенцией, причем независимо от того, имеет ли избранный суд какую-либо связь со сторонами или сделкой. Такая юрисдикция является исключительной, если стороны не договорились об ином.

2. Любая такая договоренность совершается в письменном виде или заключается иным способом в соответствии с формальными требованиями права, действующего в стране избранного суда.

Статья 43. Юрисдикция согласно статье 13

1. Избранные сторонами суды какого-либо из Договаривающихся Государств и суды Договаривающегося Государства, на территории которого находится объект, обладают компетенцией в части предоставления судебной защиты по смыслу подпунктов а), b) и c) пункта 1 и пункта 4 статьи 13 в отношении этого объекта.

2. Компетенцию в части предоставления судебной защиты по смыслу подпункта d) пункта 1 статьи 13 или иной временной судебной защиты в силу пункта 4 статьи 13 могут осуществлять:

- a) суды, избранные сторонами, или

b) суды Договаривающегося Государства, на территории которого находится должник; при этом такие средства судебной защиты согласно условиям актов об их предоставлении подлежат принудительному исполнению лишь на территории этого Договаривающегося Государства.

3. Суд обладает компетенцией согласно предыдущим пунктам, даже если окончательное решение по иску, упоминаемое в пункте 1 статьи 13, будет или может быть вынесено в суде другого Договаривающегося Государства или в арбитражном разбирательстве.

Статья 44. Компетенция выносить постановления в адрес Регистратора

1. Судебные учреждения государства, на территории которого Регистратор имеет свой административный центр, обладают исключительной компетенцией по вынесению решений в отношении присуждения возмещения ущерба или судебных постановлений в адрес Регистратора.

2. Если какое-либо лицо не выполняет требование, предъявленное согласно статье 25, и это лицо прекратило свое существование или не может быть найдено для целей осуществления права на вынесение против него судебного акта, требующего отмены регистрации, судебные учреждения, указанные в предыдущем пункте, обладают исключительной компетенцией выносить по заявлению должника или возможного должника постановления в адрес Регистратора с требованием об отмене им регистрации.

3. Если какое-либо лицо не исполняет распоряжение суда, обладающего юрисдикцией согласно настоящей Конвенции, или, когда дело касается национальной гарантии, распоряжение суда компетентной юрисдикции, в котором требуется, чтобы данное лицо обеспечило изменение или отмену регистрации, судебные учреждения, указанные в пункте 1, могут отдать Регистратору предписание предпринять такие шаги, которые обеспечат исполнение этого распоряжения.

4. За исключением случаев, когда иное предусмотрено предыдущими пунктами, ни один суд не может отдавать распоряжения или принимать решения или постановления, направленные в адрес Регистратора и имеющие целью наложить на него какое-либо обязательство.

Статья 45. Юрисдикция в отношении процедур по несостоятельности

Положения настоящей главы не применимы к процедурам по несостоятельности.

Глава XIII

Связь с другими конвенциями

Статья 45 bis. Связь с Конвенцией Организации Объединенных Наций об уступке дебиторской задолженности в международной торговле

Настоящая Конвенция имеет преимущественную силу перед *Конвенцией Организации Объединенных Наций об уступке дебиторской задолженности в международной торговле*, открытой для подписания в Нью-Йорке 12 декабря 2001 года, в части, касающейся уступки дебиторской задолженности, имеющей отношение в качестве связанных с объектом прав к международным гарантиям на авиационные объекты, железнодорожный подвижной состав и космические средства.

Статья 46. Связь с Конвенцией УНИДРУА о международном финансовом лизинге

Связь между настоящей Конвенцией и *Конвенцией УНИДРУА о международном финансовом лизинге*, подписанной в Оттаве 28 мая 1988 года, может быть установлена в Протоколе.

Глава XIV

Заключительные положения

Статья 47. Подписание, ратификация, принятие, утверждение или присоединение

1. Настоящая Конвенция открыта для подписания в Кейптауне 16 ноября 2001 года государствами, участвовавшими в Дипломатической конференции для принятия конвенции о подвижном оборудовании и авиационного протокола, состоявшейся в Кейптауне с 29 октября по 16 ноября 2001 года. После 16 ноября 2001 года Конвенция будет открыта для подписания всеми государствами в Штаб-квартире Международного института унификации частного права (УНИДРУА) в Риме до ее вступления в силу в соответствии со статьей 49.
2. Настоящая Конвенция подлежит ратификации, принятию или утверждению государствами, которые подписали ее.
3. Любое государство, которое не подписало настоящую Конвенцию, может присоединиться к ней в любое время.
4. Ратификация, принятие, утверждение или присоединение производятся путем сдачи на хранение официального документа об этом депозитарию.

Статья 48. Региональные организации экономической интеграции

1. Любая региональная организация экономической интеграции, учрежденная суверенными государствами и обладающая компетенцией в отношении некоторых вопросов, регулируемых настоящей Конвенцией, может также подписать, принять, утвердить настоящую Конвенцию или присоединиться к ней. В этом случае региональная организация экономической интеграции будет иметь права и обязательства Договаривающегося Государства в той мере, в какой данная организация обладает компетенцией в отношении вопросов, регулируемых настоящей Конвенцией. В тех случаях, когда количество Договаривающихся Государств является релевантным в настоящей Конвенции, региональная организация экономической интеграции не учитывается как Договаривающееся Государство в дополнение к ее государствам-членам, которые являются Договаривающимися Государствами.

2. Региональная организация экономической интеграции при подписании, принятии, утверждении или присоединении делает заявление депозитарию с указанием вопросов, которые регулируются настоящей Конвенцией и в отношении которых данной организации передана компетенция ее государствами-членами. Региональная организация экономической интеграции незамедлительно уведомляет депозитария о любых изменениях разграничения компетенции, указанного в заявлении, сделанном в соответствии с настоящим пунктом, в том числе о новых передачах компетенции.

3. Любая ссылка на "Договаривающееся Государство", или "Договаривающиеся Государства", или "Государство-участник", или "Государства-участники" в настоящей Конвенции относится в равной степени к региональной организации экономической интеграции, когда того требует контекст.

Статья 49. Вступление в силу

1. Настоящая Конвенция вступает в силу в первый день месяца, который следует по истечении трех месяцев после даты сдачи на хранение третьего документа о ратификации, принятии, утверждении или присоединении, но только в отношении той категории объектов, на которые распространяется Протокол:

- а) с момента вступления в силу данного Протокола;
- б) согласно условиям, предусмотренным в данном Протоколе;
- с) между Государствами – участниками настоящей Конвенции и данного Протокола.

2. Для других государств настоящая Конвенция вступает в силу в первый день месяца, который следует по истечении трех месяцев после даты сдачи на хранение своего документа о ратификации, принятии, утверждении или присоединении, но только в отношении той категории объектов, на которые распространяется Протокол, и при условии соблюдения в отношении такого Протокола требований подпунктов а), б) и с) предыдущего пункта.

Статья 50. Внутренние сделки

1. Договаривающееся Государство может при ратификации, принятии, утверждении Протокола или присоединении к нему заявить, что настоящая Конвенция не применяется к сделкам, которые являются внутренними для данного государства, в отношении всех типов объектов или некоторых из них.
2. Независимо от содержания предыдущего пункта, к внутренним сделкам применяются положения пункта 4 статьи 8, пункта 1 статьи 9, статьи 16, главы V и статьи 29, а также любые другие положения настоящей Конвенции, которые относятся к зарегистрированным гарантиям.
3. В том случае, если уведомление о национальной гарантии зарегистрировано в Международном регистре, на очередность обладателя такой гарантии согласно статье 29 не влияет тот факт, что такая гарантия передана другому лицу путем цессии или суброгации в силу применимого права.

Статья 51. Протоколы, которые могут быть приняты в будущем

1. Депозитарий может создавать рабочие группы в сотрудничестве с соответствующими неправительственными организациями, если депозитарий считает это целесообразным, для оценки целесообразности распространения действия настоящей Конвенции через посредство одного или нескольких протоколов на объекты любой категории подвижного оборудования большой ценности, помимо категорий, упоминаемых в пункте 3 статьи 2, каждый составной элемент которого является однозначно идентифицируемым, а также на связанные с такими объектами права.
2. Депозитарий направляет текст любого предварительного проекта протокола, касающегося какой-либо категории объектов и подготовленного такой рабочей группой, всем Государствам – участникам настоящей Конвенции, всем государствам – членам депозитария, государствам – членам Организации Объединенных Наций, которые не являются членами депозитария, и соответствующим международным организациям и приглашает такие государства и организации для участия в межправительственных переговорах по доработке проекта протокола на основе такого предварительного проекта протокола.
3. Помимо этого, депозитарий направляет текст любого предварительного проекта протокола, подготовленного такой рабочей группой, соответствующим неправительственным организациям, если депозитарий считает это целесообразным. Таким неправительственным организациям предлагается незамедлительно представить депозитарию замечания по тексту предварительного проекта протокола и принять участие в качестве наблюдателей в подготовке проекта протокола.
4. Когда компетентные органы депозитария сочтут такой проект протокола готовым к принятию, депозитарий созывает дипломатическую конференцию для его принятия.
5. По принятии такого протокола, с учетом пункта 6, настоящая Конвенция применяется к охватываемой им категории объектов.

6. Статья 45 *bis* настоящей Конвенции применяется к такому протоколу только в том случае, если это конкретно предусматривается в этом протоколе.

Статья 52. Территориальные единицы

1. Если государство имеет территориальные единицы, в которых применяются различные правовые системы в отношении вопросов, регулируемых настоящей Конвенцией, оно может при ратификации, принятии, утверждении или присоединении заявить, что действие настоящей Конвенции распространяется на все его территориальные единицы или лишь на одну или более из них и может изменить это заявление, представив другое заявление в любое время.

2. В любом таком заявлении ясно указываются территориальные единицы, к которым применяется настоящая Конвенция.

3. Если Договаривающееся Государство не делает заявления согласно пункту 1, настоящая Конвенция применяется ко всем территориальным единицам такого государства.

4. В тех случаях, когда Договаривающееся Государство распространяет действие настоящей Конвенции на одну или несколько своих территориальных единиц, заявления, допускаемые по настоящей Конвенции, могут быть сделаны в отношении каждой такой территориальной единицы и заявления, сделанные в отношении одной территориальной единицы, могут отличаться от заявлений, сделанных в отношении другой территориальной единицы.

5. Если в силу заявления в соответствии с пунктом 1 действие настоящей Конвенции распространяется на одну или несколько территориальных единиц какого-либо Договаривающегося Государства:

- a) должник считается находящимся в каком-либо из Договаривающихся Государств только в том случае, если он учрежден или образован в соответствии с действующим законодательством в территориальной единице, к которой применяется настоящая Конвенция, или если он имеет свое зарегистрированное учреждение или предусмотренную законодательством штаб-квартиру, административный центр, место ведения хозяйственной деятельности или место обычного проживания в территориальной единице, к которой применяется настоящая Конвенция;
- b) любая ссылка на местонахождение объекта в каком-либо Договаривающемся Государстве указывает на местонахождение объекта в территориальной единице, к которой применяется настоящая Конвенция;
- c) любая ссылка на административные органы в этом Договаривающемся Государстве рассматривается как ссылка на административные органы, обладающие юрисдикцией в территориальной единице, к которой применяется настоящая Конвенция.

Статья 53. Определение судов

Договаривающееся Государство может сделать при ратификации, принятии, утверждении Протокола или присоединении к нему заявление относительно соответствующего "суда" или "судов" для целей статьи 1 и главы XII настоящей Конвенции.

Статья 54. Заявления относительно способов защиты прав

1. Договаривающееся Государство может при ратификации, принятии, утверждении Протокола или присоединении к нему заявить, что до тех пор, пока обремененный обязательствами объект находится на его территории или контролируется с этой территории, залогодержатель не должен передавать в лизинг этот объект на данной территории.

2. Договаривающееся Государство при ратификации, принятии, утверждении Протокола или присоединении к нему делает заявление о том, может ли любой способ защиты прав, имеющийся у кредитора в соответствии с каким-либо из положений настоящей Конвенции и четко в нем не определенный как способ защиты прав, за которым следует обращаться в суд, быть применен только с разрешения суда.

Статья 55. Заявления относительно промежуточных способов защиты прав

Договаривающееся Государство может при ратификации, принятии, утверждении Протокола или присоединении к нему заявить, что оно не будет применять положения статьи 13, статьи 43 или обеих этих статей полностью или частично. В таком заявлении указывается, при каких условиях будет применяться соответствующая статья в случае, если она будет применяться частично, или какие другие формы временной судебной защиты будут применяться в противном случае.

Статья 56. Оговорки и заявления

1. Не допускаются никакие оговорки к настоящей Конвенции, но могут быть сделаны заявления, допускаемые статьями 39, 40, 50, 52, 53, 54, 55, 57, 58 и 60, в соответствии с положениями этих статей.

2. О любом заявлении, или последующем заявлении, или о любом отзыве заявления или оговорки, сделанных в соответствии с настоящей Конвенцией, уведомляется депозитарий в письменном виде.

Статья 57. Последующие заявления

1. Любое Государство-участник может сделать последующее заявление, помимо заявления, допускаемого согласно статье 60, в любое время после даты вступления в силу для него настоящей Конвенции путем уведомления об этом депозитария.

2. Любое такое последующее заявление вступает в силу в первый день месяца, который следует по истечении шести месяцев после даты получения уведомления депозитарием. Если в уведомлении оговаривается более длительный период вступления в силу этого заявления, оно вступает в силу по истечении такого более длительного периода после получения уведомления депозитарием.

3. Независимо от положений предыдущих пунктов, настоящая Конвенция продолжает применяться, как если бы такие последующие заявления не делались, в отношении всех прав и гарантий, которые возникли до даты вступления в силу любого такого последующего заявления.

Статья 58. Отзыв заявлений

1. Любое Государство-участник, сделавшее заявление к настоящей Конвенции, помимо заявления, допускаемого согласно статье 60, может отозвать его в любое время, направив депозитарию официальное уведомление. Такой отзыв вступает в силу в первый день месяца, который следует по истечении шести месяцев после даты получения уведомления депозитарием.

2. Независимо от положений предыдущего пункта, настоящая Конвенция продолжает применяться, как если бы такой отзыв заявления не производился, в отношении всех прав и гарантий, возникших до даты вступления в силу любого такого отзыва.

Статья 59. Денонсация

1. Любое Государство-участник может денонсировать настоящую Конвенцию путем уведомления депозитария в письменном виде.

2. Любая такая денонсация вступает в силу в первый день месяца, который следует по истечении двенадцати месяцев после даты получения уведомления депозитарием.

3. Независимо от положений предыдущих пунктов, настоящая Конвенция продолжает применяться, как если бы такая денонсация не производилась, в отношении всех прав и гарантий, возникших до даты вступления в силу любой такой денонсации.

Статья 60. Переходные положения

1. Если иное не заявлено Договаривающимся Государством в любое время, настоящая Конвенция не применяется в отношении ранее существовавших права или гарантии, за которыми сохраняется приоритет, установленный для них согласно применимому праву до вступления в силу настоящей Конвенции.

2. Для целей пункта v) статьи 1 и определения приоритета согласно настоящей Конвенции:

- а) "дата вступления в силу настоящей Конвенции" означает в отношении должника дату, когда настоящая Конвенция вступает в силу, или дату вступления государства, в котором находится должник, в состав Договаривающихся Государств, в зависимости от того, что наступит позднее;

- b) должник находится в государстве, в котором он имеет свой административный центр, или, если у него нет административного центра, в котором он ведет хозяйственную деятельность, или, если он имеет более одного места ведения хозяйственной деятельности, которое является его основным местом ведения хозяйственной деятельности, или, если он не имеет места ведения хозяйственной деятельности, которое является местом его обычного проживания.

3. Договаривающееся Государство может в своем заявлении согласно пункту 1 установить дату, наступающую не ранее чем через три года после вступления в силу этого заявления, с которой настоящая Конвенция и Протокол начнут применяться для целей определения приоритета, в том числе для защиты любого существующего приоритета, к ранее существовавшим правам или гарантиям, возникшим по договору, заключенному в то время, когда должник находился в государстве, упоминаемом в подпункте b) предыдущего пункта, но только в той мере и таким образом, как это указано в его заявлении.

Статья 61. Ревизионные конференции, поправки и связанные с ними вопросы

1. Депозитарий готовит ежегодно или тогда, когда того требуют обстоятельства, доклады для Государств-участников относительно способа практического функционирования международного режима, созданного настоящей Конвенцией. При подготовке таких докладов Депозитарий учитывает доклады Контролирующего органа, касающиеся функционирования международной системы регистрации.

2. По просьбе не менее двадцати пяти процентов Государств-участников депозитарий в консультации с Контролирующим органом время от времени созывает ревизионные конференции Государств-участников для рассмотрения вопросов:

- a) практического выполнения настоящей Конвенции и ее эффективности в деле содействия обеспеченному активами финансированию и лизингу авиационных объектов, охватываемых ее положениями;
- b) судебного толкования и применения положений настоящей Конвенции и правил;
- c) функционирования международной системы регистрации, работы Регистратора и надзора за ней со стороны Контролирующего органа с учетом докладов Контролирующего органа;
- d) целесообразности какого-либо изменения настоящей Конвенции или системы международной регистрации.

3. С учетом положений пункта 4 любая поправка к настоящей Конвенции утверждается большинством по крайней мере в две трети Государств-участников, участвующих в конференции, упоминаемой в предыдущем пункте, и вступает в силу в отношении государств, ратифицировавших, принявших или утвердивших такую поправку, в случае ратификации, принятия или утверждения тремя государствами в соответствии с положениями статьи 49, касающейся вступления Конвенции в силу.

4. В том случае, если предполагается, что предлагаемая поправка к настоящей Конвенции будет применяться к нескольким категориям оборудования, такая поправка также утверждается большинством по крайней мере в две трети государств – участников каждого протокола, которые принимают участие в конференции, упоминаемой в пункте 2.

Статья 62. Депозитарий и его функции

1. Документы о ратификации, принятии, утверждении или присоединении сдаются на хранение в Международный институт унификации частного права (УНИДРУА), который настоящим назначается депозитарием.

2. Депозитарий:

- a) информирует все Договаривающиеся Государства:
 - i) о каждом новом подписании или каждой новой сдаче на хранение документа о ратификации, принятии, утверждении или присоединении с указанием соответствующих дат;
 - ii) о дате вступления в силу настоящей Конвенции;
 - iii) о каждом заявлении, сделанном согласно настоящей Конвенции, с указанием соответствующей даты;
 - iv) об отзыве или изменении любого заявления с указанием соответствующих дат;
 - v) об уведомлении о денонсации настоящей Конвенции с указанием соответствующей даты и даты вступления денонсации в силу;
- b) направляет заверенные подлинные копии настоящей Конвенции всем Государствам-участникам;
- c) предоставляет Контролирующему органу и Регистратору копию каждого документа о ратификации, принятии, утверждении или присоединении с указанием даты сдачи его на хранение, каждого заявления, или отзыва заявления, или изменения заявления и каждого уведомления о денонсации с указанием даты уведомления о них, с тем чтобы содержащаяся в них информация могла быть общедоступной;
- d) выполняет также такие другие функции, которые являются обычными для депозитариев.

В УДОСТОВЕРЕНИЕ ЧЕГО нижеподписавшиеся полномочные представители, должным образом уполномоченные, подписали настоящую Конвенцию.

СОВЕРШЕНО в Кейптауне шестнадцатого дня ноября месяца две тысячи первого года в единственном подлинном экземпляре на русском, английском, арабском, испанском, китайском и французском языках, причем все тексты являются равно аутентичными, приобретая такую аутентичность после проверки совместным секретариатом Конференции в рамках полномочий Председателя Конференции в течение девяноста дней с указанной здесь даты на предмет приведения их в соответствие друг с другом.

[For the signatories, see p. 459 of this volume -- Pour les signataires, voir la p. 459 du présent volume.]

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

CONVENIO

RELATIVO A GARANTÍAS INTERNACIONALES SOBRE ELEMENTOS DE EQUIPO MÓVIL

LOS ESTADOS PARTES EN EL PRESENTE CONVENIO,

CONSCIENTES de la necesidad de adquirir y usar equipo móvil de gran valor o particular importancia económica y de facilitar la financiación de la adquisición y el uso de ese equipo de forma eficiente,

RECONOCIENDO las ventajas de la financiación garantizada por activos y del arrendamiento con ese propósito, y con el deseo de facilitar esos tipos de transacción estableciendo normas claras para regirlos,

CONSCIENTES de la necesidad de asegurar que las garantías sobre ese equipo sean reconocidas y protegidas universalmente,

DESEANDO que se ofrezcan amplios y recíprocos beneficios económicos a todas las partes interesadas,

CONVENCIDOS de que dichas normas deben reflejar los principios que fundamentan la financiación garantizada por activos y el arrendamiento, y fomentar la autonomía de las partes necesaria en estas transacciones,

CONSCIENTES de la necesidad de establecer un marco jurídico para las garantías internacionales sobre ese equipo y, con este fin, crear un sistema internacional de inscripción para proteger estas garantías,

TENIENDO EN CUENTA los objetivos y principios enunciados en los Convenios existentes relativos a ese equipo,

HAN CONVENIDO en las siguientes disposiciones:

Capítulo I

Ámbito de aplicación y disposiciones generales

Artículo 1 — Definiciones

En el presente Convenio, salvo que el contexto exija otra cosa, los términos que siguen se emplean con el significado indicado a continuación:

- a) “contrato” designa un contrato constitutivo de garantía, un contrato con reserva de dominio, o un contrato de arrendamiento;

- b) “cesión” designa un contrato que, a título de garantía o de otra forma, confiere al cesionario derechos accesorios, con o sin transferencia de la correspondiente garantía internacional;
- c) “derechos accesorios” designa todos los derechos al pago o a otra forma de ejecución por un deudor en virtud de un contrato y que están garantizados por el objeto o relacionados con el mismo;
- d) “comienzo de los procedimientos de insolvencia” designa el momento en que se considera que los procedimientos de insolvencia deben comenzar con arreglo a la ley sobre insolvencia aplicable;
- e) “comprador condicional” designa un comprador en virtud de un contrato con reserva de dominio;
- f) “vendedor condicional” designa un vendedor en virtud de un contrato con reserva de dominio;
- g) “contrato de venta” designa un contrato para la venta de un objeto por un vendedor a un comprador, pero que no es un “contrato” como está definido antes en a);
- h) “tribunal” designa una jurisdicción judicial, administrativa o arbitral establecida por un Estado contratante;
- i) “acreedor” designa un acreedor garantizado en virtud de un contrato constitutivo de garantía, un vendedor condicional en virtud de un contrato con reserva de dominio o un arrendador en virtud de un contrato de arrendamiento;
- j) “deudor” designa un otorgante en virtud de un contrato constitutivo de garantía, un comprador condicional en virtud de un contrato con reserva de dominio, un arrendatario en virtud de un contrato de arrendamiento o una persona cuyo derecho sobre un objeto está gravado por un derecho o una garantía no contractual susceptibles de inscripción;
- k) “administrador de la insolvencia” designa una persona autorizada a administrar la reorganización o la liquidación, incluyendo una persona autorizada provisionalmente, e incluye un deudor en posesión del objeto si lo permite la ley sobre insolvencia aplicable;
- l) “procedimientos de insolvencia” designa quiebra, liquidación u otros procedimientos judiciales o administrativos colectivos, incluyendo procedimientos provisionales, en los que los bienes y negocios del deudor están sujetos al control o a la supervisión de un tribunal para los efectos de la reorganización o la liquidación;
- m) “personas interesadas” designa:
 - i) el deudor;
 - ii) toda persona que, con el propósito de asegurar el cumplimiento de una de las obligaciones en favor del acreedor, dé o extienda una fianza o una garantía a la vista o una carta de crédito standby o cualquier otra forma de seguro de crédito;
 - iii) toda otra persona que tenga derechos sobre el objeto;

- n) “transacción interna” designa una transacción de uno de los tipos enumerados en los apartados a) a c) del párrafo 2 del Artículo 2, cuando el lugar en que están concentrados los intereses de todas las partes en esa transacción está situado, y el objeto pertinente se encuentra (como se especifica en el Protocolo), en el mismo Estado contratante en el momento en que se celebra el contrato y cuando la garantía creada por la transacción ha sido inscrita en un registro nacional en ese Estado contratante que ha formulado una declaración en virtud del párrafo 1 del Artículo 50;
- o) “garantía internacional” designa una garantía de la que es titular un acreedor y a la que se aplica el Artículo 2;
- p) “Registro internacional” designa las oficinas de inscripción internacional establecidas para los fines del presente Convenio o del Protocolo;
- q) “contrato de arrendamiento” designa un contrato por el cual un arrendador otorga el derecho de poseer o de controlar un objeto (con o sin opción de compra) a un arrendatario a cambio de un alquiler u otra forma de pago;
- r) “garantía nacional” designa una garantía sobre un objeto de la que es titular un acreedor y creada por una transacción interna comprendida en una declaración prevista en el Artículo 50;
- s) “derecho o garantía no contractual” designa un derecho o una garantía otorgados en virtud de la ley de un Estado contratante que ha formulado una declaración en virtud del Artículo 39 para asegurar el cumplimiento de una obligación, incluyendo una obligación respecto a un Estado, a una entidad estatal o a una organización intergubernamental o privada;
- t) “aviso de garantía nacional” designa un aviso inscrito o que se inscribirá en el Registro internacional de que se ha creado una garantía nacional;
- u) “objeto” designa un objeto perteneciente a una categoría a la cual se aplica el Artículo 2;
- v) “derecho o garantía preexistente” designa un derecho o una garantía de cualquier tipo sobre un objeto que se crea o que nace antes de la fecha en que tiene efecto el presente Convenio, tal como se define en el apartado a) del párrafo 2 del Artículo 60;
- w) “productos de indemnización” designa los productos de indemnización monetarios o no monetarios de un objeto, procedentes de la pérdida o de la destrucción física del objeto, o de su confiscación, expropiación o requisición, sean éstas totales o parciales;
- x) “cesión futura” designa una cesión que se prevé realizar en el futuro, supeditada a que ocurra un hecho expreso, sea o no seguro que se produzca ese hecho;
- y) “garantía internacional futura” designa una garantía que se prevé crear o constituir sobre un objeto como una garantía internacional en el futuro, supeditada a que ocurra un hecho expreso (que puede incluir la adquisición de un derecho sobre ese objeto por el deudor), sea o no seguro que se produzca ese hecho;
- z) “venta futura” designa una venta que se prevé realizar en el futuro, supeditada a que ocurra un hecho expreso, sea o no seguro que se produzca ese hecho;

- aa) “Protocolo” designa, respecto a toda categoría de objetos y de derechos accesorios a la que se aplica el presente Convenio, el Protocolo relativo a dicha categoría de objetos y de derechos accesorios;
- bb) “inscrito” significa inscrito en el Registro internacional con arreglo al Capítulo V;
- cc) “garantía inscrita” designa una garantía internacional, un derecho o una garantía no contractual susceptibles de inscripción o una garantía nacional especificada en un aviso de garantía nacional inscrita con arreglo al Capítulo V;
- dd) “derecho o garantía no contractual susceptible de inscripción” designa un derecho o una garantía susceptibles de inscripción en virtud de una declaración depositada con arreglo al Artículo 40;
- ee) “Registrador” designa, respecto al Protocolo, la persona o el órgano designado por el Protocolo o nombrado con arreglo al apartado b) del párrafo 2 del Artículo 17;
- ff) “reglamento” designa el reglamento establecido o aprobado por la Autoridad supervisora con arreglo al Protocolo;
- gg) “venta” designa una transferencia de la propiedad de un objeto en virtud de un contrato de venta;
- hh) “obligación garantizada” designa una obligación cuyo cumplimiento está asegurado por un derecho de garantía;
- ii) “contrato constitutivo de garantía” designa un contrato por el cual el otorgante da o conviene en dar al acreedor garantizado un derecho (incluso un derecho de propiedad) sobre un objeto para garantizar el cumplimiento de una obligación presente o futura del otorgante o de un tercero;
- jj) “derecho de garantía” designa un derecho creado por un contrato constitutivo de garantía;
- kk) “Autoridad supervisora” designa, respecto al Protocolo, la Autoridad supervisora mencionada en el párrafo 1 del Artículo 17;
- ll) “contrato con reserva de dominio” designa un contrato para la venta de un objeto con la estipulación de que la propiedad no se transferirá mientras no se cumplan las condiciones establecidas en el contrato;
- mm) “garantía no inscrita” designa una garantía contractual o un derecho o una garantía no contractual (que no es una garantía a la cual se aplica el Artículo 39) que no ha sido inscrita, sea o no susceptible de inscripción en virtud del presente Convenio; y
- nn) “escrito” designa un registro de información (incluyendo la información teletransmitida) que existe en forma tangible o de otro tipo y que puede reproducirse en una forma tangible posteriormente, y que indica por medios razonables la aprobación de una persona.

Artículo 2 — Garantía internacional

1. El presente Convenio prevé un régimen para la constitución y los efectos de garantías internacionales sobre ciertas categorías de elementos de equipo móvil y los derechos accesorios.

2. Para los efectos del presente Convenio, una garantía internacional sobre elementos de equipo móvil es una garantía constituida con arreglo al Artículo 7 sobre un objeto inequívocamente identificable, de una de las categorías de tales objetos enumeradas en el párrafo 3 y designada en el Protocolo:

- a) dada por el otorgante en virtud de un contrato constitutivo de garantía;
- b) correspondiente a una persona que es el vendedor condicional en virtud de un contrato con reserva de dominio; o
- c) correspondiente a una persona que es el arrendador en virtud de un contrato de arrendamiento.

Una garantía comprendida en el apartado a) no puede estar comprendida también en el apartado b) o en el c).

3. Las categorías mencionadas en los párrafos anteriores son:

- a) células de aeronaves, motores de aeronaves y helicópteros;
- b) material rodante ferroviario; y
- c) bienes de equipo espacial.

4. La ley aplicable determina si una garantía a la cual se aplica el párrafo 2 está comprendida en el apartado a), b) o c) de dicho párrafo.

5. Una garantía internacional sobre un objeto se extiende a los productos de indemnización de dicho objeto.

Artículo 3 — Ámbito de aplicación

1. El presente Convenio se aplica cuando, en el momento de celebrar el contrato que crea o prevé la garantía internacional, el deudor está situado en un Estado contratante.

2. El hecho de que el acreedor esté situado en un Estado no contratante no afecta a la aplicabilidad del presente Convenio.

Artículo 4 — Lugar en que está situado el deudor

1. Para los efectos del párrafo 1 del Artículo 3, el deudor está situado en cualquier Estado contratante:

- a) bajo cuya ley ha sido constituido o formado;
- b) en que tiene su sede social o su sede estatutaria;
- c) en que tiene su administración central; o
- d) en que tiene su establecimiento.

2. En el apartado d) del párrafo anterior, la referencia al establecimiento del deudor significa, si tiene más de un establecimiento, su establecimiento principal o, si no tiene establecimiento comercial, su residencia habitual.

Artículo 5 — Interpretación y ley aplicable

1. En la interpretación del presente Convenio se tendrán en cuenta sus fines, tal como se enuncian en el preámbulo, su carácter internacional y la necesidad de promover su aplicación uniforme y previsible.
2. Las cuestiones relativas a las materias regidas por el presente Convenio y que no estén expresamente resueltas en el mismo se resolverán de conformidad con los principios generales en los que se funda o, a falta de tales principios, de conformidad con la ley aplicable.
3. Las referencias a la ley aplicable son referencias a las normas de derecho interno de la ley aplicable en virtud de las normas de derecho internacional privado del Estado del tribunal que conoce el caso.
4. Cuando un Estado abarca varias unidades territoriales, cada una de las cuales tiene sus propias normas jurídicas con respecto al asunto que debe decidirse, y cuando no hay indicación de la unidad territorial pertinente, la ley de ese Estado decide cuál es la unidad territorial cuyas normas regirán. A falta de esas normas, se aplicará la ley de la unidad territorial con la cual el caso tenga un nexo más estrecho.

Artículo 6 — Relaciones entre el Convenio y el Protocolo

1. El presente Convenio y el Protocolo deben considerarse e interpretarse como un solo instrumento.
2. En caso de cualquier discordancia entre el presente Convenio y el Protocolo, prevalecerá el Protocolo.

Capítulo II

Constitución de garantías internacionales

Artículo 7 — Requisitos de forma

Una garantía se constituye como garantía internacional en virtud del presente Convenio cuando el acuerdo que la crea o prevé:

- a) es escrito;
- b) está relacionado con un objeto del cual el otorgante, el vendedor condicional o el arrendador puede disponer;
- c) permite identificar el objeto de conformidad con el Protocolo; y
- d) en el caso de un contrato constitutivo de garantía, permite determinar las obligaciones garantizadas, pero sin que sea necesario declarar una cantidad o una cantidad máxima garantizada.

Capítulo III

Medidas ante el incumplimiento de las obligaciones

Artículo 8 — Medidas del acreedor garantizado

1. En caso del incumplimiento previsto en el Artículo 11, el acreedor garantizado puede recurrir, en la medida en que el otorgante lo haya consentido en algún momento y con sujeción a toda declaración que un Estado contratante pueda formular de conformidad con el Artículo 54, a una o más de las medidas siguientes:

- a) tomar la posesión o el control de cualquier objeto gravado en su beneficio;
- b) vender o arrendar dicho objeto;
- c) percibir o recibir todo ingreso o beneficio proveniente de la gestión o explotación de dicho objeto.

2. El acreedor garantizado también puede optar por solicitar al tribunal una decisión en la que se autorice u ordene alguno de los actos mencionados en el párrafo anterior.

3. Toda medida prevista en los apartados a), b) o c) del párrafo 1 o en el Artículo 13 se aplicará de una forma comercialmente razonable. Se considerará que una medida se aplica de una forma comercialmente razonable cuando se aplique de conformidad con las cláusulas del contrato constitutivo de garantía, salvo que dichas cláusulas sean manifiestamente excesivas.

4. Todo acreedor garantizado que, con arreglo al párrafo 1, proponga vender o arrendar un objeto debe avisar al respecto con una antelación razonable y por escrito a:

- a) las personas interesadas especificadas en los apartados i) y ii) del párrafo m) del Artículo 1; y
- b) las personas interesadas especificadas en el apartado iii) del párrafo m) del Artículo 1 que hayan avisado de sus derechos al acreedor garantizado con una antelación razonable a la venta o al arrendamiento.

5. Toda cantidad cobrada o recibida por el acreedor garantizado como resultado de cualquiera de las medidas previstas en el párrafo 1 o en el 2 será imputada al pago de la cuantía de las obligaciones garantizadas.

6. Cuando las cantidades cobradas o recibidas por el acreedor garantizado como resultado de cualquiera de las medidas previstas en el párrafo 1 o en el 2 excedan del monto garantizado por el derecho de garantía y de los costos razonables en que se incurra debido a alguna de dichas medidas, y salvo que el tribunal decida otra cosa, el acreedor garantizado distribuirá el excedente entre los titulares de las garantías de rango inferior que han sido inscritas o de que él haya sido informado, por orden de prioridad, y pagará el saldo que reste al otorgante.

Artículo 9 — Transferencia del objeto como satisfacción de la obligación; liberación

1. En cualquier momento después del incumplimiento previsto en el Artículo 11, el acreedor garantizado y todas las personas interesadas podrán acordar que la propiedad de un objeto gravado por el derecho de garantía (o cualquier otro derecho del otorgante sobre ese objeto) se transfiera a dicho acreedor para satisfacer total o parcialmente las obligaciones garantizadas.
2. El tribunal podrá ordenar, a petición del acreedor garantizado, que la propiedad de un objeto gravado por el derecho de garantía (o cualquier otro derecho del otorgante sobre ese objeto) se transfiera a dicho acreedor para satisfacer total o parcialmente las obligaciones garantizadas.
3. El tribunal hará lugar a una petición presentada con arreglo al párrafo anterior únicamente cuando la cuantía de las obligaciones garantizadas que han de satisfacerse mediante la transferencia corresponda al valor del objeto, teniendo en cuenta los pagos que el acreedor garantizado deba efectuar a cualquiera de las personas interesadas.
4. En cualquier momento después del incumplimiento previsto en el Artículo 11 y antes de la venta del objeto gravado o antes de que se ordene lo previsto en el párrafo 2, el otorgante o cualquier persona interesada podrá cancelar el derecho de garantía pagando íntegramente el monto garantizado, con sujeción a todo arrendamiento consentido por el acreedor garantizado conforme al apartado b) del párrafo 1 del Artículo 8 u ordenado de conformidad con el párrafo 2 del Artículo 8. Cuando, después del incumplimiento, una persona interesada que no es el deudor efectúa íntegramente el pago del monto garantizado, dicha persona subroga al acreedor garantizado en sus derechos.
5. La propiedad o cualquier otro derecho del otorgante transferido por efecto de la venta prevista en el apartado b) del párrafo 1 del Artículo 8 o realizada con arreglo a los párrafos 1 ó 2 de este Artículo, está libre de toda otra garantía respecto a la cual el derecho de garantía del acreedor garantizado tiene prioridad en virtud de las disposiciones del Artículo 29.

Artículo 10 — Medidas del vendedor condicional o del arrendador

En caso de incumplimiento en un contrato con reserva de dominio o en un contrato de arrendamiento como se prevé en el Artículo 11, el vendedor condicional o el arrendador, según el caso, podrán:

- a) con sujeción a toda declaración que un Estado contratante pueda formular de conformidad con el Artículo 54, dar por terminado el contrato y tomar la posesión o el control del objeto al que se refiere el contrato; o
- b) pedir al tribunal una decisión que autorice u ordene alguno de los actos mencionados.

Artículo 11 — Significado de incumplimiento

1. El deudor y el acreedor pueden acordar por escrito en cualquier momento qué casos constituyen incumplimiento o permiten la aplicación de las medidas y el ejercicio de los derechos enunciados en los Artículos 8 a 10 y 13.

2. Cuando el deudor y el acreedor no lo hayan acordado, para los efectos de los Artículos 8 a 10 y 13, “incumplimiento” significa un incumplimiento que priva sustancialmente al acreedor de aquello que tiene derecho a esperar en virtud del contrato.

Artículo 12 — Medidas adicionales

Toda medida adicional permitida por la ley aplicable, incluyendo toda medida que hayan convenido las partes, puede ejercerse en la medida en que no sea incompatible con las disposiciones obligatorias de este Capítulo, enunciadas en el Artículo 15.

Artículo 13 — Medidas provisionales sujetas a la decisión definitiva

1. Con sujeción a cualquier declaración que pueda formular de conformidad con el Artículo 55, todo Estado contratante debe asegurar que el acreedor que aduce prueba del incumplimiento de las obligaciones del deudor pueda obtener rápidamente de un tribunal, antes de que se decida definitivamente su reclamación y en la medida en que el deudor lo haya consentido en algún momento, una o varias de las medidas siguientes, según lo solicite el acreedor:

- a) la conservación del objeto y su valor;
- b) la posesión, el control o la custodia del objeto;
- c) la inmovilización del objeto; y
- d) el arrendamiento o la gestión del objeto excepto en los casos comprendidos en los apartados a) a c), y el ingreso así producido.

2. Al ordenar una medida contemplada en el párrafo anterior, el tribunal podrá imponer las condiciones que considere necesarias para proteger a las personas interesadas en caso de que el acreedor:

- a) al dar cumplimiento a una orden que imponga esa medida, no cumpla cualquiera de sus obligaciones respecto al deudor en virtud del presente Convenio o del Protocolo; o
- b) no pueda sostener su reclamación, en todo o en parte, al decidirse definitivamente esa reclamación.

3. Antes de expedir una orden con arreglo al párrafo 1, el tribunal podrá exigir que se dé aviso de lo solicitado a toda persona interesada.

4. Ninguna de las disposiciones de este Artículo afecta a la aplicación del párrafo 3 del Artículo 8 ni limita la posibilidad de obtener otras medidas provisionales, aparte de las previstas en el párrafo 1.

Artículo 14 — Requisitos de procedimiento

Con sujeción al párrafo 2 del Artículo 54, toda medida prevista en este Capítulo se aplicará de conformidad con el procedimiento prescrito por la ley del lugar en que se debe aplicar.

Artículo 15 — No aplicación

En sus relaciones recíprocas, dos o más de las partes mencionadas en este Capítulo podrán en cualquier momento, mediante acuerdo escrito, no aplicar o modificar los efectos de cualquiera de las disposiciones anteriores de este Capítulo, salvo los párrafos 3 a 6 del Artículo 8, los párrafos 3 y 4 del Artículo 9, el párrafo 2 del Artículo 13 y el Artículo 14.

Capítulo IV

Sistema de inscripción internacional

Artículo 16 — Registro internacional

1. Se establecerá un Registro internacional para la inscripción de:
 - a) garantías internacionales, garantías internacionales futuras y derechos y garantías no contractuales susceptibles de inscripción;
 - b) cesiones y cesiones futuras de garantías internacionales;
 - c) adquisiciones de garantías internacionales por subrogación legal o contractual en virtud de la ley aplicable;
 - d) avisos de garantías nacionales; y
 - e) acuerdos de subordinación de rango de las garantías a que se refieren los apartados anteriores.
2. Podrán establecerse diferentes registros internacionales para diferentes categorías de objetos y derechos accesorios.
3. Para los efectos de este Capítulo y del Capítulo V, el término “inscripción” incluye, cuando corresponde, la modificación, la prórroga o la cancelación de una inscripción.

Artículo 17 — Autoridad supervisora y Registrador

1. Habrá una Autoridad supervisora como se prevé en el Protocolo.
2. La Autoridad supervisora:
 - a) establecerá o preverá el establecimiento del Registro internacional;
 - b) salvo que en el Protocolo se prevea otra cosa, nombrará al Registrador y dará por terminadas sus funciones;
 - c) se asegurará de que todos los derechos necesarios para el funcionamiento efectivo y continuo del Registro internacional en el caso de un cambio de Registrador se transferirán o podrán cederse al nuevo Registrador;

- d) previa consulta con los Estados contratantes, dictará o aprobará reglamentos sobre el funcionamiento del Registro internacional con arreglo al Protocolo y asegurará su publicación;
 - e) establecerá procedimientos administrativos para presentar a la Autoridad supervisora las quejas concernientes al funcionamiento del Registro internacional;
 - f) supervisará al Registrador y el funcionamiento del Registro internacional;
 - g) a petición del Registrador, proporcionará a éste la orientación que la Autoridad supervisora estime pertinente;
 - h) establecerá y examinará periódicamente la estructura tarifaria de los derechos que habrán de cobrarse por los servicios e instalaciones del Registro internacional;
 - i) adoptará todas las medidas necesarias para asegurar la existencia de un sistema electrónico eficiente de inscripción a petición del interesado a fin de cumplir los objetivos del presente Convenio y del Protocolo; y
 - j) informará periódicamente a los Estados contratantes respecto al cumplimiento de sus obligaciones en virtud del presente Convenio y del Protocolo.
3. La Autoridad supervisora podrá concertar los acuerdos necesarios para el desempeño de sus funciones, incluyendo cualquier acuerdo mencionado en el párrafo 3 del Artículo 27.
4. La Autoridad supervisora tendrá todos los derechos de propiedad sobre las bases de datos y los archivos del Registro internacional.
5. El Registrador asegurará el funcionamiento eficiente del Registro internacional y desempeñará las funciones que le asignan el presente Convenio, el Protocolo y el reglamento.

Capítulo V

Otros asuntos relativos a la inscripción

Artículo 18 — Requisitos de inscripción

1. El Protocolo y el reglamento especificarán los requisitos, incluyendo los criterios de identificación del objeto para:
- a) efectuar una inscripción (que preverá la transmisión previa por vía electrónica del consentimiento de toda persona cuyo consentimiento se requiera de conformidad con el Artículo 20);
 - b) efectuar consultas y expedir certificados de consulta; y, con sujeción a esto,
 - c) asegurar el carácter confidencial de la información y los documentos del Registro internacional que no sean información y documentos relativos a una inscripción.

2. El Registrador no estará obligado a verificar si efectivamente el consentimiento para la inscripción en virtud del Artículo 20 ha sido dado o si es válido.
3. Cuando una garantía inscrita como garantía internacional futura llegue a ser garantía internacional no se exigirá ninguna inscripción adicional, siempre que la información contenida en la inscripción sea suficiente para inscribir una garantía internacional.
4. El Registrador dispondrá que las inscripciones se incorporen en la base de datos del Registro internacional y puedan ser consultadas por orden cronológico de recepción, y en el expediente constará la fecha y hora de recepción.
5. El Protocolo podrá prever que un Estado contratante puede designar en su territorio una o varias entidades como puntos de acceso por medio de los cuales se transmitirá o se podrá transmitir al Registro internacional la información necesaria para la inscripción. Un Estado contratante que haga esa designación podrá especificar los requisitos, si los hubiere, que deberán satisfacerse antes de que esa información se transmita al Registro internacional.

Artículo 19 — Validez y fecha de inscripción

1. Una inscripción será válida únicamente si ha sido efectuada de conformidad con el Artículo 20.
2. Una inscripción, si es válida, quedará completa al incorporarse la información requerida en la base de datos del Registro internacional de forma que pueda ser consultada.
3. Una inscripción podrá ser consultada para los efectos del párrafo anterior cuando:
 - a) el Registro internacional haya asignado a la inscripción un número de expediente según un orden secuencial; y
 - b) la información de la inscripción, incluido el número de expediente, esté conservada en forma durable y se pueda tener acceso a ella en el Registro internacional.
4. Si una garantía inicialmente inscrita como garantía internacional futura llega a ser una garantía internacional, dicha garantía internacional será considerada como inscrita desde el momento de la inscripción de la garantía internacional futura, siempre que esta última inscripción aún estuviera vigente inmediatamente antes de que se constituyera la garantía internacional con arreglo al Artículo 7.
5. El párrafo anterior se aplica, con las modificaciones necesarias, a la inscripción de una cesión futura de una garantía internacional.
6. Una inscripción podrá ser consultada en la base de datos del Registro internacional de conformidad con los criterios prescritos en el Protocolo.

Artículo 20 — Consentimiento para la inscripción

1. Una garantía internacional, una garantía internacional futura o una cesión o una cesión futura de una garantía internacional puede ser inscrita, y esa inscripción puede ser modificada o prorrogada antes de su expiración, por cualquiera de las partes con el consentimiento escrito de la otra.

2. La subordinación de una garantía internacional a otra garantía internacional puede ser inscrita por la persona cuya garantía se ha subordinado o con su consentimiento escrito dado en cualquier momento.
3. Una inscripción puede ser cancelada por la parte beneficiaria o con su consentimiento escrito.
4. La adquisición de una garantía internacional por subrogación legal o contractual puede ser inscrita por el subrogante.
5. Un derecho o una garantía no contractual susceptibles de inscripción pueden ser inscritos por su titular.
6. El aviso de una garantía nacional puede ser inscrito por el titular de la garantía.

Artículo 21 — Duración de la inscripción

La inscripción de una garantía internacional permanece vigente hasta su cancelación o hasta la expiración del período especificado en ella.

Artículo 22 — Consultas

1. Cualquier persona puede, en la forma prescrita en el Protocolo y el reglamento, consultar el Registro internacional o solicitar una consulta por medios electrónicos respecto a garantías o garantías internacionales futuras inscritas en el mismo.
2. Cuando reciba una solicitud de consulta, el Registrador expedirá, en la forma prescrita por el Protocolo y el reglamento, un certificado de consulta del registro por medios electrónicos respecto a un objeto:
 - a) en el que conste toda la información inscrita relativa al objeto y la fecha y hora de inscripción de dicha información; o
 - b) en el que conste que en el Registro internacional no existe ninguna información relativa al objeto.
3. Un certificado de consulta expedido con arreglo al párrafo anterior indicará que el acreedor mencionado en la información de la inscripción ha adquirido o tiene el propósito de adquirir una garantía internacional sobre el objeto, pero no indicará si lo que está inscrito es una garantía internacional o una garantía internacional futura, aun cuando esto pueda verificarse a partir de la información pertinente de la inscripción.

Artículo 23 — Lista de declaraciones y derechos o garantías no contractuales declarados

El Registrador mantendrá una lista de declaraciones, retiros de declaraciones y de las categorías de derechos y garantías no contractuales comunicadas al Registrador por el Depositario como que han sido declaradas por los Estados contratantes de conformidad con los Artículos 39 y 40 y la fecha de cada declaración o retiro de declaración. Dicha lista será registrada de forma que pueda ser consultada por el nombre del Estado declarante y estará a disposición de cualquier persona que la solicite, de conformidad con las modalidades prescritas en el Protocolo y el reglamento.

Artículo 24 — Valor probatorio de los certificados

Un documento con la forma prescrita en el reglamento, que se presente como un certificado expedido por el Registro internacional, constituye prueba inicial:

- a) de que fue expedido por el Registro internacional; y
- b) de los hechos mencionados en ese documento, incluidas la fecha y la hora de una inscripción.

Artículo 25 — Cancelación de la inscripción

1. Cuando las obligaciones garantizadas por un derecho de garantía inscrito o las obligaciones que originan un derecho o una garantía no contractual susceptibles de inscripción se hayan extinguido, o cuando las condiciones de transferencia de la propiedad en virtud de un contrato con reserva de dominio inscrito hayan sido satisfechas, el titular de dicha garantía hará cancelar la inscripción, sin demora injustificada, ante la petición escrita del deudor entregada o recibida en su dirección indicada en la inscripción.

2. Cuando una garantía internacional futura o una cesión futura de una garantía internacional hayan sido inscritas, el futuro acreedor o el futuro cesionario hará cancelar la inscripción, sin demora injustificada, ante la petición escrita del futuro deudor o cedente entregada o recibida en su dirección indicada en la inscripción antes de que el futuro acreedor o cesionario adelante fondos o se haya comprometido a hacerlo.

3. Cuando las obligaciones garantizadas por una garantía nacional especificada en un aviso inscrito de garantía nacional se hayan extinguido, el titular de dicha garantía hará cancelar la inscripción, sin demora injustificada, ante la petición escrita del deudor entregada o recibida en su dirección indicada en la inscripción.

4. Cuando una inscripción no haya debido efectuarse o sea incorrecta, la persona en cuyo favor se efectuó la inscripción la hará cancelar o enmendar, sin demora injustificada, ante la petición escrita del deudor entregada o recibida en su dirección indicada en la inscripción.

Artículo 26 — Acceso a las oficinas de inscripción internacional

No se negará a nadie el acceso a las oficinas de inscripción y de consulta del Registro internacional por ningún motivo, salvo la falta de cumplimiento de los procedimientos prescritos en este Capítulo.

Capítulo VI

Privilegios e inmunidades de la Autoridad supervisora y del Registrador

Artículo 27 — Personalidad jurídica; inmunidad

1. La Autoridad supervisora tendrá personalidad jurídica internacional en el caso de que ya no la posea.
2. La Autoridad supervisora y sus funcionarios y empleados gozarán de la inmunidad contra procedimientos judiciales o administrativos que se especifique en el Protocolo.
3.
 - a) La Autoridad supervisora gozará de exención de impuestos y de los otros privilegios que se prevean mediante acuerdo con el Estado anfitrión.
 - b) Para los efectos de este párrafo, “Estado anfitrión” designa el Estado en que está situada la Autoridad supervisora.
4. Los bienes, documentos, bases de datos y archivos del Registro internacional serán inviolables y no podrán ser objeto de secuestro ni de ningún procedimiento judicial o administrativo.
5. Para los efectos de toda reclamación contra el Registrador en virtud del párrafo 1 del Artículo 28 o del Artículo 44, el reclamante tendrá derecho de acceso a la información y los documentos que sean necesarios para permitirle formular su reclamación.
6. La Autoridad supervisora podrá dejar sin efecto la inviolabilidad e inmunidad que confiere el párrafo 4.

Capítulo VII

Responsabilidad del Registrador

Artículo 28 — Responsabilidad y garantías financieras

1. El Registrador será responsable de la indemnización compensatoria por la pérdida que sufra una persona como resultado directo de un error u omisión del Registrador, y de sus funcionarios y empleados, o del mal funcionamiento del sistema de inscripción internacional, excepto cuando el mal funcionamiento sea causado por un hecho de carácter inevitable e irresistible, que no pueda evitarse mediante la utilización de las mejores prácticas actualmente en uso en el campo del diseño y funcionamiento de los registros electrónicos, incluyendo las relativas a las copias de reserva y a la seguridad y funcionamiento en red de los sistemas.
2. El Registrador no será responsable, con arreglo al párrafo anterior, por la inexactitud factual de la información recibida por el Registrador o transmitida por el Registrador en la forma en que fue recibida, ni por actos o circunstancias de los cuales ni el Registrador ni sus funcionarios y empleados son responsables, anteriores a la recepción de la información relativa a la inscripción en el Registro internacional.

3. La compensación prevista en el párrafo 1 puede reducirse en la medida en que la persona perjudicada haya causado el daño o haya contribuido al mismo.

4. El Registrador contratará un seguro o una garantía financiera que cubra la responsabilidad mencionada en este Artículo en la medida determinada por la Autoridad supervisora de conformidad con el Protocolo.

Capítulo VIII

Efectos contra terceros de las garantías internacionales

Artículo 29 — Rango de las garantías concurrentes

1. Una garantía inscrita tiene prioridad sobre cualquier otra inscrita con posterioridad y sobre una garantía no inscrita.

2. La prioridad de la garantía mencionada primeramente en el párrafo anterior se aplica:

- a) aun cuando la garantía mencionada primeramente haya sido constituida o inscrita teniendo conocimiento de la otra garantía; y
- b) aun por lo que respecta a todo adelanto de fondos que haga el titular de la garantía mencionada primeramente teniendo dicho conocimiento.

3. El comprador de un objeto adquiere derechos sobre éste:

- a) gravados por las garantías ya inscritas en el momento de la adquisición de sus derechos; y
- b) libres de toda garantía no inscrita, aun cuando tuviera conocimiento de la misma.

4. El comprador condicional o el arrendatario adquiere derechos sobre ese objeto:

- a) gravados por las garantías inscritas antes de la inscripción de la garantía internacional de la que el vendedor condicional o el arrendador son titulares; y
- b) libres de toda garantía no inscrita en esa fecha, aun cuando tuviera conocimiento de la misma.

5. El rango de las garantías o derechos concurrentes en virtud de este Artículo puede modificarse mediante acuerdo de los titulares de esas garantías, pero un acuerdo de subordinación no obliga al cesionario de una garantía subordinada, a menos que en el momento de la cesión se haya inscrito una subordinación de rango relativa a ese acuerdo.

6. Toda prioridad conferida por este Artículo a una garantía sobre un objeto se extiende a los productos de indemnización.

7. El presente Convenio:

- a) no afecta a los derechos que una persona tenga sobre un elemento, que no es un objeto, antes de la instalación del elemento en un objeto si los derechos continúan existiendo después de la instalación en virtud de la ley aplicable; y

- b) no impide la creación de derechos sobre un elemento, que no es un objeto, instalado anteriormente en un objeto, cuando esos derechos se crean en virtud de la ley aplicable.

Artículo 30 — Efectos de la insolvencia

1. En los procedimientos de insolvencia contra el deudor, una garantía internacional tiene efecto si la garantía fue inscrita antes del comienzo de dichos procedimientos y de conformidad con el presente Convenio.
2. Ninguna de las disposiciones de este Artículo disminuye la eficacia de una garantía internacional en los procedimientos de insolvencia cuando dicha garantía tiene efecto en virtud de la ley aplicable.
3. Ninguna de las disposiciones de este Artículo afecta a:
 - a) las normas de derecho aplicables en los procedimientos de insolvencia relativas a la invalidación de una transacción mediante un arreglo preferencial o a una transferencia en fraude de los derechos de los acreedores; ni a
 - b) las normas de procedimiento relativas a la observancia de los derechos de propiedad bajo el control o la supervisión del administrador de la insolvencia.

Capítulo IX

Cesión de derechos accesorios y garantías internacionales; derechos de subrogación

Artículo 31 — Efectos de la cesión

1. Salvo que las partes acuerden otra cosa, la cesión de derechos accesorios efectuada de conformidad con el Artículo 32 transfiere también al cesionario:
 - a) la correspondiente garantía internacional; y
 - b) todos los derechos del cedente y su rango en virtud del presente Convenio.
2. Ninguna de las disposiciones del presente Convenio impide una cesión parcial de los derechos accesorios del cedente. En el caso de una cesión parcial, el cedente y el cesionario pueden acordar cuáles son sus respectivos derechos relacionados con la correspondiente garantía internacional cedida en virtud del párrafo anterior, pero no como para afectar negativamente al deudor sin su consentimiento.
3. Con sujeción al párrafo 4, la ley aplicable determinará las excepciones y los derechos de compensación que pueda invocar el deudor contra el cesionario.
4. El deudor puede renunciar en cualquier momento, mediante acuerdo escrito, a todas o a cualesquiera de las excepciones y los derechos de compensación a que se refiere el párrafo anterior que no sean excepciones originadas en actos fraudulentos del cesionario.

5. En el caso de una cesión a título de garantía, los derechos accesorios cedidos vuelven al cedente, en la medida en que aún subsistan, cuando se cancelan las obligaciones garantizadas por la cesión.

Artículo 32 — Requisitos de forma de la cesión

1. La cesión de derechos accesorios transfiere la correspondiente garantía internacional únicamente cuando:

- a) es escrita;
- b) permite identificar los derechos accesorios con el contrato en el cual tienen origen; y
- c) tratándose de una cesión a título de garantía, permite determinar las obligaciones garantizadas de conformidad con el Protocolo, pero sin necesidad de declarar una cantidad o una cantidad máxima garantizada.

2. La cesión de una garantía internacional como garantía no será válida a menos que también se cedan algunos o todos los derechos accesorios relacionados con la misma.

3. El presente Convenio no se aplica a una cesión de derechos accesorios que no tiene el efecto de transferir la garantía internacional relacionada con los mismos.

Artículo 33 — Obligación del deudor respecto del cesionario

1. En la medida en que los derechos accesorios y la correspondiente garantía internacional hayan sido transferidos de conformidad con los Artículos 31 y 32, el deudor de la obligación con relación a esos derechos y esa garantía está obligado por la cesión y debe pagar al cesionario o ejecutar otra obligación para el cesionario, pero únicamente cuando:

- a) al deudor se le ha dado aviso por escrito de la cesión, directamente por el cedente o con la autorización de este último; y
- b) en el aviso se identifican los derechos accesorios.

2. El pago o la ejecución de la obligación liberarán al deudor si se hacen de conformidad con el párrafo anterior, sin perjuicio de cualquier otra forma de pago o ejecución que sean igualmente liberatorias.

3. Ninguna de las disposiciones de este Artículo afectará al rango de las cesiones concurrentes.

Artículo 34 — Medidas en caso de inejecución de una cesión a título de garantía

En caso de incumplimiento del cedente respecto a sus obligaciones en virtud de la cesión de derechos accesorios y de la correspondiente garantía internacional a título de garantía, se aplican los Artículos 8, 9 y 11 a 14 en las relaciones entre el cedente y el cesionario (y, respecto a los derechos accesorios, se aplican en la medida en que esas disposiciones se puedan aplicar a bienes inmateriales) como si las referencias:

- a) a la obligación garantizada y al derecho de garantía fueran referencias a la obligación garantizada por la cesión de los derechos accesorios y de la correspondiente garantía internacional y al derecho de garantía creado por la cesión;
- b) al acreedor garantizado o acreedor y al otorgante o deudor fueran referencias al cesionario y al cedente;
- c) al titular de la garantía internacional fueran referencias al cesionario; y
- d) al objeto fueran referencias a los derechos accesorios cedidos y a la correspondiente garantía internacional.

Artículo 35 — Rango de las cesiones concurrentes

1. En caso de que haya cesiones concurrentes de derechos accesorios y de que al menos una de las cesiones incluya la correspondiente garantía internacional y esté inscrita, las disposiciones del Artículo 29 se aplican como si las referencias a una garantía inscrita fueran referencias a la cesión de los derechos accesorios y la correspondiente garantía internacional y como si las referencias a una garantía inscrita o no inscrita fueran referencias a una cesión inscrita o no inscrita.

2. El Artículo 30 se aplica a una cesión de derechos accesorios como si las referencias a una garantía internacional fueran referencias a una cesión de derechos accesorios y la correspondiente garantía internacional.

Artículo 36 — Prioridad del cesionario con respecto a los derechos accesorios

1. El cesionario de derechos accesorios y de la correspondiente garantía internacional cuya cesión ha sido inscrita tiene prioridad, en virtud del párrafo 1 del Artículo 35, sobre otro cesionario de los derechos accesorios únicamente:

- a) si el contrato en el que tienen origen los derechos accesorios establece que los mismos están garantizados por el objeto o relacionados con el mismo; y
- b) en la medida en que los derechos accesorios estén relacionados con el objeto.

2. Para los efectos del apartado b) del párrafo anterior, los derechos accesorios están relacionados con un objeto únicamente en la medida en que consistan en derechos al pago o a la ejecución de la obligación que se relaciona con:

- a) una cantidad adelantada y utilizada para la compra del objeto;
- b) una cantidad adelantada y utilizada para la compra de otro objeto sobre el cual el cedente tenía otra garantía internacional, si el cedente transfirió esa garantía al cesionario y la cesión ha sido inscrita;
- c) el precio que debe pagarse por el objeto;
- d) los alquileres que deben pagarse respecto al objeto; o

- e) otras obligaciones que tienen origen en una transacción mencionada en cualquiera de los apartados anteriores.
3. En todos los otros casos, el rango de las cesiones concurrentes de los derechos accesorios se determinará por la ley aplicable.

Artículo 37 — Efectos de la insolvencia del cedente

Las disposiciones del Artículo 30 se aplican a los procedimientos de insolvencia del cedente como si las referencias al deudor fueran referencias al cedente.

Artículo 38 — Subrogación

1. Con sujeción al párrafo 2, ninguna de las disposiciones del presente Convenio afecta a la adquisición de derechos accesorios y de la correspondiente garantía internacional por subrogación legal o contractual en virtud de la ley aplicable.
2. Los titulares de un derecho comprendido en el párrafo anterior y de un derecho concurrente pueden modificar el rango de sus respectivos derechos mediante acuerdo escrito, pero el cesionario de una garantía subordinada no está obligado por un acuerdo de subordinación de esa garantía, salvo que en el momento de la cesión se haya inscrito una subordinación relativa a ese acuerdo.

Capítulo X

Derechos o garantías sujetos a declaraciones de los Estados contratantes

Artículo 39 — Derechos no inscritos que tienen prioridad

1. Un Estado contratante podrá declarar en cualquier momento, en una declaración depositada ante el Depositario del Protocolo, en general o específicamente:
 - a) las categorías de derechos o garantías no contractuales (que no sean un derecho o garantía a los que se aplica el Artículo 40) que en virtud de la ley de ese Estado tienen sobre una garantía relativa a un objeto una prioridad equivalente a la del titular de una garantía internacional inscrita y que tendrán prioridad sobre una garantía internacional inscrita, en el marco de procedimientos de insolvencia o no; y
 - b) que ninguna de las disposiciones del presente Convenio afectará al derecho de un Estado o de una entidad estatal, de una organización intergubernamental o de otro proveedor de servicios públicos a embargar o detener un objeto en virtud de las leyes de dicho Estado por el pago de las cantidades adeudadas a esa entidad, organización o proveedor en relación directa con esos servicios respecto de ese objeto o de otro objeto.
2. Una declaración formulada con arreglo al párrafo anterior podrá estar expresada de forma que comprenda las categorías creadas después del depósito de esa declaración.

3. Un derecho o una garantía no contractual tienen prioridad sobre una garantía internacional únicamente si son de una categoría comprendida en una declaración depositada antes de la inscripción de la garantía internacional.

4. Sin perjuicio de lo previsto en el párrafo anterior, un Estado contratante podrá, en el momento de la ratificación, aceptación o aprobación del Protocolo, o de la adhesión al mismo, declarar que un derecho o una garantía de una categoría comprendida en una declaración formulada en virtud del apartado a) del párrafo 1 tendrán prioridad sobre una garantía internacional inscrita antes de la fecha de la ratificación, aceptación, aprobación o adhesión.

Artículo 40 — Derechos y garantías no contractuales susceptibles de inscripción

Un Estado contratante podrá presentar en cualquier momento, en una declaración depositada ante el Depositario del Protocolo, una lista de las categorías de derechos o garantías no contractuales que podrán inscribirse en virtud del presente Convenio respecto a cualquier categoría de objetos como si esos derechos o garantías fueran garantías internacionales, y serán reglamentados como tales. Dicha declaración podrá modificarse periódicamente.

Capítulo XI

Aplicación del Convenio a las ventas

Artículo 41 — Venta y venta futura

El presente Convenio se aplicará a la venta o a la venta futura de un objeto de conformidad con lo previsto en el Protocolo y sus modificaciones.

Capítulo XII

Jurisdicción

Artículo 42 — Elección de jurisdicción

1. Con sujeción a los Artículos 43 y 44, los tribunales de un Estado contratante elegidos por las partes en una transacción tienen jurisdicción respecto a una reclamación presentada con arreglo al presente Convenio, independientemente de que la jurisdicción elegida tenga o no relación con las partes o con la transacción. Esa jurisdicción será exclusiva, salvo que las partes hayan acordado lo contrario.

2. Ese acuerdo se hará por escrito o de conformidad con los requisitos de forma de la ley del tribunal elegido.

Artículo 43 — Jurisdicción en virtud del Artículo 13

1. Los tribunales de un Estado contratante elegidos por las partes y los tribunales del Estado contratante en cuyo territorio está situado el objeto tienen jurisdicción para ordenar medidas en virtud de los apartados a), b) y c) del párrafo 1 del Artículo 13 y del párrafo 4 del Artículo 13 respecto a dicho objeto.
2. La jurisdicción para ordenar medidas en virtud del apartado d) del párrafo 1 del Artículo 13 y otras medidas provisionales en virtud del párrafo 4 del Artículo 13 puede ser ejercida por:
 - a) los tribunales escogidos por las partes; o
 - b) los tribunales de un Estado contratante en cuyo territorio está situado el deudor, siendo una medida, en los términos de la orden que la otorga, ejecutable únicamente en el territorio de ese Estado contratante.
3. Un tribunal tiene jurisdicción en virtud de los párrafos anteriores aun cuando la decisión definitiva relativa a la reclamación a que se refiere el párrafo 1 del Artículo 13 se adopte o pueda adoptarse en el tribunal de otro Estado contratante o por arbitraje.

Artículo 44 — Jurisdicción para dictar órdenes contra el Registrador

1. Los tribunales del lugar en que el Registrador tiene su administración central tendrán jurisdicción exclusiva para otorgar indemnizaciones o dictar órdenes contra el Registrador.
2. Cuando una persona no responda a una petición formulada con arreglo al Artículo 25 y esa persona haya cesado de existir o no pueda ser localizada para que pueda expedirse una orden contra esa persona requiriéndole hacer cancelar la inscripción, los tribunales mencionados en el párrafo anterior tendrán jurisdicción exclusiva para dictar, a petición del deudor o del futuro deudor, una orden dirigida al Registrador requiriéndole que cancele la inscripción.
3. Cuando una persona no cumpla una orden de un tribunal que tiene jurisdicción en virtud del presente Convenio o, en el caso de una garantía nacional, una orden de un tribunal competente en la que se requiera a esa persona que haga modificar o cancelar la inscripción, los tribunales mencionados en el párrafo 1 pueden encargar al Registrador que tome las medidas para hacer efectiva esa orden.
4. Salvo que en los párrafos anteriores se prevea otra cosa, ningún tribunal podrá ordenar medidas ni pronunciar sentencias o decisiones contra el Registrador o que sean obligatorias para el mismo.

Artículo 45 — Jurisdicción respecto a los procedimientos de insolvencia

Las disposiciones de este Capítulo no son aplicables a los procedimientos de insolvencia.

Capítulo XIII

Relaciones con otros convenios

Artículo 45 bis — Relación con la *Convención de las Naciones Unidas sobre la cesión de créditos en el comercio internacional*

El presente Convenio prevalecerá sobre la *Convención de las Naciones Unidas sobre la cesión de créditos en el comercio internacional*, abierta para la firma en Nueva York el 12 de diciembre de 2001, en lo relativo a la cesión de créditos que son derechos accesorios relacionados con garantías internacionales sobre objetos aeronáuticos, material rodante ferroviario y bienes de equipo espacial.

Artículo 46 — Relaciones con la *Convención de UNIDROIT sobre arrendamiento financiero internacional*

El Protocolo puede determinar la relación entre el presente Convenio y la *Convención de UNIDROIT sobre arrendamiento financiero internacional*, firmada en Ottawa el 28 de mayo de 1988.

Capítulo XIV

Disposiciones finales

Artículo 47 — Firma, ratificación, aceptación, aprobación o adhesión

1. El presente Convenio estará abierto en Ciudad del Cabo, el 16 de noviembre de 2001, a la firma de los Estados participantes en la Conferencia diplomática para adoptar un Convenio relativo a equipo móvil y un Protocolo aeronáutico, celebrada en Ciudad del Cabo del 29 de octubre al 16 de noviembre de 2001. Después del 16 de noviembre de 2001, el Convenio estará abierto a la firma de todos los Estados en la sede del Instituto Internacional para la Unificación del Derecho Privado (UNIDROIT) en Roma, hasta su entrada en vigor de conformidad con el Artículo 49.
2. El presente Convenio se someterá a la ratificación, aceptación o aprobación de los Estados que lo hayan firmado.
3. Todo Estado que no firme el presente Convenio podrá adherirse al mismo en cualquier momento.
4. La ratificación, aceptación, aprobación o adhesión se efectúa mediante el depósito de un instrumento formal a tal efecto ante el Depositario.

Artículo 48 — Organizaciones regionales de integración económica

1. Una organización regional de integración económica que está constituida por Estados soberanos y tiene competencia con respecto a determinados asuntos regidos por el presente Convenio también podrá firmar, aceptar o aprobar el presente Convenio o adherirse al mismo. La organización regional de integración económica tendrá en ese caso los derechos y obligaciones de un Estado contratante, en la medida en que dicha organización tenga competencia con respecto a asuntos regidos por el presente

Convenio. Cuando el número de Estados contratantes sea determinante en el presente Convenio, la organización regional de integración económica no contará como un Estado contratante además de sus Estados miembros que son Estados contratantes.

2. La organización regional de integración económica formulará una declaración ante el Depositario en el momento de la firma, aceptación, aprobación o adhesión, especificando los asuntos regidos por el presente Convenio respecto a los cuales los Estados miembros de esa organización le han transferido competencia. La organización regional de integración económica notificará inmediatamente al Depositario todo cambio en la distribución de competencia especificada en la declaración prevista en este párrafo, incluyendo las nuevas transferencias de competencia.

3. Toda referencia a un “Estado contratante” o “Estados contratantes” o “Estado parte” o “Estados partes” en el presente Convenio se aplica igualmente a una organización regional de integración económica, cuando así lo exija el contexto.

Artículo 49 — Entrada en vigor

1. El presente Convenio entrará en vigor el primer día del mes siguiente a la expiración de un período de tres meses posterior a la fecha de depósito del tercer instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión, pero únicamente respecto a las categorías de objetos a las cuales se aplica un Protocolo:

- a) a partir del momento de entrada en vigor de ese Protocolo;
- b) con sujeción a las disposiciones de dicho Protocolo; y
- c) entre los Estados que son partes en el presente Convenio y en dicho Protocolo.

2. Para los demás Estados, el presente Convenio entrará en vigor el primer día del mes siguiente a la expiración de un período de tres meses posterior a la fecha de depósito de sus instrumentos de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión, pero únicamente respecto a las categorías de objetos a las cuales se aplica un Protocolo y con sujeción, respecto a dicho Protocolo, a los requisitos de los apartados a), b) y c) del párrafo anterior.

Artículo 50 — Transacciones internas

1. Un Estado contratante puede declarar en el momento de la ratificación, aceptación o aprobación del Protocolo, o en el de la adhesión al mismo, que el presente Convenio no se aplicará a una transacción que es una transacción interna con relación a ese Estado respecto a todos los tipos de objetos o a algunos de ellos.

2. No obstante lo previsto en el párrafo anterior, las disposiciones del párrafo 4 del Artículo 8, del párrafo 1 del Artículo 9, del Artículo 16, del Capítulo V, del Artículo 29 y todas las disposiciones del presente Convenio relativas a las garantías inscritas se aplicarán a una transacción interna.

3. Cuando se haya inscrito una garantía nacional en el Registro internacional, la prioridad del titular de esa garantía en virtud del Artículo 29 no resultará afectada por el hecho de que la garantía se ha transferido a otra persona por cesión o subrogación en virtud de la ley aplicable.

Artículo 51 — Futuros Protocolos

1. El Depositario podrá crear grupos de trabajo, en cooperación con las organizaciones no gubernamentales pertinentes que el Depositario considere apropiadas, para evaluar la posibilidad de extender la aplicación del presente Convenio, por medio de uno o más Protocolos, a objetos de cualquier categoría de equipo móvil de gran valor que no sean de una categoría mencionada en el párrafo 3 del Artículo 2, cada uno de cuyos miembros es inequívocamente identificable, y a los derechos accesorios relativos a dichos objetos.
2. El Depositario comunicará el texto de todo anteproyecto de Protocolo relativo a una categoría de objetos preparado por un grupo de trabajo a todos los Estados partes en el presente Convenio, a todos los Estados miembros del Depositario y a los Estados miembros de las Naciones Unidas que no son miembros del Depositario y a las organizaciones intergubernamentales pertinentes e invitará a esos Estados y organizaciones a participar en negociaciones intergubernamentales para la preparación de un proyecto de Protocolo sobre la base de dicho anteproyecto de Protocolo.
3. El Depositario comunicará también el texto de todo anteproyecto de Protocolo preparado por un grupo de trabajo a las organizaciones no gubernamentales pertinentes que el Depositario considere apropiadas. Dichas organizaciones no gubernamentales serán invitadas inmediatamente a presentar comentarios sobre el texto del anteproyecto de Protocolo al Depositario y a participar en calidad de observadores en la preparación de un proyecto de Protocolo.
4. Cuando los órganos competentes del Depositario consideren que dicho proyecto de Protocolo está suficientemente elaborado para su adopción, el Depositario convocará una conferencia diplomática a tal efecto.
5. Una vez que se haya adoptado dicho Protocolo, con sujeción al párrafo 6, el presente Convenio se aplicará a la categoría de objetos comprendidos en ese instrumento.
6. El Artículo 45 *bis* del presente Convenio se aplica a dicho Protocolo únicamente si así está previsto expresamente en ese Protocolo.

Artículo 52 — Unidades territoriales

1. Si un Estado contratante tiene unidades territoriales en las que son aplicables diferentes sistemas jurídicos con relación a cuestiones tratadas en el presente Convenio, dicho Estado puede declarar en el momento de la ratificación, aceptación, aprobación o adhesión que el presente Convenio se extenderá a todas sus unidades territoriales o únicamente a una o más de ellas y podrá modificar esta declaración presentando otra declaración en cualquier momento.
2. Esas declaraciones indicarán explícitamente las unidades territoriales a las que se aplica el presente Convenio.
3. Si un Estado contratante no formula ninguna declaración con arreglo al párrafo 1, el presente Convenio se aplicará a todas las unidades territoriales de ese Estado.
4. Cuando un Estado contratante extienda el presente Convenio a una o más de sus unidades territoriales, podrán formularse con respecto a cada unidad territorial declaraciones permitidas en virtud del presente Convenio, y las declaraciones formuladas con respecto a una unidad territorial podrán ser diferentes de las formuladas con respecto a otra unidad territorial.

5. Si, en virtud de una declaración formulada de conformidad con el párrafo 1, el presente Convenio se extiende a una o más unidades territoriales de un Estado contratante:

- a) se considerará que el deudor está situado en un Estado contratante únicamente si ha sido constituido o formado de conformidad con una ley en vigor en una unidad territorial a la cual se aplica el presente Convenio o si tiene su sede social o sede estatutaria, administración central, establecimiento o residencia habitual en una unidad territorial a la cual se aplica el presente Convenio;
- b) toda referencia al lugar en que se encuentra el objeto en un Estado contratante es una referencia al lugar en que se encuentra el objeto en una unidad territorial a la cual se aplica el presente Convenio; y
- c) toda referencia a las autoridades administrativas en ese Estado contratante se interpretará como una referencia a las autoridades administrativas que tengan jurisdicción en una unidad territorial a la cual se aplica el presente Convenio.

Artículo 53 — Determinación de los tribunales competentes

Los Estados contratantes podrán designar, mediante una declaración formulada en el momento de la ratificación, aceptación o aprobación del Protocolo, o en el de la adhesión al mismo, “el tribunal” o “los tribunales” competentes para los efectos del Artículo 1 y del Capítulo XII del presente Convenio.

Artículo 54 — Declaraciones relativas a los recursos

1. Un Estado contratante podrá declarar en el momento de la ratificación, aceptación o aprobación del Protocolo, o en el de la adhesión al mismo, que mientras el objeto gravado se encuentre en su territorio o sea controlado desde su territorio, el acreedor garantizado no podrá darlo en arrendamiento en ese territorio.

2. Un Estado contratante declarará en el momento de la ratificación, aceptación o aprobación del Protocolo, o en el de la adhesión al mismo, si todo recurso de que disponga el acreedor de conformidad con cualquiera de las disposiciones del presente Convenio, y cuyo ejercicio no esté subordinado en virtud de dichas disposiciones a una petición al tribunal, podrá ejercerse únicamente con la autorización del tribunal.

Artículo 55 — Declaraciones relativas a las medidas provisionales sujetas a la decisión definitiva

Un Estado contratante podrá declarar en el momento de la ratificación, aceptación o aprobación del Protocolo, o en el de la adhesión al mismo, que no aplicará las disposiciones del Artículo 13 o del Artículo 43, o de ambos, total ni parcialmente. En la declaración se especificará en qué condiciones se aplicará el Artículo pertinente, en el caso de que se aplique parcialmente, o bien qué otras formas de medidas provisionales se aplicarán.

Artículo 56 — Reservas y declaraciones

1. No podrán formularse reservas al presente Convenio, pero las declaraciones autorizadas en los Artículos 39, 40, 50, 52, 53, 54, 55, 57, 58 y 60 podrán formularse de conformidad con estas disposiciones.
2. Toda declaración o declaración ulterior y todo retiro de declaración que se formulen de conformidad con el presente Convenio se notificarán por escrito al Depositario.

Artículo 57 — Declaraciones ulteriores

1. Un Estado parte podrá formular una declaración ulterior, que no sea una declaración autorizada en virtud del Artículo 60, en cualquier momento a partir de la fecha en que el presente Convenio haya entrado en vigor para ese Estado, notificando al Depositario a tal efecto.
2. Toda declaración ulterior tendrá efecto el primer día del mes siguiente a la expiración de un período de seis meses posterior a la fecha en que el Depositario reciba la notificación. Cuando en la notificación se especifique un período más extenso para que esa declaración tenga efecto, la misma tendrá efecto al expirar dicho período después de su recepción por el Depositario.
3. No obstante las disposiciones de los párrafos anteriores, el presente Convenio continuará aplicándose, como si no se hubieran hecho declaraciones ulteriores, respecto a todos los derechos y garantías que tengan origen antes de la fecha en que tenga efecto una declaración ulterior.

Artículo 58 — Retiro de declaraciones

1. Todo Estado parte que formule una declaración de conformidad con lo previsto en el presente Convenio, que no sea una declaración autorizada en virtud del Artículo 60, podrá retirarla en cualquier momento notificando al Depositario. Dicho retiro tendrá efecto el primer día del mes siguiente a la expiración de un período de seis meses posterior a la fecha en que el Depositario reciba la notificación.
2. No obstante las disposiciones del párrafo anterior, el presente Convenio continuará aplicándose, como si no se hubiera retirado la declaración, respecto a todos los derechos y garantías que tengan origen antes de la fecha en que tenga efecto un retiro anterior.

Artículo 59 — Denuncias

1. Todo Estado parte podrá denunciar el presente Convenio mediante notificación por escrito al Depositario.
2. Toda denuncia al respecto tendrá efecto el primer día del mes siguiente a la expiración de un período de doce meses posterior a la fecha en que el Depositario reciba la notificación.
3. No obstante las disposiciones de los párrafos anteriores, el presente Convenio continuará aplicándose como si no se hubiera hecho ninguna denuncia respecto a todos los derechos y garantías que tengan origen antes de la fecha en que tenga efecto la denuncia.

Artículo 60 — Disposiciones provisionales

1. Salvo que un Estado contratante declare otra cosa en algún momento, el Convenio no se aplica a derechos o garantías preexistentes, que conservarán la prioridad que tenían en virtud de la ley aplicable antes de la fecha en que tenga efecto el presente Convenio.
2. Para los efectos del párrafo v) del Artículo 1 y para determinar la prioridad en virtud del presente Convenio:
 - a) “fecha en que tiene efecto el presente Convenio” designa, con relación a un deudor, el momento en que el presente Convenio entra en vigor o el momento en que el Estado en que el deudor está situado pasa a ser Estado contratante, de ambas fechas la posterior; y
 - b) el deudor está situado en un Estado donde tiene su administración central o, si no tiene administración central, su establecimiento o, si tiene más de un establecimiento, su establecimiento principal o, si no tiene ningún establecimiento, su residencia habitual.
3. Un Estado contratante puede especificar en su declaración mencionada en el párrafo 1 una fecha, no antes de un período de tres años posterior a la fecha en que la declaración tiene efecto, en la que el presente Convenio y el Protocolo serán aplicables, para los efectos de determinar la prioridad, incluyendo la protección de toda prioridad existente, a derechos o garantías preexistentes originados en un contrato celebrado cuando el deudor estaba situado en un Estado como el mencionado en el apartado b) del párrafo anterior, pero sólo en la medida y del modo especificados en su declaración.

Artículo 61 — Conferencias de revisión, enmiendas y asuntos conexos

1. El Depositario preparará para los Estados partes cada año, o cuando las circunstancias lo exijan, informes sobre el modo en que el régimen internacional establecido en el presente Convenio se ha aplicado en la práctica. Al preparar dichos informes, el Depositario tendrá en cuenta los informes de la Autoridad supervisora relativos al funcionamiento del sistema de inscripción internacional.
2. A petición de por lo menos el veinticinco por ciento de los Estados partes, el Depositario convocará periódicamente, en consulta con la Autoridad supervisora, Conferencias de revisión de dichos Estados partes con el fin de examinar:
 - a) la aplicación práctica del presente Convenio y su eficacia para facilitar la financiación garantizada por activos y el arrendamiento de los objetos comprendidos en sus disposiciones;
 - b) la interpretación de los tribunales y la aplicación que se haga de las disposiciones del presente Convenio y los reglamentos;
 - c) el funcionamiento del sistema de inscripción internacional, el desempeño de las funciones del Registrador y su supervisión por la Autoridad supervisora, teniendo en cuenta los informes de la Autoridad supervisora; y
 - d) la conveniencia de modificar el presente Convenio o los arreglos relativos al Registro internacional.
3. Con sujeción al párrafo 4, toda enmienda al presente Convenio será aprobada, por lo menos, por una mayoría de dos tercios de Estados partes que participen en la Conferencia mencionada en el párrafo anterior y entrará en vigor, con respecto a los Estados que hayan ratificado, aceptado o aprobado dicha

enmienda, cuando haya sido ratificada, aceptada o aprobada por tres Estados de conformidad con las disposiciones del Artículo 49 relativas a su entrada en vigor.

4. Cuando la propuesta de enmienda del presente Convenio esté destinada a ser aplicada a más de una categoría de equipo, dicha enmienda será también aprobada, por lo menos, por una mayoría de dos tercios de los Estados partes en cada Protocolo que participen en la Conferencia mencionada en el párrafo 2.

Artículo 62 — Depositario y sus funciones

1. Los instrumentos de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión serán depositados ante el Instituto Internacional para la Unificación del Derecho Privado (UNIDROIT), designado Depositario por el presente instrumento.

2. El Depositario:

- a) informará a todos los Estados contratantes de:
 - i) toda nueva firma o depósito de un instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión, juntamente con la fecha del mismo;
 - ii) la fecha de entrada en vigor del presente Convenio;
 - iii) toda declaración formulada de conformidad con el presente Convenio, juntamente con la fecha de la misma;
 - iv) el retiro o enmienda de toda declaración, juntamente con la fecha de los mismos; y
 - v) la notificación de toda denuncia del presente Convenio, juntamente con la fecha de la misma y la fecha en que tendrá efecto;
- b) transmitirá copias auténticas certificadas del presente Convenio a todos los Estados contratantes;
- c) entregará a la Autoridad supervisora y al Registrador copia de cada instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión, juntamente con la fecha de depósito del mismo, de cada declaración o retiro o enmienda de una declaración y de cada notificación de denuncia, juntamente con sus respectivas fechas de notificación, para que la información allí contenida sea fácil y plenamente accesible; y
- d) desempeñará toda otra función habitual de los depositarios.

ENTESTIMONIO DE LO CUAL, los plenipotenciarios que suscriben, debidamente autorizados, firman el presente Convenio.

HECHO en Ciudad del Cabo el día dieciséis de noviembre de dos mil uno en un solo original, en español, árabe, chino, francés, inglés y ruso, siendo todos los textos igualmente auténticos. Dicha autenticidad tendrá efecto una vez que la Secretaría conjunta de la Conferencia, bajo la autoridad del Presidente de la Conferencia, verifique la conformidad de los textos entre sí dentro de un plazo de noventa días a partir de la fecha presente.

[For the signatories, see p. 459 of this volume -- Pour les signataires, voir la p. 459 du présent volume.]

LIST OF SIGNATORIES TO THE CONVENTION ON INTERNATIONAL INTERESTS IN MOBILE EQUIPMENT/LISTE DES SIGNATAIRES À LA CONVENTION RELATIVE AUX GARANTIES INTERNATIONALES PORTANT SUR DES MATÉRIELS D'ÉQUIPEMENT MOBILES

BURUNDI
CANADA
CHILE/CHILI
CHINA/CHINE
CONGO
CUBA
ETHIOPIA/ÉTHIOPIE
FRANCE
GERMANY/ALLEMAGNE
(with declaration/avec déclaration)¹
GHANA
ITALY/ITALIE
JAMAICA/JAMAÏQUE
JORDAN/JORDANIE
KENYA
LESOTHO
NIGERIA
PANAMA
SAUDI ARABIA/ARABIE SAOUDITE
SENEGAL/SÉNÉGAL
SOUTH AFRICA/AFRIQUE DU SUD
SUDAN/SOUDAN
SWITZERLAND/SUISSE (AD REFERENDUM)
TONGA
TURKEY/TURQUIE
UKRAINE
UNITED KINGDOM/ROYAUME-UNI
(with declaration/avec déclaration)¹

1. For the texts of the declarations made upon signature, see p. 461 of this volume -- Pour les textes des déclarations faites lors de la signature, voir la p. 461 du présent volume.

UNITED REPUBLIC OF TANZANIA/RÉPUBLIQUE-UNIE DE
TANZANIE

UNITED STATES OF AMERICA/ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE

DECLARATIONS MADE UPON SIGNATURE/DÉCLARATIONS FAITES LORS DE
LA SIGNATURE

FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY/RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D' ALLEMAGNE

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

The Federal Republic of Germany, Member State of the European Community, declares that, in accordance with the Treaty establishing the European Community, the Community has competence with respect to certain matters governed by the Convention. The signature of the Convention on behalf of the Community will be decided by the competent Community institutions in accordance with the provisions of the Treaty.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

La République fédérale d'Allemagne, État membre de la Communauté européenne, déclare qu'en vertu du Traité instituant la Communauté européenne, la Communauté a compétence en ce qui concerne certaines questions régies par la Convention. La signature de la Convention au nom de la Communauté sera décidée par les institutions communautaires compétentes conformément aux dispositions du Traité.

UNITED KINGDOM/ROYAUME-UNI

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

The United Kingdom, member of the European Community, declares that, in accordance with the Treaty establishing the European Community, the Community has competence with respect to certain matters governed by the Convention. Signature of the Convention on behalf of the Community will be decided by the competent Community institutions in accordance with the provisions of the Treaty.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Le Royaume-Uni, État membre de la Communauté européenne, déclare qu'en vertu du Traité instituant la Communauté européenne, la Communauté a compétence en ce qui concerne certaines questions régies par la Convention. La signature de la Convention au nom de la Communauté sera décidée par les institutions communautaires compétentes conformément aux dispositions du Traité.

DECLARATIONS MADE UPON RATIFICATION/DÉCLARATIONS FAITES LORS
DE LA RATIFICATION

NIGERIA/NIGÉRIA

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

Pursuant to Article 54(2) of the Convention, any remedy available to the creditor under any provision of the Convention which is not there expressed to require application to the court may be exercised without leave of the court.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

En application du paragraphe 2 de l'article 54 de la Convention, toute mesure ouverte au créancier en vertu d'une disposition de la Convention et dont la mise en oeuvre n'est pas subordonnée en vertu de ces dispositions à une demande à un tribunal peut être exercée sans intervention du tribunal.

PANAMA/PANAMA

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

Pursuant to Article 56(1) of the Convention and in accordance with its internal legal system, the Republic of Panama makes the following declarations in respect of Articles 13, 39, 50, 53 and 54 of the Convention:

1. In respect of Article 13(l)(a), (b) and (c) of the Convention, the words “speedy relief” shall be taken to mean seven (7) working days and, in respect of Article 13(l)(d), the same words shall be taken to mean twenty (20) working days.

2. In respect of Article 39 of the Convention, the following non-consensual rights and interests shall prevail over an international interest registered in accordance with the Convention:

- any sums due from or capable of being demanded from the debtor by way of salaries, pensions and other social security benefits and employment allowances owed in respect of employees of that debtor;

- any sums due from or capable of being levied from the debtor by way of fiscal and para-fiscal contributions owed in respect of employees of that debtor;

- any sums due from or capable of being levied from the debtor, by way of taxes, duties or contributions payable to the Panamanian State or to the decentralised bodies that collect such revenue, in accordance with Panama's internal laws;

- the right of the Republic of Panama to arrest, attach or confiscate mobile equipment and aircraft equipment in the event of breach of the customs or criminal laws of the Republic of Panama.

The Republic of Panama declares that the rights or interests covered by this declaration shall prevail over an international interest registered before the date of the deposit of its instrument of ratification in respect of the Convention and the Protocol thereto on Matters specific to Aircraft Equipment, opened to signature in Cape Town on 16 November 2001 (hereinafter referred to as the Protocol).

Likewise, it declares that none of the provisions of the Convention shall affect the right of the Panamanian State, a State entity, an intergovernmental organisation or a provider of public services to arrest or detain an object under the laws of the Republic of Panama for payment of amounts owed to such entity, organisation or provider directly relating to those services in respect of that object.

Finally, the Panamanian State states that these declarations do not pose an unacceptable risk to the holders of registered rights.

3. As to Article 50 of the Convention, the Convention and the Protocol shall not apply to any transaction which is an internal transaction in relation to the Republic of Panama with regard to all those types of objects falling within the sphere of application of the Convention or the Protocol.

4. As to Article 53 of the Convention, in accordance with the internal laws of the Republic of Panama, the relevant courts are as follows:

- ordinary courts;
- administrative courts;
- the civil aviation authority;
- those advisory bodies exercising supervisory functions in respect of financial institutions and insurance companies (superintendencias);
- arbitral tribunals,

subject to the powers vested in them by the internal laws of the Republic of Panama.

5. Pursuant to Article 54(2) of the Convention, any remedies available to the creditor under any provision of the Convention and the Protocol which are not there expressed to require application to the court may be exercised without leave of the court.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Conformément aux dispositions du paragraphe 1 de l'article 56 de la Convention et de son ordre juridique interne, la République du Panama fait les déclarations ci-après au titre des articles 13, 39, 50, 53 et 54 de la Convention :

1. S'agissant du paragraphe 1 de l'article 13 de la Convention, l'expression "bref délai" doit s'entendre comme sept jours ouvrables en ce qui concerne les alinéas a), b) et c) et comme vingt jours ouvrables en ce qui concerne l'alinéa d).

2. S'agissant de l'article 39 de la Convention, les droits ou garanties non conventionnels ci-après priment une garantie internationale inscrite en vertu de la Convention :

- Toute somme exigible d'un débiteur à titre de traitement, salaire, pension ou autre prestation sociale ou salariale concernant des salariés dudit débiteur;

- Toute somme exigible d'un débiteur à titre de contribution fiscale ou parafiscale concernant des salariés dudit débiteur;

- Toute somme exigible d'un débiteur à titre d'impôts, de droits ou de contributions dues à l'État panaméen ou aux organismes décentralisés chargés de recouvrer ces recettes, en conformité avec la législation interne du Panama;

- Le droit de la République du Panama de saisir, détenir ou confisquer les matériels d'équipement mobiles et les matériels d'équipement aéronautiques en cas d'infraction à la législation douanière ou pénale de la République de Panama.

La République du Panama déclare que les droits ou garanties couverts par la présente déclaration priment une garantie internationale inscrite avant la date du dépôt de son instrument de ratification relativement à la Convention et à son Protocole portant sur les questions spécifiques aux matériels d'équipement aéronautiques, ouverts à la signature au Cap le 16 novembre 2001 (ci-après dénommé le "Protocole").

De même, la République du Panama déclare qu'aucune disposition de la Convention ne porte atteinte au droit de l'État panaméen, d'une entité étatique, d'une organisation intergouvernementale ou d'un fournisseur de services publics, de saisir ou de retenir un bien en vertu des lois de la République du Panama pour le paiement des redevances, dues à cette entité, cette organisation ou ce fournisseur, qui sont directement liées aux services fournis concernant ce bien ou un autre bien.

Enfin, l'État panaméen stipule que les présentes déclarations ne présentent aucun risque inacceptable pour les titulaires de droits inscrits.

3. S'agissant de l'article 50 de la Convention, la Convention et de Protocole ne s'appliquent à aucune opération interne à l'égard la République de Panama concernant tous les types de biens qui tombent dans le champ d'application de la Convention ou du Protocole.

4. S'agissant de l'article 53 de la Convention, les juridictions ci-après sont les tribunaux pertinents en vertu de la législation interne du Panama :

- Les tribunaux ordinaires;
- Les tribunaux administratifs;
- L'Administration de l'aviation civile;

- Les organes consultatifs de surveillance des institutions financières et des compagnies d'assurances ("superintendencias");

- Les instances arbitrales,

dans les limites des pouvoirs que leur confère la législation interne de la République du Panama.

5. En application du paragraphe 2 de l'article 54 de la Convention, toute mesure ouverte au créancier en vertu d'une disposition de la Convention et du Protocole, dont la mise en oeuvre n'est pas subordonnée en vertu de ces dispositions à une demande à un tribunal, peut être exercée sans intervention du tribunal.

ETHIOPIA/ÉTHIOPIE

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

1. Non-consensual rights under Article 39(1) (a) of the Convention:
 - (a) claim of payment of workers arising from employment relationship;
 - (b) lien on goods in possession of home workers;
 - (c) lien created by repairers on goods in their possession;
 - (d) lien created by bailees on goods in their possession.
2. Registrable non-consensual right under Article 40 of the Convention:
right of judgment creditors.
3. Pursuant to Article 54(2) of the Convention, any remedy available to the creditor under any provision of the Convention which is not there expressed to require application to the court may be exercised without leave of the court.
4. No declaration under Article 55 of the Convention.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

1. Droits non conventionnels en vertu de l'alinéa 1 a) de l'article 39 de la Convention :
 - a) Créance envers un travailleur résultant d'une relation de travail;
 - b) Privilège à l'égard de biens en possession d'un travailleur à domicile;
 - c) Privilège ouvrier à l'égard d'un bien en possession d'un réparateur;
 - d) Privilège d'un dépositaire à l'égard d'un bien en sa possession.
2. Droits non conventionnels susceptibles d'inscription :
Droits d'un créancier judiciaire.
3. En application du paragraphe 2 de l'article 54 de la Convention, toute mesure ouverte au créancier en vertu d'une disposition de la Convention et dont la mise en oeuvre n'est pas subordonnée en vertu de ces dispositions à une demande à un tribunal peut être exercée sans intervention du tribunal.
4. Aucune déclaration au titre de l'article 55 de la Convention.

No. 41144

**United Nations
and
Uruguay**

Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Government of Uruguay regarding the hosting of the "Technical Workshop on Principal Guidelines for the Development of Defense White Books: MERCOSUR and Associate States", to be held in Montevideo, from 11 to 12 April 2005. New York, 12 January 2005, 28 February 2005 and 23 March 2005

Entry into force: *with retroactive effect from 28 February 2005, in accordance with the provisions of the said letters*

Authentic texts: *English and Spanish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *ex officio, 28 March 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Organisation des Nations Unies
et
Uruguay**

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Gouvernement de l'Uruguay concernant l'organisation de l' "Atelier technique sur les directives principales pour le développement des livres blancs sur la défense : MERCOSUR et les États associés", devant se tenir à Montevideo, du 11 au 12 avril 2005. New York, 12 janvier 2005, 28 février 2005 et 23 mars 2005

Entrée en vigueur : *avec effet rétroactif à compter du 28 février 2005, conformément aux dispositions desdites lettres*

Textes authentiques : *anglais et espagnol*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *d'office, 28 mars 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41145

**United Nations
and
Peru**

Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Government of Peru regarding the hosting of the Course "Commercial Trade of and Illicit Trafficking in Firearms, their Parts and Ammunition: Training the Trainers Investigative Techniques Course" (with annexes). New York, 6 and 25 August 2004

Entry into force: *25 August 2004, in accordance with the provisions of the said letters*

Authentic text: *English*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *ex officio, 11 March 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Organisation des Nations Unies
et
Pérou**

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Gouvernement du Pérou concernant l'organisation du Cours "Commerce et trafic illicite des armes à feu, leurs pièces et leurs munitions : Cours de formation des techniques d'investigation des entraîneurs" (avec annexes). New York, 6 et 25 août 2004

Entrée en vigueur : *25 août 2004, conformément aux dispositions desdites lettres*

Texte authentique : *anglais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *d'office, 11 mars 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41146

**United Nations
and
Peru**

Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Government of Peru regarding the hosting of four meetings "Training Course for Parliamentary Advisors and Ministry of Foreign Affairs Programme of Action Points of Contact", "Third Training Course on Firearms in Latin America and the Caribbean: between Research and Advocacy", "Disarmament and Development", and "Assessing Latin America and the Caribbean Preparations for the 2005 Biennial Meeting of States on Small Arms and Light Weapons". New York, 6 and 25 August 2004 and 5 November 2004

Entry into force: *with retroactive effect from 25 August 2004, in accordance with the provisions of the said letters*

Authentic text: *English*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *ex officio, 11 March 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Organisation des Nations Unies
et
Pérou**

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Gouvernement du Pérou concernant l'organisation de quatre réunions "Cours de formation sur les point de contact du Programme d'action pour les Conseillers parlementaires et le Ministère des affaires étrangères", "Troisième cours de formation sur les armes à feu en Amérique latine et dans les Caraïbes : entre la recherche et la mobilisation", "Le désarmement et le développement", et "Estimant les préparations pour la Réunion biennale de 2005 des États sur les armes légères et de petit calibre". New York, 6 et 25 août 2004 et 5 novembre 2004

Entrée en vigueur : *avec effet rétroactif à compter du 25 août 2004, conformément aux dispositions desdites lettres*

Texte authentique : *anglais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *d'office, 11 mars 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41147

**United Nations
and
Peru**

Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the Government of Peru regarding the hosting of the three events "Destruction of firearms, ammunition and explosives", "Public Event to celebrate the destruction of firearms" and "Assessing Peruvian firearms laws" (with annexes). New York, 6 and 25 August 2004 and 5 November 2004

Entry into force: *with retroactive effect from 25 August 2004, in accordance with the provisions of the said letters*

Authentic text: *English*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *ex officio, 11 March 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Organisation des Nations Unies
et
Pérou**

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Gouvernement du Pérou concernant l'organisation de trois événements "Destruction d'armes à feu, de munitions et d'explosives", "Événement publique en vue de célébrer la destruction d'armes à feu", et "Évaluation des lois péruviennes relatives aux armes à feu" (avec annexes). New York, 6 et 25 août 2004 et 5 novembre 2004

Entrée en vigueur : *avec effet rétroactif à compter du 25 août 2004, conformément aux dispositions desdites lettres*

Texte authentique : *anglais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *d'office, 11 mars 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41148

**Honduras
and
Germany**

Agreement concerning the project "Development of Cerro Celaque National Park" between the Government of the Republic of Honduras and the Government of the Federal Republic of Germany. Tegucigalpa, 25 July 2000 and 22 November 2000

Entry into force: *22 November 2000, in accordance with its provisions*

Authentic texts: *German and Spanish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Honduras, 30 March 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Honduras
et
Allemagne**

Accord relatif au projet "Développement du Parc national Cerro Celaque" entre le Gouvernement de la République du Honduras et le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne. Tegucigalpa, 25 juillet 2000 et 22 novembre 2000

Entrée en vigueur : *22 novembre 2000, conformément à ses dispositions*

Textes authentiques : *allemand et espagnol*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Honduras, 30 mars 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41149

**Honduras
and
Germany**

Agreement concerning the project "Promotion of Basic Education in Lempira and Intibucá" between the Government of the Republic of Honduras and the Government of the Federal Republic of Germany. Tegucigalpa, 25 April 2001 and 12 July 2001

Entry into force: *12 July 2001, in accordance with its provisions*

Authentic texts: *German and Spanish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Honduras, 30 March 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Honduras
et
Allemagne**

Accord relatif au projet "Encouragement de l'enseignement de base à Lempira et à Intibucá" entre le Gouvernement de la République du Honduras et le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne. Tegucigalpa, 25 avril 2001 et 12 juillet 2001

Entrée en vigueur : *12 juillet 2001, conformément à ses dispositions*

Textes authentiques : *allemand et espagnol*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Honduras, 30 mars 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

II

*Treaties and international agreements
filed and recorded in
March 2005
1274*

*Traités et accords internationaux
classés et inscrits au répertoire en
mars 2005
1274*

No. 1274

**United Nations
and
Economic Community of West African States**

Exchange of letters constituting an agreement between the United Nations and the ECOWAS Secretariat regarding the hosting of the "Workshop on Energy Statistics with a special focus on Oil Statistics", to be held in Abuja, from 14 to 17 March 2005. New York, 24 January 2005 and Abuja, 17 February 2005

Entry into force: *17 February 2005, in accordance with the provisions of the said letters*

Authentic text: *English*

Filing and recording with the Secretariat of the United Nations: *ex officio, 8 March 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Organisation des Nations Unies
et
Communauté économique des États de l'Afrique de l'Ouest**

Échange de lettres constituant un accord entre l'Organisation des Nations Unies et le Secrétariat de la CEDEAO concernant l'organisation de la "Réunion de travail sur les statistiques de l'énergie qui accordent une place particulière aux statistiques du pétrole", devant se tenir à Abuja, du 14 au 17 mars 2005. New York, 24 janvier 2005 et Abuja, 17 février 2005

Entrée en vigueur : *17 février 2005, conformément aux dispositions desdites lettres*

Texte authentique : *anglais*

Classement et inscription au répertoire auprès du Secrétariat des Nations Unies :
d'office, 8 mars 2005

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

**UNITED
NATIONS**

**TREATY
SERIES**

Volume
2307

2005

**I. Nos.
41137-41149
II. No.
1274**

**RECUEIL
DES
TRAITÉS**

**NATIONS
UNIES**

كيفية الحصول على منشورات الأمم المتحدة

يتم الحصول على منشورات الأمم المتحدة من المكتبات ودور التوزيع في جميع أنحاء العالم. استعملها من المكتبة التي تتعامل معها أو اكتب إلى : الأمم المتحدة ، قسم البيع في نيويورك أو في جنيف .

如何购取联合国出版物

联合国出版物在全世界各地的书店和经售处均有发售。请向书店询问或写信到纽约或日内瓦的联合国销售组。

HOW TO OBTAIN UNITED NATIONS PUBLICATIONS

United Nations publications may be obtained from bookstores and distributors throughout the world. Consult your bookstore or write to: United Nations, Sales Section, New York or Geneva.

COMMENT SE PROCURER LES PUBLICATIONS DES NATIONS UNIES

Les publications des Nations Unies sont en vente dans les librairies et les agences dépositaires du monde entier. Informez-vous auprès de votre libraire ou adressez-vous à : Nations Unies, Section des ventes, New York ou Genève.

КАК ПОЛУЧИТЬ ИЗДАНИЯ ОРГАНИЗАЦИИ ОБЪЕДИНЕННЫХ НАЦИЙ

Издания Организации Объединенных Наций можно купить в книжных магазинах и агентствах во всех районах мира. Наводите справки об изданиях в вашем книжном магазине или пишите по адресу: Организация Объединенных Наций, Секция по продаже изданий, Нью-Йорк или Женева.

COMO CONSEGUIR PUBLICACIONES DE LAS NACIONES UNIDAS

Las publicaciones de las Naciones Unidas están en venta en librerías y casas distribuidoras en todas partes del mundo. Consulte a su librero o diríjase a: Naciones Unidas, Sección de Ventas, Nueva York o Ginebra.
